

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

23. december 2016

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2013-2014

Mødeperioden fra den 13. til 16. januar 2014

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 464 af 23.12.2014.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 14. januar 2014

2016/C 482/01	Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om »Intelligent specialisering: topkvalitet gennem netværksdannelse for en velgennemtænkt samhørighedspolitik« (2013/2094(INI))	2
2016/C 482/02	Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om gennemførelsesbetænkning 2013: Udvikling og anvendelse af teknologi til opsamling og lagring af CO ₂ i Europa (2013/2079(INI))	9
2016/C 482/03	Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om handlingsplan for e-sundhed 2012-2020 — et innovativt sundhedsvæsen i det 21. århundrede (2013/2061(INI))	14
2016/C 482/04	Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om fødevarerkrise, svindel i fødevarerækeden og kontrollen heraf (2013/2091(INI))	22
2016/C 482/05	Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om et effektivt arbejdstilsyn som middel til at forbedre arbejdsvilkårene i Europa (2013/2112(INI))	31
2016/C 482/06	Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om arbejdstagernes finansielle deltagelse i virksomhedernes overskud (2013/2127(INI))	41
2016/C 482/07	Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om social beskyttelse for alle, inklusive selvstændige arbejdstagere (2013/2111(INI))	48

2016/C 482/08	Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om medlemsstaternes evne til at sikre en effektiv og rettidig start på den nye programperiode for samhørighedspolitikken (2013/2095(INI))	56
2016/C 482/09	Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om en europæisk strategi for plasticaffald i miljøet (2013/2113(INI))	64
2016/C 482/10	Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om regional mærkning: mod bedste praksis i landdistrikternes økonomi (2013/2098(INI))	70

Onsdag den 15. januar 2014

2016/C 482/11	Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2014 om de fremtidige forbindelser EU-ASEAN (2013/2148(INI))	75
2016/C 482/12	Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2014 om forbrydelser mod vilde dyr og planter (2013/2747(RSP))	83
2016/C 482/13	Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2014 om genindustrialisering af Europa med henblik på at fremme konkurrenceevne og bæredygtighed (2013/2006(INI))	89

Torsdag den 16. januar 2014

2016/C 482/14	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om forslag til Rådets afgørelse om markedsføring med henblik på dyrkning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af et majsprodukt (<i>Zea mays</i> L., linje 1507) der er genetisk modificeret med henblik på resistens over for visse skadelige sommerfuglearter (2013/2974(RSP))	110
2016/C 482/15	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om overholdelse af den grundlæggende rettighed til fri bevægelighed i EU (2013/2960(RSP))	114
2016/C 482/16	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om EU-borgerskab til salg (2013/2995(RSP)) . . .	117
2016/C 482/17	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om statusrapport 2013 for Serbien (2013/2880(RSP))	119
2016/C 482/18	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om den europæiske integrationsproces for Kosovo (2013/2881(RSP))	127
2016/C 482/19	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om statusrapport for 2012 om Island og perspektiverne efter valget (2013/2932(RSP))	135
2016/C 482/20	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om situationen i Sydsudan (2014/2512(RSP)) . . .	137
2016/C 482/21	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om en EU-strategi for hjemløshed (2013/2994(RSP))	141
2016/C 482/22	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om situationen for menneskerettighedsforkæmpere og aktivister fra oppositionen i Cambodja og Laos (2014/2515(RSP))	145
2016/C 482/23	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om det nyligt afholdte valg i Bangladesh (2014/2516(RSP))	149
2016/C 482/24	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om nylige forsøg på at kriminalisere bøsser, lesbiske, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI-personer) (2014/2517(RSP))	152

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 14. januar 2014

2016/C 482/25 Europa-Parlamentets afgørelse af 14. januar 2014 om anmodning om beskyttelse af Lara Comis immunitet og privilegier (2013/2190(IMM)) 155

2016/C 482/26 Europa-Parlamentets afgørelse af 14. januar 2014 om ændring af artikel 81 i Europa-Parlamentets forretningsorden om godkendelsesproceduren (2012/2124(REG)) 157

Onsdag den 15. januar 2014

2016/C 482/27 Europa-Parlamentets afgørelse af 15. januar 2014 om de stående udvalgs sagsområder (2013/2996(RSO)) 160

Torsdag den 16. januar 2014

2016/C 482/28 Europa-Parlamentets afgørelse af 16. januar 2014 om ændring af Europa-Parlamentets forretningsorden vedrørende ophævelse og beskyttelse af parlamentarisk immunitet (2013/2031(REG)) 169

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 14. januar 2014

2016/C 482/29 P7_TA(2014)0004
Nye lette erhvervskøretøjers CO₂-emissioner ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 510/2011 for at fastlægge betingelserne for at nå 2020-målet om at reducere nye lette erhvervskøretøjers CO₂-emissioner (COM(2012)0394 — C7-0185/2012 — 2012/0191(COD))

P7_TC1-COD(2012)0191

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af forordning (EU) nr. 510/2011 for at fastsætte de nærmere bestemmelser for at nå 2020-målet om at nedbringe CO₂-emissionerne fra nye lette erhvervskøretøjer 176

2016/C 482/30 P7_TA(2014)0005
Forbrugerprogram 2014-2020 ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et forbrugerprogram 2014-2020 (COM(2011)0707 — C7-0397/2011 — 2011/0340(COD))

P7_TC1-COD(2011)0340

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om et flerårigt forbrugerprogram for årene 2014-2020 og om ophævelse af afgørelse nr. 1926/2006/EF 178

2016/C 482/31	<p>P7_TA(2014)0006</p> <p>EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsød af hvede og rug samt klid og andre restprodukter ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsød af hvede og rug samt klid og andre restprodukter (COM(2011)0906 — C7-0524/2011 — 2011/0445(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0445</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 774/94 for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser og delegerede beføjelser, der skal tillægges Kommissionen 179</p>
2016/C 482/32	<p>P7_TA(2014)0007</p> <p>Indførsel af olivenolie og andre landbrugsprodukter fra Tyrkiet ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2008/97, (EF) nr. 779/98 og (EF) nr. 1506/98 vedrørende indførsel af olivenolie og andre landbrugsprodukter fra Tyrkiet for så vidt angår de delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser, der skal tillægges Kommissionen (COM(2011)0918 — C7-0005/2012 — 2011/0453(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0453</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2008/97, (EF) nr. 779/98 og (EF) nr. 1506/98 vedrørende indførsel af olivenolie og andre landbrugsprodukter fra Tyrkiet for så vidt angår de delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser, der skal tillægges Kommissionen 181</p>
2016/C 482/33	<p>P7_TA(2014)0008</p> <p>Geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter (COM(2011)0530 — C7-0234/2011 — 2011/0231(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0231</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 183</p>
Onsdag den 15. januar 2014	
2016/C 482/34	<p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om ophævelse af afgørelse 2007/124/EF, Euratom om oprettelse for perioden 2007-2013 af særprogrammet Forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede risici som en del af det generelle program om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder (15187/2013 — C7-0418/2013 — 2013/0281(APP)) 184</p>

2016/C 482/35	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om fornyelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Den Russiske Føderation (13152/2013 — C7-0370/2013 — 2013/0282(NLE)) . . . 185
2016/C 482/36	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om forslag til Rådets forordning om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (Omarbejdning) (COM(2013)0184 — C7-0132/2013 — 2013/0096(NLE)) 186
2016/C 482/37	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om takografer inden for vejtransport, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport (11532/4/2013 — C7-0410/2013 — 2011/0196(COD)) 188
2016/C 482/38	<p>P7_TA(2014)0024</p> <p>Tildeling af koncessionskontrakter ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tildeling af koncessionskontrakter (COM(2011)0897 — C7-0004/2012 — 2011/0437(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0437</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om tildeling af koncessionskontrakter 189</p>
2016/C 482/39	<p>P7_TA(2014)0025</p> <p>Offentlige indkøb ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlige indkøb (COM(2011)0896 — C7-0006/2012 — 2011/0438(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0438</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF 190</p>
2016/C 482/40	<p>P7_TA(2014)0026</p> <p>Indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (COM(2011)0895 — C7-0007/2012 — 2011/0439(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0439</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning direktiv 2014/.../EU om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester 191</p>

2016/C 482/41	Europa-Parlamentets ændringer af 15. januar 2014 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om adgangen for tredjelands varer og tjenesteydelser til Unionens indre marked for offentlige indkøb og procedurer for støtte til forhandlingerne om adgang for Unionens varer og tjenesteydelser til tredjelands markeder for offentlige indkøb (COM(2012)0124 — C7-0084/2012 — 2012/0060(COD))	192
2016/C 482/42	Europa-Parlamentets ændringer af 15. januar 2014 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 2001/110/EF om honning (COM(2012)0530 — C7-0304/2012 — 2012/0260(COD))	227
2016/C 482/43	P7_TA(2014)0029 Hercule III-programmet og beskyttelse af EU's finansielle interesser ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Hercule III-programmet til fremme af aktioner til beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser (COM(2011)0914 — C7-0513/2011 — 2011/0454(COD)) P7_TC1-COD(2011)0454 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et program til fremme af aktiviteter til beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser (Hercule III-programmet) og om ophævelse af afgørelse nr. 804/2004/EF	234
2016/C 482/44	Europa-Parlamentets ændringer af 15. januar 2014 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 638/2004 om statistikker over varehandelen mellem medlemsstaterne for så vidt angår delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, vedrørende vedtagelsen af visse foranstaltninger, kommunikationen af oplysninger blandt toldmyndighederne, udvekslingen af fortrolige data mellem medlemsstaterne og definitionen af statistisk værdi (COM(2013)0578 — C7-0242/2013 — 2013/0278(COD))	235
Torsdag den 16. januar 2014		
2016/C 482/45	Europa-Parlamentets afgørelse af 16. januar 2014 om Rådets indstilling om udnævnelse af et medlem af Den Europæiske Centralbanks direktion (N7-0002/2014 — C7-0010/2014 — 2014/0801(NLE)) . . .	244
2016/C 482/46	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. januar 2014 om forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Frankrig til at anvende en reduceret sats for visse indirekte skatter på »traditionel« rom fremstillet i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique eller Réunion og om ændring af beslutning 2007/659/EF (COM(2013)0839 — C7-0488/2013 — 2013/0413(CNS))	245

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet **■** eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2013-2014

Mødeperioden fra den 13. til 16. januar 2014

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 464 af 23.12.2014.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 14. januar 2014

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2014)0002

Intelligent specialisering: sammenkobling af avancerede enheder som grundlag for en sund samhørighedspolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om »Intelligent specialisering: topkvalitet gennem netværksdannelse for en velgennemtænkt samhørighedspolitik« (2013/2094(INI))

(2016/C 482/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, især afsnit XVII, XVIII og XIX heri,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets beslutning 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om Kommissionens femte samhørighedsrapport og strategien for samhørighedspolitikken efter 2013 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. juni 2011 om status og fremtidige synergivirkninger med henblik på øget effektivitet mellem EFRU og andre strukturfonde ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabonmålsætningerne og EU2020-målene ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om gennemførelsen af synergivirkninger af midler øremærket til forskning og innovation i forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det syvende rammeprogram for forskning og udvikling i byer og regioner samt i medlemsstaterne og i EU ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7. 2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 21.

⁽⁴⁾ EUT C 390 E af 18.12.2012, s. 27.

⁽⁵⁾ EUT C 371 E af 20.12.2011, s. 39.

⁽⁶⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 120.

⁽⁷⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 104.

Tirsdag den 14. januar 2014

- der henviser til Kommissionens forslag af 6. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (COM(2011)0615),
 - der henviser til Kommissionens forslag af 6. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (COM(2011)0614),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2010 med titlen »Europa 2020-flagskibsinitiativ — Innovation i EU« (COM(2010)0546),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2010 med titlen »Konklusionerne af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid« (COM(2010)0642),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2010 med titlen »Regionalpolitikens bidrag til intelligent vækst i Europa 2020« (COM(2010)0553),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
 - der henviser til Kommissionens retningslinjer af marts 2012 »Guide to Research and Innovation Strategies for Smart Specialisations (RIS 3)« (*retningslinjer for forsknings- og innovationsstrategier for intelligent specialisering*),
 - der henviser til OECD's »Report on innovation driven-growth in regions: the role of smart specialisation« (*rapport om innovationsdrevet vækst i regionerne: den intelligente specialiserings rolle*) af december 2012,
 - der henviser til undersøgelse udgivet af Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Interne Politikker af december 2012 »Ex-ante conditionalities in cohesion policy« (*forhåndsbetingsbetingelser i samhørighedspolitikken*),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. marts 2013 med titlen »Status over Innovation i EU 2012 — hurtigere forandring« (COM(2013)0149),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. september 2013 med titlen »Måling af innovationsresultater i Europa: en ny indikator« (COM(2013)0624),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0462/2013),
- A. der henviser til, at EU netop i disse tider med økonomisk, finansiel og social krise skal forstærke sine bestræbelser på at gennemføre innovationsunionen og skabe bæredygtig økonomisk vækst, og at de disponible midler hertil på grund af den anstrengte budgetmæssige situation i mange medlemsstater og i regionerne og på EU-plan er begrænsede og derfor skal anvendes særlig effektivt;
- B. der henviser til, at »strategi for intelligent specialisering« betegner de nationale eller regionale innovationsstrategier, der opstiller prioriteter for at opbygge en konkurrencemæssig fordel ved at udvikle og matche egne styrker inden for forskning og innovation med erhvervslivets behov for at udnytte nye muligheder og markedsudviklinger på en sammenhængende måde og samtidig undgå overlapning og opsplitning af indsatsen, herunder strategier, som kan tage form af eller være inkluderet i de nationale eller regionale strategiske politikrammer for forskning og innovation ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Artikel 2, lovgivningsproces 2011/0276(COD), på grundlag af forslag til forordning COM(2011)0615, vedtagne dokumenter, P7_TA(2013)0482.

Tirsdag den 14. januar 2014

- C. der henviser til, at fremme af forskning, teknologisk udvikling og innovation er et af målene for samhørighedspolitikken, der er omfattet af den obligatoriske tematiske koncentration under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling for perioden 2014-2020;
- D. der henviser til, at medlemsstaterne for programmeringsperioden 2014-2020 for første gang har pligt til at udarbejde en forsknings- og innovationsstrategi, hvormed den regionale innovationskraft skal styrkes, og udgifterne på områderne for forskning, udvikling og innovation skal koordineres stærkere ⁽¹⁾;
- E. der henviser til, at regionerne i den forbindelse skal koncentrere sig om en begrænset række prioriteter, som skal tage hensyn til deres individuelle styrker og svagheder, og at de i deres egenskab af innovationsmotorer skal henholdsvis fremme og videreudvikle den regionale økonomi på en bæredygtig måde;
- F. der henviser til, at regionerne skal udarbejde en sådan strategi for intelligent specialisering gennem kritisk selvanalyse og i snævert samarbejde med civilsamfundet og aktører, der omfatter forskningscentre, universiteter og højere læreanstalter og virksomheder ⁽²⁾;
- G. der henviser til, at målet med strategien er at skabe de størst mulige synergieffekter for samtlige instrumenter og investeringer på området for forskning, udvikling og innovation og især forstærke synergieffekterne mellem Horisont 2020 og strukturfondene, netop for at slå bro over innovationskløfterne mellem regionerne;
- H. der henviser til, at regionerne endvidere skal udarbejde en investeringsplan for alle de regionale og nationale midler samt EU-midler, som står til rådighed for forskning, udvikling og innovation, og i den forbindelse også skal redegøre for, hvordan private investeringer yderligere bør stimuleres, og hvordan de i de kommende år bør bruges til at gennemføre EU's prioriteter på området forskning, udvikling og innovation;
- I. der henviser til, at partnerskabsaftaler og operationelle programmer skal indeholde et resumé af en sådan strategi eller som minimum en gennemførelsesplan;
- J. der henviser til, at hvis disse forhåndsbetinger ikke er til stede, kan Kommissionen udsætte de foreløbige betalinger af EFRU-midler til det tematiske mål om at styrke forskning, udvikling og innovation;
- K. der henviser til, at regionerne bør indrømme en vis fleksibilitet med hensyn til fastsættelse af modaliteterne for opfyldelse af forhåndsbetingerne, da regional politik i sagens natur er karakteriseret ved forvaltning på flere myndighedsniveauer;
- L. der henviser til, at regionerne ikke kun internt skal integreres mere, men deres indbyrdes samarbejde skal også forstærkes, for at de kan blive mere konkurrencedygtige på verdensplan;

Generelle betragtninger

1. anerkender, at strategien for intelligent specialisering indebærer en dynamisk og langsigtet proces, hvor aktørerne bliver stadig mere kompetente, og at denne proces også bør fortsættes i den kommende programmeringsperiode og ud over den;
2. mener, at uanset om forhåndsbetingerne er opfyldt, vil udviklingen af en sådan strategi på grund af den koordinerede indsats og den intensive fokus på strategiens innovationspotentiale på mellemlang og lang sigt være en stor fordel og skabe gennemslagskraft for regionens forsknings-, udviklings- og innovationsaktiviteter;
3. appellerer til regionerne om ikke kun at se deres juridiske forpligtelser, men også de muligheder, som en sådan strategi frembyder; opfordrer derfor alle regioner og medlemsstater til, i det omfang det ikke allerede er sket, at fremskynde udarbejdelsen af deres strategi for intelligent specialisering og ikke risikere forsinkelser for modtagelsen af EU-midler til de relevante operationelle programmer som følge af manglen på en sådan strategi;

⁽¹⁾ Bilag V, tabel 1, forhåndsbetinger, lovgivningsproces 2011/0276(COD), på grundlag af forslag til forordning COM(2011)0615, vedtagne dokumenter P7_TA(2013)0482.

⁽²⁾ Se definition af strategien for intelligent specialisering, artikel 2, stk. 2, nr. 2b (nyt), lovgivningsproces 2011/0276(COD), på grundlag af forslag til forordning COM(2011)0615, vedtagne dokumenter, P7_TA(2013)0482.

Tirsdag den 14. januar 2014

4. anerkender, at der er behov for information i regionerne, og fremhæver derfor betydningen af rådgivningen og støtten fra DG Regio, DG RTD, andre berørte generaldirektorater og platformen i Sevilla ⁽¹⁾, og opfordrer dem til at optrappe deres aktiviteter yderligere; appellerer til regionerne om at udnytte platformen mere intensivt; går ind for gennemførelsen af omfattende lokale oplysningskampagner om strategierne for intelligent specialisering, så aktørerne og civilsamfundet kan deltage;

5. opfordrer Kommissionen til at bistå regionerne med at opbygge det planlagte overvågningssystem effektivt med brug af betydningsfulde indikatorer og i den forbindelse navnlig levere datamateriale til sammenligninger på EU-plan og internationalt;

De »rigtige« prioriteter

6. understreger, at regionerne er meget forskellige, hvad angår deres udviklingsniveauer, og har vidt forskellige styrker og svagheder; opfordrer derfor regionerne til at foretage deres egne rette valg af handlinger ved at fokusere på en styrkelse af deres egne regionale egenskaber, potentiale og konkurrencefordele og ikke blot kopiere andre regioners vellykkede strategier;

7. understreger, at regioner i forbindelse med åbningen af nye markeder kan tilstræbe at blive foregangsmænd, hvad angår nye teknologier, men at de alternativt også kan bygge videre på og altså diversificere den viden, de færdigheder og kompetencer, som allerede eksisterer, i beslægtede aktiviteter, hvis man derved opnår den største videnoverførsel (»related diversity«);

8. understreger, at for at øge den regionale økonomiske styrke er det vigtigt ikke kun at fokusere udelukkende på individuelle konkurrencefordele men også på at skabe en værdikæde, der forbinder alle leddene i udvikling og produktion fra grundforskning over brugerorienteret forskning og teknologioverførsel til konkret anvendelige produkter og start af nye virksomheder;

9. tilskynder regionerne til at investere i tværfaglige og tværteknologiske aktiviteter, som kan fremkalde tværgående effekter (»cross-cutting links«) i hele regionens økonomi, således at en så bred vifte af virksomheder som mulig kan bidrage til og drage nytte af skabelsen af vækst og arbejdspladser; tilskynder i denne forbindelse regionerne til navnlig at udnytte og fremme potentialet i alle former for små og mellemstore virksomheder, der per definition er mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder ⁽²⁾, da de er regionale innovationsmotorer og derfor er af central betydning for økonomien i hver region;

10. er af den opfattelse, at regionerne ved valget af prioriteter ud over at styrke deres innovationssystemer med henblik på at forøge konkurrenceevnen og værdiskabelsen også skal træffe foranstaltninger for at tackle de strukturelle og samfundsmæssige udfordringer i samfundet såsom arbejdsløshed, fattigdom, energisikkerhed og den demografiske ændring;

11. opfordrer regionerne til ikke kun at fokusere på den teknologiorienterede innovation, men lægge det bredest mulige innovationsbegreb til grund for strategien; anbefaler i den forbindelse ikke kun at se på innovationer inden for hightechområdet, men også »lowtech« eller endda »nontech«, f.eks. optimering af processer og organisatoriske ændringer; peger i den forbindelse udtrykkeligt på social og økologisk innovation; understreger, at innovationsstrategiernes mål bør være stimulering af praksisorienterede innovationer;

12. erkender, at prioriteringen er en følsom proces, som regionerne iværksætter; mener derfor, at indførelsen af et tilsynssystem vil give regionerne en mulighed til at tage deres strategier op til fornyet overvejelse; mener, at allerede valget af effektive resultatorienterede indikatorer og kvaliteten af samarbejdet med de relevante aktører har afgørende betydning for et vellykket resultat af strategien for intelligent specialisering og mindsker risikoen for, at prioriteringen kan medføre uheldige udviklinger;

⁽¹⁾ <http://s3platform.jrc.ec.europa.eu/home>

⁽²⁾ Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (2003/361/EC).

Tirsdag den 14. januar 2014

Større inddragelse af aktørerne i regionerne

13. er af den opfattelse, at kvaliteten i samarbejdet mellem forvaltningen og de relevante aktører i regionen har afgørende indflydelse på succesen for strategien i RIS3 og klart formindsker risikoen for uheldige udviklinger i forbindelse med prioriteringen;

14. understreger i den forbindelse betydningen af en høring blandt virksomhederne, navnlig de små og mellemstore, da man kun kan opnå succes med en »innovationsvision«, hvis virksomhederne også har det nødvendige potentiale til gennemførelsen heraf;

15. understreger i den forbindelse, at det er nødvendigt at genoverveje traditionelle høringsforløb og i givet fald udvide gruppen af høringspartnere for ikke at overse fremtidige innovationsmotorer; opfordrer i den forbindelse til navnlig også at inddrage fremtidige iværksættere;

16. præciserer, at det her af ejerskabs- og oplysningsårsager er af grundlæggende betydning at have den tættest mulige inddragelse af lokale og regionale beslutningstagere, universiteterne, forsknings- og innovationscentrene, virksomhederne og aktører fra civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter for at få udviklet en fælles vision;

17. understreger derfor, at et tæt samarbejde inden for videnstrekanten har stor betydning for vidensoverførslen, sådan som det eksempelvis sker inden for Det Europæiske Institut for Forskning og Innovation eller i regionale innovationsklynger og innovationscentre; understreger i den forbindelse vigtigheden af at »investere i hoveder«;

18. opfordrer de offentlige og private interessenter til at udnytte de mange muligheder for at finansiere sådanne aktiviteter under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling for perioden 2014-2020, herunder ved at støtte oprettelsen af regionale innovationsinkubatorer og udvikle forbindelser og synergier mellem universiteter, andre forskningscentre og videregående uddannelsesinstitutioner, innovative og kreative iværksættere og virksomheder, udbydere af virksomheds-tjenester og investorer, som det f.eks. er tilfældet i de kreative og kulturelle industrier;

19. er af den opfattelse, at med henblik på denne proces bør de passende strukturer og en effektiv forvaltning være på plads, og de forvaltende myndigheder og ministerierne skal etablere en samarbejdskultur både indbyrdes og i kontakten med virksomheder og andre aktører; opfordrer de regionale og nationale beslutningstagere og myndigheder til at modernisere deres interne arbejdsprocesser svarende til kravene til den nye »udforskning af potentialet for iværksættere« og navnlig indgå i en styrket løbende dialog med de relevante aktører; opfordrer SMV'er, navnlig i regioner med en høj andel af disse virksomheder, til at samarbejde via hensigtsmæssige platforme for at styrke deres rolle i den intelligente specialiseringsproces; anbefaler, at de tilgængelige ressourcer til kapacitetsopbygning om nødvendigt bør anvendes til yderligere styrkelse af administrationer og aktører;

20. mener, at alle myndigheder og aktører, der er berørt på regionalt plan, om nødvendigt bør tilbydes uddannelse og seminarer af høj kvalitet med fokus på spørgsmål, som har relation til forberedelsen og gennemførelsen af strategier for intelligent specialisering;

Skabelse af synergieffekter mellem støtteprogrammerne

21. bifalder de af Kommissionen og EU's lovgivende myndighed opnåede resultater i bestræbelserne på at forbedre rammebetingelserne for synergier mellem de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESIF) og andre EU-programmer, som f.eks. Cosme og navnlig Horisont 2020, eksempelvis gennem harmoniserede enhedssatser eller en kombineret støtte⁽¹⁾;

22. opfordrer indtrængende regionerne til fuldt ud at udnytte samtlige støtte-, samarbejds- og investeringsmuligheder, såsom forudgående og efterfølgende foranstaltninger (»upstream and downstream actions«⁽²⁾), med det formål at fremme synergier mellem ESIF'er og Horisont 2020 og derved slå bro over innovationskløfterne mellem regionerne;

⁽¹⁾ Artikel 55, stk. 8, og artikel 57, lovgivningsproces 2011/0276(COD), på grundlag af forslag til forordning COM(2011)0615, vedtagne tekster, P7_TA(2013)0482, artikel 17a, lovgivningsproces 2011/0401(COD), på grundlag af forslag til forordning COM(2011)0809, vedtagne tekster, P7_TA(2013)0499 og artikel 31, lovgivningsproces 2011/0399(COD), på grundlag af forslag til forordning COM(2011)0810, vedtagne tekster, P7_TA(2013)0500.

⁽²⁾ Bilag I, punkt 4.3.2 lovgivningsproces 2011/0276(COD), på grundlag af forslag til forordning COM(2011)0615, vedtagne dokumenter, P7_TA(2013)0482.

Tirsdag den 14. januar 2014

23. opfordrer i denne forbindelse de regioner med et efterslæb med hensyn til opbygningen af forskningsinfrastruktur og -kapacitet til at fremme samarbejdet med førende forskningsinstitutioner under mottoet »teaming/twinning for excellence«, så de på egen hånd kan opbygge ekspertisecentre, som fremover kommer hele den regionale økonomi til gode;
24. appellerer til regionerne om som led i strategien at beskæftige sig intensivt med spørgsmålet om, hvordan investeringer i den private sektor kan stimuleres, da der her stadig er betydelige muligheder for at udvikle investeringspotentialer inden for området forskning, udvikling og innovation;
25. opfordrer alle de regionale og nationale aktører, som har ansvaret for udarbejdelsen og gennemførelsen af strategien i RIS3, køreplanen for Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastrukturer (ESFRI), ESIF-fondene og Horisont 2020, til at arbejde tættere sammen omkring planlægningen og koordineringen og om nødvendigt udvikle velegnede strukturer ⁽¹⁾ for at opbygge netværk mellem de forskellige niveauer for statslige aktiviteter; opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis om sådanne strukturer;
26. tilskynder DG Regio og DG RTD til ikke at slække på deres bestræbelser for at gøre programmerne forenelige, så der kan skabes synergier; fremhæver, at der bør ydes fælles støtte til de nationale og regionale myndigheder for at bistå dem med at udarbejde og gennemføre deres strategier; forventer, at DG Regio og RTD optrapper deres samarbejde i denne henseende, navnlig ved at udstede vejledende dokumenter til de involverede aktører;
27. glæder sig over alle bestræbelser på at udvide rådgivningstjenester; er af den opfattelse, at det vil være nyttigt, hvis de potentielle modtagere af midlerne fra Horisont 2020-programmet samt relevante rådgivningsorganer ligeledes inddrages på passende måde i denne udveksling;

Tæt samarbejde mellem regioner: den eksterne dimension

28. opfordrer regionerne til ikke kun at forbedre de interne relationer mellem deres uddannelses- og forskningsinstitutioner, virksomheder og administration, men også indgå alliancer med andre regioner for at supplere deres egen værdikæde;
29. understreger, at der vil opstå flere muligheder, hvis der skabes et tæt samarbejde mellem VIF-partnerne (videns- og innovationsfællesskaberne) i regionerne og de myndigheder og organisationer, der er involveret i udformningen og gennemførelsen af strategierne for intelligent specialisering (RIS3), jf. bilag IV i COM(2011)0615, 2011/0276(COD), C7-0335/2011, herunder partnerskab med regioner, der er værter for de eksisterende og potentielle samhusningscentre, f.eks. regionale gennemførelses- og innovationsfællesskaber (RIC'er);
30. mener, at det er afgørende, at strategier for regional specialisering bidrager til oprettelsen af nye europæiske ekspertisenetværk inden for forskellige erhvervssektorer og således bidrager til at styrke konkurrenceevnen og EU's internationale rolle;
31. er af den opfattelse, at både regionerne med deres økonomiske potentiale lokalt og EU selv kan drage kolossal nytte af denne overførsel af viden og teknologi ved et samarbejde mellem de forskellige regioner; henviser i den henseende til de meget succesfulde eksempler på samarbejde, f.eks. initiativet »Videnbaserede regioner«;
32. gør opmærksom på, at mange regioner stadig viger tilbage for den komplekse indsats i forbindelse med analyse og koordinering; tilskynder derfor regionerne til at gøre brug af den mulighed, der er givet i lovgivningen, nemlig at investere op til 15 % af programmidlerne uden for programmets anvendelsesområde ⁽²⁾;
33. understreger, at grænseområder ofte står over for udfordringer, der er af samme karakter på begge sider af grænsen som følge af fælles territoriale forhold; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne samt de lokale og regionale myndigheder til at udarbejde grænseoverskridende strategier for intelligent specialisering og grænseoverskridende klynger ved hjælp af midler fra det europæiske territoriale samarbejde;

⁽¹⁾ Bilag I, punkt 4.1.2 b, lovgivningsproces 2011/0276(COD), på grundlag af forslag til forordning COM(2011)0615, vedtagne dokumenter, P7_TA(2013)0482.

⁽²⁾ Artikel 60, stk. 2, lovgivningsproces 2011/0276(COD), på grundlag af forslag til forordning COM(2011)0615, vedtagne dokumenter, P7_TA(2013)0482.

Tirsdag den 14. januar 2014

34. bifalder de løsningsmodeller, der ligger i den fælles strategiske ramme inden for området for territorielt samarbejde ⁽¹⁾; bifalder også enhver anden form for »internationalisering i det små« fra regionernes og deres aktørers side;

o

o o

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Bilag I, punkt 7.2, lovgivningsproces 2011/0276(COD), på grundlag af forslag til forordning COM(2011)0615, vedtagne dokumenter, P7_TA(2013)0482.

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0009

Gennemførelsesbetænkning 2013: Udvikling og anvendelse af teknologi til opsamling og lagring af CO₂ i Europa**Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om gennemførelsesbetænkning 2013: Udvikling og anvendelse af teknologi til opsamling og lagring af CO₂ i Europa (2013/2079(INI))**

(2016/C 482/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. marts 2013 om fremtiden for CO₂-opsamling og -lagring i Europa (COM(2013)0180),
 - der henviser til Kommissionens grønne bog af 27. marts 2013 med titlen »En ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030« (COM(2013)0169),
 - der henviser til EU's klima- og energipakke fra december 2008,
 - der henviser til sin beslutning af 15. marts 2012 om en køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050 ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0430/2013),
- A. der henviser til, at CO₂-opsamling og -lagring (CCS) er en lovende teknologi, der kan være det eneste middel til at opnå betragtelig nedbringelse af CO₂-emissionerne fra industrimæssige kilder og har potentiale til væsentligt at nedbringe CO₂-emissionerne fra kraftværker, hvor der fyres med fossile brændstoffer, men at den stadig kræver investeringer og demonstration i industriel målestok for at fremme innovation og sænke omkostningerne samt for at få bekræftet, at den er sikker for miljøet;
- B. der henviser til, at Det Internationale Energiagentur forventer, at fossile brændstoffer fortsat vil udgøre 75 % af det globale energimix i 2030, og antager, at CCS er nødvendig for at levere næsten 20 % af de CO₂-reduktioner, der skal være opnået inden 2050, og fastholder, at der, hvis CCS ikke tages i anvendelse, vil være brug for yderligere 40 % i elektricitetsinvesteringer for at forhindre en temperaturstigning på over 2° C;
- C. der henviser til, at CCS er den eneste teknologi, som kan tilvejebringe betragtelige CO₂-reduktioner fra større industrisektorer, herunder stål- og cementindustrien samt kemikalieindustrien og olieraffinaderier, og som kombineret med anvendelsen af biomasse til elproduktion har potentiale til at fremme en nettoreduktion af CO₂-emissionerne;
- D. der henviser til, at anvendelsen af CCS på grundlag af de aktuelle niveauer og prognoserne for brugen af fossile brændstoffer er afgørende for at opfylde målsætningen om at holde stigningen i de globale temperaturer på under 2° C;
- E. der henviser til, at udvikling af CCS bør anses for en strategi, der supplerer udviklingen af vedvarende energi i forbindelse med overgangen til en lavemissionsøkonomi;

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.⁽²⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 75.

Tirsdag den 14. januar 2014

- F. der henviser til, at EU's regeringschefer i 2007 havde sat sig som mål at have hele 12 CO₂-opsamlings- og -lagringsanlæg i drift inden 2015, men at dette mål nu ikke kan nås, fordi anlæggenes økonomiske levedygtighed afhænger af en høj kulstofpris;
- G. der henviser til, at udviklingen af denne teknologi ikke må være et incitament til at øge andelen af kraftværker, der anvender fossile brændstoffer;
- H. der henviser til, at EU er ved at miste sit teknologiske forspring inden for CCS — der er for øjeblikket kun planer om at gennemføre ét projekt med NER300-finansiering, og projekter under det europæiske genopretningsprogram for energiområdet er blevet nedlagt eller udsat — og i dag ikke råder over nogen effektiv strategi til fremme af udviklingen af CCS-flagskibsprojekter;
- I. der henviser til, at den brede befolkning altid bør gives et fuldstændigt og klart billede af fordelene og de mulige risici ved CCS, før der udvikles projekter i kommerciel målestok;

Højere målsætninger

1. anerkender, at udvikling af CCS har potentiale til at gøre det muligt for EU at nå sine lavemissionsmål med så lave omkostninger som muligt, og at dette er nødvendigt navnlig for at dekarbonisere industrier, der udsender store mængder CO₂; mener, at det også kan bidrage til diversiteten og sikkerheden af energiforsyningerne, samtidig med at man bevarer og skaber muligheder for beskæftigelse; fastholder, at der er et akut behov for at udvikle en række CCS-flagskibsprojekter, der omfatter hele kæden, for at identificere de bedste og økonomisk mest fordelagtige løsninger, og opfordrer Kommissionen til at opstille mål for at opfylde disse målsætninger; skønner, at der på baggrund af de betragtelige investeringer, der kræves, er behov for instrumenter ud over EU's emissionshandelssystem (ETS) for at fremme forskning og teknisk hensigtsmæssig og sikker anvendelse af CCS;
2. mener, at det — selv om CCS kan være en del af løsningen på at nå målene om at begrænse drivhusgasemissionerne — ville være endnu bedre, hvis medlemsstaterne kunne nå disse mål uden at anvende CCS;
3. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til CCS-udvikling, ikke alene i forbindelse med kul- og gasbaseret energiproduktion men også i en række industrisektorer såsom kemi-, metal-, jern- og stålindustrien samt cementfabrikker og raffinaderier; insisterer på, at Kommissionen bør tage fat på spørgsmålet om udvikling af CCS inden for klima- og energirammen for 2030, og at den bør fremsætte forslag til at fremme tidlig bygning af CCS-flagskibsprojekter;
4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage vidtrækkende foranstaltninger til fremme af internationalt samarbejde og til stimulering af teknologier til afbødning af virkningerne af klimaændringer med det formål at lede vækstøkonomierne i retning af udviklingsmæssige alternativer, der er mindre kulstofintensive, herunder f.eks. CCS;
5. mener, at stålhandlingsplanen især bør understrege behovet for at udvikle CCS-flagskibsprojekter inden for denne sektor;

Medlemsstaternes førende rolle

6. anerkender, at udvikling af CCS ikke kan lade sig gøre uden støtte fra medlemsstaterne og private investorer, og at førstnævnte har eneret og suveræn ret til at tilskynde til eller forhindre anvendelsen heraf; bemærker, at selvom visse medlemsstater har givet udtryk for, at de ikke forventer, at CCS vil spille en rolle i deres emissionsreduktionsstrategier, bør dette ikke afskrække andre fra at tage initiativer, hvis de mener, at denne teknologi kan spille en effektiv rolle i deres overgang til en lavemissionsøkonomi;
7. minder Kommissionen om, at Parlamentet har efterlyst lovgivning, der kræver, at alle medlemsstater fremlægger en lavkulstofstrategi for 2050; foreslår, at disse nationale køreplaner opdateres med fem års mellemrum; forventer, at de angiver, hvorvidt og hvordan CCS skal udvikles af de pågældende medlemsstater;

Tirsdag den 14. januar 2014

8. opfordrer Kommissionen til at foreslå at pålægge medlemsstaterne at udarbejde og offentliggøre nationale lavemissionskøreplaner forud for konferencen om De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer i 2015;
9. understreger — i mangel af en høj kulstofpris — at medlemsstater, der ønsker at fremme udvikling af CCS, har en central rolle at spille med hensyn til at sørge for en gennemsigtig indtægtsstrøm og anden finansiel støtte, der måtte være nødvendig for at sikre bygning og drift af flagskibsprojekter, samtidig med at operatører, som har pioneromkostninger, får mulighed for at sikre et afkast af deres investeringer; bemærker, at passende lovgivningsforanstaltninger også kan være nødvendige, hvis CCS skal udvikles på kommerciel basis; erkender nødvendigheden af at overholde miljø sikkerhedsstandarderne;

EU-lovgivning og -finansiering

10. opfordrer Kommissionen til at overveje at skabe en EU-investeringsfond for industriinnovation til understøttelse af udviklingen af innovative klimavenlige teknologier, herunder CCS-flagskibsprojekter, andre innovative lavemissionsteknologier og foranstaltninger til nedbringelse af CO₂-emissioner fra energiintensive industrier og deres processer; mener, at dette vil kunne finansieres fra salget af EU ETS-kvoter; understreger, at dette ikke bør føre til en ny bebyrdelse af EU-budgettet; erkender, at der ved udformningen af parametrene for anvendelsen af en sådan fond bør tages hensyn til erfaringerne fra begrænsningerne og den manglende fleksibilitet i NER300-finansieringsmekanismen;
11. mener, at der kun bør fastlægges rammer for CCS-politikker og -strategier, hvis der foreligger velfunderede beviser på den positive indvirkning, de vil have på miljøet, EU-industriens stabilitet, beskæftigelsen i EU og på at gøre energipriserne overkommelige for borgerne og erhvervslivet;
12. mener, at CCS-støtte på længere sigt principielt skal hentes fra et passende CO₂-prissignal; foreslår, at Kommissionen fremmer drøftelser om forskellige muligheder ved at foretage en analyse af systemer, der kræver køb af CCS-certifikater, der dokumenterer de CO₂-emissioner, der undgås — ved lagring eller behandling — i forhold til den mængde CO₂, der er indeholdt i de fossile brændstoffer, der sendes på markedet;
13. anmoder om, at Kommissionen udarbejder retningslinjer for medlemsstaterne vedrørende forskellige finansielle mekanismer og andre mekanismer, som de kan anvende til at understøtte og fremme udvikling af CCS og få adgang til støttemidler fra EU-budgettet;
14. noterer sig Den Europæiske Investeringsbanks afgørelse om at forbyde udlån til bygning af kuldrevne kraftværker, der ville udsende mere end 550 g CO₂/kWh; understreger, at det uden finansiel støtte til udvikling af CCS vil være afgørende at indføre strenge emissionsnormer;
15. mener, at Kommissionen burde overveje, hvordan EU's Kul- og Stålforskningsfond kan udnyttes til at støtte prækommerciel demonstration af CCS i disse industrisektorer;
16. glæder sig over den norske regerings tilskyndelse til at gennemføre CCS-projekter i EU og udtrykker ønske om, at der under forhandlingerne om den næste programmeringsperiode anmodes om finansiel støtte til CCS-flagskibsprojekter;
17. anmoder om, at Kommissionen vurderer fordelene ved at vedtage og udvikle CCS-pilotprojektet Ciuden i Spanien, som har modtaget omkring 100 mio. EUR i støtte fra EU-midler som europæisk testfacilitet for teknologi til opsamling og indlandslagring af CO₂;

Transport og lagringsanlæg

18. anerkender, at der kan opnås væsentlige økonomiske besparelser ved at oprette CCS-klynger af industrianlæg, der betjenes af fælles rørledninger eller andre systemer til transport af CO₂; mener, at anlægsoperatører generelt ikke kan forventes at tage hensyn til de fremtidige krav fra andre anlæg, og at store investeringer såsom f.eks. forbindelsesledninger, der er beregnet på eventuelt at transportere CO₂ fra adskillige kilder, derfor vil kunne udvikles gennem offentlig-private partnerskaber; understreger, at medlemsstater, der ønsker at udvikle CCS, kan have en direkte rolle at spille med hensyn til at stille CCS-transport til rådighed og bestemme den oplagringsinfrastruktur, der er til rådighed;

Tirsdag den 14. januar 2014

19. opfordrer til et tættere samarbejde med USA og Canada i form af udveksling af ekspertise og god praksis i lyset af CCS-aktiviteter, der foregår inden for rammerne af dialogen mellem USA og Canada om ren energi;
20. fastholder, at nye lavkulstofteknologier bør betragtes som et supplement til hinanden og ikke som værende i indbyrdes konkurrence; understreger, at både vedvarende energi og CCS har roller at spille i EU's fremtidige energimix, og at sidstnævnte ikke bør være på bekostning af opfyldelsen af EU's bindende målsætninger vedrørende udvikling af vedvarende energi; opfordrer til, at der foreslås foranstaltninger til at fremme brugen af begge teknologier inden for klima- og energirammen for 2030;
21. understreger, at Europas geologi kan byde på en overflod af potentielle steder for permanent binding af store mængder CO₂, ikke mindst under Nordsøen fjernt fra menneskeligt befolkede områder; støtter EU-foranstaltninger og midler til at etablere en fælles definition af et lagringsanlægs beskaffenhed, identificere egnede lagringsanlæg overalt i Europa, udvikle pilotprojekter og forberede lagringsanlæg til oplagring i kommerciel målestok på de medlemsstaters område, der støtter denne udvikling;
22. opfordrer Kommissionen til at fremme udformningen af et europæisk atlas over potentielle CO₂-lagringsanlæg;
23. anerkender, at Londonprotokollens artikel 6 er blevet ændret, så den ikke længere behøver at udgøre en hindring for den grænseoverskridende transport af CO₂ med henblik på binding; bemærker dog, at ratificeringen af denne ændring kan tage mange år; opfordrer Kommissionen til at angive nærmere, om der er omstændigheder, hvorunder den vil tillade grænseoverskridende overførsel af CO₂, inden protokollen er ratificeret;

Lagringsansvar

24. anerkender den bekymring, som visse potentielle CCS-udviklere nærer for, at de krav og ansvar, der er pålagt dem, hvad angår den geologiske lagring af CO₂ i anlæg, der er godkendt af medlemsstaterne, er umulige at fastslå omfanget af og uforholdsmæssigt store; minder dog om den erstatningsansvarsordning, der er fastsat i direktivet om geologisk lagring af CO₂ (CCS-direktivet), og de forpligtelser, der påfalder indehavere af en lagringstilladelse;
25. erkender fuldt ud, at ethvert utilsigtet udslip af CO₂ fra et lagringsanlæg skal forhindres og projektets miljø sikkerhed beskyttes i henhold til artikel 1 i CCS-direktivet; opfordrer Kommissionen til at yde vejledning med hensyn til, hvor detaljeret foranstaltningerne til efterlevelse bør fastlægges på forhånd gennem forhandlinger mellem potentielle operatører og de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat;
26. påpeger, at CCS-direktivet giver medlemsstaterne udtrakt spillerum til at bestemme, hvor stor finansiel sikkerhed CCS-operatørerne skal stille, og hvor lang tid der skal forløbe, inden ansvaret for et nedlagt lagringsanlæg overdrages til den kompetente myndighed; foreslår, at medlemsstater, der arbejder på at fremme CCS-udvikling, vil være nødt til i højere grad at optræde som iværksættere og påtage sig en større del af ansvaret, end de tidligere har gjort;
27. opfordrer Kommissionen til at revidere sine vejledninger til CCS-direktivet for at tydeliggøre disse punkter;
28. mener, at CCS-direktivets krav om, at operatørerne i tilfælde af CO₂-udslip skal returnere deres kvoter, ikke tager hensyn til de betydelige foranstaltninger, der kræves til afhjælpning af problemet; frygter, at denne forpligtelse lægger en yderligere hindring i vejen for udvikling af CCS; opfordrer Kommissionen til at foreslå en revision i sin evaluering af CCS-direktivet;

Situationen med hensyn til opsamling og lagring

29. fastholder, at det ikke længere er acceptabelt at investere i kraftværker eller industrianlæg, der sandsynligvis vil udsende store mængder af CO₂, uden hensyn til, hvordan disse emissioner vil kunne sænkes i fremtiden;

Tirsdag den 14. januar 2014

30. understreger, at den europæiske befolkning ifølge en eurobarometerundersøgelse stort set ikke ved noget om CCS, men at de, der er informeret, med større sandsynlighed vil støtte CCS; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre deres kommunikations for at øge offentlighedens bevidsthed om CCS og mener, at en bredere forståelse af CCS er afgørende for offentlighedens accept og dermed også for leveringen af CCS;

31. bemærker, at medlemsstaterne har lov til at evaluere CCS-direktivets bestemmelser, der kræver, at der skal foretages en evaluering af opsamlings-, transport- og lagringskapacitet, inden der udstedes driftstilladelser til kraftværker, på forskellig vis;

32. opfordrer Kommissionen til at foreslå, at det kan være en betingelse i de medlemsstater, der har besluttet at gøre brug af CCS-teknologi, for opførelsen af anlæg, at der træffes passende forberedelser til CCS-implementeringen eller til andre foranstaltninger til betragtelig nedbringelse af CO₂-emissioner for alle nye kraftværker baseret på fossile og industrianlæg med emissioner, der er højere end en vedtaget grænse, undtagen brændstoffer hvis der er tale om meget høj elefterspørgsel, eller hvis en medlemsstat har efterkommet et lovgivningskrav om at offentliggøre en køreplan, der angiver, hvordan denne medlemsstat vil nå sine CO₂-reduktionsmål for 2050 uden anvendelse af CCS;

33. opfordrer Kommissionen til at undersøge og forelægge en rapport om, hvilke CCS-niveauer der bør fastlægges inden bestemte mærkedatoer, f.eks. 2030, hvis CCS skal kunne yde et væsentligt bidrag til 2050-emissionsreduktionsmålene;

CO₂ -opsamling og brug

34. bifalder de forskellige initiativer til at anvende CO₂ på måder, der generelt nedbringer udslippet i atmosfæren og skaber alternative produkter såsom bæredygtige brændstoffer til transport; opfordrer navnlig til, at Kommissionen snarest evaluerer potentialet for sikker brug af CO₂ til at øge genvinding af olie og gas i EU;

o

o o

35. ålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0010

Handlingsplan for e-sundhed 2012-2020

Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om handlingsplan for e-sundhed 2012-2020 — et innovativt sundhedsvæsen i det 21. århundrede (2013/2061(INI))

(2016/C 482/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2012 om en handlingsplan for e-sundhed 2012-2020 — et innovativt sundhedsvæsen i det 21. århundrede (COM(2012)0736),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. april 2004 om e-sundhed — et bedre sundhedsvæsen for Europas borgere: En handlingsplan for et europæisk e-sundhedsområde (COM(2004)0356),
 - der henviser til Kommissionens henstilling af 2. juli 2008 om grænseoverskridende interoperabilitet mellem elektroniske patientjournalssystemer (2008/594/EF),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. november 2008 om telemedicin til gavn for patienter, sundhedssystemer og samfundet (COM(2008)0689),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser,
 - der henviser til EU-undersøgelsen »European countries on their journey towards national eHealth infrastructures«⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0443/2013),
- A. der henviser til, at lige adgang til et universelt sundhedsvæsen af høj kvalitet er en internationalt anerkendt grundlæggende rettighed, især i EU;
- B. der henviser til, at der i mange tilfælde er begrænset adgang til sundhedssystemer på grund af finansielle eller regionale årsager (f.eks. i tyndt befolkede områder), og at e-sundhed kan spille en vigtig rolle for at afhjælpe disse uligheder på sundhedsområdet;
- C. der henviser til, at patienternes tillid til de sundhedstjenester, der tilbydes, er af afgørende betydning for at sikre et sundhedsvæsen af høj kvalitet;
- D. der henviser til, at det i artikel 168 i TEUF fastsættes, at Unionens indsats, der skal være et supplement til de nationale politikker, bør rettes mod at forbedre folkesundheden og forebygge sygdomme og fremme menneskers sundhed samt imødegå forhold, der kan indebære risiko for den fysiske og mentale sundhed;
- E. der henviser til, at EU's indsats på e-sundhedsområdet derfor består i at hjælpe alle kompetente myndigheder på lokalt, regionalt, nationalt eller statsligt plan med at samordne deres indsats nationalt og på tværs af grænserne og støtte deres bestræbelser på områder, hvor EU's tiltag kan tilføre en merværdi, med henblik på at øge borgernes livskvalitet;
- F. der henviser til, at den økonomiske tilbagegang indebærer nedskæringer i nationale sundhedsbudgetter, hvilket igen betyder, at der skal findes løsninger for at øge sundhedssystemernes effektivitet og dermed sikre deres bæredygtighed;

⁽¹⁾ http://www.ehealth-strategies.eu/report/eHealth_Strategies_Final_Report_Web.pdf

Tirsdag den 14. januar 2014

- G. der henviser til, at e-sundhed bør udgøre en omkostningseffektiv og effektiv foranstaltning til levering af sundhedstjenester til patienter, og samtidig tage sigte på at minimere deres udgifter til lægebehandling uden at lægge en urimelig byrde på de eksisterende nationale sundhedssystemer;
- H. der henviser til, at uligheder som følge af den digitale kløft vil blive udvidet til også at omfatte uligheder på sundhedsområdet, hvis adgangen til højhastighedsinternet ikke forbedres i takt med, at e-sundhedstjenesterne udvides;
- I. der henviser til, at de forskellige organisatoriske og kulturelle tilgange til leveringen af sundhedsydelse varierer fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket er af stor betydning, især hvad angår tilskyndelse til innovation;
- J. der henviser til, at vi står over for mange grænseoverskridende sundhedsproblemer;
- K. der henviser til borgernes stigende mobilitet inden for sundhedssystemerne i deres eget land og til, at det nu er mere almindeligt for nogle borgere at modtage lægebehandling uden for deres bopælsland;
- L. der henviser til, det i artikel 4, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser er fastsat, at EU-tiltag ikke berører medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende brug af sprog;
- M. der henviser til, at det ikke er til megen gavn for patienterne at gennemgå unødvendige gentagelser af kliniske prøver, når resultaterne af sådanne allerede fremgår af deres patientjournaler, som sundhedspersonale, der behandler patienten andetsteds, har adgang til;
- N. der henviser til, at informations- og kommunikationsteknologierne (ikt) er nået så langt i deres udvikling, at de kan anvendes i e-sundhedssystemer, og at der er gjort positive erfaringer i flere af EU's medlemsstater og andre lande i verden, som medfører mange fordele, navnlig på nationalt plan som en mekanisme til styrkelse af patientsikkerheden, fremme af en holistisk tilgang til den enkelte patient, udvikling af individualiseret lægebehandling og øget effektiviteten — og dermed bæredygtigheden — i sundhedssystemerne;
- O. der henviser til, at der imidlertid er brug for yderligere investering i forskning, udvikling, evaluering og overvågning for at sikre, at e-sundhedssystemerne (herunder mobile applikationer) giver positive resultater;
- P. der henviser til, at det er nødvendigt at sikre et samarbejde mellem ikt-teknikerne, forbrugerne, patienterne, de frivillige plejere, erhvervsaktive inden for sundhedssektoren i almindelighed og læger i særdeleshed samt de offentlige sundhedsmyndigheder;
- Q. der henviser til, at vellykkede e-sundhedsinitiativer og -projekter som f.eks. epSOS og initiativet »Virtual Physiological Human« har vist e-sundhedsløsningernes store værdi;
- R. der henviser til, at databaserne (f.eks. cloud computing) og deres placering og lagring spiller en vigtig rolle; der henviser til, at sikkerheden i relation til databaserne bør prioriteres;
- S. der henviser til, at lovgivning om de retlige aspekter og aspekterne vedrørende databeskyttelse på e-sundhedsområdet bør opprioriteres; der henviser til, at eftersom patienternes sundhedsdata er meget følsomme oplysninger, er det nødvendigt at sikre en passende balance mellem databeskyttelse og adgang til data og at skabe klarhed med hensyn til ansvaret;
- T. der henviser til, at der er behov for lovgivningsmæssige rammer for e-sundhed i alle medlemsstater;
- U. der henviser til, at der er behov for EU-retningslinjer for erhvervsudøvende i sundhedssektoren om korrekt anvendelse af patientoplysninger;
- V. der henviser til, at det er nødvendigt at skabe standarder for hele EU for udformningen af e-sundhedssystemerne og gøre dem interoperable medlemsstaterne imellem for at sikre deres effektivitet på EU-plan på tværs af grænserne og desuden sikre, at de forskellig standardiseringstiltag kun har til formål at sikre interoperabilitet og ikke resulterer i, at en enkelt aktør få en monopollignende stilling;

Tirsdag den 14. januar 2014

- W. der henviser til, at ikke alle borgere og erhvervsudøvende i sundhedssektoren har mulighed for at anvende it-værktøjer eller har de nødvendige færdigheder til at udnytte fordelene ved e-sundhedsydelse;
- X. der henviser til, at for at formidle den nødvendige viden og de nødvendige kvalifikationer til samtlige aktører med henblik på deltagelse i e-sundhed bør
- erhvervsudøvende i sundhedssektoren løbende uddannes i at bruge de informations- og kommunikationsteknologier, der anvendes inden for sundhedssystemet, herunder som led i den kontinuerlige faglige udvikling;
 - patienter og frivillige plejere løbende uddannes i at bruge de informations- og kommunikationsteknologier, der anvendes inden for sundhedssystemet,
- Y. der henviser til, at kvinder som følge af en længere forventet levetid og kønsbestemt sårbarhed over for visse sygdomme rammes af kroniske og invaliderende sygdomme i højere grad end mænd;
- Z. der henviser til, at patienter med kroniske lidelser har behov for en tværfaglig tilgang;
- AA. der henviser til, at det med e-sundhedsløsninger navnlig er muligt at forbedre kroniske patienters velbefindende, da det er lettere at behandle dem i hjemmet;
1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om handlingsplanen for e-sundhed 2012-2020 — et innovativt sundhedsvæsen i det 21. århundrede, som er en ajourføring af den handlingsplan for e-sundhed, der blev vedtaget i 2004, og som iværksætter yderligere aktioner, navnlig hvad angår bedre adgang til sundhedsydelse, lavere sundhedsomkostninger og større lighed blandt EU-borgere; opfordrer Kommissionen til fortsat at arbejde for en generel indførelse af e-sundhed i hele EU;
 2. mener, at e-sundhed trods alle sine ufuldkommenheder har et stort potentiale og kan være til nytte for de erhvervsudøvende i sundhedssektoren, patienterne og frivillige plejere og de kompetente myndigheder selv;
 3. peger på mulighederne for, at der i e-sundhedsapplikationer tages højde for decentraliserede sundhedspolitikker på regionalt eller lokalt plan og tilpasning af sundhedspolitikkerne til de lokale behov og forskelle;
 4. mener, det er vigtigt at tilvejebringe de redskaber, der er nødvendige for at udnytte offentlige realtidsdata med henblik på at få en bedre forståelse af forholdet mellem fordele og risici, forudsige uønskede hændelser og forbedre effektiviteten af medicinsk teknologivurdering;
 5. understreger, at e-sundhedsapplikationer bør være tilgængelige for alle, og at tilgængelighed bør være et obligatorisk krav ved udvikling af produkter eller softwareapplikationer for at undgå uligheder med hensyn til adgang;
 6. henstiller, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at lukke den digitale kløft mellem de forskellige regioner i medlemsstaterne og for at sikre, at adgang til og brug af e-sundhedstjenester af god kvalitet ikke bliver en kilde til social og geografisk ulighed, således at alle EU-borgere får lige stor gavn heraf, herunder også patienter, der ellers vil være udelukket fra eller underprioriteret af de nationale sundhedssystemer;
 7. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre lige adgang for kvinder inden for e-sundhedsområdet, ikke kun som patienter men også som plejepersonale (betalt eller frivilligt), ikt-specialister og politiske beslutningstagere; understreger, at kvinder bør inddrages på alle niveauer i sundhedssektoren gennem hele deres liv;
 8. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til og fremme e-sundhedstjenester til (uformelle) plejende pårørende, for at støtte dem i deres ofte tunge omsorgsopgaver og give dem mulighed for at yde den bedst mulige pleje;
 9. påpeger, at det er af afgørende betydning, at de erhvervsudøvende i sundhedssektoren tilegner sig en »e-sundhedskultur«, ligesom det er vigtigt at skabe forudsætningerne for patienternes medindflydelse på og tillid til e-sundhed;

Tirsdag den 14. januar 2014

10. understreger det vigtige i at styrke de erhvervsudøvende i sundhedssektorens og patienternes rolle i udviklingen og gennemførelsen af handlingsplanen for e-sundhed;
11. understreger især nødvendigheden af at sikre, at patienterne får mulighed for at konsultere og anvende oplysningerne om deres helbred; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at patienterne har en grundlæggende viden om sundhed for at sikre en effektiv gennemførelse af e-sundhedsværktøjer;
12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lægge særlig vægt på digitale færdigheder og teknisk uddannelse med henblik på at sikre, at e-sundhedsværktøjer, især telemedicin, virkelig er effektive og tilgængelige for hele befolkningen;
13. finder de foreslåede nedskæringer af Connecting Europe-faciliteten for bredbåndstjenester og digitale tjenester dybt beklagelige, navnlig i lyset af de aktuelle konkurrencemæssige problemer i EU; håber, at finansieringen af dette område under Horisont 2020 vil blive fastholdt; tilskynder lokale og regionale myndigheder til at gøre effektiv brug af EU-midler til at finansiere e-sundhed uden samtidig at mindske støtten til traditionelle sundhedsydelse eller eksempelvis lukke kommunale hospitaler, og til at dele viden om sundhedskompetencer;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bidrage med de nødvendige økonomiske, menneskelige og materielle midler for at sikre, at adgangen til og brugen af e-sundhedsydelse ikke øger de territoriale uligheder, som allerede indvirker på adgangen til de eksisterende ikt-tjenesteydelse;
15. opfordrer især de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til fuldt ud at udnytte EU's strukturfonde til at forbedre internetforbindelserne og mindske den digitale kløft;
16. opfordrer Kommissionen til at støtte disse bestræbelser gennem den digitale dagsorden for Europa, fremme anvendelsen af midlerne til dette formål og samtidig opstille klare retningslinjer for finansieringen for at sikre direkte støtte til ikt og sundhedssektoren samt til at indgå i en yderligere dialog med teleoperatører og fremme etableringen af bredbånd;
17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle nye e-sundhedsværktøjer, der er tilgængelige og brugervenlige for ældre og handicappede;
18. opfordrer Kommissionen til at fremme e-sundhedsløsninger til isolerede kvinder, ikke kun dem, der bor i fjerntliggende områder, men også bevægelseshæmmede kvinder, der ikke har den mobilitet og/eller det (sociale) støttenetværk, der er nødvendigt for at bevare deres helbred og velvære;
19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at spille en større rolle i at bringe forskellige aktører sammen med henblik på at udveksle erfaringer og bedste praksis;
20. opfordrer i lyset af disse betragtninger til etablering af en platform for forskningssamarbejde blandt patienter, den akademiske verden, industrien og sundhedspersonalet for at sikre, at der fastlægges en effektiv og altomfattende e-sundhedspolitik;
21. påpeger, at udviklingen af e-sundhedsapplikationer, herunder brug og genbrug af sundhedsdata, kræver foranstaltninger vedrørende fortrolighed, databeskyttelse, ansvar og refusion for at sikre, at følsomme data beskyttes imod hacking, ulovligt salg af data eller andre former for misbrug; glæder sig i denne forbindelse over, at Kommissionen har til hensigt at iværksætte en undersøgelse vedrørende de juridiske aspekter af e-sundhedsydelse;
22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremsætte retningslinjer og lovforslag, som lukker de nuværende huller i lovgivningen, især vedrørende ansvar og hæftelse, således at e-sundhedssystemet kan anvendes effektivt på EU-plan;
23. opfordrer især Kommissionen og medlemsstaterne til at opstille retningslinjer for og vedtage lovgivning om de retlige aspekter og databeskyttelse på e-sundhedsområdet, navnlig lovgivning, der giver mulighed for at sikre udveksling, behandling og analyse af data og sikre balancen mellem databeskyttelse og adgang til data;
24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for god forvaltningsskik i forbindelse med foranstaltninger vedrørende sundhedsdata på internettet;

Tirsdag den 14. januar 2014

25. understreger behovet for, at læger, andre erhvervsudøvende i sundhedssektoren, patienter og uformelle plejere modtager løbende og specialiseret bistand og uddannelse i e-sundhed med henblik på at hjælpe dem med at udvikle deres digitale færdigheder og således fuldt ud udnytte fordelene ved e-sundhedsydelser, så længe de sociale og geografiske uligheder ikke øges;
26. mener, at bistand og uddannelse bør prioritere:
- 1) uddannelse i brugen af it-værktøjer og digital sundhedsuddannelse for at forbedre de relevante færdigheder hos erhvervsudøvende i sundhedssektoren; mener, at studerende og nyansatte med henblik herpå skal have opdaterede uddannelsesprogrammer om e-sundhed;
 - 2) it-uddannelse og bevidstgørelse om e-sundhedsydelser for patienter på nationalt plan og på tværs af grænser;
27. henstiller, at både holdningerne blandt læger og andre erhvervsudøvende i sundhedsvæsenet såvel som patientsammenslutningerne tages i betragtning, ikke blot i forbindelse med udviklingen af e-sundhedsapplikationer, men ligeledes i evalueringen og opfølgningen heraf;
28. understreger vigtigheden af at bevare en menneskelig dimension i sundhedsvæsenet, specielt i betragtning af den aldrende befolkning, hvorfor det bliver stadig mere vanskeligt at skelne mellem det medicinske og det sociale aspekt; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at e-sundhedsteknologierne ikke bliver en erstatning for forhold baseret på tillid mellem patienterne og deres (sundheds-) behandlere;
29. anmoder medlemsstaterne og Kommissionen om at iværksætte oplysnings- og it-uddannelseskampagner om e-sundhed (under hensyntagen til de sociale og geografiske uligheder) for at afhjælpe manglen på viden og tillid blandt patienter, borgere og erhvervsudøvende i sundhedssektoren; mener, at disse kampagner bør være tilpasset den samfundsgruppe, som de henvender sig til, idet velinformerede borgere og deres aktive deltagelse er en forudsætning for en god udvikling af de nye modeller for sundhedspleje;
30. opfordrer medlemsstaterne til at forstærke deres samarbejde inden for e-sundhed på nationalt og regionalt plan samt på tværs af grænserne, således at de lande, som er længst fremme på dette område, kan videregive deres viden til de øvrige;
31. anmoder medlemsstaterne om at dele deres erfaringer, viden og bedste praksis og samarbejde indbyrdes, med Kommissionen og med interessenter for derved at effektivisere patientfokuserede e-sundhedssystemer;
32. understreger, at medlemsstaterne bør videreføre deres samarbejde ved hjælp af elektroniske platforme, hvor de kan udveksle oplysninger om bedste praksis med hensyn til e-sundhedssystemer og -løsninger, og at både Kommissionen og medlemsstaterne i denne sammenhæng bør støtte forbindelsen mellem de forskellige e-sundhedsprojekter i EU;
33. understreger potentialet i forbindelse med applikationer til mobile enheder til patienter, navnlig patienter med kroniske lidelser, og opfordrer til udvikling af nyttige, specifikt sundhedsorienterede applikationer med lægevidenskabeligt verificeret indhold;
34. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge en handlingsplan for »m-sundhed« for mobile anordninger, som omfatter retningslinjer om markedsovervågning af m-sundhedsapplikationer for at sikre databeskyttelse og de fremlagte sundhedsoplysningers pålidelighed samt garantere, at disse applikationer udvikles under passende lægefaglig kontrol;
35. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastsætte bestemmelser for it-sundhedsrelaterede applikationer til mobile apparater med henblik på at sikre pålideligheden af de oplysninger, de transmitterer, og afhjælpe den manglende juridiske klarhed og gennemsigtighed, hvad angår anvendelsen af oplysninger, der er indsamlet ved hjælp af disse apparater;
36. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte arbejdet med pilotprojekter, såsom projektet ePSOS, »Renewing health« og/eller initiativet »Virtual Physiological Human« med det formål at opbygge interoperabilitet på europæisk plan og fortsat støtte innovative løsninger for personfokuseret pleje, herunder avanceret modellering og simulering, som er påkrævet for at opfylde målsætningen om prædiktiv og individualiseret medicin;

Tirsdag den 14. januar 2014

37. understreger, at forvaltningen af sundhedssystemerne hører under medlemsstaternes kompetence; opfordrer dog indtrængende Kommissionen til at fortsætte samarbejdet med både erhvervsudøvende i sundhedssektoren, patientorganisationer, andre centrale interessenter og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i forbindelse med udformningen af sine politikker og løsningen af spørgsmål om modstridende prioriteter inden for e-sundhed under hensyntagen til, at hovedformålet er at sikre patienternes adgang til et effektivt og økonomisk overkommeligt sundhedssystem;
38. understreger, at e-sundhed skaber nye arbejdspladser inden for medicin-, forsknings- og sundhedsrelaterede tjenester og henstiller i denne sammenhæng, at Kommissionen opfordrer de nationale myndigheder til at anvende EU-midler til at finansiere programmer vedrørende e-sundhed og grænseoverskridende sundhedstrusler;
39. opfordrer medlemsstaterne til — eftersom handlingsplanen for e-sundhed sigter på at skabe nye jobmuligheder inden for forskning, sundhed og lægefaglig virksomhed og ikt-sektoren — at være særligt opmærksomme på kønsbalancen i forbindelse med uddannelse, oplæring og ansættelse inden for alle disse sektorer;
40. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde om udviklingen af bæredygtige finansieringsmodeller for e-sundhedstjenester inden for de nationale sundhedsbudgetter og at høre andre interessenter, f. eks. sygesikringsfonde, nationale sundhedsinstitutioner, erhvervsaktive inden for sundhedssektoren og patientsammenslutninger, i denne sammenhæng;
41. understreger, at innovationer inden for e-sundhed skaber virksomhedsmuligheder og bidrager til fremtidig vækst;
42. understreger, at det er nødvendigt at øge forskningen i e-sundhedssystemer, dog uden at omkostningerne ved forskningen lægges direkte oven i omkostningerne for tjenesteydelsen;
43. opfordrer indtrængende Kommissionen til at afsætte midler til e-sundhed inden for rammeprogrammerne for forskning og udvikling;
44. understreger nødvendigheden af at sikre SMV'er passende støtte med henblik på at sikre fælles spilleregler inden for e-sundhedssektoren og fremme SMV'ers markedsadgang på dette område og sikre, at de bidrager til den sociale og territoriale samhørighed;
45. opfordrer Kommissionen til at støtte og fremme projekter lanceret af små og store virksomheder, der er beskæftiget med e-sundhed, ved at udarbejde retningslinjer for markedet for e-sundhed og fremme samarbejdet mellem SMV'er på den ene side og interessenter, forskningsorganer og sygesikringsordninger på den anden side for at muliggøre innovative løsninger for sundhedstjenesteydere;
46. understreger behovet for gennemsigtighed og konkurrence i forbindelse med SMV'ers udvikling af ikt-værktøjer for at sikre rimelige priser for e-sundhedsværktøjer;
47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle standarder for data med henblik på indsamling, udveksling og indberetning af data om grænseoverskridende sundhedsrelaterede spørgsmål;
48. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med patienter og andre relevante interessenter med henblik på at identificere e-sundhedsværktøjer og -modeller, der kan støtte gennemførelsen og udviklingen af artikel 12 i direktiv 2011/24/EU, som omhandler udviklingen af de europæiske referencenetværk mellem sundhedstjenesteydere og ekspertisecentre;
49. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte arbejdet med gennemførelsen af artikel 14 i direktiv 2011/24/EU om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, der har til formål at indføre et e-sundhedsnetværk;
50. opfordrer Kommissionen til at tilbyde alle regionale myndigheder, der har kompetencer inden for e-sundhedsapplikationer, medlemskab af e-sundhedsnetværket, som er oprettet i henhold til direktiv 2011/24/EU;
51. understreger behovet for etiske regler for grænseoverskridende aktiviteter med forbehold af subsidiaritetsprincippet;

Tirsdag den 14. januar 2014

52. understreger, at det er af afgørende betydning for patienter at kunne få adgang til deres personlige sundhedsoplysninger; påpeger, at patienter, efter at have givet forudgående samtykke til anvendelse af disse data, altid bør informeres på en klar og gennemsigtig måde om behandlingen heraf;
53. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende bestemmelserne om behandling af personlige helbredsoplysninger, der er omhandlet i forslaget til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, når forordningen er trådt i kraft;
54. understreger nødvendigheden af at anvende internationale standarder både til udformningen af informationsmodeller og til udvekslingen heraf i alle medlemsstater, samt udvikle internationale regler for e-sundhedsprofessioner og harmonisere definitionerne;
55. bifalder i denne sammenhæng det løbende samarbejde med WHO og OECD;
56. bifalder samarbejdet mellem EU og USA om e-sundhed, der er karakteriseret ved et løbende samarbejde, bl.a. inden for rammerne af hensigtserklæringen om samarbejde omkring informations- og kommunikationsteknologier inden for sundhed, og navnlig den tilhørende køreplan, der er udviklet i fællesskab, om udvikling af internationalt anerkendte interoperabilitetsstandarder og specifikationer for gennemførelse af interoperabilitet i elektroniske sundhedsdatasystemer;
57. understreger nødvendigheden af at sikre teknisk standardisering og interoperabilitet i forbindelse med ikt-baserede løsninger og dataudveksling på alle niveauer inden for de europæiske sundhedssystemer og samtidig udvikle retningslinjer for disse systemers interoperabilitet på EU-plan;
58. understreger betydningen af at sikre interoperabilitet mellem de softwareapplikationer, som anvendes af henholdsvis patienter og læger, for at opnå bedre resultater og forbedre kommunikationen;
59. glæder sig over Kommissionens hensigt om at foreslå en interoperabilitetsramme for e-sundhed inden 2015 og ser det som et meget vigtigt skridt hen imod en styrkelse af patienternes indflydelse inden for e-sundhed; anser det for vigtigt, at denne ramme omfatter oprettelsen af standardiseret rapportering i patientjournaler såvel som støtte til udvikling af medicinsk udstyr med den egenskab automatisk at kunne lagre patientjournaler elektronisk;
60. fremhæver behovet for at sikre, at den kulturelle og sproglige mangfoldighed i EU respekteres fuldt ud med hensyn til den tekniske standardisering og interoperabilitet i de europæiske sundhedssystemer;
61. anmoder om, at udviklingen af værktøjer til e-sundhed ikke udelukkende styres af teknologiske og økonomiske interesser, men at den ligeledes baseres på værktøjernes effektivitet og anvendelighed til forbedring af sundhed og livskvalitet, og at værktøjerne primært udvikles med det formål at tjene patienternes interesser, herunder ældre og handicappede patienter;
62. opfordrer ligeledes medlemsstaterne til at insistere på kønsbalancens betydning i forbindelse med fremme af denne plan;
63. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme en tilgang til sundhedspleje og medicin, der inddrager kønsaspektet, og til at tage hensyn til kvinders og pigers særlige behov som modtagere af sundhedsydelser under gennemførelsen af handlingsplanen for e-sundhed;
64. understreger betydningen af globale undersøgelser i forbindelse med dokumentationsopbygning inden for e-sundhed;
65. henstiller, at medlemsstaterne og Kommissionen med bistand fra Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) indsamler data fordelt på køn fra de foreløbige undersøgelser om tilgængeligheden og virkningen af e-sundhedssystemer og værktøjer, og opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til udveksling af bedste praksis vedrørende gennemførelsen af e-sundhed;

Tirsdag den 14. januar 2014

66. minder om behovet for, at den fremtidige handlingsplan for e-sundhed sikrer følgende hovedprincipper:

- optimering af sundhedsudgifter under økonomiske kriser
- styrkelse og fremme af applikationer og løsninger til markedsudvikling
- sikring af interoperabilitet i sundheds- og hospitalsinformationssystemer;

67. opfordrer Kommissionen til hvert andet år at offentliggøre en oversigt over fremskridt inden for gennemførelsen af handlingsplanen for e-sundhed i de enkelte medlemsstater, der viser, hvordan dette værktøj er blevet ændret på en innovativ måde med henblik på at forsyne borgerne med et effektivt sundhedssystem af høj kvalitet, og til i lyset heraf at fastsætte indikatorer på nationalt og EU-plan til at måle succesen og indvirkningen af de planlagte tiltag, idet der især tages hensyn til potentiel diskrimination eller uligheder i forbindelse med adgang, der kan påvirke forbrugere og patienter.

68. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Regionsudvalget og medlemsstaterne.

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0011

Fødevarekrisen, svindel i fødevarekæden og kontrollen heraf

Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om fødevarekrisen, svindel i fødevarekæden og kontrollen heraf (2013/2091(INI))

(2016/C 482/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fempunkts-handlingsplan ⁽¹⁾, som Kommissionen fremlagde i marts 2013 efter afsløringen af et omfattende netværk af svindlere, der solgte hestekød som oksekød,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF samt Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004,
 - der henviser til forslag til forordning om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på anvendelsen af fødevare- og foderstoflovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed, planteforneringsmateriale og plantebeskyttelsesmidler (COM(2013)0265),
 - der henviser til Den Europæiske Revisionsrets beretning af 11. oktober 2012 om håndtering af interessekonflikter i fire EU-agenturer;
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0434/2013),
- A. der henviser til, at de generelle principper i EU's fødevarelovgivning i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 178/2002 forbyder markedsføring af farlige fødevarer samt svigagtige fremgangsmåder, fødevareforfalskning eller enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugeren;
- B. der henviser til, at forordning (EF) nr. 1924/2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer og forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne fastsætter nærmere bestemmelser i forbindelse med forbuddet mod vildledende reklame- og mærkningspraksis;
- C. der henviser til, at EU-regelsættet for fødevaresikkerhed og fødevarekæden har givet forbrugerne i EU et højt niveau af fødevaresikkerhed indtil nu; der henviser til, at den nuværende lovgivning dog fortsat er skrøbelig og ikke altid pålidelig, og at der derfor er behov for forbedringer på området;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/food/horsemeat/plan_en.htm.

Tirsdag den 14. januar 2014

- D. der henviser til, at de seneste sager med fødevarer svig samtidig har været til skade for forbrugernes tillid til fødevarerækæden, hvilket har en negativ indvirkning på fødevarer sektoren, da disse skandaler beskadiger imaget af denne centrale sektor i EU's økonomi; der henviser til, at det er af afgørende betydning at genoprette forbrugertilliden til europæiske landbrugsvarer både i og uden for EU; understreger imidlertid, at langt størstedelen af de europæiske landbrugsfødevarer er af fremragende kvalitet og derfor fortjener international anerkendelse;
- E. der henviser til, at gennemsigtighed er et centralt element i Kommissionens og medlemsstaternes tilgang til kontrol af fødevarer sikkerhed;
- F. der henviser til, at landbrugsfødevarer sektoren er en af de største økonomiske sektorer i EU, idet den tegner sig for 48 millioner arbejdspladser og omsætter for 715 mia. EUR på årsbasis;
- G. der henviser til, at enkeltsager med fødevarer svig har en negativ indvirkning på hele landbrugsfødevarer sektorens image;
- H. der henviser til, at EU's fødevarer lovgivning er meget detaljeret inden for fødevarer sikkerhed og omfatter kontroller og undersøgelser for restkoncentrationer og anden forurening af fødevarer og foder, men at der ikke er etableret et regelsæt, der er særligt målrettet fødevarer svig, andet end den generelle bestemmelse om, at forbrugere ikke må vildledes;
- I. der henviser til, at problemerne også ligger i gennemførelsen af den nuværende lovgivning, og at der er et behov for en mere effektiv offentlig kontrol med fødevarer af animalsk oprindelse på alle niveauer i fødevarer kæden;
- J. der henviser til, at der ikke findes statistikker over forekomsten af fødevarer svig i EU, og at Kommissionen først for nylig har identificeret fødevarer svig som et nyt indsatsområde;
- K. der henviser til, at de seneste svindelsager f.eks. omfatter markedsføring af hestekød som oksekød, markedsføring af hestekød behandlet med phenylbutazon som spiseligt hestekød, markedsføring af almindelig mel som økologisk mel, af burhønsæg som økologiske æg, af vejsalt som fødevarer salt, og at der er brugt alkohol blandet med metanol i spiritus, dioxinforurenede fedt ved fremstillingen af dyrefoder og fejlmærkning af fiskearter og fiskeprodukter;
- L. der henviser til, at fødevarer svindel generelt opstår, når potentialet og fristelsen er høj, og der er begrænsede risici for at blive fanget samt milde sanktioner;
- M. der henviser til, at fødevarer forsyningskæden ofte er lang og kompleks og involverer mange fødevarer virksomheder og andre parter; der henviser til, at forbrugere i stigende grad er uvidende om, hvordan deres fødevarer produceres, og at individuelle fødevarer virksomheder ikke altid har — og ikke er forpligtet til at have — et overblik over hele produktkæden;
- N. der henviser til, at den meget omfattende svindel med retter med hestekød i hele Europa er et symptom på et ukontrollabelt globaliseret forsynings system, et produktionssystem med landbrugsfødevarer til meget lave priser og en ufuldstændig mærkningsordning;
- O. der henviser til, at erhvervsdrivende og mellemmand i fødevarer kæden ikke altid er registreret og certificeret som fødevarer virksomheder; der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne ofte er usikre på, hvor mange ikke-registrerede erhvervsdrivende er aktive;
- P. der henviser til, at fødevarer virksomheder undertiden lukkes af de nationale kompetente myndigheder efter at være dømt for alvorlige tilfælde af fødevarer svig; der henviser til, at disse virksomheder hurtigt bliver registreret andetsteds og fortsætter deres virksomhed som før; der henviser til, at informationsudveksling mellem medlemsstaterne om dømte svigagtige virksomheder ville forbedre overvågningen af disse virksomheder for at forhindre dem i at påbegynde nye svigagtige aktiviteter;

Tirsdag den 14. januar 2014

- Q. der henviser til, at ansvaret for at gennemføre og håndhæve EU's fødevarerlovgivning ligger hos medlemsstaterne, og håndhævelse og kontrol er således hovedsaglig begrænset til det nationale niveau, hvilket har medført, at et overblik over hele EU på tværs af grænserne er begrænset eller ikke-eksisterende;
- R. der henviser til, at nationale myndigheder har en tendens til at fokusere deres kontrol på fødevarer sikkerhed og ikke prioriterer fødevarer svig, ofte på grund af manglende kapacitet og ressourcer.
- S. der henviser til, at de kompetente myndigheder i nogle medlemsstater har politienheder, der er specialiseret i bekæmpelse af fødevarer svig; der henviser til, at kontrollen i nogle medlemsstater delvist uddelegeres til private kontrolorganer; der henviser til, at i andre medlemsstaters foretages kontrollen udelukkende af de kompetente myndigheder;
- T. der henviser til, at systemet til hurtig varsling for fødevarer og foder er et nyttigt værktøj for hurtig udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen, et eksempel herpå er den seneste sag om svindel med hestekød;
- U. der henviser til, at Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor (FVO) er ansvarlig for at kontrollere overholdelsen af EU's krav til fødevarer sikkerhed og kvalitet, og at dets kontrolbesøg typisk anmeldes på forhånd og forberedes i samarbejde med de kompetente myndigheder; der henviser til, at antallet af årlige kontrolbesøg er bestemt af FVO's begrænsede kapacitet; der henviser til, at FVO har tilkendegivet, at det ikke på nuværende tidspunkt er udstyret eller uddannet til at fokusere på fødevarer svig;
- V. der henviser til, at advarsler om stigningen i antallet af hesteslagtninger i nogle EU-medlemsstater blev fuldstændig ignoreret af de kompetente myndigheder, navnlig af FVO;
- W. der henviser til, at Europol har observeret en stigning i antallet af tilfælde af fødevarer svig og forventer, at denne tendens fortsætter, sammen med kriminelle organisationers stigende indblanding i fødevarer svig;
- X. der henviser til, at Europols informationssystem kan bruges af medlemsstaterne til at udveksle oplysninger om efterforskninger på tværs af grænserne; der henviser til, at Europol kun kan bistå medlemsstaterne med sin ekspertise, analytiske redskaber og databaser på deres anmodning, der henviser til, at medlemsstaterne oprindeligt var tilbageholdende med at arbejde med Europol i tilfældet med svindlen med hestekød;
- Y. der henviser til, at Europol siden 2011 med succes har gennemført flere OPSON-operationer om falske og underlødige fødevarer; der henviser til, at Europol samarbejder med Interpol, medlemsstaternes myndigheder, lande uden for EU samt private partnere i udførelsen af disse operationer;
- Z. der henviser til, at mærkning af oprindelsesland eller kødets og kødprodukters oprindelsesland ikke i sig selv forhindrer svig; der henviser til, at en fødevarer oprindelse i nogle tilfælde delvist bestemmer prisen på fødevarer;
- AA. der henviser til, at de frihandelsaftaler, som EU i øjeblikket påtænker at indgå, kan føre til en svækkelse af EU-lovgivningen om fødevarer kontrol;
- AB. der henviser til, at der bør gøres en fornyet indsats for at forstå svigen i lyset af en økonomisk situation, der er præget af den globale finanskrise og den sociale dumping både inden for og uden for EU;
- AC. der henviser til, at praksis inden for handel tjener til at skabe et kapløb mod bunden, hvad angår kvalitet, sikkerhed og gennemsigtighed, og har indvirkning på avancer i hele sektoren;
- AD. der henviser til, at praksis inden for distribution, herunder brugen af mellemhandlere, er kilder til destabilisering af produktionsmarkederne, da de reducerer fabrikanternes avancer;

Tirsdag den 14. januar 2014

12. understreger behovet for at lægge stor vægt på kontrol med importerede varer fra tredjelande og deres overholdelse af EU-standarder for fødevarer- og fodersikkerhed;
13. henleder også opmærksomheden på, at der ofte nævnes andre faktorer, der kan bidrage til fødevarer- og fodersikkerhed, såsom den aktuelle økonomiske krise, de budgetstramninger, der påvirker kontrolagenturer, og det pres som detailsektoren og andre udøver for at få produceret stadig billigere madvarer;

Erfaringer og henstillinger

Institutionelle rammer

14. bifalder Kommissionens afgørelse om at oprette et team for bekæmpelse af fødevarer- og fodersikkerhed og anerkender Europols indsats i kampen mod fødevarer- og fodersikkerhed; opfordrer Kommissionen til at overveje udviklingen af et EU-referencelaboratorium (EURL) for fødevarer- og fodersikkerhed;
15. bifalder Kommissionens plan om at organisere en konference om fødevarer- og fodersikkerhed i 2014 for at øge bevidstheden hos relevante aktører;
16. er overbevist om, at uanmeldte, uafhængige inspektioner er afgørende for at sikre en effektiv gennemførelse af fødevarer- og fodersikkerhed og mærkningsstandarder; mener derfor, at uanmeldte inspektioner bør være normen;
17. opfordrer Kommissionen til at udvide FVO's undersøgelser til at medtage fødevarer- og fodersikkerhed; mener, at FVO og medlemsstaterne bør benytte regelmæssige, uafhængige og obligatoriske uanmeldte kontroller for at afsløre tilsigtede bedragerier og sikre tilslutning til de højeste standarder inden for fødevarer- og fodersikkerhed; mener, at det er vigtigt at have en gennemsigtig tilgang til, hvordan offentlig kontrol og inspektion udføres og til at offentliggøre rapporterne/resultaterne af kontrol og inspektioner af fødevarer- og fodersikkerhed med henblik på at genskabe og fastholde forbrugernes tillid;
18. beklager, at FVO's rapporter og undersøgelser har haft begrænset synlighed og i ringe omfang er blevet fulgt op af Kommissionen og medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at følge mere energisk op på rapporter og henstillinger fra FVO;
19. opfordrer budgetmyndigheden til at øge kapacitet og ressourcer hos FVO og Kommissionens team for bekæmpelse af fødevarer- og fodersikkerhed;
20. udtrykker bekymring over nedskæringen af EU-støtten til de organer, der udfører disse centrale overvågningsopgaver;
21. opfordrer medlemsstaterne og de europæiske regioner til at give kontrolorganerne tilstrækkelige personalemæssige, finansielle og tekniske ressourcer;
22. understreger, at effektive kontrolforanstaltninger og inspektioner bør foretages sådan, at der ikke bliver tale om unødige administrative byrder for SMV'er;
23. foreslår at holde en årlig høring af FVO i Parlamentets ENVI-udvalg for at diskutere afsluttede og fremtidige undersøgelser, før FVO vedtager sit arbejdsprogram for det følgende år;
24. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der handles og reageres korrekt på de spørgsmål, som FVO har stillet;
25. bemærker, at eventuelle ændringer i processen for gennemgang og prioritering af FVO's arbejdsprogram ikke må ændre den juridiske proces for vedtagelsen af FVO's arbejdsprogrammer;
26. opfordrer mere specifikt Kommissionen og medlemsstaterne til at følge op på resultaterne af FVO's undersøgelser om falske registreringer af medicinsk behandling af dyr til slagtning med henblik på eksport til EU og til at forhindre, at kød og andre animalske produkter fra tredjelande, som ikke kan garanteres at opfylde EU's krav til fødevarer- og fodersikkerhed, bringes i omsætning i EU;

Tirsdag den 14. januar 2014

27. bemærker, at medlemsstaterne ofte kæmper for at kunne retsforfølge svigagtige fødevarer virksomheder, der driver handel på tværs af EU's grænser, på grund af spørgsmålet om jurisdiktion; beklager, at medlemsstaterne ikke systematisk samarbejder med Europol i tilfælde af fødevarer svig på tværs af grænserne, men arbejder bilateralt;

28. anerkender betydningen af whistleblowers for at afdække svigagtige fremgangsmåder i fødevarer sektoren; opfordrer medlemsstaterne til at skabe de rette betingelser for, at whistleblowers har mulighed for at anmelde skadelig praksis sikkert og anonymt;

29. mener, at de nationale kompetente myndigheder skal informere offentligheden i det omfang, det er muligt og hensigtsmæssigt, om tilbagekaldelser af produkter og andre tiltag, der træffes af de kompetente myndigheder i sager om fødevarer svig;

Juridisk ramme

30. mener, at offentlig kontrol ikke kun bør fokusere på fødevarer sikkerhed, men også på forebyggelse af svindel og risikoen for, at forbrugerne bliver vildledt; bifalder, at Kommissionens forslag om en gennemgang af den officielle kontrol omfatter kontrol i forbindelse med fødevarer svig, når de kompetente myndigheder har grund til at mistænke en virksomhed for svigagtig adfærd;

31. bemærker, at nogle medlemsstater delvist uddelegerer kontrollen til private kontrolorganer; understreger, at medlemsstaternes kompetente myndigheder altid skal overvåge kontrolsystemer og verificere, certificere og granske alle private kontrolsystemer for at sikre, at de overholder nationale og internationale standarder om at gøre deres resultater tilgængelige for offentlige agenturer;

32. afviser alle planer om at delegere kontrol opgaver fra de offentlige myndigheder til erhvervsdrivende;

33. mener, at de erhvervsdrivendes rolle og de lovgivningsmæssige rammer for business-to-business salg bør præciseres;

34. mener, at alle kommercielle aktører, som forarbejder, handler med eller opbevarer råvarer, levnedsmiddel ingredienser eller produkter i fødevarer kæden, herunder handlende med og ejere af frysehuse, bør registreres som fødevarer virksomheder og være underlagt kontrol;

35. mener, at aktører i fødevarer branchen bør være i stand til at oplyse, hvor de fødevarer eller ingredienser, der anvendes, stammer fra, hvilket betyder, at hver enkel fødevarer virksomhed i produktionskæden bærer sin del af ansvaret for slutproduktet;

36. anerkender vigtigheden af klar og gennemsigtig mærkning af business-to-business og af business-to-consumer og opfordrer Kommissionen til at revidere EU's fødevarer lovgivning på dette område for at mindske risikoen for fødevarer svig;

37. opfordrer til større bevidsthed og forbedret overvågning af business-to-business og business-to-consumer mærkning af frosne fødevarer; opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag om obligatorisk mærkning af kød og fisk, der angiver, om kød og fisk har været frosset, hvor mange gange det har været frosset og hvor længe;

38. mener, at selv om det ikke i sig selv er et redskab til bekæmpelse af svig på fødevarer området, er mærkning af oprindelseslandet med til at sikre en bedre sporbarhed i hele fødevarer forsyningskæden, mere stabile relationer mellem kødleverandører og forarbejdnings virksomheder, øget omhu, når fødevarer virksomheder vælger deres leverandører og produkter, samt mere pålidelig information til forbrugerne og på den måde genoprette forbrugernes tillid;

39. minder om, at forordning (EU) nr. 1169/2011 fastsætter, at Kommissionen i december 2013 vil vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende obligatorisk mærkning af oprindelsesland, mærkning af kød fra svin, får, geder og fjerkræ samt frivillig mærkning af fødevarer efter en konsekvensanalyse;

Tirsdag den 14. januar 2014

40. opfordrer Kommissionen til hurtigt at fremlægge disse gennemførelsesbestemmelser om mærkning af fersk kød fra svin, får, geder og fjerkræ og lade sig inspirere af de regler, der allerede gælder for uforarbejdet okse- og kalvekød, og sikre, at forbrugerne informeres om, hvor dyrene er født, opdrættet og slagtet, samtidig med at der tages hensyn til eksisterende nationale og regionale systemer til angivelse af kødets oprindelse;
41. minder endvidere om, at Europa-Parlamentet tidligere har opfordret til oprindelsesmærkning for kød i forarbejdede fødevarer, og at Kommissionen arbejder på en rapport om obligatorisk oprindelsesmærkning for kød anvendt som ingrediens; opfordrer Kommissionen til hurtigt at forelægge sin rapport og følge op med lovgivningsforslag, der gør angivelsen af oprindelsen af kød i forarbejdede fødevarer obligatorisk, samtidig med, at der tages hensyn til konsekvensanalyserne, og der undgås for store omkostninger og administrative byrder;
42. opfordrer til bedre mærkning af forarbejdede produkter, der indeholder fisk, især med hensyn til oprindelsen af fisk og de anvendte fangstmetoder;
43. opfordrer Kommissionen til at fremskynde sine bestræbelser sammen med interessenter og medlemsstaterne for at undersøge mulighederne og behovet for at indføre elektroniske certificeringssystemer i fødevarekæden, hvilket kan reducere sandsynligheden for svig baseret på papircertifikater;
44. anmoder om, at Kommissionen opretter et centraliseret europæisk register for hestepas for at forhindre svigagtig udstedelse af duplikatpas;
45. udtrykker bekymring over manglen på en europæisk lovgivningsmæssig ramme for kød fra klonede dyr;
46. opfordrer Kommissionen til at udvikle en metode til sporing og identificering af kød fra klonede dyr; for eksempel ved at etablere en international database, der indeholder genetisk information om klonede dyr;

Virksomhedernes sociale ansvar

47. finder det værdifuldt, at sektoren som et supplement og ikke for at udskifte ordningen med officiel kontrol af fødevaresektoren selv proaktivt udvikler og anvender initiativer til bekæmpelse af svig, såsom kontrol af produktintegritet, selvovervågning, analyse, produktsporingsplaner, kontroller samt certificering og hilser igangværende initiativer som det globale fødevarer sikkerhedsinitiativ og fødevarer sviginitiativet fra Michigan State University velkommen;
48. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje at indføre en retlig forpligtelse for fødevarevirksomheder til at rapportere til de kompetente myndigheder om forekomsten af tilfælde af fødevarer svig;
49. mener, at detailsektoren har et særligt ansvar for at sikre fødevarers integritet og til at kræve en tryk og sikker forsyningskæde af sine leverandører; mener, at det er forhandleres ansvar i det mindste at kontrollere den formelle overholdelse af mærkningsreglerne; beklager detailhandelens og andre fødevarevirksomheders pres på primære producenter om at producere stadigt billigere, ofte på bekostning af fødevarer ellers ingrediensers kvalitet;
50. bemærker, at fødevarevirksomheder på nuværende tidspunkt ikke altid kender kilden til de ingredienser, de bruger; bemærker i den forbindelse, at korte forsyningskæder (lokale og regionale), kan sikre større gennemsigtighed og erstatte de lange og komplicerede forsyningskæder, som har spillet en vigtig rolle i krisen med fødevarer svig;
51. opfordrer Kommissionen til at fremsætte lovforslag i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer til en mærkning af »lokal markedsføring og direkte salg« til at fremme de pågældende markeder og hjælpe landmændene med at tilføje værdi til deres produkter;

Tirsdag den 14. januar 2014

Håndhævelser og kontrol

52. opfordrer Kommissionen til i henhold til artikel 7 og 17 i forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevarerinformation til forbrugerne at retsforfølge og forhindre markedsføring af de produkter, der fortsat er på markedet under et bevidst urigtigt eller misvisende navn, da dette også skal betragtes som en form for fødevarerisikofaktor;

53. er overbevist om, at det er nødvendigt med en holdningsændring hos de kompetente myndigheder, således at de skifter fra en administrativ og veterinær tilgang til en tilgang, der er mere orienteret mod politiarbejde og baseret på erfaringerne fra den danske Fødevarestyrelses rejsehold samt Arma dei Carabinieri og Guardia di Finanza i Italien; understreger, at en sådan fremgangsmåde afhænger af, om udpegede domstole bemannes af dommere med ekspertise i fødevarerisikofaktor;

54. understreger, at gennemførelsen af kontroller bør være risikobaseret og omfatte udvikling af risikoprofiler og sårbarhedsvurderinger for hver enkelt forsyningskæde og fødevarer ved at trække på de igangværende videnskabelige undersøgelser, som kombinerer viden inden for områderne fødevarerisikofaktor og kriminologi, såsom forskning udført af VU University Amsterdam og University of Wageningen;

55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at stimulere europæiske og nationale forsknings- og udviklingsprogrammer yderligere til at udvikle og implementere teknologier og metoder, der kan anvendes til at afsløre fødevarerisikofaktor, såsom sensorteknologi, dataanalyse og fingeraftryk af produkter, og at lette, at der bliver prøver tilgængelige i handlen på kort sigt; anerkender de eksisterende europæiske forskningsprojekter om fødevarerisikofaktor og -ægthed, såsom TRACE og AuthenticFood;

56. henstiller til, at FVO og de nationale myndigheder medtager såkaldte massebalancekontroller af input-, output- og affaldsstrømme i deres undersøgelser;

57. opfordrer indtrængende til en forbedring af koordineringen og kommunikationen mellem de nationale myndigheder med ansvar for at efterforske fødevarerisikofaktor, således at medlemsstaterne hjælpes til at intensivere deres bestræbelser på at bekæmpe dette problem; opfordrer derfor Kommissionen til så hurtigt som muligt at indføre et elektronisk system, der er baseret på det eksisterende hurtige varslingsystem for fødevarer og foder (RASFF), sådan som Kommissionen har foreslået for at muliggøre hurtig udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen i tilfælde af fødevarerisikofaktor; opfordrer til offentliggørelse af årlige rapporter, der beskriver tilfælde af svig, som er blevet afsløret, i lighed med rapporterne fra RASFF;

58. opfordrer til, at der oprettes et netværk mod fødevarerisikofaktor, der kan forbedre koordineringen mellem de kompetente europæiske organer (Europol, Eurojust, FVO) for at fødevarerisikofaktor kan forebygges og afsløres mere effektivt;

59. foreslår at indføre DNA-prøver som en standardprocedure til bestemmelse af arter, navnlig vedrørende kød- og fiskeprodukter, og at etablere en central DNA-database til dette formål;

60. opfordrer Kommissionen til at håndtere huller i de eksisterende regler for fødevarerisikofaktor og sporbarhed i forbindelse med import af fødevarer fra tredjeparter, der indebærer en højere risiko for fødevarerisikofaktor;

61. insisterer på, at de frihandelsaftaler, der forhandles af EU, ikke må give anledning til ændringer i europæisk lovgivning om fødevarerisikofaktor eller neddrøsling af kontrollen med håndhævelsen af denne lovgivning;

62. mener, at resultaterne af kontrollen bør offentliggøres på en måde, der er let tilgængelig og forståelig for forbrugerne, f.eks. i form af en vurderingsordning; er overbevist om, at det ville hjælpe forbrugerne med at træffe valg og også give fødevarerisikofaktorerne incitament til at handle korrekt;

Tirsdag den 14. januar 2014

Sanktioner

63. bifalder Kommissionens forslag om at styrke sanktionerne for i det mindste at opveje den forventede økonomiske gevinst, der søges gennem overtrædelse, men anser dette for ikke at være afskrækkende nok; mener, at medlemsstaterne bør indføre sanktioner for fødevarer, der er på mindst det dobbelte beløb af den forventede økonomiske gevinst, der forsøges at opnå gennem den svigagtige aktivitet; skønner det nødvendigt, som et ekstra afskrækkende middel, at medlemsstaterne fastsætter endnu højere straffe, herunder strafferetlige sanktioner, for svigagtige tilfælde, hvor den offentlige sundhed bevidst bringes i fare, eller i tilfælde af svindel med produkter rettet mod sårbare forbrugere; og foreslår endvidere, at fødevareretsregistrets registrering bliver inddraget i tilfælde af gentagne overtrædelser;

64. beklager, at Kommissionen ikke har et overblik over de forskellige nationale sanktionssystemer for fødevarer og over, hvordan disse sanktionsmuligheder, der er baseret på EU-lovgivningen, fungerer; opfordrer Kommissionen til at opnå et sådant overblik snarest muligt;

65. opfordrer til, at der bliver taget større hensyn til dyrevelfærd og til, at der indføres strengere sanktioner, hvis reglerne ikke overholdes;

66. opfordrer Kommissionen til at indsamle data fra medlemsstaterne og til at rapportere om forskellige ordninger i medlemsstaterne for så vidt angår typen og niveauet af sanktioner for lovovertrædelser i forbindelse med fødevarer, og hvordan sanktionsmulighederne fungerer;

67. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til også at overveje andre metoder, der har til formål at forebygge og modvirke fødevarer, såsom et europæisk register over dømte svigagtige fødevareretsvirksomheder, hvor deres navne og overtrædelse fremgår;

68. opfordrer til at udvide de hidtidige sporingsystemer og til at sikre en konsekvent gennemførelse af den i EU's basisforordning (EF) nr. 178/2002 fastsatte trinløse sporbarhed, som omfatter fødevarer og foder samt dyr og alle andre stoffer, som er beregnet til eller kan forventes at blive anvendt i fødevarer- eller foderproduktionen; opfordrer til, at hele fødevarerækeden i Europa, herunder alle faser af produktion, forarbejdning og salg, er fuldstændig kontrollerbar og gennemsigtig med henblik på hurtig identificering af svigagtige fødevarerprodukter;

69. anbefaler, at alle undersøgelseslaboratorierne og laboratoriepersonalet pålægges en forpligtelse til at anmelde alle resultater af fødevarer- og fodermiddelanalyser, der tyder på, at der kan være forekommet svindel, direkte til den kompetente tilsynsmyndighed;

o

o o

70. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0012

Et effektivt arbejdstilsyn som middel til at forbedre arbejdsvilkårene i Europa**Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om et effektivt arbejdstilsyn som middel til at forbedre arbejdsvilkårene i Europa (2013/2112(INI))**

(2016/C 482/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig præamblen og artikel 3 og 6,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 6, 9, 145, 151, 152, 153, 154, 156, 159 og 168,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 1, 3, 27, 31, 32 og 33,
- der henviser til den europæiske socialpagt af 3. maj 1996, særlig afsnit I og afsnit II og artikel 3,
- der henviser til ILO's grundlæggende arbejdsstandarder, ILO's konventioner og anbefalinger angående arbejdsforvaltning og arbejdstilsyn (konvention nr. 81 og nr. 129), der udgør en international reference, når det drejer sig om at sikre gennemførelse af de retlige bestemmelser om arbejdsvilkår og beskyttelse af arbejdstagere,
- der henviser til ILO's konvention nr. 143 om vandrende arbejdstagere (1975) og ILO's supplerende bestemmelser om vandrende arbejdstagere, hvorefter der bør vedtages alle nødvendige og passende foranstaltninger for at sætte en stopper for ulovlig indvandring med henblik på beskæftigelse samt ulovlig ansættelse af indvandrere; der endvidere henviser til bestemmelserne, der sigter på at gennemføre administrative, civil- og strafferetlige sanktioner for ulovlig ansættelse af vandrende arbejdstagere,
- der henviser til ILO's dagsorden for anstændigt arbejde,
- der henviser til ILO's konventioner og henstillinger på området for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1338/2008 af 16. december 2008 om fællesskabsstatistikker over folkesundhed og arbejdsmiljø⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (rammedirektiv)⁽²⁾ og til dets særdirektiver,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden⁽³⁾,
- der henviser til resolutionen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaterne, vedtaget på Rådets møde den 22. april 1999, om en adfærdskodeks for bedre samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder om bekæmpelse af grænseoverskridende bedrageri i forbindelse med sociale sikringsydelse og -bidrag samt sort arbejde og om grænseoverskridende tilrådsstilling af arbejdstagere⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 1999/85/EF af 22. oktober 1999 om ændring af direktiv 77/388/EØF, for så vidt angår muligheden for forsøgsvis at anvende en nedsat momssats for arbejdskraftintensive tjenesteydelser⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 70.⁽²⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.⁽³⁾ EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9.⁽⁴⁾ EFT C 125 af 6.5.1999, s. 1.⁽⁵⁾ EFT L 277 af 28.10.1999, s. 34.

Tirsdag den 14. januar 2014

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF af 18. juni 2009 om minimumsstandarder for sanktioner og foranstaltninger over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. oktober 2007 benævnt »Øget indsats til bekæmpelse af sort arbejde« (COM(2007)0628),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. oktober 2007 om resultatet af den offentlige høring om Kommissionens grønbog »Modernisering af arbejdsretten med henblik på tackling af det 21. århundredes udfordringer« (COM(2007)0627),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 benævnt »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020) og til dens primære formål om at øge beskæftigelsesfrekvensen til 75 % inden udgangen af dette årti i Den Europæiske Union,
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2011 om midtvejsevalueringen af den europæiske strategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2007-2012 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om øget indsats til bekæmpelse af sort arbejde ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om fremme af anstændigt arbejde for alle ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. juli 2007 om modernisering af arbejdsretten med henblik på tackling af det 21. århundredes udfordringer ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2006 om anvendelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. marts 2009 om socialt ansvar hos underleverandører i produktionskæder ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2013 om arbejdsvilkår og standarder for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen efter de nylige fabriksbrande og sammenstyrtning af bygninger i Bangladesh ⁽⁸⁾,
- der henviser til de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2008-2010) (COM(2007)0803),
- der henviser til Rådets henstilling af 22. december 1995 om harmonisering af midlerne til bekæmpelse af ulovlig indvandring og ulovlig beskæftigelse ⁽⁹⁾,
- der henviser til Rådets henstilling af 27. september 1996 om bekæmpelse af ulovlig beskæftigelse af tredjelandsstatsborgere ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til rapporten fra Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound) om bekæmpelse af sort arbejde i EU,
- der henviser til det særlige Eurobarometer om sort arbejde,
- der henviser til undersøgelsen »ICENUW — Implementing Cooperation in a European Network against undeclared work« (2010),

⁽¹⁾ EUT L 168 af 30.6.2009, s. 24.

⁽²⁾ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 102.

⁽³⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 321.

⁽⁵⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 401.

⁽⁶⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 452.

⁽⁷⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 176.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0230.

⁽⁹⁾ EFT C 5 af 10.1.1996, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT C 304 af 14.10.1996, s. 1.

Tirsdag den 14. januar 2014

- der henviser til undersøgelsen »CIBELES: Convergence of Inspectorates building a European Level Enforcement System«,
 - der henviser til undersøgelsen om indirekte målemetoder for sort arbejde i EU (2010),
 - der henviser til undersøgelsen om gennemførlighed af oprettelsen af en europæisk platform for samarbejde mellem arbejdstilsyn og andre relevante overvågnings- og håndhævelsesorganer med henblik på at forebygge og bekæmpe sort arbejde (2010, Regioplan),
 - der henviser til Domstolens dom af 19. december 2012, C-577/10, Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0458/2013),
- A. der henviser til, at arbejdstilsyn spiller en væsentlig rolle for beskyttelse af arbejdstagerrettigheder, sikring af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, bekæmpelse af et usikkert arbejdsmiljø, forebyggelse af overtrædelse af bestemmelser om arbejdsbeskyttelse og for fremme af en retfærdig og socialt ansvarlig økonomisk vækst, idet det bidrager til at sikre, at der rent faktisk udbetales løn, at socialsikringsbidrag bliver ydet, således at skatteindtægter og socialsikringskassernes indtægter bliver forhøjet, og det samtidig sikres, at arbejdstagerne er dækket i forbindelse med sygdom, ulykker på arbejdspladsen og pension;
- B. der henviser til, at medlemsstaterne anvender en række modeller til gennemførelse af forskellige specifikke tilsynskontroller på arbejdspladsen;
- C. der henviser til det stigende behov for arbejdstilsyn i forbindelse med udstationering af arbejdstagere i hele Europa;
- D. der henviser til, at arbejdstilsyn spiller en central rolle i sikringen af, at rettigheder udøves ved at sørge for, at lovgivningen overholdes, de involverede er bekendt med deres rettigheder og forpligtelser, og at ulykker samt misbrug kan forebygges;
- E. der henviser til, at arbejdstilsyn i SMV'er og på små arbejdspladser bør styrkes;
- F. der henviser til, at multinationale virksomheders ansvar for arbejdsvilkår, liv og sundhed for de arbejdstagere, der producerer varerne og leverer tjenesteydelserne, ikke må standse ved butiksdøren eller fabriksporten og heller ikke kan sikres alene gennem aftaler om virksomhedernes sociale ansvar;
- G. der henviser til, at udlicitering af arbejde via underleveranceaftaler og midlertidigt vikararbejde ofte omfatter mindre kvalificeret arbejdskraft og løsere beskæftigelsesforhold, hvilket gør det vanskeligere at fastlægge ansvaret i forbindelse med sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;
- H. der henviser til, at sort arbejde har negative indvirkninger på medlemsstaternes økonomier og den europæiske sociale models finansielle bæredygtighed, undergraver finansieringen og fordelingen af sociale ydelser og offentlige tjenester og tvinger de berørte personer ud i usikkerhed, sårbarhed og fattigdom, både på arbejdspladsen og i deres alderdom;
- I. der henviser til, at arbejdstilsyn spiller en væsentlig rolle for beskyttelse af arbejdstagerrettigheder, forebyggelse af misbrug og fremme af en økonomisk og social udvikling;
- J. der henviser til, at der som følge af den økonomiske krise hviler en større arbejdsbyrde og et større pres på arbejdstagerne, især gennem ændringer af arbejdstiden, og at der derfor skal ydes en større indsats for at overvåge arbejdsvilkår;
- K. der henviser til, at der hele tiden opstår nye former for ansættelsesforhold, som det bliver stadigt vanskeligere at dække med den eksisterende lovgivning;

Tirsdag den 14. januar 2014

- L. der henviser til, at illegalt ansatte arbejdstagere lider under sekundære negative følger som mangel på adgang til oplysninger, bedriftssundhedstjenester og uddannelse og det psykiske pres på grund af frygten for uheld eller pågribelse, hvilket igen indvirker på virksomhedernes produktivitet og økonomien som helhed, samt langsigtede konsekvenser, f. eks. manglende ret til folkepension eller meget lave pensionsydelse, som medfører større risiko for fattigdom;
- M. der henviser til, at sort arbejde forvrider konkurrencen på det indre marked, da det muliggør, at visse virksomheder driver illoyal konkurrence over for andre virksomheder;
- N. der henviser til, at konsolideringen af et reelt indre marked og udryddelsen af enhver form for social dumping er tæt forbundne;
- O. der henviser til, at sort arbejde i øjeblikket udgør 18,8 % af BNP i EU-27 og i visse lande over 30 % af BNP;
- P. der henviser til, at tilfælde af sort arbejde, bl.a. på grund af krisen, stadigvæk er på fremmarch i mange medlemsstater;
- Q. der henviser til, at det er nødvendigt at træffe foranstaltninger vedrørende rapportering af uregelmæssigheder for at fremme afsløringen af misbrug og sikre informanten beskyttelse, og der henviser til, at EU og medlemsstaterne har pligt til at beskytte informanterne fuldt ud;
- R. der henviser til, at 1 68 000 europæiske borgere hvert år dør som følge af arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, og at 7 mio. kommer til skade ved arbejdsulykker ⁽¹⁾;
- S. der henviser til, at forebyggelse af risici er et centralt element for at nedbringe antallet af arbejdsrelaterede ulykker og sygdom; der henviser til, at god forvaltning af sundheds- og sikkerhedsforhold på arbejdspladsen har en positiv virkning på både nationalt og europæisk niveau samt for virksomhederne;
- T. der henviser til, at tilsynsordninger i større eller mindre udstrækning mangler tilstrækkeligt personale og tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at kunne foretage effektive arbejdstilsyn; der henviser til, at der som følge heraf er mangel på strategisk personaleplanlægning i forbindelse med arbejdstilsyn i EU, et konstant fald i antallet af ansatte i mange lande, og samtidig bliver arbejdsinspektørernes arbejde hele tiden mere komplekst;
- U. der henviser til, at en fragmentering af arbejdsmarkedet sammen med den ukontrollerede, uregulerede udbredelse af visse beskæftigelsesformer i visse medlemsstater trækker lønningerne væsentligt ned og derved skaber omstændigheder, der sandsynligvis forværrer problemet med sort arbejde i en yderligere grad;
- V. der henviser til, at de sektorer, hvor sort arbejde er mest udbredt, såsom sektorerne for byggeri, sikkerhed, rengøring og husarbejde samt logi og forplejning, har en høj arbejdsintensitet og er kendetegnet ved usikre arbejds- og lønvilkår;
- W. der henviser til, at der er en tæt forbindelse mellem ulovlig indvandring og sort arbejde, eftersom personer, der er illegalt bosiddende i Europa, ikke må udøve lønnet beskæftigelse og dermed ikke er dækket af nogen beskyttelsesordning;
- X. der henviser til, at arbejdstagere, som udfører sort arbejde, ikke har nogen social-, syge- eller ulykkesforsikring og dermed er udsat for en øget risiko for personlige økonomiske tab;
- Y. der henviser til, at arbejdstilsynene i forbindelse med grænseoverskridende tjenesteydelser og ansættelsesforhold er et tværnationalt anliggende, og at der ikke er tilstrækkelig adgang til data på tværs af landegrænserne;
- Z. der henviser til, at mange arbejdstagere ofte ikke udfører sort arbejde frivilligt, men er blevet presset til det;

⁽¹⁾ EU-OSHA.

Tirsdag den 14. januar 2014

I. Kontrolforanstaltninger på nationalt plan

Prinsipper for et effektivt arbejdstilsyn

1. fremhæver, at selv om arbejdstilsyn er en offentlig tjenesteopgave, som kun bør udføres af uafhængige offentlige organer, bør dette ikke udelukke, at arbejdstilsynsmyndigheder assisteres af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter; mener, at der skal gives garanti for uafhængigheden inden for ydelser for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i forhold til arbejdsgiveren; mener, for så vidt angår sundhed på arbejdspladsen, at det kun er uafhængige fagfolk på sundheds- og sikkerhedsområdet, der kan tage hånd om advarsler, råd, sundhedsekspertise og tilvejebringelse af sundhedsvejledninger; anser det for beklageligt, at forvaltningen af bedriftssundhedstjenester i visse medlemsstater stadig udføres af arbejdsgiverforeninger; påpeger, at tilsyn og overvågning af sundhed på arbejdspladsen skal udføres af uafhængige inspektører, der er uddannet på sundheds- og sikkerhedsområdet;
2. understreger betydningen af at udarbejde nationale handlingsplaner for at styrke arbejdstilsynsordningerne og for at finansiere disse gennem de europæiske strukturfonde i betragtning af den merværdi, som effektive arbejdstilsyn medfører med hensyn til at støtte den sociale samhørighed og generelt at konsolidere retfærdighed på arbejdspladsen;
3. påpeger, at arbejdstilsynsmyndigheder indtager en afgørende rolle for forebyggelse og overvågning og også bidrager til at forbedre tilvejebringelse af ekspertise og oplysninger på virksomhedsniveau; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at øge medarbejderantallet for og de tilgængelige ressourcer til deres arbejdstilsynsmyndigheder og nå målet om en inspektør for hver 10 000 arbejdstagere, som det anbefales af ILO, samt til at skærpe sanktionerne mod virksomheder, der ikke opfylder deres forpligtelser vedrørende grundlæggende rettigheder (løn, arbejdstid og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen); mener, at sanktionerne i disse tilfælde skal være effektive, forholdsmæssige og have en afskrækkende virkning;
4. påpeger, at alle kategorier af arbejdstagere, ansatte eller selvstændige erhvervsdrivende uanset deres status, ansættelsesforhold eller oprindelse hører under de nationale tilsynsmyndigheders ansvarsområde og skal være underlagt det samme beskyttelsesniveau; understreger, at forsøg på at begrænse omfanget af arbejdstilsyn kan have negative konsekvenser for arbejdstagernes sundhed og sikkerhed samt deres rettigheder;
5. understreger behovet for at styrke de nationale arbejdstilsyns rolle, stille uddannelse til rådighed for deres overordnede personale og koordinere deres ansvar for derved at imødekomme de nye tilsynsudfordringer på vellykket vis;
6. er af den opfattelse, at arbejdstilsyn kun kan fungere effektivt, hvis de relevante myndigheder finansieres tilstrækkeligt og råder over tilstrækkeligt personale; udtrykker bekymring over, at tilsynsmyndighederne i medlemsstaterne er underbemandet, og over manglen på efteruddannelse, navnlig inden for europæiske spørgsmål; opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres arbejdstilsynsordninger, da dette bør være en vigtig del af de nationale planer til at tackle den økonomiske krise; påpeger, at arbejdstilsyn spiller en vigtig rolle med hensyn til at kontrollere, at den gældende lovgivning er fuldt ud gennemført samt med hensyn til at sikre, at især udsatte arbejdstagere er dækket og beskyttet;
7. påpeger behovet for en harmoniseret uddannelse af arbejdsinspektører og andre aktører på dette område for at stramme håndhævelsen af EU's arbejdsmarkedslovgivning;
8. understreger, at de økonomiske reformer, som der bliver foretaget i visse medlemsstater, under ingen omstændigheder må føre til en reduktion af de menneskelige ressourcer, finansieringen af og den materielle og tekniske infrastruktur hos arbejdstilsynene;
9. påpeger, at retlige forpligtelser og de ansattes krav lader til at være de to vigtigste årsager til, at arbejdsgiverne indfører forebyggelsespolitikker ⁽¹⁾;
10. mener, at det er umuligt at beskytte arbejdstagerne tilstrækkeligt uden at foretage en passende risikovurdering; slår til lyd for at hjælpe SMV'er med at etablere politikker om risikoforebyggelse; understreger den positive rolle, som enkelt udformede, omkostningsfrie og målrettede initiativer spiller, såsom det interaktive risikoanalyseredskab (OiRA), som er udviklet af Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (EU-OSHA);

⁽¹⁾ EU-OSHA, Esener-undersøgelse, 2009.

Tirsdag den 14. januar 2014

11. minder medlemsstaterne om, at de alle har undertegnet og ratificeret ILO-konvention nr. 81 om arbejdstilsyn; opfordrer dem tilsvarende til at gennemføre konventionens principper;
12. understreger, at arbejdstilsyn ligeledes er effektive, hvis de gennemføres uanmeldt, gentagne gange i form af stikprøver; påpeger, at effektive sanktioner skal være udformet sådan, at de sikrer, at arbejdsgivere ikke opnår nogen fortjeneste ved at omgå eksisterende lønoverenskomster eller lovgivning og bestemmelser;
13. påpeger, at resultaterne af arbejdstilsyn skal ledsages af klare handlingsfrister, således at misbrug hurtigt kan forebygges og ofrene kan beskyttes på et tidligt stadie;
14. påpeger, at arbejdsinspektørerne i medlemsstaterne skal have ret til at foretage tilsyn på stedet, benytte intelligente kontrolinstrumenter og arbejde koordineret med alle relevante myndigheder samt råde over hensigtsmæssige kompetenceområder og arbejde uafhængigt;
15. opfordrer medlemsstaterne til, at de i tilfælde, hvor arbejdsinspektører konstaterer misbrug, eller hvis informanterne henleder arbejdsinspektørernes opmærksomhed på misbrugstilfælde, beskytter de pågældende arbejdstagere samt eventuelt involverede informanter og giver dem mulighed for omkostningsfrit at gøre krav på deres rettigheder; påpeger, at foranstaltninger i denne forbindelse som eksempelvis direkte eller kollektiv søgsmålsret er effektive metoder til at beskytte de berørte personer og informanter; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger til beskyttelse af informanter og deres familier for at lette afsløringen af misbrug; understreger, at det er vigtigt, at vandrende arbejdstagere i ulovlige omstændigheder beskyttes, og at der bør fokuseres på dette område; minder i denne sammenhæng medlemsstaterne om ILO's konvention (nr. 143) om vandrende arbejdstagere (supplerende bestemmelser) fra 1975;
16. opfordrer medlemsstaterne til at håndhæve retlige bestemmelser med sanktioner, der står i forhold til overtrædelsens alvor, og til på afskrækkende vis at sanktionere manglende overholdelse af arbejdsvilkår; understreger, at forskningen tydeligt har vist, at den største indvirkning med hensyn til at forbedre arbejdsvilkårene opnås gennem solide, velkoordinerede forebyggelsesforanstaltninger og tilsyn på et tidligt stadie, bl.a. ved at stille oplysninger til rådighed for arbejdsgiverne og rådgive dem eller ved at registrere sort arbejdskraft med tilbagevirkende kraft;
17. påpeger, at en elektronisk sammenkobling af alle relevante sociale sikkerhedsmyndigheder i lighed med den belgiske »Crossroads Bank for Social Security«⁽¹⁾, som letter dataudveksling mellem dem, er et nyttigt instrument for at give nationale arbejdstilsyn adgang til de oplysninger, som er nødvendige for dem i tilsynsøjemed;
18. fremhæver, at arbejdstilsyn står over for visse udfordringer med hensyn til tilsyn hvad angår vandrende og udstationerede arbejdstagere fra EU og tredjelande; understreger, at det er vigtigt, hvis arbejdstilsynene skal være effektive, at de er tilstrækkeligt informeret om situationer med høj risiko for manglende overholdelse; påpeger, at elektroniske systemer på nationalt niveau med henblik på obligatorisk forhåndsregistrering af udenlandske arbejdstagere via arbejdsgiverne kan forenkle opgaverne i forbindelse med arbejdstilsyn betragteligt;
19. påpeger, at arbejdsmarkedets parter spiller en vigtig rolle i overensstemmelse med national lovgivning og praksis i bestræbelserne på at sikre, at de gældende bestemmelser overholdes; anmoder medlemsstaterne om at sikre, at arbejdsmarkedets parter inddrages i udformningen og udarbejdelsen af nationale arbejdstilsynsplaner og af selve arbejdstilsynene;
20. tilskynder til, at der etableres yderligere sektorspecifikke tilsyn med deltagelse af de tre parter regeringen, arbejdstagere og arbejdsgivere, og til, at de skal gennemføres som et pilotinitiativ i de medlemsstater med de højeste niveauer af sort arbejde;
21. bemærker, at der gennemføres færre arbejdstilsyn i landområderne; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at landområderne er tilstrækkeligt dækket;
22. henviser til, at det er almindeligt, at arbejdstagere med tidsbegrænsede kontrakter sammenlignet med fastansatte arbejdstagere er underlagt mindre tilstrækkelige arbejdsvilkår; anfører, at for at opnå en tilstrækkelig kontrol af tidsbegrænsede ansættelsesforhold skal tilsynspersonernes rettigheder udvides til tilsyn med virksomheder, der beskæftiger kontraktansat personale, og tilsynene skal omfatte overholdelse af tarifordninger og arbejdsvilkår samt anvendelsen af mindsteløn, hvor det er påkrævet i henhold til medlemsstaternes lovgivning eller nationale kollektive overenskomster;

⁽¹⁾ <http://www.ksz.fgov.be/en/international/page/content/websites/international/aboutcbss.html>.

Tirsdag den 14. januar 2014

insisterer på, at der i den private og offentlige sektor lægges lige stor vægt på forebyggelse af sundheds- og sikkerhedsproblemer på arbejdspladsen; påpeger, at overholdelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling er obligatorisk; påpeger, at det skal være muligt for arbejdstagere med tidsbegrænsede kontrakter at gøre sig bekendt med deres rettigheder, herunder vedrørende udbetalingsniveauer, på en onlineportal eller et websted;

23. udtrykker sin bekymring over situationen for sæsonarbejdere inden for landbruget, som for de flestes vedkommende er fra tredjelande; mener, at arbejdstilsyn øges i denne sektor; påpeger, at beskæftigelse i nævnte sektor i stor udstrækning er karakteriseret ved at være en blanding af registreret og ikke-registreret erhvervsaktivitet;

24. påpeger, at selv om arbejdstagere, som leverer tjenesteydelser i hjemmet, ofte arbejder sort eller har færre rettigheder end andre arbejdstagere, hører dette forhold i mange tilfælde ofte ikke under de nationale tilsynsmyndigheders kompetenceområde; opfordrer medlemsstaterne til at ratificere ILO's konvention nr. 189 og i tråd med denne konvention udvikle og gennemføre foranstaltninger med hensyn til arbejdstilsyn, håndhævelse og sanktioner med behørig respekt for de særlige karakteristika for husarbejde i overensstemmelse med nationale love og bestemmelser; påpeger, at vilkårene for adgang til private hjem med behørig respekt for privatlivets fred bør tydeliggøres i disse foranstaltninger i overensstemmelse med nationale love og bestemmelser;

25. henleder opmærksomheden på den særlige situation for hjemmearbejdere og telearbejdere, der i arbejdstiden i hjemmet eller uden for den regulære arbejdsplads også kan være genstand for arbejdsretligt misbrug, såfremt arbejdsgiverne undlader at overholde deres retlige forpligtelser over for disse arbejdstagere;

26. understreger, at der bør rettes særlig opmærksomhed på transportsektoren, som på grund af det mobile aspekt kan skabe yderligere udfordringer for arbejdstilsyn; opfordrer til, at arbejdstilsynene udstyres med tilstrækkelige ressourcer for at foretage effektive tilsyn i denne sektor;

27. beklager, at fænomenet med proformaselvstændige er problematisk højt, navnlig i bygge- og kødforarbejdningssektoren, herunder i forbindelse med udstationering af arbejdstagere; opfordrer medlemsstaterne til at indføre passende tilsynsforanstaltninger til bekæmpelse af proformaselvstændighed, f.eks. ved at fastlægge kriterier til at fastslå, hvornår der er tale om beskæftigelse, således at arbejdsinspektørerne kan skelne mellem proformaselvstændighed og legitim selvstændig beskæftigelse; påpeger, for så vidt angår forebyggelse af proformaselvstændighed, at der bør træffes foranstaltninger, der sikrer, at medlemsstaterne kan indføre mere vidtrækkende krav eller kontrolforanstaltninger;

Uregistreret erhvervsaktivitet

28. henstiller til de nationale arbejdstilsynsmyndigheder og andre relevante myndigheder at udarbejde en handlingsplan til bekæmpelse af sort arbejde, som afdækker alle former for overtrædelser, som vedrører lønnet beskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed; understreger, at sort arbejde kan underminere EU's mulighed for at nå sine beskæftigelsesmål for flere og bedre arbejdspladser og større vækst, hvis problemet ikke løses ordentligt;

29. udtrykker stor bekymring over den ekstreme sårbarhed, som vandrende arbejdstagere med illegal eller uautoriseret status står overfor, idet de risikerer at blive udnyttet gennem sort arbejde med lave standarder, lav løn og lang arbejdstid i et usikkert arbejdsmiljø; understreger, at ethvert samarbejde mellem arbejdstilsynene og indvandringsmyndighederne bør være begrænset til identifikation af skruppelløse arbejdsgivere og bør ikke give anledning til sanktioner over for eller udvisning af de berørte vandrende arbejdstagere, eftersom dette faktisk ville underminere bestræbelserne på at tackle problemet med sort arbejde;

30. mener, at i tilfælde, hvor nationale arbejdstilsyn er ansvarlige for at tage hånd om vandrende og udstationerede arbejdstagere, bør uddannelsesprogrammerne for tilsynspersoner indeholde specifikke moduler om disse spørgsmål samt om sort arbejde og menneskehandel, da disse spørgsmål er tæt forbundet, og bør ligeledes indeholde sprogmoduler, hvor det er relevant;

31. mener, at sanktioner kun er effektive, hvis arbejdsgivere ikke opnår nogen fortjeneste af at beskæftige sort arbejdskraft, eftersom de i tilfælde heraf ville kunne miste væsentligt mere end omkostningerne ved at beskæftige registrerede arbejdstagere;

Tirsdag den 14. januar 2014

32. anerkender, at der er en stigende tendens til proformaselvstændighed, outsourcing og underentrepriser, som kan føre til flere usikre arbejdspladser og yderligere forværring af det allerede lave beskyttelsesniveau for uregistrerede arbejdstagere; mener, at ordninger med solidarisk hæftelse for hovedentreprenører kunne udgøre et nyttigt instrument til at sikre, at arbejdsstandarder i stigende grad overholdes gennem hele produktionsprocessen, og at det bør tages op til overvejelse at indføre disse ordninger i alle medlemsstater, samtidig med at det anerkendes, at arbejdsinspektørernes tilsyn fortsat er vigtige;

Arbejdsbeskyttelse — sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen

33. henleder opmærksomheden på problemet med gennemførelse af bestemmelser om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i tilfælde, hvor arbejdstagere udfører ikke-registrerede aktiviteter; understreger, at beskyttelse af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen er en rettighed for enhver arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, og at en bedre gennemførelse af de gældende bestemmelser vil underbygge denne rettighed; foreslår, at medlemsstaterne undersøger muligheden for at tilbyde alle arbejdstagere fortrolige og gratis lægeundersøgelser, der gennemføres en gang om året eller en gang pr. kontrakt, for at sikre dem et minimum af beskyttelse;

34. støtter en skærpelse af sanktionerne mod virksomheder, som undlader at overholde deres forpligtelser vedrørende arbejdstageres grundlæggende rettigheder, og er af den opfattelse, at disse sanktioner skal have en tilstrækkelig præventiv og afskrækkende virkning, således at arbejdsgivere under ingen omstændigheder kan opnå nogen fortjeneste ved omgåelse af de gældende bestemmelser om beskæftigelse og sundhedsbeskyttelse; opfordrer medlemsstaterne til i deres sanktionsordninger at overveje at fastsætte bøden i forhold til skaden og at sikre, at den ligger over den fortjeneste, der er opnået gennem omgåelsen;

35. påpeger, at der i Europa 2020-strategien gøres opmærksom på, at der er behov for flere kvinder på arbejdsmarkedet, og mener, at arbejdsinspektørerne bør have viden om både kvinders og mænds arbejdsvilkår;

36. anmoder om, at disse sanktioner også gælder for virksomheder, der sortlister arbejdstagere som følge af deres aktiviteter i fagforeninger eller som sundheds- og sikkerhedsrepræsentanter;

37. opfordrer til, at de nationale arbejdstilsynsmyndigheder støttes i gennemførelsen af en effektiv arbejdsbeskyttelsesordning på virksomhedsniveau, navnlig i små og mellemstore virksomheder; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at tilsynene i øget grad er rettet mod at finde praktiske og gennemførlige løsninger i forbindelse med sundheds- og sikkerhedsmangler på arbejdspladsen;

38. støtter det nyttige arbejde, som Udvalget af Arbejdstilsynschefer (SLIC) udfører for at bringe de nationale kulturer tættere på hinanden; opfordrer til at styrke udvalgets ressourcer og beføjelser; opfordrer til et tættere samarbejde mellem SLIC og det rådgivende Luxembourg-udvalg; mener, at Kommissionens Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen regelmæssigt bør underrettes om udviklingerne i medlemsstaterne med hensyn til arbejdstilsyn og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;

39. mener, at disse sundheds- og sikkerhedsaspekter ligeledes bør tages i betragtning i den kommende EU-strategi om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen; opfordrer til, at arbejdstilsynene intensiverer målrettede forebyggelses- og uddannelsesinitiativer, der tager sigte på at øge bevidstheden om sundheds- og sikkerhedsregler og -procedurer blandt borgerne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde gennemførelsen af REACH, navnlig udskiftningen af de kemiske produkter, der giver størst anledning til bekymring; mener, at arbejdsrelaterede sygdomme bør tages i betragtning i forbindelse med prioriteringen af disse stoffer;

II. Politiske henstillinger på EU-plan

Hurtigere og effektivere udveksling af oplysninger på tværs af landegrænser

40. mener, at et effektivt samarbejde mellem de nationale myndigheder og arbejdsmarkedets parter er væsentligt i bestræbelserne på at sætte en stopper for social dumping og sikre en loyal konkurrence på det indre marked; hilser Kommissionens initiativ til oprettelse af en europæisk platform for arbejdsinspektører velkommen; opfordrer i denne sammenhæng Kommissionen til at etablere en europæisk platform for arbejdsinspektører om sort arbejde inden for Eurofound med det formål — som en supplerende opgave for agenturet — at tilrettelægge platformens arbejde og lette udvekslingen af erfaringer og god praksis, stille opdaterede, objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger til rådighed, fremme det grænseoverskridende samarbejde og identificere og registrere postkasseselskaber og lignende aktiviteter;

Tirsdag den 14. januar 2014

41. anmoder Kommissionen om i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og de relevante nationale myndigheder med forbehold af nærhedsprincippet at afsætte tilstrækkelige menneskelige ressourcer til grænseoverskridende anliggender vedrørende overtrædelse af bestemmelser om jobbeskyttelse og sort arbejde — med blandt andet det formål at identificere postkasseselskaber og kontrollere grænseoverskridende leverandører af tjenesteydelser — og om at udvikle videreuddannelsesprogrammer i hele EU for arbejdstilsyn, som beskæftiger sig med udfordringer såsom proformaselvstændighed og udstationering, kortlægning af nye metoder til at omgå bestemmelserne og organisering af grænseoverskridende tilsyn; henstiller derudover til de nationale arbejdstilsyn lejlighedsvist at foretage fælles grænseoverskridende tilsyn, navnlig i områder tæt på grænseområder;

42. opfordrer Kommissionen til at undersøge fordelene ved at indføre og, såfremt det synes hensigtsmæssigt, at gøre et europæisk socialsikringskort, der er sikret mod forfalskning, eller et andet elektronisk dokument på tværs af EU tilgængeligt, hvorpå alle nødvendige oplysninger til kontrol af personens ansættelsesforhold kan gemmes som f.eks. oplysninger om hans eller hendes socialsikringsstatus og arbejdstider, og som er underlagt strenge databeskyttelsesbestemmelser, navnlig for så vidt der behandles integritetsfølsomme personoplysninger; understreger derfor betydningen af, at konsekvenserne for beskyttelsen af privatlivets fred analyseres omhyggeligt før og under indførelsen af dette kort;

43. opfordrer Kommissionen til at gennemføre et pilotprojekt for en europæisk mekanisme for tidlig varsling ved overtrædelse af bestemmelser om beskyttelse af arbejdstagere og tilfælde af sort arbejde, som ville fremme en hurtig udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og ville blive ledsaget af en sort liste, for at forhindre overtrædelse af bestemmelserne om beskyttelse af arbejdstagere mere effektivt på et tidligt tidspunkt; henviser til, at denne ordning for tidlig varsling kan udformes efter samme retningslinjer som den eksisterende europæiske ordning for hurtig varsling for forbrugerbeskyttelse (RAPEX); understreger, at overtrædelser af bestemmelserne skal dokumenteres nøjagtigt gennem en systematisk registrering af tilsynsresultaterne for målrettet at kunne træffe foranstaltninger mod overtrædelser;

44. er af den opfattelse, at et øget samarbejde og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne i bekæmpelsen af ikke-registreret erhvervsaktivitet kan udgøre en betydelig europæisk merværdi; fremhæver, at dette ville være en nyttig metode til at underbygge EU's lovgivningsinitiativer på området for sort arbejde, fremme udveksling af bedste praksis og forbedre koordineringen mellem arbejdstilsyn fra forskellige lande;

45. henviser til, at nationale tilsynsmyndigheders tilsynsrettigheder i udenlandske virksomheder i visse grænseoverskridende situationer er yderst begrænsede, og at dette har udgjort en trussel mod beskyttelsen af arbejdstagere og lige vilkår; opfordrer til, at arbejdstageres udstationeringsoplysninger, såsom A1-udstationeringsattester, ikke behandles med tilbagevirkende kraft, og at de registreres i et EU-dækkende register, som supplerer eksisterende nationale registre og stilles til rådighed for myndighederne i hele EU for på nationalt niveau at lette tilsyn med ansættelsesforhold for udstationerede arbejdstagere på flere sprog; mener, at en mere effektiv grænseoverskridende udveksling af oplysninger mellem de forskellige kompetente myndigheder i denne forbindelse er yderst vigtig; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at arbejdstilsynene fuldt ud kan udøve deres ret til ikke-diskriminerende uafhængige tilsyn i grænseoverskridende situationer uanset virksomhedens hjemsted;

46. påpeger i forbindelse med håndhævelsesdirektivet om udstationering af arbejdstagere, at dokumenter skal oversættes uanset deres længde, hvis det kræves i forbindelse med et tilsyn;

Nye lovgivningsinitiativer på EU-plan

47. understreger, at gældende direktiver på social- og beskæftigelsesområdet ikke i tilstrækkeligt omfang fremhæver aspektet om bedre gennemførelse af og rollen for arbejdstilsyn; anser det for nødvendigt nøje at undersøge gældende direktiver og i givet fald gennemgå disse, og at håndhævelsesaspektet bør behandles på bedre vis i den europæiske arbejdsret; bifalder i denne sammenhæng Kommissionens foreslåede minimumsstandarder for tilsyn i direktiver vedrørende visse grupper af arbejdstagere; understreger, at der skal tages højde for arbejdstilsyns og arbejdsmarkedets parter rolle i anliggender på socialsikrings- og beskæftigelsesområdet på en sådan måde, at der sikres en effektiv beskyttelse;

48. anmoder medlemsstaterne og Kommissionen om at fremme frivillig indførelse af højere arbejdsstandarder for virksomheder ved at etablere en ordning med gratis »social mærkning«, som anerkendes på nationalt eller europæisk niveau;

Tirsdag den 14. januar 2014

49. påpeger, at der i visse medlemsstater findes børn under 14 år, som har erhvervsarbejde; anser det for nødvendigt at styrke rollen for arbejdsinspektører og fremme kampagner mod børnearbejde; opfordrer Kommissionen til at indføre specifikke tilsyns- og overvågningskampagner på EU-plan med fokus på unges, navnlig unge indvandreres, arbejdsvilkår;

50. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at proceduremæssige rettigheder og håndhævelsesrettigheder som dem, der er fastsat i forslaget til et direktiv om foranstaltninger til fremme af arbejdstagernes udøvelse af deres ret til fri bevægelighed, er til rådighed for alle arbejdstagere;

51. anser det i forbindelse med vandrende arbejdstagere for vigtigt, at nationale arbejdstilsyn og i givet fald arbejdstagerorganisationer bør sættes i stand til at foretage tilsyn i alle de tilfælde, hvor de skønner det nødvendigt; bemærker, at medlemsstaterne skal sikre, at der indføres effektive kontroller og tilsynsmekanismer på deres område for at kontrollere og overvåge, at bestemmelser og regler, der er fastlagt i de relevante direktiver, overholdes;

52. opfordrer Kommissionen til at udforme og forsyne medlemsstaterne med retningslinjer om bedste praksis og forstærke samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem dem, således at de kan føre mere effektivt tilsyn og opnå bedre kontrol med arbejdsformidlingernes aktiviteter; påpeger, at medlemsstaterne bør øge deres omfattende tilsyn med vikarbureauer og bør overveje at indføre foranstaltninger, således at disse virksomheder underlægges krav til certificering og registrering;

53. opfordrer Kommissionen til under forbehold af nærhedsprincippet at foreslå en grønbog, hvori der ydes støtte til arbejdsinspektørers rolle og fastlægges europæiske arbejdstilsynsstandarder og harmoniserede uddannelseskrav på dette område, samtidig med at der tages hensyn til forskellene mellem de nationale arbejdsmarkeder;

54. opfordrer Kommissionen til at kortlægge bedre metoder til at tackle tilfælde af social dumping i EU og til at foreslå hensigtsmæssige instrumenter i denne forbindelse;

o

o o

55. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter i medlemsstaterne.

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0013

Medarbejdernes finansielle deltagelse i virksomhedernes overskud**Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om arbejdstagernes finansielle deltagelse i virksomhedernes overskud (2013/2127(INI))**

(2016/C 482/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 3, stk. 3,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. december 2012 om »Handlingsplan: Selskabsret og corporate governance i EU — en tidssvarende lovramme for mere engagerede aktionærer og bæredygtige virksomheder« (COM(2012)0740),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. juli 2002 om »Rammerne for fremme af lønmodtagernes andel i kapitalen« (COM(2002)0364) og Parlamentets beslutning af 5. juni 2003 herom ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 21. oktober 2010 om »Arbejdstagernes finansielle deltagelse inden for EU« ⁽²⁾,
- der henviser til undersøgelse om »Medarbejdernes finansielle deltagelse i virksomhedernes overskud« ⁽³⁾ rekvireret af Parlamentets Udvalg om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og offentliggjort i september 2012,
- der henviser til PEPPER IV-rapporten med titlen »Benchmarking of employee participation in profits and enterprise results in the member and candidate Countries of the European Union«, som blev offentliggjort i oktober 2009 af Freie Universität Berlin,
- der henviser til PEPPER III-rapporten med titlen »Promotion of employee participation in profits and enterprise results in the New Member and Candidate Countries of the European Union«, som blev offentliggjort i juni 2006 af Freie Universität Berlin,
- der henviser til Kommissionens PEPPER II-rapport af 8. januar 1997 med titlen »Fremme af lønmodtagernes andel i overskud og virksomhedens resultater (herunder besiddelse af kapitalandele) i medlemsstaterne« (COM(1996)0697),
- der henviser til PEPPER I-rapporten med titlen »Promotion of employee participation in profits and enterprise results«, som blev offentliggjort i marts 1991 af Kommissionen og Det Europæiske Universitetsinstitut,
- der henviser til Kommissionens pilotprojekt om »Fremme af medarbejderejerskab og medarbejderdeltagelse« ⁽⁴⁾,
- der henviser til rapporten af 18. december 2003 fra gruppen af uafhængige eksperter på højt niveau om tværnationale hindringer for væksten i forbindelse med arbejdstagernes finansielle deltagelse i tværnationale virksomheder,

⁽¹⁾ EUT C 68 E af 18.3.2004, s. 429.⁽²⁾ EUT C 51 af 17.2.2011, s. 1.⁽³⁾ IP/A/EMPL/ST/2011-02 — PE 475.098.⁽⁴⁾ MARKT/2013/019/F 2013/S 077-128533.

Tirsdag den 14. januar 2014

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2012 med titlen »Akten for det indre marked II — Sammen om fornyet vækst« (COM(2012)0573),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. marts 2006 med titlen »Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program for vækst og beskæftigelse — Overdragelse af virksomheder — Kontinuitet og en ny start« (COM(2006)0117),
 - der henviser til sin beslutning af 15. januar 2013 om information og høring af arbejdstagere, foregribelse og styring af omstruktureringer ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0465/2013),
- A. der henviser til, at ordninger vedrørende arbejdstagernes finansielle deltagelse (AFD) kan tilbyde direkte økonomiske fordele, som rækker ud over overenskomstsmæssige basisgodtgørelsesstrukturer, gennem:
- kapitalandele, der giver arbejdstagerne ret til at nyde fordelene ved virksomhedens succes, samtidig med at de får andel i ansvaret for de risici, som er forbundet med strategiske beslutninger
 - overskudsdeling i form af penge, aktier eller fordele, som kan belønne succes eller særlige præstationer, supplere arbejdstagernes indkomst og kickstarte deres købekraft med en direkte økonomisk afsmittende virkning på lokaløkonomien;
- B. der henviser til, at arbejdstagerne løber en dobbelt risiko, når deres arbejdsgiver berøres af en krise: De risikerer på den ene side at miste deres job og indkomst og på den anden side at miste den kapital, de har investeret i virksomheden;
- C. der henviser til, at virksomhederne kan vælge mellem tre primære AFD-modeller: overskudsdeling (kontant udlodning, tidsforskudt udlodning eller i form af aktier), individuel medarbejderejerskab (medarbejderaktier eller aktieoptioner) og medarbejderaktieordninger; der henviser til, at AFD kan ske i form af aktier eller kontanter;
- D. der henviser til, at den mest hensigtsmæssige AFD-model ofte vil afhænge af virksomhedens størrelse og status, navnlig hvorvidt den er børsnoteret eller ej;
- E. der henviser til, at AFD, navnlig i form af medarbejderaktieordninger eller medejerskab, kan fungere som en stødpude, som gør det muligt at lade bonusser eller andre former for supplerende betalinger eller belønninger forvalte af tredjeparter i fonde, hvorved virksomhedens hovedaktionærer kan sprede investeringsrisikoen og sikre, at arbejdstagerne har en opsparet aktieportefølje;
- F. der henviser til, at arbejdstagernes finansielle deltagelse i virksomhederne indebærer flere mulige risici for arbejdstagerne; der henviser til, at arbejdstagernes finansielle deltagelse ikke må anvendes til at tilsidesætte arbejdsmarkedslovgivningen, forringe arbejdstagernes sociale og arbejdsmarkedsretlige rettigheder eller presse i retning af mere fleksibilitet på arbejdsmarkedet;
- G. der henviser til, at medarbejderne, hvis de af virksomhedens ejere får »buy-out«-optioner og således kan overtage en virksomhed, der befinder sig i finansielle vanskeligheder, kunne forsøge at sikre deres egne arbejdspladser, og at denne procedure kan reducere uvished omkring bevarelsen af deres arbejdspladser, når der er muligheder for købstilbud fra andre virksomheder; der henviser til, at medarbejderejerskab også kan afhjælpe problemer i forbindelse med generationsskifte, da virksomheden ofte nedlægges eller sælges for eventuelt at blive saneret eller nedlagt, hvis det ikke er muligt at gennemføre et generationsskifte; der henviser til, at dette især er gavnligt for SMV'er og mikrovirksomheder med hensyn til at sikre fortsat bæredygtig økonomisk aktivitet; der henviser til, at det kun er muligt at opnå disse fordele i kombination med medarbejderdeltagelse;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0005.

Tirsdag den 14. januar 2014

- H. der henviser til, at medarbejderaktieordninger er et eksempel på en effektiv »buy-out«-model for medarbejdere i ikke-børsnoterede selskaber, hvor der anvendes en mellemliggende enhed til at erhverve aktier på vegne af medarbejderne; der henviser til, at medarbejderne ikke udsættes for en øget risiko, da erhvervelsen finansieres af en overskudsdelingsordning eller af et lån, der tilbagebetales af en overskudsdelingsordning, som ligger ud over medarbejdernes løn;
- I. der henviser til, at den spanske Sociudades Laborales-ordning er et eksempel på bedste praksis for en AFD-ordning for mikrovirksomheder; der henviser til, at det endvidere giver de arbejdsløse mulighed for at vælge at modtage deres arbejdsløshedsunderstøttelse som et fast beløb med henblik på at starte en ny virksomhed eller at tilføje en eksisterende virksomhed ny kapital;
- J. der henviser til, at AFD mindsker kortsigtethed og fremmer bæredygtighed og langsigtethed i forbindelse med virksomhedsledernes strategiske beslutningstagning og kan øge medarbejdernes interesse i en længerevarende tilknytning og i at søge innovative løsninger i produktionsprocesserne; der henviser til, at AFD således kan skabe stabilitet, udvikling og vækst, samtidig med at det reducerer risikoen for overekspansion, som kan medføre tab af arbejdspladser; mener, at disse virkninger kan fremmes af stabile og velfungerende praksisser med medarbejderinddragelse;
- K. der henviser til, at AFD-ordninger tilskynder til investering i uddannelsen af arbejdstagerne, hvilket øger sandsynligheden for, at virksomheden kan fastholde kvalificerede arbejdstagere på lang sigt;
- L. der henviser til, at medarbejdernes finansielle deltagelse i deres virksomheders overskud og, hvor det er hensigtsmæssig, deres dertil hørende deltagelse i beslutningsprocessen kan medvirke til at øge medarbejdernes jobtilfredshed og samlede præstation og motivation; der henviser til, at sådanne ordninger endvidere tilskynder medarbejderne til at udvikle en følelse af ejerskab og en bedre forståelse for deres virksomhed samt til at øge den gensidige respekt mellem arbejdsgivere og medarbejdere;
- M. der henviser til, at tilskyndelse af medarbejderne til at udvikle en følelse af ejerskab og ansvar øger deres følelse af inklusion og sandsynligheden for, at deres arbejdsgivere vil arbejde aktivt sammen med dem og forstå deres bekymringer, perspektiver og ideer;
- N. der henviser til, at indførelse af AFD kan medvirke til at øge produktiviteten, forbedre resultaterne, understøtte den indbyrdes tilnærmelse af medarbejdernes og aktionærernes interesser og tiltrække og fastholde nøglemedarbejdere;
- O. der henviser til, at medarbejderdeltagelse i virksomhedsledelser gennem stemmerettigheder, retten til at være til stede eller andre former for styring kan forbedre informationsstrømmen og give medarbejderne en bedre forståelse af den situation, som deres virksomhed befinder sig i, når den står over for udfordringer, og større muligheder for at opnå belønning, når det går virksomheden godt;
- P. der henviser til, at i forbindelse med AFD-modeller, der anvender en mellemliggende enhed, kan denne enhed udøve stemmeretten eller andre former for styring på vegne af medarbejderne og dermed give mulighed for kollektiv repræsentation;
- Q. der henviser til, at AFD-ordninger kan spille en betydelig rolle med hensyn til yderligere at inddrage arbejdstagerne i hørings- og beslutningstagningsprocesser i forbindelse med omstruktureringer;
- R. der henviser til, at AFD berøres af nationale beskatningsregler og til, at det ikke er hensigtsmæssigt at udvikle en omfattende »one size fits all«-model for AFD på EU-plan; der henviser til, at AFD skal være nøje gennemtænkt fra den enkelte virksomheds og dens arbejdstageres side samt tage behørig hensyn til den bredere nationale og sektorielle kontekst; der henviser til, at en række grundlæggende retningslinjer ville kunne bidrage til at vinde offentlighedens tillid og til, at AFD lever op til sine målsætninger;
- S. der henviser til, at AFD-ordninger ikke nødvendigvis er egnede for alle virksomheder eller arbejdstagere, og at indførelsen af sådanne ordninger derfor bør gøres til genstand for nøje forudgående overvejelser;

Tirsdag den 14. januar 2014

Hindringer for udbredelsen af arbejdstagernes finansielle deltagelse i EU

1. opfordrer medlemsstaterne til at tage højde for de tværnationale hindringer for såvel virksomheder, der tilbyder AFD-ordninger i adskillige medlemsstater, som for arbejdstagere, for hvem dobbeltbeskatning kan repræsentere en tilsidesættelse af retten til fri bevægelighed;
2. påpeger forskellene mellem medlemsstaterne hvad angår obligatoriske socialsikringsbidrag, der betales over indkomsten, i forbindelse med finansiell deltagelse;
3. understreger, at det i nogle tilfælde ville være en fordel, hvis der kunne opnås konvergens mellem de eksisterende AFD-ordninger og de nationale lovgivninger vedrørende disse, således at arbejdsgivere i fremtiden kan tilbyde ordninger i samme eller lignende udformninger i alle medlemsstater, hvor de har medarbejdere;
4. insisterer på, at manglen på information om eksisterende ordninger for medarbejderdeltagelse kan imødegås ved hjælp af mere, sammenlignelig information på internationalt plan, hvilket ville mindske omkostningerne for såvel større virksomheder som for SMV'er og dermed gøre det muligt for disse at tilbyde ordninger for medarbejderdeltagelse, som opfylder deres særlige behov;
5. fremhæver manglen på nationale lovgivningsforanstaltninger, som støtter udviklingen af AFD-ordninger; noterer sig i denne sammenhæng forskellen mellem EU-15⁽¹⁾- og EU-13⁽²⁾-medlemsstaterne for så vidt angår niveauet for deltagelse i AFD-ordninger; anerkender sammenhængen mellem indførelsen af lovgivningsforanstaltninger på nationalt plan til støtte for AFD-ordninger og antallet af medarbejdere, der deltager i sådanne ordninger⁽³⁾;

Beskatningsspørgsmål

6. understreger, at det er nødvendigt med mere gennemsigtighed i de nationale ordninger for medarbejderejerskab og navnlig i beregningen af det faktiske skattetryk rundt om i EU-28 for at undgå dobbeltbeskatning og forskelsbehandling;
7. bemærker, at en ramme for en europæisk model for medarbejderejerskab ikke bør have forrang for nationale beskatningsregler;
8. opfordrer medlemsstaterne til at sørge for skatteincitament, på linje med principperne for bedste praksis, når de fremmer ordninger for medarbejderejerskab;
9. påpeger, at nøje målrettede skatteincitament kan øge medarbejdernes finansielle ejerskab i de forskellige medlemsstater og endog bidrage til økonomisk vækst;
10. mener derfor, at Kommissionen bør forelægge retningslinjer om beskatningen af AFD;

Anbefalinger

11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje at indføre passende foranstaltninger med henblik på at tilskynde virksomheder til frivilligt at udvikle og tilbyde AFD-ordninger, som er åbne for alle medarbejdere på en ikke-diskriminerede måde og tager hensyn til SMV'ernes og mikrovirksomhedernes særlige situation; opfordrer medlemsstaterne til at øge udvekslingen af bedste praksis i denne henseende;
12. mener, at AFD også kan udgøre en form for bonus for arbejdstageren gennem kapitalandele eller særlige obligationer, alt efter det anvendte finansieringsprodukt og selskabsformen;
13. mener, at enhver foranstaltning vedrørende arbejdstagernes finansielle deltagelse i virksomheders overskud skal være bæredygtig på lang sigt og bygge på principper om frivillig deltagelse, ligestilling mellem arbejdstagerne og behørig omhu, især for SMV'ers vedkommende; understreger, at selv om EU anerkender nytten af AFD-ordninger, så henhører dette område ikke under Unionens kompetencer;

⁽¹⁾ Medlemsstater, der er kommet med i Unionen før 1995.

⁽²⁾ Medlemsstater, der er kommet med i Unionen efter 1995.

⁽³⁾ »Medarbejderes finansielle deltagelse i virksomheders afkast« (PE 475.098), s. 36.

Tirsdag den 14. januar 2014

14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i højere grad og i overensstemmelse med national lovgivning og praksis at inddrage arbejdsmarkedets parter, medarbejderejerskabsorganisationer og andre berørte parter i en dialog mellem de politiske beslutningstagere og arbejdsmarkedets parter på de relevante niveauer, samtidig med at arbejdsmarkedsparternes selvstændighed i forbindelse med de kollektive overenskomstforhandlinger respekteres, således at eksisterende eksempler på bedste praksis kan tages i betragtning i forbindelse med udviklingen af nationale politikker, som har til formål at gøre det lettere for virksomheder at gennemføre AFD-ordninger;

15. imødeser resultaterne af pilotprojektet, navnlig udviklingen af et virtuelt AFD-center og CETREPS til beregning af effektive skattesatser; anmoder Kommissionen om i lyset af dette pilotprojekt at tilbyde medlemsstaterne ideer vedrørende mekanismer for deltagelse;

16. ser med interesse på muligheden for en frivillig »29. ordning« som en frivillig fælles lovgivningsmæssig ramme, som er åben for arbejdsgivere i hele EU, som respekterer medlemsstaternes beføjelser med hensyn til skatte- og arbejdsmarkedslovgivningen, for så vidt angår:

- a) et sæt simple, elementære, grundlæggende og understøttende modeller, der er udviklet på grundlag af eksempler på bedste praksis for hver enkelt virksomhedstype og -størrelse
- b) en markedsbaseret tilgang, hvor kun virksomheder, der finder den fælles ordning nyttig, vil anvende den
- c) muligheden for at tillade, at medlemsstaternes retskulturer er forskellige, idet de nationale ordninger fortsat vil eksistere sideløbende
- d) forbedret gennemsigtighed og adgang til information med henblik på at fremme en ensartet gennemførelse i de forskellige medlemsstater;
- e) anvendeligheden på nationalt og/eller EU-plan, når det er nødvendigt, og ikke begrænset til kun at omfatte tværnationale virksomheder samt hensyntagen til medarbejdernes skatteforhold og finansielle risici ⁽¹⁾;

17. mener, at en konsekvensanalyse af en »29. ordning« vil bidrage til at vurdere mulighederne for at skabe lige vilkår og undgå hindringer for virksomheders internationalisering;

18. påpeger, at medarbejderejerskab fremmer social samhørighed, hvilket er stærkt tiltrængt, og er et vigtigt bidrag til en bæredygtig virksomhedsledelse; understreger ikke desto mindre, at der bør udvises forsigtighed med fremme af ejerskabsordninger, idet lønninger ikke bør erstattes af overskudsdelingsordninger;

19. anmoder derfor Kommissionen og de relevante aktører om at fortsætte med at slå til lyd for at overholde »byggeklodstilgangen«;

20. tilskynder Kommissionen til at fremlægge en uafhængig konsekvensanalyse om en sådan »29. ordning« for AFD og forventer, at der vil være oplysninger herom i Kommissionens interimrapport;

21. opfordrer Kommissionen til efter offentliggørelsen af den uafhængige konsekvensanalyse og i samarbejde med medarbejderejerskabsorganisationer, medlemsstaterne og, når det er relevant, arbejdsmarkedets parter at overveje at udvikle et sæt retningslinjer vedrørende de grundlæggende principper for vellykkede AFD-ordninger, som omfatter følgende elementer:

- a) målsætningsorienteret: virksomheder bør definere målsætningerne for en AFD-ordning med henblik på at vælge, hvilken model der er bedst egnet for den pågældende virksomhed, og for at have de bedste muligheder for at opnå det ønskede resultat; før der indføres AFD-ordninger, bør de være genstand for høring blandt arbejdstagerne eller deres repræsentanter; kollektive overenskomster må ikke undergraves af aftaler om AFD-ordninger
- b) fleksibel og frivillig: AFD-ordningerne fungerer forskelligt i forskellige sektorer og virksomheder af varierende størrelse og type og fra medlemsstat til medlemsstat; beslutningen om at udvikle og gennemføre en AFD-ordning bør derfor træffes på virksomhedsplan i overensstemmelse med den eksisterende nationale lovgivning og praksis og under hensyntagen til virksomhedens finansielle situation

⁽¹⁾ »Medarbejderes finansielle deltagelse i virksomheders afkast« (PE 475.098), s. 16.

Tirsdag den 14. januar 2014

- c) supplement/komplementær til kontraktmæssig løn: enhver AFD-model bør være et supplement til en arbejdstagers kontraktmæssige løn og kontraktuelle rettigheder og ikke en erstatning for disse rettigheder
- d) frivillig for medarbejderne: AFD er en måde, hvorpå en medarbejder tilbydes et valg med hensyn til, hvordan han kan drage fordel af at gå ind i et tættere finansielt forhold til sin arbejdsgiver; i sidste ende er det nødvendigt, at den enkelte arbejdstager frit kan vælge, om han ønsker at deltage eller ej, men deltagelsen bør samtidig være tilgængelig for hele arbejdsstyrken i en virksomhed, herunder deltidsansatte, på en ikkediskriminerende måde for således at opnå reel inddragelse
- e) forhandlet mellem arbejdsmarkedets parter: i de tilfælde, hvor nationale praksisser og traditioner omfatter arbejdsmarkedets parter på virksomhedsplan, bør AFD-ordninger forhandles mellem de relevante arbejdsmarkedsparter for hver enkelt lokal virksomhed eller selskab med henblik på at sikre, at ordningerne skræddersyes til de særlige vilkår og omstændigheder, som gælder for den pågældende virksomhed og dennes arbejdsstyrke; sådanne ordninger bør ikke diskriminere arbejdstagere på baggrund af tilhørsforhold til en fagforening eller andre af de i artikel 10 i TEUF nævnte mulige diskriminationsfaktorer
- f) klar information: medarbejderne skal have klar information om risici og rettigheder i forbindelse med deltagelse i en AFD-ordning, herunder en eventuel optjeningsperiode; beslutningen om at deltage i en AFD-ordning bør være baseret på et informeret samtykke fra arbejdstagerens side, der er afgivet med fuldt kendskab til rettigheder, forpligtelser og underliggende risici i forbindelse med samt til skattevirkninger af deltagelsen i en AFD-ordning og til de vilkår, som finder anvendelse, når de forlader virksomheden eller ordningen, uanset omstændighederne
- g) inddragelse i virksomhedsledelsen: arbejdsgiveren bør, alt efter ordningen, tilbyde en eller flere arbejdstagere direkte inddragelse i virksomhedsledelsen; hvor dette er tilfældet, bør parterne i fællesskab klart fastlægge rettigheder og forpligtelser
- h) hvis der er aftalt en model med kapitalandele, er kollektivt ejerskab af aktierne, f.eks. i en fond, at foretrække; i forbindelse med denne model bør aktierne tildeles på en sådan måde, at eksisterende lønforskelle ikke øges
- i) påpeger, at det er bydende nødvendigt, at arbejdstagerdeltagelsen beskyttes mod virksomhedens insolvens gennem en forsikring
- j) konsekvenserne for ligestillingen bør altid overvejes, når der indgås aftaler om AFD-ordninger
- k) åbenhed: alle berørte arbejdstagere bør til enhver tid have adgang til oplysninger om den pågældende virksomheds økonomiske situation samt til oplysninger om de forbundne risici;

22. bemærker, at en lønpolitik, der opmuntrer til en alt for risikabel adfærd, kan undergrave en sund og effektiv forvaltning af kreditinstitutter, investeringsfonde og andre virksomheder i den finansielle sektor, hvilket blev påpeget før finanskrisen;

23. tilskynder arbejdsmarkedets parter til fortsat samarbejde med henblik på at udvikle nye muligheder for og innovation af AFD på de relevante niveauer;

24. mener, at arbejdsgivere for at fremme finansiell deltagelse med det formål at skabe en ny form for selskabsfinansiering og give arbejdstagerne mulighed for at få en tættere tilknytning til den virksomhed, der beskæftiger dem, bør have mulighed for at tilbyde deres medarbejdere at tegne kapitalandele eller særligt udstedte gældsbeviser (bonds); mener, at tegningen af kapitalandele bør være frivillig for de ansatte, uanset om de agerer som enkeltpersoner eller som gruppe, samt for virksomheden;

25. erkender, at virksomhedsoverdragelse, finansieringsbehov, fastholdelse af medarbejdere og andre karakteristiske problemer i SMV'er kan lyses gennem planer for medarbejderejerskab; mener, at ordninger for medarbejderejerskab i små virksomheder og mikrovirksomheder kan kombineres med arbejdsmarkedets foranstaltninger såsom arbejdsløshedsunderstøttelse og dermed bidrage til at bringe arbejdsløse i arbejde igen;

26. bemærker, at der er mangel på information om og uddannelse i mulige ordninger for medarbejdstagerejerskab, særlig blandt SMV'er; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre deres oplysningskampagner og fremme udbredelsen af bedste praksis-ordninger på tværs af medlemsstaternes grænser;

Tirsdag den 14. januar 2014

27. tilskynder medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, medarbejderejerskabsorganisationer og Kommissionen at anvende eksisterende fælles informationsportaler — kvikskranker — som er tilgængelige for arbejdsgivere og arbejdstagere, eller til at udvikle nye, med henblik på at forklare fordelene og risiciene ved AFD, oplyse om de nationale incitament, der er til rådighed, og de forskellige modeller, der findes, således at arbejdstagerne og medarbejderne får mulighed for at foretage en informeret vurdering af AFD-ordningerne og finde den bedste løsning med henblik på at indgå aftaler på virksomhedsniveau og for bedre at kunne vurdere de muligheder, de har til rådighed, og de udfordringer, der er forbundet med at indgå i en AFD-ordning; foreslår, at kvikskrangerne tilknyttes eller indgår i eksisterende kompetente organer eller myndigheder på nationalt plan;

o

o o

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0014

Social beskyttelse for alle, inklusive selvstændige erhvervsdrivende

Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om social beskyttelse for alle, inklusive selvstændige arbejdstagere (2013/2111(INI))

(2016/C 482/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 9, 53 og 151-157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 5, 15, 16, 27, 31, 34, 35 og 33 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 1, 2, 3, 4, 11, 12, 13, 19 og 23 i den europæiske socialpagt (revideret),
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 102 (1952) om minimumsnormer for social tryghed,
- der henviser til ILO's konvention nr. 117 (1962) om socialpolitik (grundlæggende mål og normer),
- der henviser til ILO's konvention nr. 121 (1964) om ydelser i anledning af tilskadekomst under arbejdet, konvention nr. 128 (1967) om ydelser ved invaliditet, alderdom samt til efterladte, konvention nr. 130 (1969) om læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom, konvention nr. 168 (1988) om beskæftigelsesfremme og social sikring og konvention nr. 183 (2000) om revision af konventionen om moderskabsbeskyttelse,
- der henviser til ILO's henstilling fra 2012 om social mindstebeskyttelse på nationalt plan,
- der henviser til ILO's rapport med titlen »Social sikring i verden 2010-2011: Social dækning i krisetider og derefter«⁽¹⁾,
- der henviser til ILO's rapport fra november 2003 med titlen »Social protection: A life cycle continuum investment for social justice, poverty reduction and development«⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets henstilling af 24. juni 1992 om fælles kriterier i forbindelse med sikring af tilstrækkelige indtægter og ydelser fra socialbeskyttelsesordninger (92/441/EØF)⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ http://www.ilo.org/global/publications/books/WCMS_142209/lang-fr/index.htm.

⁽²⁾ <http://www.ilo.org/public/english/protection/download/lifecycl/lifecycle.pdf>.

⁽³⁾ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 180 af 15.7.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT L 245 af 26.8.1992, s. 46.

Tirsdag den 14. januar 2014

- der henviser til Rådets henstilling af 27. juli 1992 om overensstemmelse mellem målene og politikken for social beskyttelse (92/442/EØF) ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. december 1999 om styrkelse af samarbejdet om modernisering og forbedring af den sociale beskyttelse ⁽²⁾,
- der henviser til rapporten af 10. februar 2011 fra Udvalget for Social Beskyttelse med evalueringen af Europa 2020-strategiens sociale dimension ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. februar 2012 med titlen »Hvidbog — En dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner« (COM(2012)0055),
- der henviser til Kommissionens rapport af 8. januar 2013 om beskæftigelse og social udvikling i Europa 2012 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. august 2012 med titlen »Social sikring i Den Europæiske Unions udviklingssamarbejde« (COM(2012)0446),
- der henviser til Kommissionens grøn bog af 22. november 2006 om »Modernisering af arbejdsretten med henblik på tackling af det 21. århundredes udfordringer« (COM(2006)0708),
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 29. april 2010 om »Nye tendenser inden for selvstændigt arbejde, særligt for så vidt angår økonomisk afhængigt selvstændigt arbejde« ⁽⁵⁾,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 21. marts 2013 om misbrug af selvstændige erhvervsdrivendes status ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2008 vedrørende Kommissionens henstilling om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet (COM(2008)0639), og sin beslutning af 6. maj 2009 om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2009 (COM(2009)0545) og sin beslutning af 20. maj 2010 om de offentlige financers langsigtede holdbarhed i forbindelse med økonomisk genopretning ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2010 om atypiske arbejdskontrakter, jobsikkerhed, flexicurity og nye former for arbejdsmarkedsdialog ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2006 om social sikring og social integration ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om mindsteindkomstens betydning for bekæmpelse af fattigdom og fremme af et samfund med plads til alle ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. september 2013 om bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed: mulige udveje ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EFT L 245 af 26.8.1992, s. 49.

⁽²⁾ EFT C 8 af 12.1.2000, s. 7.

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/da/11/st06/st06500.da10.pdf>

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7315>

⁽⁵⁾ EUT C 18 af 19.1.2011, s. 44.

⁽⁶⁾ EUT C 161 af 6.6.2013, s. 14.

⁽⁷⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 23.

⁽⁸⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 112.

⁽⁹⁾ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 39.

⁽¹⁰⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 304.

⁽¹¹⁾ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 8.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0365.

Tirsdag den 14. januar 2014

- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om øget indsats til bekæmpelse af sort arbejde⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om fremme af anstændigt arbejde for alle⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 11. juli 2007 om modernisering af arbejdsretten med henblik på tackling af det 21. århundredes udfordringer⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om fremtiden for socialydelser af almen interesse⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 21. maj 2013 om »En dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner«⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. juni 2013 om meddelelse fra Kommissionen: »Sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020«⁽⁷⁾,
 - der henviser til studien fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender af maj 2013 om økonomisk afhængige, selvstændige arbejdstageres socialsikringsrettigheder⁽⁸⁾,
 - der henviser til individualiseret rapport fra Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound) af 2013 med titlen »Selvstændig eller ikke selvstændig? Økonomisk afhængige arbejdstageres levevilkår«⁽⁹⁾,
 - der henviser til rapport fra Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene af 2. marts 2009 med titlen »Selvstændige arbejdstagere: forbindelser mellem arbejdsmarkedets parter og arbejdsvilkår«⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til sammenlignende rapport fra Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene af april 2013 med titlen »Arbejdsmarkedets parter og deres inddragelse i ordningerne for arbejdsløshedsunderstøttelse i Europa«⁽¹¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0459/2013),
- A. der påpeger, at adgang til social sikring er en grundlæggende ret, der i overensstemmelse med EU-lovgivningen, national lovgivning og praksis er et centralt element i den europæiske socialmodel; der henviser til, at Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) har vedtaget henstillinger om social mindstebeskyttelse på nationalt plan med henblik på at sikre alle borgeres grundlæggende ret til social sikring og en levestandard, der er i overensstemmelse med den menneskelige værdighed;
- B. der henviser til, at social sikring er en national kompetence, som koordineres på EU-plan;
- C. der henviser til, at social sikring letter tilpasningen til ændringer på arbejdsmarkedet, bekæmper fattigdom og social udstødelse, sikrer integration på arbejdsmarkedet og investerer i menneskelige ressourcer; der påpeger, at social sikring spiller en stabiliserende rolle for økonomien og har en anticyklisk funktion, der kan sætte skub i den indenlandske efterspørgsel og det indenlandske forbrug;

⁽¹⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 321.

⁽³⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 401.

⁽⁴⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 65.

⁽⁵⁾ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 57.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0204.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0266.

⁽⁸⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=92570>.

⁽⁹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1366.htm>.

⁽¹⁰⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/comparative/tn0801018s/tn0801018s.htm>.

⁽¹¹⁾ http://www.eurofound.europa.eu/eiro/studies/tn1206018s/tn1206018s_3.htm.

Tirsdag den 14. januar 2014

- D. der henviser til, at visse medlemsstater for at overvinde krisen har foretaget alvorlige nedskæringer i de offentlige udgifter, samtidig med at behovet for social sikring er steget som reaktion på stigningen i arbejdsløsheden; der henviser til, at de nationale socialsikringsbudgetter er blevet yderligere belastet, da bidragene er faldet efter omfattende tab af arbejdspladser eller lønnedskæringer, således at der er opstået en reel trussel mod den europæiske socialmodel;
- E. der understreger, at socialsikringsdækningen i visse medlemsstater er utilstrækkelig og kunne forbedres; der konstaterer, at der fortsat forekommer misbrug af sårbare arbejdstagere i EU;
- F. der henviser til, at mens størstedelen af de traditionelle socialsikringsmodeller og navnlig socialsikringssystemerne og de arbejdsretlige systemer er udformet med henblik på at sikre de sociale og arbejdsmarkeds-mæssige rettigheder for personer i beskæftigelse, er der med de nye former for beskæftigelse, der dukker op, og med et stigende antal selvstændige fare for, at nye grupper af arbejdstagere kan opleve et fald i det sociale beskyttelsesniveau;
- G. der henviser til, at kvinder, der vælger at blive iværksættere, oftere end mænd nævner en bedre balance mellem arbejde og privatliv og/eller økonomisk nødvendighed som den vigtigste motivation for deres beslutning;
- H. der henviser til, at selvstændige kvinder er i mindretal blandt de selvstændige arbejdstagere, men at de har en højere sandsynlighed for at blive ramt af fattigdom;
- I. der henviser til, at manglende adgang til tilstrækkelige pensionsrettigheder, sygedagpenge, betalt ferie og andre former for social sikring for selvstændige erhvervsdrivende forværrer de kønsbestemte lønforskelle for selvstændige kvinder, især efter pensionering;
- J. der henviser til, at et stigende antal af de personer, der er selvstændige eller kun har lidt arbejde eller arbejder, der er dårligt lønnet, især kvinder, falder under fattigdomsgrænsen, men ikke er officielt registreret som arbejdsløse;
- K. der understreger, at det kunne være nyttigt klart at definere, hvad der forstås ved maskeret selvstændig erhvervsvirksomhed, og forebygge et eventuelt misbrug for at hindre krænkelse af arbejdstagernes sociale rettigheder, konkurrenceforvridninger og risikoen for social dumping;
- L. der vurderer, at fænomenet med de »falske« selvstændige udgør en vigtig og svært påviselig form for delvis bidragsunddragelse, der underminerer pensionssystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed, idet afgørende midler mistes;
- M. vurderer, at den særdeles høje arbejdsløshed i mange medlemsstater i kombination med de konstante nedskæringer i lønomkostningerne (reduktion i enhedslønomkostninger) skaber tendenser eller praksis på de nationale arbejdsmarkeder, der fremmer en yderligere udvikling og udbredelse af fænomenet med »falske« selvstændige;
- N. der påpeger, at udviklingen i arbejdsvilkårene for de økonomisk afhængige, selvstændige arbejdstagere ikke er væsensforskellig fra udviklingen i traditionelle arbejdstageres arbejdsvilkår, og at førstnævnte gruppes ret til social sikring og beskæftigelsesmæssige rettigheder derfor i højere grad burde svare til traditionelle arbejdstageres rettigheder, hvor det er hensigtsmæssigt;
- O. der henviser til, at der mangler pålidelige, nøjagtige og sammenlignelige oplysninger og data om situationen, arbejdsvilkår og sociale sikringsordninger med henblik på at kombinere arbejde og pleje for selvstændige erhvervsdrivende;
- P. der henviser til, at selvstændig beskæftigelse i 2012 udgjorde over 15 % af den samlede beskæftigelse i EU, mens selvstændig beskæftigelse i visse tilfælde ikke er den foretrukne løsning for den pågældende person, men snarere en nødvendighed på grund af mangel på andre jobmuligheder eller tilstrækkeligt fleksible arbejdsordninger for at kombinere arbejde og pleje for selvstændige; der henviser til, at det i mange medlemsstater er vanskeligt for selvstændige at opnå tilstrækkelige pensionsrettigheder, hvilket øger de pågældendes risiko for fremtidig fattigdom; der henviser til, at økonomisk afhængige selvstændige sjældent er organiseret i eller repræsenteret af fagforeninger, selv om de sandsynligvis er mere udsatte for arbejdstidsmisbrug og andre former for misbrug;

Tirsdag den 14. januar 2014

Social sikring for alle

1. understreger, at der er nødvendigt permanent at udvikle og modernisere socialsikringssystemerne på medlemsstatsniveau for at sikre en pålidelig, holdbar og tilstrækkelig social beskyttelse for alle, der bygger på principperne om universel adgang og ikkeforskelsbehandling og på evnen til at reagere fleksibelt på den demografiske udvikling og udviklingen på arbejdsmarkedet;
2. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en forsvarlig og bæredygtig langsigtet finansiering af socialsikringssystemerne, navnlig i økonomiske krisetider, og til at udvikle den forebyggende gren af de sociale sikringssystemer og lægge større vægt på aktiveringsforanstaltninger, uden at det må glemmes, at et af de vigtigste aspekter af sociale investeringer er, at de gør det muligt at forene sociale og økonomiske mål og på lang sigt kan bidrage til at bevare og udvikle økonomien; mener i denne forbindelse, at sociale investeringer bør betragtes som netop det — investeringer snarere end udgifter;
3. henleder opmærksomheden på, at aldrende befolkninger, lave fødselsrater og arbejdsmarkeder i forandring i visse medlemsstater kan bevirke, at det haster mere med reformer af socialsikringssystemerne, herunder pensioner, for at garantere deres bæredygtighed; understreger det forhold, at kvinder oftere end mænd afbryder deres karriere eller har deltidsbeskæftigelse for at kunne passe børn eller andre personer, over for hvem der består forsørgerpligt, hvilket kan have en negativ indvirkning på deres pension og gør, at de har større risiko for fattigdom; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at medtage disse karriereafbrydelser som forsikringsperioder ved fastsættelse og beregning af pensionsrettigheder; understreger, at reformerne bør inddrage arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med national ret og praksis og relevante interessenter og bør formidles ordentligt til borgerne;
4. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en social beskyttelse på nationalt plan, der omfatter en rimelig indkomst fastsat af hvert land og sikrer adgang til grundlæggende sociale ydelser navnlig ved sygdom, arbejdsløshed, moderskab, invaliditet og pensionering m.m. for at bekæmpe fattigdom og social udstødelse i medlemsstaterne; tilskynder medlemsstaterne til at udforme strategier for udvikling af den sociale sikring i overensstemmelse med forslagene fra ILO;
5. understreger, at en effektiv social beskyttelse af tilstrækkelig høj kvalitet bør baseres på foranstaltninger til fremme af arbejdsmarkedsdeltagelsen, hvilket bidrager til at forbedre sundheden og sikkerheden på arbejdspladsen og øge produktiviteten, hvilket udgør en afgørende konkurrencefordel; understreger, at en nedsættelse af det sociale beskyttelsesniveau ikke bør betragtes som en løsning, der baner vejen for øget beskæftigelse;
6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at alle arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende har adgang til livslang læring ved at omfordele eksisterende EU-midler og nationale midler, så de ikke kun omfatter arbejdstagere med tidsbegrænsede kontrakter, men alle arbejdstagere — herunder selvstændige — uanset deres kontrakttype;
7. opfordrer medlemsstaterne til at gøre en større indsats for at gennemføre strukturreformer og foranstaltninger med henblik på at skabe arbejdspladser til unge og sikre, at unge arbejdstagere ikke forskelsbehandles ved, at deres rettigheder med hensyn til sociale sikringsydelser begrænses; opfordrer også medlemsstaterne til i samarbejde med Kommissionen at sørge for tilstrækkelig social sikring til unge, der deltager i programmer med praktikophold eller lærlingeuddannelser for at opnå erhvervs erfaring;
8. er derudover af den opfattelse, at ældre ikke er en belastning, men derimod på grund af deres livserfaring og viden en gevinst for økonomi og samfund; mener, at arbejdstagere over 60 som led i solidariteten mellem generationerne bør gives incitamenter til fortsat at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, bl.a. med henblik på at give deres viden og erfaring videre til de næste generationer;
9. opfordrer medlemsstaterne til at sikre tilgængeligheden af overkommelige børnepasnings- og uddannelsesfaciliteter og at sikre lige adgang for selvstændige arbejdstagere til offentlige tjenester og relevante skattefordele og sociale fordele i relation til børnepasning;
10. opfordrer medlemsstaterne til at lette muligheden for alle arbejdstagere, herunder selvstændige arbejdstagere og ægtefæller eller livsledsagere, der deltager i deres aktiviteter, for at kombinere arbejds- og omsorgsforpligtelser, herunder ved at fremskynde gennemførelsen af artikel 7 og 8 i direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 og ved at give arbejdstagere, på disses anmodning, fleksibilitet med hensyn til arbejdstider, distancearbejde og deltidsarbejde med henblik på pleje af mindreårige børn og personer, over for hvem der består forsørgerpligt;

Tirsdag den 14. januar 2014

11. understreger behovet for muligheder for efteruddannelse og omskoling af ansatte, selvstændige erhvervsdrivende og dem, som er på vej fra et ansættelsesforhold til selvstændig erhvervsvirksomhed; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at fjerne hindringer for efteruddannelse og omskoling samt fremme livslang læring for alle;
12. opfordrer medlemsstaterne til at fremme og lette selvorganisering blandt selvstændige erhvervsdrivende, især kvinder, for at øge deres muligheder for at forsvare deres kollektive interesser;
13. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at også de mest udsatte grupper — arbejdsløse, personer med handicap, enlige forsørgere, unge familier, unge, ældre og pensionister — har adgang til en tilstrækkelig social sikring; opfordrer ligeledes medlemsstaterne til at sørge for, at sociale ydelser bliver mere tilgængelige for alle personer i de mest udsatte grupper og personer med behov for langtidsspleje, navnlig i landdistrikter og ugunstigt stillede regioner;
14. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i henhold til deres kompetencer at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, herunder forskelsbehandling af kvinder, og vedtage foranstaltninger på socialsikringsområdet, således at kvinder ikke får lavere lønninger og lavere sociale ydelser, herunder pensioner, end mænd for samme arbejde, at kvinder beskyttes ved moderskab, at der træffes foranstaltninger til at forhindre uberettiget afskedigelse af ansatte under graviditet og beskytte kvinder og mænd med omsorgsforpligtelser mod uberettiget afskedigelse; opfordrer også Rådet til at fremskynde vedtagelsen af direktivet om gennemførelse af foranstaltninger til fremme af forbedringer af sikkerheden og sundheden for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer;
15. understreger, at direktiv 2010/41/EU om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv fastsætter, at medlemsstaterne skal afhjælpe alle hindringer for, at kvinder og deres ægtefæller eller livsledsagere, som er anerkendt i national ret, kan få adgang til social sikring i overensstemmelse med national ret;
16. opfordrer medlemsstaterne til effektivt at håndtere situationer med manglende social sikring, der registreres i forbindelse med pårørende, især ægtefæller (livsledsagere), der er beskæftiget i små og meget små familievirksomheder, som følge af disses uklare og uformelle ansættelsesforhold eller at de er selvstændige;
17. opfordrer medlemsstaterne til at træffe konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse ved at sørge for en passende mindsteindkomst og et socialt sikringssystem under hensyntagen til marginaliserede samfund og de personer, der er i fare for at falde ned under fattigdomsgrænsen, i overensstemmelse med deres egne nationale fremgangsmåder, herunder bestemmelser i kollektive aftaler eller national lovgivning;
18. opfordrer medlemsstaterne til at styrke indsatsen mod sort arbejde og arbejde under usikre ansættelsesformer, herunder maskerede deltidsjob, og til at sikre en passende social beskyttelse for alle arbejdstagere; mener desuden, at man bør tage afstand fra, at atypiske arbejdskontrakter misbruges for at undgå at skulle opfylde beskæftigelses- og socialsikringsforpligtelser;
19. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre det administrative samarbejde mellem de forskellige institutioner (arbejdstilsynene, skattemyndighederne, de kommunale myndigheder og socialsikringstjenesterne) på nationalt plan og EU-plan som et middel til at fremme gennemførelsen af EU's arbejdsretlige bestemmelser, reducere sort arbejde og løse de problemer, der skyldes forskelle i arbejdsmarkedsbestemmelserne i de forskellige medlemsstater, på en mere effektiv måde;
20. opfordrer Kommissionen til at gennemgå lovgivningen og overvåge gennemførelsen og koordineringen af socialsikringssystemerne, om nødvendigt under overholdelse af nærhedsprincippet, og henleder medlemsstaternes opmærksomhed på, at der ikke må anvendes diskriminerende socialsikringsbestemmelser over for vandrende EU-arbejdstagere, som arbejder i en anden medlemsstat; mener, at alle vandrende EU-arbejdstagere bør garanteres passende socialsikringsrettigheder og -dækning, når de arbejder i en anden medlemsstat; arbejdstagere, som udstationeres inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, skal forud for deres udstationering af deres arbejdsgiver informeres om de gældende lønforhold og andre arbejdsvilkår, jf. direktiv 96/71/EF;

Tirsdag den 14. januar 2014

21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe en passende balance mellem sikkerhed og fleksibilitet på arbejdsmarkedet, f.eks. via en global gennemførelse af flexicurity-principperne, og til at afhjælpe segmenteringen på arbejdsmarkedet ved at sørge for tilstrækkelig social dækning til personer, som er i en overgangsfase eller er ansat på tidsbegrænsede kontrakter eller deltidskontrakter, idet man samtidig sikrer adgang til uddannelsesmuligheder; påpeger, at hvis det ikke lykkes at gennemføre flexicurity-principperne, vil det få alvorlige konsekvenser for bæredygtigheden i de sociale sikringssystemer, for kvaliteten af de sociale ydelser, for arbejdskraftens indtægter og produktivitet, men også for realøkonomien og den sociale samhørighed, og som følge heraf vil det underminere målene i Europa 2020-strategien om at fastholde og øge beskæftigelsesniveauet;

22. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse i hele EU af, om ansattes sociale sikring ikke er blevet begrænset, og om principperne om fleksibilitet og sikkerhed ikke er blevet tilsidesat som følge af de nylige ændringer af arbejdsmarkedslovgivningen i medlemsstaterne, der sigtede mod at øge fleksibiliteten på arbejdsmarkedet;

23. bakker kraftigt op om det fremsatte forslag om oprettelse af en resultattavle over de vigtigste beskæftigelsesmæssige og sociale indikatorer, som kunne være første skridt til at udpege konkrete benchmarks;

24. opfordrer indtrængende Kommissionen til i sine forslag, hvor det er relevant, at indarbejde de fire mål, der er fastsat i ILO's dagsorden vedrørende anstændigt arbejde, og til ved den årlige undersøgelse af væksten at overveje målene i ILO's henstilling om social mindstebeskyttelse på nationalt plan, således at alle arbejdstagere i Europa sikres social tryghed;

Selvstændige arbejdstageres socialsikring

25. understreger, at det uden tvivl må anerkendes, at selvstændig erhvervsvirksomhed er en arbejdsform, som bidrager til at skabe arbejdspladser og begrænse arbejdsløsheden, og at en positiv udvikling på dette område bør ledsages af passende foranstaltninger, når det gælder selvstændiges sociale beskyttelse som fastsat i medlemsstaternes nationale lovgivning;

26. opfordrer medlemsstaterne til at lette kombinationen af arbejds- og omsorgsforpligtelser ved at give arbejdstagerne fleksibilitet med hensyn til arbejdstider og arbejdssted for at undgå en situation, hvor de ikke har andre muligheder for fleksibilitet end at ty til at drive afhængig selvstændig virksomhed;

27. understreger behovet for, at der er adgang til mere detaljerede, ajourførte statistiske oplysninger, som kunne anvendes i forbindelse med en analyse af den økonomiske betydning, som må tillægges selvstændige arbejdstagere og de forskellige grupper af selvstændige; kræver også, at spørgsmål vedrørende selvstændig erhvervsvirksomhed medtages i EU-arbejdskraftundersøgelsen;

28. henleder opmærksomheden på, at manglen på en klar national definition af selvstændig erhvervsvirksomhed øger risikoen for maskeret selvstændig erhvervsvirksomhed blandt EU's arbejdstagere og kan vanskeliggøre deres adgang til passende social sikring; påpeger, at den forskellige status, der tillægges selvstændige arbejdstagere i medlemsstaterne, kræver løsninger for at forbedre koordineringen af den sociale sikring for selvstændige arbejdstagere for ikke at begrænse arbejdstagernes frie bevægelighed;

29. opfordrer Kommissionen til at fremme udvekslingen mellem medlemsstaterne for at vejlede om de forskellige former for atypisk beskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed med henblik på at bistå medlemsstaterne med at anvende den relevante arbejdsmarkeds- og sociallovgivning korrekt for disse arbejdstagere; anser det også for nødvendigt, at medlemsstaterne klart indkredser maskeret selvstændig virksomhed og træffer sanktioner over for arbejdsgiverne, hvis sådanne tilfælde identificeres og påvises; understreger dog, at det juridiske ansvar for at fastlægge beskæftigelsesstatus fortsat bør ligge hos den medlemsstat, hvor arbejdet udføres;

30. opfordrer de europæiske arbejdsmarkedsparter, Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge spørgsmålet om afhængig selvstændig virksomhed og finde praktiske løsninger, især i de sektorer, hvor grænseoverskridende aktiviteter spiller en vigtig rolle, og blandt udsatte grupper såsom husarbejdere og lavtlønnede arbejdstagere;

31. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sørge for, at selvstændig erhvervsvirksomhed ikke bliver et middel til at forhindre arbejdstagerne i at være omfattet af sociale sikringsordninger og arbejdsmarkedsordninger eller et middel for arbejdsgivere til at omgå arbejdsmarkeds- og sociallovgivningen; kræver også, at man ikke sidestiller selvstændige arbejdstagere og lønmodtagere, med henblik på at bevare fordelene ved selvstændig erhvervsvirksomhed og økonomisk aktivitet af denne art og bidrage til udviklingen af iværksætterånd og tjenesteydelsernes kvalitet;

Tirsdag den 14. januar 2014

32. opfordrer medlemsstaterne til om nødvendigt at udvikle den sociale beskyttelse med hensyn til pensionering, nedsat erhvervsevne, barselsorlov for mødre/fædre og arbejdsløshed, således at socialsikringsbestemmelserne for selvstændige arbejdstagere afpasses bedre efter disses behov;
33. opfordrer medlemsstaterne til at fremme og støtte gruppeforsikring imod arbejdsulykker og erhvervssygdomme; opfordrer medlemsstaterne til at sikre adgang til kollektive og solidariske forsikrings- og pensionsordninger for selvstændige;
34. opfordrer medlemsstaterne til at stille oplysninger til rådighed for alle borgere om deres ret til social sikring og også at give passende oplysninger til personer, der ønsker at opnå status som selvstændige arbejdstagere, om ændringerne af deres sociale beskyttelse og den arbejdsmarkedslovgivning, der finder anvendelse på dem, som følger af en sådan ændring af status, samt ændringerne af andre rettigheder og forpligtelser knyttet til deres økonomiske aktivitet; opfordrer også Kommissionen til at stille oplysninger til rådighed for selvstændige arbejdstagere og vandrende arbejdstagere vedrørende deres rettigheder og forpligtelser i forbindelse med migration, indvandring og grænsearbejde;
35. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i overensstemmelse med national praksis at inddrage arbejdsmarkedets parter i en proces for udvikling og modernisering af den sociale beskyttelse og udvikle dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på EU-plan og nationalt plan; opfordrer ligeledes arbejdsmarkedets parter til at opføre spørgsmålene om selvstændige arbejdstageres arbejdsmæssige og sociale rettigheder på dagsordenen for at etablere en ramme for tilstrækkelig social sikring af de selvstændige arbejdstagere, baseret på gensidighed og princippet om ikke-diskriminering, og analysere, om og hvordan selvstændige arbejdstagere bør være omfattet af kollektive forhandlinger, herunder specifikke strategier for, hvordan selvstændige arbejdstageres interesser kan omfattes i tilfælde, hvor den nationale lovgivning ikke tillader fagforeningsrepræsentation af selvstændige arbejdstagere; opfordrer arbejdsmarkedets parter til at udveksle god praksis mellem fagforeninger og faglige sammenslutninger om ydelser til selvstændige arbejdstagere, bekæmpelse af proformaselvstændige og organisering af selvstændige arbejdstagere, der agerer for egen regning;

o

o o

36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.
-

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0015

Ny programperiode for samhørighedspolitikken

Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om medlemsstaternes evne til at sikre en effektiv og rettidig start på den nye programperiode for samhørighedspolitikken (2013/2095(INI))

(2016/C 482/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 174 ff. i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽¹⁾,
- der henviser til ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden (COM(2013)0246),
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om Kommissionens femte samhørighedsrapport og strategien for samhørighedspolitikken efter 2013 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. juni 2011 om status og fremtidige synergier med henblik på øget effektivitet mellem EFRU og andre strukturfonde ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om fremtiden for Den Europæiske Socialfond ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. december 2010 om god forvaltningspraksis i EU's regionalpolitik, støtteforanstaltninger og Kommissionens kontrol ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. september 2011 om udnyttelsen af struktur- og samhørighedsfondene: erfaringer, der bør indgå i EU's fremtidige samhørighedspolitik ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. januar 2011 om regionalpolitikens bidrag til bæredygtig vækst i Europa 2020 (COM(2011)0017) og det ledsagende interne arbejdsdokument (SEC(2011)0092),
- der henviser til Kommissionens ottende statusrapport af 26. juni 2013 om den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed (COM(2013)0463);
- der henviser til Kommissionens rapport af 18. april 2013 om samhørighedspolitik: Strategirapport 2013 om gennemførelsen af programmerne for 2007-2013 (COM(2013)0210) og det ledsagende interne arbejdsdokument (SWD(2013)0129),

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 21.

⁽³⁾ EUT C 371 E af 20.12.2011, s. 39.

⁽⁴⁾ EUT C 390 E af 18.12.2012, s. 27.

⁽⁵⁾ EUT C 371 E af 20.12.2011, s. 41.

⁽⁶⁾ EUT C 169 E af 15.6.2012, s. 23.

⁽⁷⁾ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 22.

Tirsdag den 14. januar 2014

- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 24. april 2012 om partnerskabsprincippet i gennemførelsen af fondene under den fælles strategiske ramme — elementer til en europæisk adfærdskodeks for partnerskab (SWD(2012)0106),
 - der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 14. marts 2012 om elementer af en fælles strategisk ramme 2014 til 2020 — Den Europæiske Regionaludviklingsfond, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (SWD(2012)0061, del I og II),
 - der henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og sociale Udvalg af 16. juni 2011 om samhørighedspolitikken rolle inden for EU 2020-strategien og prioriteterne i forbindelse hermed (CESE 994/2011 — ECO/291),
 - der henviser til udtalelse af 12. december 2012 fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg om partnerskabsprincippet i gennemførelsen af fondene under den fælles strategiske ramme — elementer til en europæisk adfærdskodeks for partnerskab (CESE 1396/2012 — ECO/330),
 - der henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg af 22. maj 2013 om Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020 (CESE 1557/2013 — SOC/481),
 - der henviser til Regionsudvalgets resolution af 31. januar-1. februar 2013 om lovpakken om samhørighedspolitikken efter 2013 (2013/C 62/01),
 - der henviser til udkast til udtalelse fra Regionsudvalget af 7.-9. oktober 2013 med henstillinger om bedre bevillingsudnyttelse (COTER-V-040),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A7-0007/2014),
- A. der henviser til, at medlemsstaterne er ved at udarbejde deres partnerskabsaftaler og operationelle programmer for den nye programperiode 2014-2020;
- B. der henviser til, at der forventes en endelig aftale om de lovgivningsmæssige rammer for de europæiske struktur- og investeringsfonde inden udgangen af 2013;
- C. der henviser til, at forordningen om fælles bestemmelser indeholder de fælles bestemmelser for de fem EU-fonde: Den Europæiske Regionaludviklingsfond, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond;
- D. der henviser til, at sigtet med samhørighedspolitikken er at mindske de eksisterende forskelle mellem regionerne i EU ved at koncentrere støtten om styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed;
- E. der henviser til, at samhørighedspolitikken bidrager til at nå EU 2020-målene for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;
- F. der henviser til, at samhørighedspolitikken, der er den vigtigste politik for udvikling af EU, bidrager til at løse den økonomiske krise i de fleste medlemsstater;
- G. der henviser til, at der skal gøre alt, hvad der er muligt for at sikre, at forvaltningen og gennemførelse af de forskellige programmer under samhørighedspolitikken i perioden 2014-2020 forenkles så meget som muligt for både myndigheder og støttemodtagere;

Sikring af, at den nye programperiode for samhørighedspolitikken indledes rettidigt og effektivt

1. anerkender, at der med held er blevet investeret milliarder af euro i henhold til samhørighedspolitikken i skabelsen af nye arbejdspladser, i støtte til innovative virksomheder og i udviklingen af transportforbindelser i de seneste år;

Tirsdag den 14. januar 2014

2. understreger, at der imidlertid stadig findes forskelle mellem EU-regioner, som i visse tilfælde vokser, og at det er af afgørende betydning, at der fortsat investeres EU-midler på lokalt og regionalt plan for at sikre, at støtten fortsætter til de områder, som har behov for økonomisk, social og miljømæssig genopretning;
3. fremhæver, at det er absolut nødvendigt blandt andet at afhjælpe den voksende ungdomsarbejdsløshed i EU gennem samhørighedspolitikken;
4. understreger, at under den økonomiske, finansielle og sociale krise udgør samhørighedspolitikken midler en central finansieringskilde for offentlige investeringer, og at dette er en situation, som kan kræve fleksibilitet fra de berørte medlemsstaters side med henblik på at starte deres økonomier; understreger i den forbindelse betydningen af at sikre, at medlemsstaterne og regionerne er i stand til at indlede anvendelsen af den nye samhørighedsstøtte så hurtigt som muligt i begyndelsen af 2014;
5. glæder sig over vedtagelsen af både den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 og den lovgivningsmæssige ramme omkring samhørighedspolitikken; understreger, at der er opnået tilfredsstillende resultater med henblik på at sikre en hurtig og effektiv iværksættelse af den nye samhørighedspolitik;
6. minder om, at puklen af uindfriede forpligtelser (eller RAL fra det franske »reste à liquider«) udgjorde to tredjedele af samhørighedspolitikken midler ved udgangen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013; understreger behovet for at finde en stabil løsning, der gør det muligt at reducere risikoen for, at gennemførelsen af EU-programmer blokeres på grund af manglende betalinger; henleder opmærksomheden på, at N+3-reglen, samtidig med at den vil være afgørende for at sikre gennemførelsen af projekter, der støttes af samhørighedspolitikken, vil have konsekvenser for akkumuleringen af uindfriede forpligtelser i de kommende år, navnlig i tilfælde af forsinkelser i forbindelse med iværksættelse af nye programmer;
7. bemærker endvidere, at det ud over en effektiv og rettidig start på den nye programperiode for samhørighedspolitikken er helt afgørende at sikre, at partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer har en høj kvalitet, så midlerne udnyttes fuldt ud på lang sigt;
8. minder om sin holdning for så vidt angår betydningen af en obligatorisk gennemgang og efterfølgende revision af den næste FFR ved udgangen af 2016, således at den næste Kommission og det næste Parlament får mulighed for om nødvendigt at revurdere Unionens politiske prioriteringer, tilpasse FFR til nye udfordringer og fuldt ud tage hensyn til de seneste makroøkonomiske prognoser;

Forordningen om fælles bestemmelser

9. glæder sig over, at forbedringerne i forordningen vil medføre en styrket og mere integreret tilgang til støtte i henhold til samhørighedspolitikken gennem den fælles strategiske ramme; erkender, at dette er af afgørende betydning, hvis projekterne skal have større virkning og føre til konkrete resultater; opfordrer medlemsstaterne til at indføre yderligere foranstaltninger med henblik på at mindske bureaukratiet og forenkle forvaltningen af programmerne; mener, at dette bør føre til en problemløs gennemførelse af disse programmer og effektiv udnyttelse af midlerne;
10. glæder sig over forslaget om at indføre forenklingstiltag i hele forordningen om fælles bestemmelser med henblik på at mindske den administrative byrde; er af den opfattelse, at en forenkling af processen for både ansøgere, støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder vil skabe merværdi i forbindelse med EU-støtten;
11. erkender, at samhørighedspolitikken kan yde et afgørende bidrag til virkeliggørelsen af Europa 2020-målene, og understreger derfor betydningen af at sikre overensstemmelse mellem samhørighedspolitikken og Europa 2020-målene gennem en tematisk koncentration omkring et begrænset antal målsætninger; understreger, at dette giver tilstrækkelig fleksibilitet til, at der kan tages hensyn til lokale og regionale behov;
12. understreger betydningen af den intelligente specialiseringsstrategi som supplement til Europa 2020-vækststrategien til at fokusere på at identificere og udnytte mest muligt konkurrencedygtige områder, til at udveksle bedste praksis og til at integrere forskning, innovation og uddannelse gennem EU-dækkende partnerskaber;
13. understreger, at der i den næste programperiode, selv om der allerede findes visse konditionalitetsbestemmelser i henhold til den gældende samhørighedspolitik, vil blive tilstræbt en effektivisering af støtten ved at gøre den afhængig af overholdelse af visse kriterier; er af den opfattelse, at samhørighedspolitikken skal bidrage til at skabe samhørighed mellem regioner og ikke fungere som en garanti for andre EU-politikker rettet mod makroøkonomiske reformer i medlemsstaterne;

Tirsdag den 14. januar 2014

14. påpeger, at tilpasningen til de ændringer, som indføres gennem forordningen om fælles bestemmelser, muligvis vil medføre visse forsinkelser i udarbejdelsen af partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer;

Fremskridt i medlemsstaterne

15. understreger, at det er helt klart, at der er store forskelle i, hvor langt de enkelte medlemsstater er i deres forberedelser; erkender, at visse medlemsstater har gjort gode fremskridt og allerede har indsendt deres udkast til partnerskabsaftaler til godkendelse i Kommissionen, mens andre er langt bagud i processen;

16. påpeger, at de nyere medlemsstater (EU-12), som oplevede en del af programperioden 2000-2006 og hele programperioden 2007-2013, generelt er længere fremme i deres forberedelser end nogle af EU-15-medlemsstaterne;

17. understreger, at visse medlemsstater oplever en væsentlig nedskæring i deres støttebudgetter i den næste programperiode, mens der for andre foregår en debat om fordelingen af støttemidlerne inden for de pågældende medlemsstater; erkender, at begge disse forhold vil kunne forårsage forsinkelser i forberedelserne;

18. understreger, at de medlemsstater, som er langt fremme i forberedelsesfasen i forbindelse med den næste runde af samhørighedsstøtte, indsendte deres udkast til partnerskabsaftaler og operationelle programmer til Kommissionen i juni og juli 2013 med henblik på uformelle bemærkninger;

19. erkender, at mange af de medlemsstater, som klarer sig bedst, indledte forberedelsesprocessen allerede i 2010 ved at indbyde de relevante interesserede parter til at bidrage til diskussionerne og beskrive behov og prioriteter; glæder sig derfor over bestræbelserne på at indlede forberedelsesfasen så tidligt som muligt og er overbevist om, at dette helt klart bidrager til de gode fremskridt i forberedelsen;

20. understreger, at tidlig forberedelse er afhængig af, at de pågældende myndigheder og organisationer har den nødvendige kapacitet til at investere tid og penge i forberedelse og til at stille tilstrækkeligt personale til rådighed på et tidligt stadium;

21. erkender, at denne fremrykkede forberedelse har betydet, at den forudgående vurdering og den strategiske miljøvirkningsvurdering blev gennemført rettidigt, så det var muligt at ændre udkastene i september og oktober 2013 på grundlag af resultaterne af disse vurderinger;

22. erkender, at visse medlemsstater har oplevet regeringsskifte, som muligvis har forhindret forberedelsen af den næste programperiode; understreger i den forbindelse fordelene ved at have et system, der sikrer, at alt forvaltningsarbejde fortsætter uanset regeringsskifte, hvilket er af afgørende betydning for det fortsatte forberedelsesarbejde;

23. understreger ligeledes nødvendigheden af, at forberedelsen af samhørighedsstøtten gennemføres på politisk plan for at sikre, at den endelige udformning og vedtagelse af partnerskabsaftalerne prioriteres af regeringerne;

Fremskridt med hensyn til partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer

24. påpeger at visse medlemsstater har til hensigt at ændre indholdet af deres operationelle programmer; bifalder, at visse medlemsstater har besluttet at skifte til programmer, der modtager støtte fra flere fonde, eller foretage en nedskæring i antallet af operationelle programmer på regionalt plan;

25. bemærker, at omfanget af den kontrol og samordning, der af de centrale regeringer er overladt til de regionale myndigheder, er meget forskellig alt efter den interne forvaltningsstruktur i medlemsstaterne, hvor nogle regioner er meget aktive og har næsten fuldstændig kontrol over de fleste aspekter i forbindelse med samhørighedsstøtte og forelæggelsen af partnerskabsaftalerne; påpeger i denne forbindelse adfærdskodeksen, som anerkender, at de lokale og regionale aktører samt civilsamfundsorganisationerne spiller en central rolle, og hvori partnerskabsprincippet er sikret, hvad angår samhørighedspolitikken for 2014-2020;

26. understreger, at der fuldt ud bør tages hensyn til den lokale og regionale dimension; understreger, at regionerne spiller en vigtig rolle i valget af konkurrencedygtige områder;

Tirsdag den 14. januar 2014

27. understreger, at én måde, hvorpå man kunne sikre, at tilgangen til partnerskabsaftaler fungerer i medlemsstater med udbredt regionalt selvstyre, ville være at indføre særskilte kapitler i de partnerskabsaftaler, der skulle udarbejdes af de forskellige regionale forvaltninger; understreger, at en sådan tilgang ville sikre, at forvaltninger med uddelegerede beføjelser i forbindelse med EU-støtteprogrammer i højere grad inddrages direkte i udarbejdelsen af partnerskabsaftalerne og udvikler deres egne programidéer og gennemførelsesmekanismer;

28. erkender imidlertid, at dette kan få følger for forberedelsen på medlemsstatsplan;

29. påpeger, at effektiv koordination på medlemsstatsplan er nødvendig for at overholde fristerne for forberedelse af operationelle programmer, der afspejler lokale og regionale udviklingsbehov, eftersom ansvaret for indhold og forvaltning af de operationelle programmer, hvor det er muligt, skal påhvile de lokale og regionale myndigheder i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats ordninger, hvis partnerskabsaftalerne skal kunne indgås i god tid;

30. erkender imidlertid, at en nedskæring i antallet af operationelle programmer på regionalt plan vil indebære væsentlige forvaltningsmæssige og organisatoriske forandringer og medføre en øget risiko for forsinkelser i starten som følge af de ændringer, der skyldes den komplicerede gennemførelse af operationelle programmer sammen med programmer på forskellige nationale og regionale planer;

31. bemærker, at Kommissionen har noteret positive tilkendegivelser vedrørende flerfondsprogrammer, som det er fastlagt i forordningen om fælles bestemmelser, idet mange medlemsstater har planlagt et eller flere flerfondsprogrammer i programmeringsperioden 2014-2020; understreger i denne forbindelse, at denne tilgang skal følges så effektivt som muligt, og at den ikke må føre til flaskehalse eller forsinkelser; anerkender, at forordningen om fælles bestemmelser anerkender de forskellige institutionelle rammer i medlemsstaterne, og at der er fastsat bestemmelser om foranstaltninger, der kan træffes i særlige tilfælde; understreger, at regionale og lokale myndigheder har de bedste forudsætninger for at identificere udviklingsbehov og gennemføre programmer tæt på borgere, organisationer, virksomheder og berørte myndigheder;

32. erkender, at evnen til at forberede partnerskabsaftaler og operationelle programmer på et avanceret stadium afhænger af, om medlemsstaterne gennemfører en tilstrækkelig forudgående analyse af landets situation og fremtidige behov; understreger, at dette vil sikre, at EU-støtten yder et mere effektivt bidrag til opnåelse af de mål, der er fastsat for en given medlemsstat;

33. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre forberedelsen af medlemsstaternes partnerskabsaftaler i form af f.eks. en oversigt for hver medlemsstat, der indeholder oplysninger om fremskridt med forberedelserne, det foreslåede indhold og høring af de relevante interesserede parter, så de øvrige medlemsstater og myndigheder kan tage ved lære af god praksis og gode tilgange;

Erfaringer fra 2007-2013

34. understreger, at videreførelsesmetoder og -mekanismer fra programperioden 2007-2013 til perioden efter 2013 vil være et alvorligt problem for mange medlemsstater; understreger, at det også vil være en udfordring at sikre, at igangværende projekter fortsat er effektive, samtidig med at der udvikles nye projekter;

35. erkender, at forberedelserne tog længere end forventet i mange medlemsstater i begyndelsen af programperioden 2007-2013; understreger, at dette er noget, mange forvaltninger har rettet op på ved at sikre, at de nye partnerskabsaftaler og operationelle programmer færdiggøres rettidigt;

36. mener, at eksempler fra forskellige medlemsstater klart viser, at det er nødvendigt med en forbedret samordning mellem de forskellige foranstaltninger, de operationelle programmer og fondene, og at det er nødvendigt med en øget inddragelse af de lokale myndigheder, de regionale organisationer samt arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer;

37. erkender, at et af de fælles problemer, der blev identificeret under den foregående programperiode, var prioriteter, der var for bredt formuleret; opfordrer derfor til en mere strategisk og strømlinet tilgang til prioriteringen i fremtiden med færre prioriteter til opnåelse af specifikke mål;

Tirsdag den 14. januar 2014

38. glæder sig over, at medlemsstaterne på grundlag af gode erfaringer fra den tidligere støtterunde forsøger at forøge løftestangeffekten af midler fra den private sektor for at åbne op for alternative støttekilder, som skal supplere de traditionelle støttemetoder; understreger, at øget anvendelse af finansielle instrumenter i tider med finanspolitiske stramminger og reduceret lånekapacitet i den private sektor kan fremme offentlig- private partnerskaber, opnå en multiplikatorvirkning med EU-budgettet, give adgang til alternative finansieringskilder og sikre en vigtig finansieringsstrøm til strategiske regionale investeringer; understreger derfor betydningen af at opstille klare regler for anvendelse af innovative finansinstrumenter som lån, garantier og egenkapitalinvesteringer som supplement til tilskud med henblik på at tilskynde til et samarbejde mellem virksomheder, organisationer i den offentlige sektor og uddannelsesinstitutioner;

Effektiviteten af støtten

39. gør opmærksom på, at det klart fremgår af erfaringerne fra den tidligere støtteperiode, at det er af afgørende betydning, at der sikres positive og langsigtede resultater af støtten; insisterer desuden på vigtigheden af, at programmerne er af høj kvalitet, og at der er objektivitet i forbindelse med udgifterne;

40. understreger, at mange medlemsstater har sat fokus på en resultatorienteret tilgang som mål i forbindelse med forberedelsen af den næste støtterunde; glæder sig over det eksempel, som visse medlemsstater har vist ved at anvende en mere effektiv tilgang til fastlæggelse af de forventede resultater på forhånd, så støtten kan ledes i retning af forslag, som vil medføre virkeliggørelse af disse mål;

41. understreger, at mange medlemsstater nævner samordning på tværs af forskellige politikområder og anerkendelse af nødvendigheden af at fastsætte nationale og regionale økonomiske, sociale og miljømæssige prioriteter som værende af afgørende betydning; mener, at nationale operationelle programmer, hvor det er muligt, skal tage hensyn til udviklingsmål på lokalt og regionalt plan; påpeger, at skabelse af synergier mellem de forskellige EU-finansieringskilder, der er til rådighed, og medlemsstaternes samt de regionale og lokale myndigheders budgetter bør fremmes med det formål for øje at øge effektiviteten af offentlige investeringer i EU;

Synergier med andre politikker og instrumenter

42. mener, at det er vigtigt, at medlemsstaterne erkender de muligheder, der ligger i en samordning af alle de støttemuligheder, som er omfattet af forordningen om fælles bestemmelser;

43. glæder sig over, at visse medlemsstater er ved at udvikle anvendelsen af nye instrumenter som f.eks. lokaludvikling styret af lokalsamfundet, integrerede territoriale investeringer og fælles handlingsplaner; er imidlertid klar over, at der har været en blandet reaktion på disse nye instrumenter, og at en analyse af medlemsstaternes nuværende planer har vist, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet vil blive anvendt i højere grad end integrerede territoriale investeringer, især i ELFUL sammenlignet med EFRU, eftersom lokaludvikling styret af lokalsamfundet gennem længere tid er indgået i ELFUL-programmet samt på grund af det faktum, at integrerede territoriale investeringer er et nyt instrument, som vil kræve en vis tid at få indarbejdet; erkender, at tiden vil vise, hvordan den oprindelige forberedelse vil føre til, at disse instrumenter bliver gennemført i fuld udstrækning;

44. mener at lokaludvikling styret af lokalsamfundet er en udmærket måde til fremme af græsrodsinddragelse af et bredt udsnit af aktører i lokalsamfundet ud fra erfaringerne med LEADER-programmets vellykkede bidrag til udvikling af landdistrikterne; opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at udnytte mulighederne i lokaludvikling styret af lokalsamfundet;

45. anerkender fælles handlingsplaner som et positivt skridt i retning af resultatorienteret forvaltning i tråd med et af de overordnede mål med samhørighedspolitikken efter 2013;

Forenkling

46. understreger betydningen af at indføre enklere forberedelses- og gennemførelsesmetoder for projekterne og glæder sig over, at medlemsstaterne tilsyneladende har opnået dette;

47. glæder sig over, at der er lagt vægt på forenkling i forordningen om fælles bestemmelser; bemærker imidlertid, at denne forenkling kan være vanskelig at foretage i praksis på grund af de fortsatte forskelle mellem fondene, der blev indført ved de fondsspecifikke forordninger;

Tirsdag den 14. januar 2014

48. glæder sig over de positive skridt, der er taget i retning af en forenkling af og større gennemsigtighed i forvaltningen af midlerne fra europæiske struktur- og investeringsfonde; påpeger, at mange medlemsstater pegede på en forenkling af ansøgningsprocessen for støttemodtagerne med klare og tilgængelige oplysninger om proceduren og om finansieringsmuligheder som et vigtigt aspekt af forberedelserne til programmeringsperioden 2014-2020; glæder sig over dette som en måde, hvorpå det kan sikres, at forberedelsen og gennemførelsen af projekterne forløber glat med mindre bureaukrati for ansøgerne; opfordrer medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at udveksle bedste praksis med sigte på forenkling af procedurerne, og til — i erkendelse af, at strenge regler om kontrol og revision er nødvendig — at sikre, at disse er forholdsmæssige og ikke medfører en unødvendig byrde;

49. erkender, at e-samhørighed kan få stor betydning for at mindske flaskehalse og sikre en forenkling, og glæder sig over, at visse medlemsstater har fremsat bemærkninger om anvendelsen af dette værktøj; mener, at det også kan yde et væsentligt bidrag til forberedelse af fremtidige støtteprogrammer;

Partnerskab

50. understreger, at beslutningsprocessen og udarbejdelsen af partnerskabsaftaler skal indebære samarbejde på nationalt, regionalt og lokalt plan om planlægning, udvikling og gennemførelse af støtteprogrammer i henhold til EU's samhørighedspolitik; mener, at princippet om forvaltning på flere niveauer er afgørende for en effektiv forvaltning af samhørighedspolitikken; understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt at inddrage de regionale og lokale myndigheder og berørte parter i udarbejdelsen, gennemførelsen og evalueringen af programmerne; understreger betydningen af at sikre en tilstrækkelig informationsstrøm og foranstaltninger til kapacitetsudvikling og teknisk støtte til disse myndigheder for at lette og optimere deres bidrag i alle faser af denne proces;

51. glæder sig over den øgede inddragelse af de relevante interesserede parter, lokale og regionale repræsentanter, ikke-statslige organisationer, erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter, private virksomheder og universiteter, således som det fremgår af de eksempler, som medlemsstaterne har givet; mener, at udviklingen foregår i samarbejde med andre organisationer og interesserede parter, der repræsenterer forskellige økonomiske, sociale og miljømæssige synspunkter;

52. understreger, at sikring af et vellykket partnerskab kan indebære både en bottom-up og en top-down-tilgang; påpeger, at bottom-up-tilgangen med omfattende drøftelser med repræsentanter fra den offentlige sektor, den private sektor og den tredje sektor blev givet som eksempel af en medlemsstat, som har gjort gode fremskridt med forberedelserne;

53. understreger, at bottom-up- og top-down-tilgangen sikrer, at nationale strategier vedrørende den sociale, økonomiske og miljømæssige situation bliver medtaget sammen med en omfattende medvirken på regionalt og lokalt plan; glæder sig over denne effektive metode til sikring af, at strategiske behov opfyldes samtidig med, at de relevante interesserede parter inddrages i så vid udstrækning som muligt;

Konklusioner

54. glæder sig over, at der er opnået enighed om den lovgivningsmæssige ramme omkring samhørighedspolitikken sammen med afslutningen af forhandlingerne om forordningen om fælles bestemmelser og den flerårige finansielle ramme;

55. anerkender betydningen af forvaltning på forskellige planer i forberedelsesfasen, og påpeger, at visse af de længst fremskredne forberedelser er sket på grundlag af en afgørende dialog med de interesserede parter på regionalt og lokalt plan;

56. fremhæver Kommissionens opfordring til medlemsstaterne og regionerne om at sikre den højest mulige kvalitet i de partnerskabsaftaler og operationelle programmer, der udarbejdes; bemærker, at dette vil bidrage til at skabe målrettede projektforslag af høj kvalitet, som sikrer, at EU-midlerne får den størst mulige virkning;

57. erkender, at en aktiv og velorienteret national og regional forvaltning, som samarbejder med Kommissionen, kan fremskynde forberedelsen; anbefaler derfor kraftigt, at Kommissionen og de nationale og regionale myndigheder løbende udveksler oplysninger, såsom detaljer i forbindelse med kommende gennemførelsesretsakter;

Tirsdag den 14. januar 2014

58. henstiller, at medlemsstater, der oplever alvorlige forsinkelser, nøje bør følge Kommissionens henstillinger; fremhæver, at Kommissionen bør øge sin støtte for at sikre, at disse medlemsstaters partnerskabsaftaler og operationelle programmer vedtages så hurtigt som muligt; konstaterer derfor, at en gennemgang af medlemsstaternes fremskridt i forberedelsesfasen vil medvirke til at reducere forsinkelser; bemærker endvidere, at Kommissionen i gennemførelsesfasen kunne komme de medlemsstater, der er bagud, til undsætning;

o

o o

59. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0016

Plasticaffald i miljøet

Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om en europæisk strategi for plasticaffald i miljøet (2013/2113(INI))

(2016/C 482/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (rammedirektivet om affald),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF,
- der henviser til Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer,
- der henviser til Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (emballage-direktivet),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EF af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (RoHS),
- der henviser til Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet),
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2011 om en effektiv råvarestrategi for Europa ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 21.

Tirsdag den 14. januar 2014

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. februar 2012 benævnt »Nye veje til bæredygtig vækst: Bioøkonomi i Europa« (COM(2012)0060),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. januar 2011 benævnt »Flagskibsinitiativet — Et ressourceeffektivt Europa under Europa 2020-strategien« (COM(2011)0021) samt til Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om et ressourceeffektivt Europa ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse benævnt »Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020« (COM(2011)0244) samt til Europa-Parlamentets beslutning af 20. april 2012 om »Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020« ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens grønbog om en europæisk strategi for plasticaffald i miljøet (COM(2013)0123),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 1386/2013/EU om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0453/2013),
- A. der henviser til, at plasticaffald ikke indgår specifikt i EU-lovgivningen, og at det betragtes som en del af den generelle affaldsstrøm på trods af dets særlige kendetegn; der henviser til, at denne type affald ikke længere kun bør betragtes som affald, men i stedet bør opfattes som en ressource;
- B. der henviser til, at plasticmaterialer bliver mere og mere diversificerede og anvendes i stadigt større omfang, hvilket resulterer i større affaldsmængder og kombinationer med andre materialer og kemiske forbindelser; der henviser til, at plastic ophobes i store mængder (samlet set flyder der 80 mio. ton rundt i Atlanterhavet og Stillehavet) og består i miljøet i flere hundrede år og derved slår livet i havet ihjel, fremkalder toksiske reaktioner og frigiver hormonforstyrrende stoffer, stoffer, der er kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske, nanopartikler og persistente organiske miljøgifte til økosystemerne og derved fødevarekæden; der henviser til, at der alene i 2010 i EU blev sat 95,5 mia. plasticbæreposer i omløb, hvoraf størstedelen af dem kun var beregnet til engangsbrug, til trods for at de begrænses eller forbydes i mange lande;
- C. der henviser til, at medlemsstaternes ringe gennemførelse og håndhævelse af EU's affaldslovgivning, mangel på relevante mål og prismekanismer, utilstrækkelig intern efterspørgsel efter genvundne materialer, ulovlig dumping, ulovlig eksport og uhensigtsmæssig lagring og behandling samt transport af plasticaffald har ført til betydelig global skade på menneskers sundhed og miljøet, herunder livet i havet, og til stigninger i eksport af affald, hvilket har medført tab af ressourcer og arbejdspladser i EU;
- D. der henviser til, at et forbud mod dumping af plasticaffald ikke i sig selv medfører den ønskede ressourcegenvinding, hvis de pågældende mængder i stedet udledes til forbrændingsanlæg;
- E. der henviser til, at der i forbindelse med plasticaffald bør fokuseres på forebyggelse og minimering og på at tilskynde producenterne til at vælge alternative og mere bæredygtige materialer, når de designer deres produkter;
- F. der henviser til, at miljøinnovation og design inden for plasticprodukter er afgørende for europæisk konkurrencedygtighed, idet det hjælper erhvervslivet med at tilpasse sig høje ressourcepriser og materialeknaphed og udvikle centrale støtteteknologier (KET) for et bæredygtigt samfund;

⁽¹⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 59.

⁽²⁾ EUT C 258 E af 7.9.2013, s. 99.

Tirsdag den 14. januar 2014

- G. der henviser til, at EU kunne drage fordel i form af jobskabelse og vækst af en konsekvent indsats for at gå fra øget genanvendelse mod en velbalanceret, ressourceeffektiv, ikke-giftig, vugge-til-vugge cirkulær økonomi, der bygger på et koncept om, at ufarligt affald er en ressourcekilde; der henviser til, at det økonomiske potentiale for genanvendelse af plasticaffald aktuelt er meget større end de 33 %, der er opnået med hensyn til plasticemballageaffald, og de 25 %, der er opnået med hensyn til den samlede mængde plasticaffald, og til, at høje genanvendelsesniveauer kan afhjælpe mangel på råvarer;
- H. der henviser til, at plasticindustrien i EU beskæftiger ca. 1,6 mio. mennesker;
- I. der henviser til, at Europa 2020-strategien opfordrer til intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;
1. udtrykker tilfredshed med Kommissionens grønne bog, og anerkender behovet for specifikke foranstaltninger vedrørende plasticaffald i EU-lovgivningen samt en mere ensrettet, konsistent og stringent gennemførelse og håndhævelse af den eksisterende affaldslovgivning, navnlig med hensyn til affaldshierarkiet: forebyggelse, genbrug, genanvendelse samt nyttiggørelse, og navnlig i de medlemsstater, som endnu ikke opfylder de gældende mål;
 2. mener, at strategisk planlægning kan tjene som udgangspunkt for effektiv affaldshåndtering;
 3. påpeger, at det med henblik på at gøre EU's tilgang til affaldsstrømme og den cirkulære økonomi mere konsistent inden for rammerne af den igangværende »egnethedskontrol« af lovgivningen og på baggrund af, at cirka 40 % af plasticaffald stammer fra emballage og for det meste engangsprodukter, mens emballagedirektivet er det eneste direktiv, som indeholder et specifikt mål for indsamling af plasticaffald, er nødvendigt hurtigst muligt at foretage en revision af nævnte direktiv og foreslå standarder for plasticaffald, som rækker ud over produktbestemmelser og -standarder; mener derfor, at Kommissionen ved udarbejdelsen af fremtidige forslag for at opnå dette bør være opmærksom på, at plasticaffald normalt ikke er et homogent materiale, og at plasticaffaldsstrømmene består af en række materialer, additiver og forskellige former for plastforbindelser, der skal behandles forskelligt; bemærker imidlertid, at det, selv om plasticemballage bidrager til at bevare kvaliteten og forlænge lagerholdbarheden af produkter, ikke altid er nødvendigt for at sikre produkters holdbarhed;
 4. påpeger, at der i EU's lovgivning om plasticaffald i første omgang bør tages sigte på at nedbringe plasticmængden, og at lovgivningen derfor bør revideres med henblik på at omfatte:
 - specifikke, bindende mål for indsamling, sortering (som kan nå det ambitiøse niveau på 80 %) og genanvendelse af de forskellige plasticaffaldsstrømme (f.eks. WEEE, udrangerede køretøjer, emballage, landbrugsaffald, bygningsaffald osv.) og obligatoriske kriterier for genanvendelighed (afklare sondringerne mellem mekanisk/organisk genanvendelse og genvinding/forbrænding); hensigten bør være et progressivt og ambitiøst mål, som skal nås senest i 2020, for så vidt angår genanvendeligt plastic uden farlige additiver, som ikke længere må anvendes i nye produkter; visse medlemsstater vil kræve overgangsperioder til at imødekomme de mål, som er fastlagt på europæisk niveau
 - en EU-omfattende harmonisering af kriterierne for indsamling, sortering og overordnet affaldshåndtering for i overensstemmelse med affaldshierarkiet, herunder fjernelse af tekniske, lovgivningsmæssige, administrative og finansielle genanvendelsesbarrierer, at skabe ensartede konkurrencevilkår
 - specifik mærkning af materialer med henblik på at informere forbrugerne om produkters mekaniske eller organiske genanvendelighed samt oplysninger til forbrugerne om, hvordan man kan forøge sortering og genanvendelse og
 - kriterier for udskiftningen af engangsplasticprodukter og plasticprodukter med kort levetid med genanvendelige og mere holdbare materialer;
 5. er enig i, at plasticaffald bør behandles som en værdifuld ressource ved at fremme genbrug, genanvendelse og genvinding og ved at muliggøre, at der skabes et hensigtsmæssigt markedsmiljø; opfordrer Kommissionen til senest i 2014 at fremsætte forslag om at udfase deponering af genanvendeligt og genvindeligt affald inden 2020 uden dog som følge heraf at favorisere muligheden for energiudnyttelse frem for genanvendelse, og at kriteriet om miljømæssig effektivitet gælder for alle metoder; mener, at det foruden de ovenfor nævnte mål for genanvendelse derfor er yderst vigtigt at indføre passende foranstaltninger til begrænsning af forbrænding af genanvendeligt, komposterbart og bionedbrydeligt plastic for at optimere

Tirsdag den 14. januar 2014

livscyklussen for hver plasticstype, samtidig med at affaldshierarkiet overholdes; påpeger, at dette forhold ligeledes vil ændre den ubæredygtige tendens, som indtil videre har favoriseret anvendelsen af oprindelige produkter frem for de dyrere genanvendte produkter; påpeger, at der allerede i designfasen bør tages hensyn til produkters genanvendelighed og reparationsmuligheder; opfordrer derfor Kommissionen til at foreslå foranstaltninger inden for design, der forbedrer den samlede påvirkning fra produkter, forebygger overskydende affald og fremmer genanvendelsesmarkederne; mener under alle omstændigheder, at plasticprodukter bør designes med henblik på maksimal holdbarhed, idet der tages højde for hele produktets livscyklus; påpeger, at Kommissionen inden for rammerne af en ny lovgivning om plasticaffald bør overveje at indføre udvidet kontrol med affald i deponeringsanlæg frem til 2020 og flere kontroller på forbrændingsstederne;

6. opfordrer indtrængende til, at der ikke foretages energiudnyttelse af plasticaffald, medmindre alle andre muligheder er udtømt, og forudsat at der bruges teknologier med egnede rensningsanordninger for at undgå skader på miljøet og menneskers sundhed;

7. er af den holdning, at de farligste plastictyper, som videnskabeligt dokumenteret er mest til gene for menneskers sundhed og miljøet (såsom mikro- og oxo-nedbrydeligt plastic), og de typer, som indeholder tungmetaller og andre stoffer, der endvidere kan vanskeliggøre genanvendelsesprocesserne, snarest muligt inden 2020 bør udfases af markedet eller direkte forbydes med henblik på at udvikle et marked for genbrugte og genanvendte materialer, og mener, at separat indsamling af disse affaldstyper bør indføres øjeblikkeligt; mener i den forbindelse, at udskiftningen af farlige plasticmaterialer og additiver bør støttes, herunder gennem udvidelse af listen over begrænsningsberørte stoffer i RoHS; mener desuden, at brugen som krævet af størstedelen af europæiske borgere og forbrugere⁽¹⁾ af engangsplasticposer bør reduceres markant og om muligt udfases, og at det er vigtigt at løse problemet med forebyggelse af affald gennem en mere effektiv indsats til at bekæmpe overforbrug og uansvarlig bortskaffelse af engangsprodukter;

8. påpeger, at bæredygtighed i en verden, hvor der bliver stadig større knaphed på råstoffer, herunder jord til dyrkning, indebærer en reduktion i absolutte tal af anvendelsen af ressourcer og ikke blot en substitution af en ressource med en anden; understreger, at der for bionedbrydeligt, biobaseret og komposterbart plastics vedkommende bør vedtages hensigtsmæssige foranstaltninger til at fremme dem, såfremt produktionen af dem ikke har negative indvirkninger på landbrugets produktion af fødevarer og foder eller på miljøet; understreger endvidere nødvendigheden af at udvide allerede anerkendte europæiske standarder (dvs. CEN 13432) for at sikre, at der bedre kan skelnes mellem nedbrydelige, bionedbrydelige og komposterbare plasticprodukter, samtidig med at der stilles klarere oplysninger om deres karakteristika, genanvendelighed og genbrugsevne til rådighed for forbrugerne samt genanvendelsesvirksomhederne og affaldsforvalterne;

9. opfordrer til mere offentlig og privat investering i forskning og teknologier, der sigter på at opnå mere bæredygtigt plastic (dvs. der forbruges færre råstoffer, samtidig med at samme kvalitet og muligheden for genbrug og genanvendelse opretholdes) og en bedre integration af forskellige plastictyper i produktionsprocesser og oparbejdningsaktiviteter uden at påvirke kvaliteten af materialerne; mener, at nye teknologier ligeledes er påkrævet for at styrke bionedbrydningsprocesser for plastic, affaldssorteringsmetoder, behandling og mekanisk genanvendelse, genvinding af plastic fra have, miljøvenligt design og intelligent emballage; mener med henblik herpå, at Horisont 2020 kan skabe muligheder for at imødekomme dette vigtige samfundsbehov og vidtrækkende fordele, for både miljøet og borgerne, fra skabelsen af nye økonomiske aktiviteter (f.eks. sortering af høj kvalitet, der foretages af menneskelig arbejdskraft) til en reduktion af affald i havet og sundhedsrelaterede risici; understreger, at dette kan give især unge mulighed for at beskæftige sig med nye aktivitetsområder og derved blive integreret på arbejdsmarkedet; påpeger, at en fuldstændig gennemførelse af EU's affaldslovgivning vil kunne

⁽¹⁾ Høring om muligheder for at nedbringe brugen af plasticbæreposer og muligheder for at skærpe kravene til bionedbrydelighed i henhold til direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald samt synligheden af bionedbrydelige emballageprodukter for forbrugerne — statistik: http://ec.europa.eu/environment/waste/packaging/pdf/statistics_consultation.xls

Tirsdag den 14. januar 2014

spare 72 mia. EUR om året, øge den årlige omsætning i EU's affaldshåndterings- og genvindingssektor med 42 mia. EUR og skabe over 400 000 arbejdspladser senest i 2020; understreger, at også andre EU-fonde kan yde et vigtigt bidrag til at udvikle en infrastruktur for indsamling og genanvendelse, hvis de konsekvent tager udgangspunkt i affaldsrammedirektivets affaldshierarki;

10. slår til lyd for, at der træffes foranstaltninger, der fremmer genanvendelse af plastic som den bedste løsning i forhold til at opfylde miljømål; opfordrer til, at der i udbudsmateriale for offentlige indkøb, herunder for europæiske institutioner, indgår klare krav om genanvendelse af plasticaffald, og at brugen af genanvendeligt plastic foretrakkes, hvor det er muligt;

11. er af den opfattelse, at der skal tages mere markante skridt af både medlemsstaterne og Kommissionen for at bekæmpe ulovlig eksport og dumping af plasticaffald, herunder strengere håndhævelse af EU's overførselsregler samt strammere overvågning og inspektionsordninger for havne og alle faciliteter for affaldshåndtering, der er målrettet mod formodede ulovlige overførsler, og hvor man bekæmper eksport af affald, som sker under påskud af genbrug (navnlig udrangerede køretøjer og WEEE), og for at sikre, at der kun eksporteres til faciliteter, der opfylder kravene om miljømæssigt forsvarlig håndtering som fastsat i artikel 49 i forordningen om overførsel af affald; bemærker, at anvendelse af princippet om udvidet producentansvar samt forbrugerbevidsthed har medvirket til forebyggelse af ulovlig eksport og en betydelig reduktion af plasticaffald i miljøet; mener derudover, at EU bør fremme en sammenhængende tilgang til affaldshåndtering i alle tænkelige internationale fora, aftaler og institutioner; fremhæver, at EU bør stå i spidsen for et globalt initiativ om at overvåge og i betragtelig grad nedbringe mængden af affald i havene; anser det også for yderst vigtigt at have adgang til pålidelige og sammenlignelige data om affaldsstrømme ind og ud af Europa, affaldsmængder og affaldshåndteringssystemer;

12. mener, at finansieringen af genanvendelsesinfrastrukturen bør prioriteres højere i forhold til finansieringen af deponering og forbrænding af affald, idet der naturligvis også bør tages hensyn til behovene i hvert enkelt samfund; opfordrer kommunerne og de lokale myndigheder i Europa, plasticindustrien og genvindings- og affaldshåndteringssektoren til at gøre deres yderste til at motivere og tilskynde borgerne og virksomhederne til at vedtage et koncept om cirkulær økonomi med hensyn til plasticaffald, som tager udgangspunkt i en bred debat om planlagt forældelse, ved at fremme nemme og effektive sorterings-, indsamlings-, genbrugs- og genanvendelsesordninger og oprette hensigtsmæssige indsamlingspunkter for plasticaffald, navnlig i kystområder og miljømæssigt udsatte områder, idet man først og fremmest begynder i de områder, som medlemsstaterne har erklæret for beskyttede områder og/eller nationalparker; mener endvidere, at de kan yde et væsentligt bidrag til at harmonisere aktiviteter for håndtering af plasticaffald over hele Europa ved at nå til enighed om fælles standarder og praksisser; opfordrer de regionale myndigheder til at samarbejde på området for integreret affaldshåndtering, for så vidt det er rentabelt i både miljømæssig og økonomisk henseende, og til navnlig at fremme etableringen af »landbrugs-genbrugspladser« for plasticaffaldsstrømme fra landbruget (f.eks. plastic til drivhuse);

13. slår med henblik på fremme af bevidstgørelse til lyd for konkrete foranstaltninger og kampanjer, såsom tilrettelæggelsen af en europæisk dag for plasticaffald, hvor borgerne kan indlevere en given mængde plasticaffald ved forudbestemte steder og som modydelse f.eks. få en passende økonomisk godtgørelse, som et middel til at sikre forsyningen af genanvendeligt plastic og øge den offentlige bevidsthed om genanvendelse og ressourceeffektivitet; er af den holdning, at dette tiltag også kan omfatte kommunale rensningsaktiviteter (f.eks. på strande) som et symbolsk bidrag til at inddæmme forurening fra plasticaffald; opfordrer til synergier mellem denne slags tiltag og »Let's do it«-kampagnen, den europæiske uge for affaldsreduktion og den kommende »Clean up day«; glæder sig over Kommissionens pilotprojekt MARELITT med henblik på at fjerne affald i havet fra Europas fire regionale have og reducere de miljømæssige, sundhedsmæssige, økonomiske og sociale virkninger af plasticaffald i havene; foreslår, at Kommissionen fremskynder sin dialog med tredjelande, såsom lande med territoriale farvande i Sortehavet, for at løse problemet med plasticaffald i havet på mere effektiv vis;

14. understreger, at der forud for nye initiativer på EU-niveau vedrørende miljøpolitik, miljøinnovation, affaldshåndtering og bioøkonomi bør gennemføres grundige konsekvensanalyser, herunder af deres sociale konsekvenser og de muligheder, der skabes på arbejdsmarkedet, navnlig hvad angår potentialet med hensyn til jobskabelse og behovet for indførelse af grundlæggende uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på at skabe grønne jobs;

Tirsdag den 14. januar 2014

15. minder om, at medlemsstaterne, samtidig med at de forener økonomiske og miljømæssige spørgsmål, bør støtte initiativer, som fremmer udviklingen af sektorer med det største beskæftigelsespotentiale for anstændigt arbejde, og som især bidrager til overgangen til en bæredygtig økonomi og skabelsen af bæredygtige arbejdspladser af høj kvalitet i en mindre ressourcintensiv økonomi i overensstemmelse med Europa 2020-strategien; opfordrer lokale og regionale myndigheder til at samordne udbuddet af offentlige tjenester med miljømålene med henblik på at opfylde en lang række mål og samtidig fremme grønne jobs;

16. anser kortlægning af fremtidige arbejdsmarkedsbehov og kvalifikationskrav for en prioritet; understreger behovet for strategier til at matche arbejdstagernes færdigheder med arbejdsmarkedets fremtidige behov; understreger i den forbindelse, at der er behov for et passende uddannelses- og kompetenceniveau med henblik på at tackle de udfordringer, som overgangen til en mindre ressourcintensiv økonomi medfører, for at få miljøinnovationer til at bære frugt og for at gennemføre EU's affaldslovgivning korrekt; henstiller til, at medlemsstaterne indfører modellen om cirkulær økonomi i deres erhvervsuddannelsesordninger; bemærker, at uddannelse kan forbedre opfattelsen af status forbundet med arbejde i genanvendelsessektoren og styrke fastholdelsen af personale samt forbedre sundheds- og sikkerhedsmæssig praksis; minder i denne forbindelse om, at Den Europæiske Socialfond gennem fremme af erhvervsuddannelse og læring på arbejdspladsen kan bidrage til at tilfredsstille efterspørgslen efter bæredygtige kvalitetsjobs i mindre ressourcintensive industrier i overensstemmelse med den sociale investeringspakke, som Kommissionen fremlagde i februar 2013.

17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0017

Regional kvalitetsmærkning

Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om regional mærkning: mod bedste praksis i landdistrikternes økonomi (2013/2098(INI))

(2016/C 482/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 174 ff. i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som fastsætter et mål om økonomisk, social og territorial samhørighed og definerer de finansielle strukturfondsinstrumenter til opnåelse heraf,
 - der henviser til artikel 39 i TEUF, hvori målsætningen for den fælles landbrugspolitik er fastsat,
 - der henviser til Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽¹⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelser fra Transport- og Turismeudvalget og Regionaludviklingsudvalget (A7-0456/2013),
- A. der henviser til, at begrebet territorial udvikling har fået større betydning i de senere år, navnlig som følge af en mere eksplicit henvisning hertil i Lissabontraktaten;
- B. der henviser til, at den europæiske politik for udvikling af landdistrikter, der udgør den fælles landbrugspolitikens anden søjle, blev stadfæstet i forbindelse med reformen af Agenda 2000; der henviser til, at denne reform gav politikken for udvikling af landdistrikter en status, der gør den til mere end en social- og strukturpolitik, der blot implementeres som et supplement til landbrugsmarkedspolitikken;
- C. der henviser til, at medlemsstaterne i den fremtidige rammeforordning om regionalpolitikken opfordres til at gøre brug af integreret planlægning og programmering, som muliggør større sammenhæng mellem de flerårige programmer, der gennemføres under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden samt Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (og Den Europæiske Fiskerifond), fordi der er en fælles strategisk ramme, der dels forhindrer dobbelt finansiering og overlappende initiativer, dels forfølger målene i Europa 2020-strategien, og som er fastlagt i en partnerskabskontrakt udarbejdet af medlemsstaterne i samarbejde med økonomiske partnere, arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet; der henviser til, at tiltag og initiativer til fremme af territorial udvikling, navnlig i landdistrikter, derfor skal finde sted inden for rammerne af en global og tværsektoriel tilgang;
- D. der henviser til, at grænsen mellem by og land bliver mere og mere udvisket, og at det bynære landbrug vinder stadig mere frem; der henviser til, at det er vigtigt, at regionalpolitikken som supplement til politikken til udvikling af landdistrikter også er rettet mod landdistrikterne, så den kan understøtte innovative og formative projekter dér;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

Tirsdag den 14. januar 2014

- E. der henviser til, at de værktøjer til udvikling af landdistrikterne, der er blevet stillet til rådighed for medlemsstaterne inden for rammerne af den gældende forordning om udvikling af landdistrikter, åbner mange udviklingsmuligheder for medlemsstaterne og deres regioner, og til, at disse muligheder ikke udnyttes i tilstrækkelig grad i de aktuelle programmer for udvikling af landdistrikterne, fordi de mangler budgetmidler;
- F. der henviser til, at forordningen om programmeringsperioden 2014-2020 for udvikling af landdistrikter vil udvide den vifte af de foranstaltninger, der tilbydes medlemsstaterne, f.eks. med hensyn til støtteforanstaltningerne til fordel for en produktion af fødevarer af høj kvalitet, samarbejdsforanstaltningen mellem de territoriale aktører med henblik på i fællesskab at udnytte alle ressourcerne fuldt ud ved at levere varer og tjenesteydelser af høj kvalitet, styrkelse af producentorganisationerne samt foranstaltningerne til innovation og økonomisk diversificering i landdistrikterne;
- G. der henviser til, at en bedre integrering af primærproducenter i fødevarekæden gennem kvalitetsordninger, fremme af salg på lokale markeder og korte forsyningskredsløb er blevet fastsat som en prioritet for udviklingen af landdistrikter i 2014-2018;
- H. der henviser til, at det for så vidt angår udvikling af landdistrikterne er Leader-tilgangen, der bedst rummer begrebet samarbejde mellem forskelligartede aktører, dog uden at flytte fokus væk fra landbruget, og der henviser til, at de involverede parter kan være fælles om et sektorbaseret territorielt projekt med det formål at fremhæve særtræk og bedste praksis i et givent homogent område;
- I. der henviser til, at valget af støtteordninger og -typer, der skal gennemføres i programmerne for udvikling af landdistrikter, bør overlades til medlemsstaternes eller deres regioners skøn, hvis de vælger en regional programmering; der henviser til, at medlemsstaterne er de bedste til at tage stilling til sådanne programmeres hensigtsmæssighed på nationalt eller regionalt plan;
- J. der henviser til, at man med visse metoder og ved fælles tilgange kan mobilisere og inddrage samtlige relevante offentlige og private aktører, uanset hvilket niveau de agerer på, med det formål at udvikle samarbejde på en lang række områder og at udnytte hvert enkelt territoriums fulde potentiale på grundlag af et fælles projekt, og at man i navnlig dette særlige tilfælde bør være opmærksom på lokaludviklingsorganisationernes og producent- og andelssammenslutningernes store betydning, da de kan være privilegerede partnere for så vidt angår adgang til de lokale, regionale, nationale og internationale markeder;
- K. der henviser til, at succesfulde og omfattende programmer til udvikling af landdistrikterne kan have konkret og positiv indflydelse på beskæftigelsen og konkurrenceevnen for virksomhederne i landdistrikterne og således mindske risikoen for, at folk ude på landet bliver arbejdsløse eller lever i håbløs fattigdom som følge af de lave indkomster i landdistrikterne;
- L. der henviser til, at territoriale kvalitetsmærker kan bidrage til at gøre territoriale økonomier mere robuste og udvikle dem, især i de mest sårbare regioner, bjergegne og regionerne i den yderste periferi, ved at samordne sæt af varer (fødevarer og non-food produkter) og tjenesteydelser af høj kvalitet, der hænger uløseligt sammen med hinanden, og som er et konkret udtryk for de enkelte territoriers særlige karakteristika og navnlig deres historiske, kulturelle, geografiske, osv. arv; der henviser til, at disse varer og tjenesteydelser, når de samles i sæt, er unikke og skaber indtægter på territorielt plan og dermed åbner op for nye økonomiske muligheder på lokale og internationale markeder, og at de også kan spille en rolle som en »paraply« til fremme af regionerne som turistmål; der henviser til, at formålet med disse territoriale mærker er at identificere de territorier, som har arbejdet sammen for at skabe fælles partnerskaber og synergier for derigennem at udnytte deres ressourcer på lang sigt, fremme lokale og/eller regionale producenter og stimulere deres økonomier, hvilket er af afgørende betydning for livskvaliteten på landet og en afbalanceret udvikling af landdistrikterne og byområderne; der henviser til, at de ikke må forveksles med de kvalitetsmærker (beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB), beskyttede geografiske betegnelser (BGB) eller en traditionel garanteret specialitet (TGS)), der anvendes til fødevarer, og som de ganske vist langt fra er uforenelige, men derimod fuldt ud er komplementære med; der henviser til, at de bør bidrage til fremme af disse ordninger både i og uden for EU og hjælpe med til at forbedre landdistriktsøkonomiernes konkurrenceevne, samtidig med at de åbner op for nye beskæftigelsesmuligheder;
- M. der henviser til, at systemet med den beskyttede oprindelsesbetegnelse (BOB) og den beskyttede geografiske betegnelse (BGB) er et effektivt system, som i høj grad er medvirkende til udviklingen i landdistrikterne og territorierne, idet det skaber og videregiver en merværdi i kraft af producenternes og de involverede aktørers kollektive indsats og den markedsføring af det pågældende territorium, som det giver mulighed for på de lokale, regionale og internationale markeder; der henviser til, at de regionale mærker derfor under ingen omstændigheder og på ingen måde må erstatte eller skade systemet med BOB og BGB;

Tirsdag den 14. januar 2014

- N. der henviser til, at foranstaltninger til fremme og støtte af synergier mellem den primære og den tertiære sektor på lokalt og regionalt plan kan sikre en bæredygtig udvikling af landbrugssektoren og turistsektoren i EU;
- O. der henviser til, at det er nødvendigt at udforme og anvende et effektivt markedsføringsværktøj, der kan bidrage til at øge de regionale produkters konkurrenceevne, støtte de lokale producenter og bidrage til udvikling af en regional identitet, ikke kun på landbrugsområdet, men også på andre områder;
1. glæder sig over den integrerede tilgang til territorial udvikling, der er fastsat i forordningen om den fælles strategiske ramme for europæiske fonde; bemærker behovet for koordinering og sammenhæng mellem de forskellige europæiske fonde for at sikre en harmonisk, bæredygtig og afbalanceret territorial udvikling;
 2. bemærker, at den territoriale udvikling udtrykkeligt nævnes blandt den fælles landbrugspolitikens mål som supplement til de to andre mål, som er fødevarer sikkerhed og bæredygtig forvaltning af naturressourcer samt bekæmpelse af global opvarmning;
 3. understreger, at landbrugsområderne spiller en multifunktionel rolle, der ikke alene omfatter landbrugsudvikling, men også andre økonomiske og sociale aktiviteter inden for opbygning af lokal kapacitet i form af færdigheder, knowhow og investeringer i lokalisering og udnyttelse af alle lokale aktiver samt af værdifulde og latente potentialer og ressourcer;
 4. hilser konceptet med samfundsstyret lokal udvikling velkomment og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre dette koncept og fjerne eventuelle hindringer herfor mellem ministerier og øvrige administrative enheder, der er involverede i forvaltningen af denne nye og nyskabende strategi; understreger, at de administrative procedurer hverken bør være besværlige eller give anledning til yderligere omkostninger for medlemsstatens kompetente myndigheder;
 5. opfordrer medlemsstaterne og deres regionale forvaltninger til at fremme mere dynamiske former for deltagerbaseret forvaltning som en måde at gennemføre fælles territoriale udviklingsprojekter på — som kan dække alle økonomiske sektorer, herunder turistsektoren og, som en del af landbrugssektoren, både fødevarer- og ikkefødevarerindustrien — såsom regionale forsyningskædeprojekter (korte forsyningskæder, fødevarerforsyningskæder, slagterier i nærområdet, metanproduktion ud fra biomasse fra landbruget, grøn kemi, bio-baserede materialer osv.), som har særlig fokus på mikrovirksomheder og nystartede virksomheder, og som er baseret på en proces med gradvis anerkendelse af det enkelte områdes identitet, således som det er forankret i og forbundet med det pågældende områdes arv; bemærker, at disse former for forvaltning er baseret på komplekse partnerskaber mellem aktører og organer, hvis arbejde kan koordineres omkring konceptet territorial kvalitetsmærkning; opfordrer derfor medlemsstaterne til at skabe en platform til udveksling af bedste praksis og i den forbindelse især anvende redskaberne fra Leader-tilgangen til programmerne til udvikling af landdistrikter;
 6. påpeger, at et tættere samarbejde mellem lokale aktører kunne bidrage til at styrke økonomien i landdistrikterne, især i de mest sårbare regioner, herunder bjergregioner, og i de mest fjerntliggende regioner såsom regionerne i den yderste periferi; understreger, at territorierne kunne drage nytte af bedre organisation med henblik på at identificere deres ressourcers (herunder skjulte ressourcers) fulde potentiale til glæde for alle de aktører, der er knyttet til hinanden af indbyrdes afhængighed og solidaritet (dvs. aktører inden for landbrug, håndværk og håndarbejde, turisme, områdets arv og også producentorganisationer, foreninger og handelskamre mv.); bemærker, at denne strategiske koordinering mellem aktører har til formål at inddrage ressourcerne ved at udnytte og gå videre end tilgange baseret på en enkelt sektor eller en enkelt branche og i stedet for at tilskynde til territoriale tilgange, der genererer nye indtægter på territorialt plan gennem markedsføring af sæt af komplementære varer og tjenesteydelser, der afspejler hver enkelt regions karakteristika; præciserer i den forbindelse, at denne territoriale forvaltning til fulde skal bakke op om fremstilling, udvikling og forbedring af markedsføringen af landbrugs- og fødevarerprodukter omfattet af de eksisterende kvalitetsordninger, som er baseret på beskyttelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder, og samtidig skal fremme kvalitetstjenesteydelser (som ikke er omfattet af en officiel europæisk ordning), hvor der er øget gensidig markedsføring af landbrugsvarer og tjenesteydelser, og alle aktører udviser solidaritet og dermed fremmer alle varer og tjenesteydelser fra deres eget lokalområde;
 7. påpeger, at den territoriale kvalitetsmærkning ganske vist har til formål at fremme en territorial værdiskabelsesproces, hvor man søger at lade varer og tjenesteydelser blive set i lyset af aspekter som identitet og socialt ansvar, og har til formål, ved at danne en samlet helhed og skabe synergier, at komplementere eksisterende kvalitetsmærkningsordninger baseret på fødevarernes oprindelse, men at denne form for mærkning går endnu videre, idet den omfatter såvel alle produkter, varer og tjenesteydelser i et givent territorium som den forvaltningsmodel, der anvendes af virksomhederne, organisationerne og de lokale aktører i dette territorium;

Tirsdag den 14. januar 2014

8. understreger behovet for at fremme forskellige former for sammenslutninger mellem forskellige regioner og partnerskaber på tværs af sektorer for at øge konkurrenceevnen; anerkender den rolle, som repræsentative enheder såsom sammenslutninger spiller på regionalt, nationalt og europæisk plan ved at fremme regionale varemærker og øge og styrke deres regions synlighed; opfordrer til, at der som et muligt fælles tema inden for Unionens territoriale samarbejde og støtteinitiativer og som et værktøj, der repræsenterer en investering i regionernes konkurrenceevnes levedygtighed på lang sigt, rettes større opmærksomhed mod regionale mærkningsinitiativer;

9. mener, at regional kvalitetsmærkning skal bidrage til at bevare billedet af Europa som en turistdestination af høj kvalitet på grundlag af den brede vifte af regionale turistprodukter, f.eks. agri-, landbo-, øko- og gastroturisme, samt industriarv, historisk arv, naturarv og kulturarv, herunder også cykelruter kombineret med offentlig transport; understreger, at der i øjeblikket ikke er noget europæisk mærke for tjenesteydelser i tilknytning til et bestemt sted, som giver kunderne mulighed for at identificere turistprodukter af høj kvalitet; anbefaler i denne forbindelse at bidrage til at indføre en kvalitetsafhængig dynamik i turismesektoren, navnlig inden for landboturisme og i små virksomheder; mener, at det kan være med til at skabe et alternativ til traditionelle sektorer som landbrug og opdræt; mener, at ethvert områderelateret kvalitetsmærke skal opfylde et sæt betingelser, der giver garanti for kvalitet, og skal etableres med respekt for og på grundlag af eksisterende mærker, f. eks. betegnelser for fødevarer, og at en sådan mærkning ikke må føre til sammenblanding med landbrugsprodukter mærket med et EU-kvalitetsmærke;

10. mener, at initiativer såsom EDEN-netværket (Europæiske Fremtrædende Turistmål) fremmer konkurrencen, bidrager til at skabe bæredygtig turisme af høj kvalitet i en region takket være potentialet i mikrovirksomheder og små virksomheder, og bidrager til inddragelse af de lokale institutioner, etablering af partnerskaber og diversificering af deltagere i forbindelse med skabelsen af det regionale kvalitetsmærke; opfordrer Kommissionen til at medtage forskellige former for turisme, der skaber aktiviteter i landdistrikterne, i de hermed forbundne foranstaltninger og programmer såsom EDEN, Calypso osv.; understreger, at det er nødvendigt at støtte turistaktiviteter i landdistrikterne ved hjælp af målrettede initiativer og programmer;

11. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at fremtidige programmer til udvikling af landdistrikterne sikrer hensigtsmæssige foranstaltninger og afsætter tilstrækkelige midler til at fremme god forvaltningsskik og bæredygtige former for territorial forvaltning ved at mobilisere og styrke de foranstaltninger, der er baseret på kollektive tiltag — foranstaltninger vedrørende samarbejde (herunder bæredygtige produktionsordninger) koordinering, udveksling, netværk, innovation, uddannelse, producentsammenslutninger, markedsføring, oplysninger og investeringer — og som der er åbnet mulighed for i de nye forordninger om udvikling af landdistrikter; opfordrer lokale aktionsgrupper inden for rammerne af Leader+-programmet til at yde den nødvendige støtte til etableringen af netværkssamarbejde mellem lokale og regionale producenter, tjenesteydere og kulturelle institutioner såsom universiteter, museer og forskningscentre for at gøre det muligt at sammenfatte områdets kulturelle og historiske aspekter i regionale mærker, hvorved der kan skabes varige forbindelser mellem uddannelse, forskning og produktion og dermed også kan skabes beskæftigelse;

12. fastholder, at disse projekter bør dække mange sektorer og dog fortsat sætte landbrugsaktiviteten i centrum, og at de bør vurderes af forvaltningsmyndighederne med ansvar for udviklingsplaner;

13. opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaternes bestræbelser på at anerkende og fremme nye former for samarbejde mellem landdistrikter, med territorial kvalitetsmærkning som omdrejningspunkt, ved hjælp af instrumenter fra den reformerede fælles landbrugspolitik, f.eks. EU-initiativet Leader, instrumenter til teknisk bistand og netværksdannelse, det europæiske innovationspartnerskab, det europæiske netværk for landdistriktudvikling og alle andre instrumenter og midler, som måtte vise sig nødvendige; mener, at disse nye former for europæisk territorialt samarbejde skal baseres på en objektiv vurdering af regionale synergier, hvor der tages hensyn til den sociale, økonomiske og miljømæssige dimension, bæredygtighed, mangfoldigheden hos de økonomiske aktører og arbejdsmarkedets parter (herunder dem fra turistsektoren), der er involveret i at fremme regionens identitet, og de sæt af varer og tjenesteydelser, der kan sammensættes i hvert område, med henblik på at skabe og opretholde en merværdi;

14. er af den opfattelse, at medlemsstaterne i forbindelse med disse nye former for territorialt samarbejde bør være i stand til at anvende samtlige foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der har med kvalitetspolitik for fødevarer at gøre, med det formål at udvikle især salg på lokale markeder og korte forsyningskæder og at forbedre såvel bæredygtigheden af som kendskabet til produktionsmetoderne, samtidig med at EU-reglerne overholdes og uden at påvirke,

Tirsdag den 14. januar 2014

underminere eller svække de eksisterende kvalitetsordninger i EU såsom den beskyttede oprindelsesbetegnelse (BOB), den beskyttede geografiske betegnelse (BGB) og de garanterede traditionelle specialiteter (GTS); mener, at territorial kvalitetsmærkning i landbrugssektoren bør begrænses til fremme af kvalitetsordningerne med BOB, BGB og GTS, hvor disse allerede eksisterer, eller til at støtte iværksættelsen af dem, hvor de ikke allerede eksisterer; opfordrer Kommissionen til i lyset af den hastige fremkomst af mange forskellige mærker, herunder regionale, for fødevarerprodukter i Europa at udarbejde en liste over mærker med deciderede regionale karakteristika for at undgå eventuelle negative følger for kvalitetsordningerne; fastholder, at begrebet regional mærkning bør defineres klart under hensynstagen til de positive erfaringer, der er gjort med eksisterende kvalitetsmærker (BOB, AOC, BGB), og at der bør udarbejdes såvel samordnede strategier for at undgå sammenfald og overlappning som en fælles tilgang baseret på en fælles ramme for hele EU;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0022

De fremtidige forbindelser EU-ASEAN

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2014 om de fremtidige forbindelser EU-ASEAN (2013/2148(INI))

(2016/C 482/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den overordnede retlige ramme for forbindelserne med ASEAN, nemlig samarbejdsaftalen ASEAN-EØF, undertegnet i marts 1980 ⁽¹⁾,
- der henviser til de igangværende forhandlinger om og/eller indgåelsen af syv partnerskabs- og samarbejdsaftaler mellem Den Europæiske Union og ASEAN-medlemsstaterne, henholdsvis Brunei Darussalam, Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore, Thailand og Vietnam,
- der henviser til forhandlingerne om frihandelsaftaler med Malaysia, Thailand og Vietnam og indgåelsen af frihandelsaftalen EU-Singapore,
- der henviser til EU's strategi »Et nyt partnerskab med Sydøstasien« fra juli 2003 (COM(2003)0399), som udpeger styrkelse af de regionale handels- og investeringsforbindelser med ASEAN samt dialog om specifikke politikområder som de centrale områder,
- der henviser til det syvende parlamentariske partnerskab mellem Asien og Europa (ASEP) og det 22. ASEAN-topmøde,
- der henviser til Nürnberg-erklæringen om et forstærket partnerskab mellem EU og ASEAN fra marts 2007 og handlingsplanen herfor fra november 2007,
- der henviser til Bandar Seri Begawan-handlingsplanen til styrkelse af ASEAN-EU-partnerskabet (2013-2017), vedtaget i Brunei Darussalam den 27. april 2012,
- der henviser til Den Europæiske Unions tiltrædelse af traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien (TAC) i Phnom Penh den 12. juli 2012 ⁽²⁾,
- der henviser til det niende asiatiske-europæiske topmøde (ASEM) i Vientiane, Laos, i november 2012,
- der henviser til Asien-Europa-Fonden (ASEF), oprettet i februar 1997 som et forum for ikke-statslig dialog,
- der henviser til ASEAN-EU Programme for Regional Integration Support (APRIS), ASEAN Regional Integration Support programme (ARISE) og Regional EU-ASEAN Dialogue Instrument (READI) til støtte for harmoniseringen af politikker og regler inden for ikke-handelsrelaterede sektorer,
- der henviser til den fælles erklæring fra EU og USA om Asien og Stillehavsregionen af 12. juli 2012,
- der henviser til oprettelsen af Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN) den 8. august 1967,
- der henviser til ASEAN Economic Community Blueprint fra 2007 og ASEAN-chartret, vedtaget i 2008,
- der henviser til den første ASEAN-menneskerettighedserklæring af 18. november 2012, oprettelsen af ASEAN's mellemstatslige menneskerettighedskommission (AICHR) og den første dialog mellem AICHR og EU's for nylig indførte særlige repræsentant for menneskerettigheder, Stavros Lambrinidis, den 8. maj 2013,

⁽¹⁾ EFT C 85 af 8.4.1980, s. 83.

⁽²⁾ EUT L 154 af 15.6.2012, s. 1.

Onsdag den 15. januar 2014

- der henviser til det 14. ASEAN-topmøde i 2009 og fastlæggelsen af en køreplan for ASEAN's Økonomiske Fællesskab med et indre marked, ASEAN's Politiske og Sikkerhedsmæssige Fællesskab og ASEAN's Sociokulturelle Fællesskab,
 - der henviser til det 22. ASEAN-topmøde i Brunei den 24.-25. april 2013,
 - der henviser til det syvende østasiatiske topmøde (EAS) i Phnom Penh den 20. november 2012 med deltagelse af ledere fra 17 lande i ASEAN, Kina, Japan, Sydkorea (ASEAN+3), Indien, Australien og New Zealand (ASEAN+6) samt USA,
 - der henviser til ASEAN-aftalen om katastrofehandtering og beredskab (AADMER),
 - der henviser til den fælles erklæring fra det ottende møde mellem ASEAN-landenes social- og udviklingsministre, som blev vedtaget den 6. september 2013 i Phnom Penh som forberedelse til det planlagte ASEAN-topmøde i oktober 2013, og til udtalelsen heri om, at adgang til sociale sikkerhedsydelser er en grundlæggende menneskeret,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om ASEAN-medlemsstater, navnlig sin beslutning af 11. september 2013 om forhandlingerne om en partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Malaysia ⁽¹⁾, sin beslutning af 13. juni 2013 om rohingya-muslimernes situation ⁽²⁾, sin beslutning af 11. juni 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge ⁽³⁾, sin beslutning af 18. april 2013 om Vietnam, navnlig for så vidt angår ytringsfrihed ⁽⁴⁾, og sin beslutning af 7. februar 2013 om Laos: sagen om Sombath Somphone ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om ASEAN-medlemsstater, navnlig sin beslutning af 17. februar 2011 om grænsesammenstødene mellem Thailand og Cambodja ⁽⁶⁾, sin beslutning af 7. juli 2011 om Indonesien, herunder angreb mod minoriteter ⁽⁷⁾, sin beslutning af 25. november 2010 om Burma: valgets forløb og løsladelsen af oppositionsleder Aung San Suu Kyi ⁽⁸⁾, sin beslutning af 20. maj 2010 om situationen i Burma/Myanmar ⁽⁹⁾, sin beslutning af 20. maj 2010 om Thailand ⁽¹⁰⁾, sin beslutning af 26. november 2009 om situationen i Laos og Vietnam ⁽¹¹⁾, og sin beslutning af 5. februar 2009 om situationen for de burmesiske flygtninge i Thailand ⁽¹²⁾,
 - der henviser til »FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder: gennemførelse af FN's ramme for beskyttelse, overholdelse og afhjælpning«, der blev vedtaget af FN's Menneskerettighedsråd den 16. juni 2011,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0441/2013),
- A. der henviser til, at ASEAN på nuværende tidspunkt er en af de vigtigste nye regionale organisationer i verden, både hvad angår økonomisk udvikling og geopolitisk dynamik;
- B. der henviser til, at ASEAN-chartret, undertegnet i november 2007, fastsætter status som juridisk person samt en retlig og institutionel ramme for ASEAN, som omfatter oprettelsen af en komité af faste repræsentanter til at støtte og samordne ASEAN's arbejde;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0367.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0286.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0245.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0189.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0058.

⁽⁶⁾ EUT C 188 E af 28.6.2012, s. 57.

⁽⁷⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 201.

⁽⁸⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 120.

⁽⁹⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 154.

⁽¹⁰⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 152.

⁽¹¹⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 76.

⁽¹²⁾ EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 144.

Onsdag den 15. januar 2014

- C. der henviser til, at ASEAN's Økonomiske Fællesskab stiler mod at skabe et indre marked for 600 mio. mennesker i 2015, hvilket vil gøre ASEAN med dets konkurrencedygtige økonomiske aktører og hastigt voksende interne efterspørgsel sammenlignelig med andre store markeder i verden såsom EU, De Forenede Stater, Kina, Japan og Indien og derfor en stærk økonomisk partner på det regionale og internationale marked; der henviser til, at nogle ASEAN-lande vil stå over for udfordringer i denne proces for så vidt angår konkurrenceevne, social stabilitet og styrkelse og videreudvikling af de sociale elementer i integrationsprocessen;
- D. der henviser til, at ASEAN's medlemsstaters økonomiske omstrukturingsindsats efter den asiatiske finanskrisen i 1997 har hjulpet dem til at kunne vise en generel god modstandskraft over for den aktuelle globale økonomiske krise;
- E. der henviser til, at ASEAN Regional Forum blev oprettet i 1993 for at fremme dialog og høring om politiske og sikkerhedsmæssige emner og bidrage til tillidsopbygning og forebyggende diplomati i Asien og Stillehavsregionen;
- F. der henviser til, at det seneste ASEAN-topmøde slog til lyd for atomafrustning af Den Koreanske Halvø og tilskyndede kernevåbenstater til at tiltræde protokollen til traktaten om en sydøstasiatisk atomvåbenfri zone; der henviser til, at topmødet desuden diskuterede Østtimors mulige fremtidige deltagelse i ASEAN;
- G. der henviser til, at Kina har udbygget sine økonomiske bånd til de sydøstasiatiske lande; der henviser til, at visse ASEAN-lande har styrket samarbejdet med USA om sikkerhed til søs; der henviser til, at Rusland anser Asien som en vigtig del af landets internationale strategi; der henviser til, at ASEAN-landene fortsat spiller en vigtig rolle med hensyn til at bevare fred og stabilitet i regionen; der henviser til, at EU og ASEAN deler en fælles bekymring om de uløste territoriale tvister i Det Sydkinesiske Hav og har en betydelig interesse i at opretholde fred, stabilitet og overholdelse af folkeretten, og navnlig FN-pagten og FN's havretskonvention af 1982; støtter »Six-Points Principles« af juli 2012 om Det Sydkinesiske Hav samt retningslinjerne for gennemførelse af erklæringen om parternes adfærd i Det Sydkinesiske Hav af 2011, der søger at fremme en fredelig løsning;
- H. der henviser til, at ASEAN-menneskerettighedserklæringen fastholder de forskellige staters ret til selv at etablere deres egne juridiske instrumenter til beskyttelse af menneskerettighederne, selv om de giver regionen en generel fælles ramme til forsvar heraf;
- I. der henviser til, at tyfonen Haiyan den 8. november 2013 hærgede Filippinerne, hvor den ødelagde hele byer og efterlod et stadig ukendt antal mennesker — måske tusinder — døde og millioner hjemmeløse; der henviser til, at denne storm, som er den stærkeste nogensinde registreret, kan være udtryk for den alvorlige fare for en stadig hyppigere forekomst af ekstreme vejrforhold;
- J. der henviser til, at den voldsomme røgfurening som følge af de store skovbrande i regionen har meget alvorlige konsekvenser for miljøet og risikerer at komme til at udgøre en ikkekonventionel sikkerhedstrussel;
- K. der henviser til, at EU og ASEAN deler de politiske mål om at fremme trivsel, samarbejde og fred i deres respektive regioner og på verdensplan;
- L. der henviser til, at Bandar Seri Begawan-handlingsplanen fra 2012 mellem EU og ASEAN tilsigter et mere strategisk fokus på samarbejde om ASEAN's tre søjler samt på kulturelt og udviklingsmæssigt samarbejde, og at der som led heri afholdes regelmæssige møder på ministerielt plan og højtstående embedsmandsplan;
- M. der henviser til, at det i lyset af de igangværende forhandlinger om frihandelsaftaler mellem EU og Malaysia, Thailand og Vietnam samt indgåelsen af frihandelsaftalen mellem EU og Singapore og det langsigtede mål om en frihandelsaftale mellem regioner er mere presserende end nogensinde før at udvikle en mere omfattende politisk ramme med ASEAN-partnerne;

Onsdag den 15. januar 2014

1. mener, at ASEAN, der er en betydelig regional og global økonomisk aktør, kan spille en vigtig rolle for fremme af en fredelig og multilateral verdensorden; ønsker at se ASEAN's institutionelle, økonomiske og politiske kapacitet udviklet yderligere;
2. tilskynder kraftigt ASEAN til at fortsætte sine politiske og økonomiske integrationsbestrebelse, især den ambitiøse ASEAN-plan for et økonomisk fællesskab i 2015, hvori indgår liberalisering af området interne arbejdsmarked, hvilket vil være til stor fordel for alle involverede lande;
3. lykønsker ASEAN-lederne med de betydelige fremskridt, der er opnået i den regionale integrationsproces, og som er mest synlige med den kommende oprettelse af ASEAN's Økonomiske Fællesskab; mener, at denne positive udvikling bør følges op med en styrkelse af dens parlamentariske dimension, og opfordrer ASEAN-lederne til at overveje en formel charteranerkendelse af ASEAN's Interparlamentariske Forsamlings rolle (AIPA) som en integreret del af selve ASEAN;
4. understreger det store økonomiske potentiale i ASEAN-regionen og opfordrer ASEAN-landene og nationale og udenlandske virksomheder, der opererer i ASEAN-landene, til at handle i overensstemmelse med principperne om virksomhedernes sociale ansvar, aktivt at respektere de grundlæggende ILO-arbejdstagerrettigheder og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, at fremme en passende jobbeskyttelse og adgang til anstændige arbejdsforhold og at etablere et miljø, der er mere befordrende for udviklingen af fagforeninger og deres aktiviteter; opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen til at bidrage til at udvikle foranstaltninger, der kan øge den internationale og lokale retshåndhævelseskapacitet;
5. vurderer, at ASEAN-landene bør bevæge sig i retning af en ny fase med inklusiv økonomisk og social udvikling og i den forbindelse lægge særlig vægt på fremme af menneskerettighederne samt de sociale, arbejdsmæssige og økonomiske rettigheder for deres befolkninger med henblik på at sikre mere lige og retfærdige samfund; finder det derfor nødvendigt, at deres forøgede økonomiske velstand udnyttes til at styrke deres sociale sikkerheds- og beskyttelsesnetværk; opfordrer ligeledes indtrængende EU til at øge samarbejdet på menneskerettighedsområdet for at bidrage til at sætte ASEAN's mellemstatslige menneskerettighedskommission i stand til effektivt at fremme og beskytte menneskerettighederne;
6. understreger, at EU og ASEAN har fælles værdier såvel som fælles politiske og økonomiske interesser, hvis fortsatte udvikling bør tillægges høj prioritet og opgraderes til et strategisk partnerskabsniveau; glæder sig over, at EU-Udenrigstjenesten i anerkendelse af betydningen af dette forhold aktivt overvejer at udnævne en EU-delegationsleder for ASEAN; forventer, at dette vil føre til øget koordinering mellem EU's delegationschefer i ASEAN-landene og EU-medlemsstaternes ambassader og styrke EU's politiske troværdighed og synlighed; opfordrer næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant og Kommissionen til at forelægge en ny og mere omfattende strategi for Sydøstasien;
7. mener, at EU og dens medlemsstater bør arbejde på en fælles og sammenhængende tilgang til ASEAN-regionen og støtte og supplere hinanden og dermed sætte EU i stand til at udvikle en stærkere økonomisk og politisk tilstedeværelse i regionen; mener, at det er vigtigt at øge EU's og medlemsstaternes repræsentanters tilstedeværelse på alle niveauer i ASEAN's regionale og nationale fora;
8. foreslår, at EU bestræber sig på at gøre offentligheden i disse lande opmærksom på, at EU på det udenrigspolitiske område opfører sig som en normgivende magt, der tilstræber at fremme den regionale integration ved hjælp af politisk dialog, præferencehandelsaftaler og associeringsaftaler;
9. støtter varmt forhandlingerne om syv partnerskabs- og samarbejdsaftaler mellem EU og syv individuelle ASEAN-medlemsstater, som vil blive en hjørnesteen for uddybelsen af gensidige forbindelser, og understreger behovet for at fremskynde forhandlingerne med de øvrige ASEAN-medlemmer; opfordrer til en hurtig ratificering af de eksisterende partnerskabs- og samarbejdsaftaler; mener imidlertid ikke, at partnerskabs- og samarbejdsaftaler med individuelle lande bør udgøre en hindring for det generelle forhold mellem EU og ASEAN;
10. går ind for en styrkelse af forbindelsens parlamentariske dimension; mener, at oprettelsen af en formel interparlamentarisk forsamling EU-ASEAN vil kunne opgradere EU's forbindelser med ASEAN-medlemsstaterne yderligere, når omstændighederne muliggør en sådan, og skabe et forum for multilateral udveksling, der kan behandle globale problemer på en mere omfattende måde; foreslår desuden, at der oprettes forbindelser mellem Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder og ASEAN's mellemstatslige udvalg om menneskerettigheder; mener, at Kontoret for Fremme af Parlamentarisk Demokrati vil kunne yde kapacitetsopbygningsbistand til ASEAN's Interparlamentariske Forsamling og dermed styrke de nationale parlamenters og AIPA's rolle inden for ASEAN;

Onsdag den 15. januar 2014

11. understreger fordelene ved at øge de fælles møder på højt plan og gensidigt samarbejde og forståelse i multilaterale fora såsom De Forenede Nationer og dets særorgane, IMF og WTO;
12. understreger, at det asiatisk-europæiske topmøde (ASEM) og det parlamentariske partnerskab mellem Asien og Europa (ASEP) som eksisterende dialogfora mellem EU og ASEAN på statsligt og parlamentarisk plan bør opgraderes og udbygges;
13. støtter ASEAN i udviklingen af dets eget område inden for de modsætningsfyldte økonomiske og sikkerhedsmæssige interesser, der præger forholdet mellem Kina, Japan og USA; ønsker, at EU bliver en aktiv partner for ASEAN i bestræbelserne på at finde fredelige løsninger på vigtige sikkerhedsmæssige og geostrategiske udfordringer ved at dele EU's erfaring med forebyggelse og løsning af konflikter og tvistbilæggelse i forbindelse med forvaltning af grænsestridigheder og territoriale stridigheder og på at styrke fred og regional sikkerhed;
14. er bekymret over den seneste udvikling i Det Sydkinesiske Hav og glæder sig over arbejdet i arbejdsgruppen om gennemførelsen af erklæringen om parternes adfærd i Det Sydkinesiske Hav, der har til formål at finde en fredelig løsning, som er til gavn for alle, på søgrænsestriden i området;
15. opfordrer indtrængende Unionen til at medvirke til at mindske de regionale geopolitiske spændinger ved hjælp af nære forbindelser til ASEAN, som indebærer en styrkelse af konfliktløsningsmekanismerne;
16. bemærker ASEAN-landenes indsats med foranstaltninger til bekæmpelse af piratkopiering og glæder sig over de hidtidige positive indberetninger; understreger den afgørende og komplekse karakter af søtransportruterne i området for verdensøkonomien og deres sårbarhed; mener, at dette bør være et permanent anliggende i EU's indsats i regionen;
17. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at fortsætte med at yde bistand til kapacitetsopbygningsbestræbelser af ASEAN's sekretariat og institutioner og til at trække på erfaringer i EU; mener, at der fortsat bør ydes en sådan bistand via den regionale integrationsstøtte til ASEAN under EU-programmet ARISE;
18. tilskynder til støtte af tværregionale besøg af kulturudøvere og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fremme bredere dækning af ASEAN-regionen i statsdrevne medier og undervisning og til at øge deres tilstedeværelse i regionen gennem kulturinstitutioner eller på andre måder, som vil udvide og uddybe de kulturelle bånd med ASEAN-landene og forbedre og fremme gensidig kulturel viden og dialog;
19. mener, at det er værd at overveje et kulturår med skiftende emner hvert år, hvor et EU-land kunne præsenteres i ASEAN-medlemsstaterne og et ASEAN-land tilsvarende præsenteres i Europa;
20. glæder sig over, at EU nu er den største videnskabelige samarbejdspartner for de fleste ASEAN-medlemsstater, og foreslår, at Kommissionens forsknings- og innovationsprogram Horisont 2020 promoveres mere aktivt over for forskningsinstitutioner i regionen;
21. understreger betydningen af udvekslingsprogrammer til fremme af unges mobilitet, såsom Erasmus, for tværkulturelle studerende og forskningssamarbejde mellem videregående uddannelsesinstitutioner i EU og ASEAN-landene; foreslår, at der oprettes centre for ASEAN-studier på europæiske universiteter og centre for EU-studier på universiteter i ASEAN, og at mulighederne for fælles uddannelsesforløb udvides; mener, at EU bør tilbyde flere universitetsprogrammer på engelsk for at lette adgangen for asiatiske studerende til europæiske universiteter, og at der bør være støtte til EU-forskere, der ønsker at deltage i forskningsprogrammer i Asien, herunder i samarbejde med ASEAN University Network (AUN);
22. foreslår navnlig, at det nye partnerskabsinstrument anvendes til at intensivere regelmæssige udvekslinger og gensidige læringsprocesser, f.eks. om multikulturelle samfund og demokratiske statsstrukturer i det 21. århundrede; understreger behovet for at inkludere mindretalsrettigheder og fremme ligestilling og kvinders muligheder samt for at forbedre livet for piger og kvinder, de sociale og arbejdsmarkedsrelaterede standarder, bl.a. ved at afskaffe tvangsarbejde og børnearbejde, fremme passende jobbeskyttelse og adgang til ordentlige arbejdsforhold ved at udvikle bæredygtige og omfattende offentlige velfærdssystemer, rets- og sikkerhedssystemer, det økonomiske samarbejde og andre hensigtsmæssige foranstaltninger;

Onsdag den 15. januar 2014

23. understreger betydningen af at udvikle mellemfolkelige kontakter og roser arbejdet i Asien-Europa-Fonden (ASEF), hvis centrale funktion det er at udvikle forbindelser mellem civilsamfundene i begge regioner; opfordrer EU til at spille en mere aktiv og fremtrædende rolle og ikke nøjes med at være menigt medlem;
24. slår til lyd for, at der lanceres et venskabsbyinitiativ for at skabe forbindelser mellem regioner i Europa og Asien, som indtil nu kun har haft få udvekslinger;
25. foreslår, at EU øger sit interregionale samarbejde med ASEAN om krise- og katastrofeforebyggelse og -styring, om store udfordringer såsom bæredygtig udvikling inden for fødevarer sikkerhed, ressourceforvaltning (herunder udnyttelse af vand og marine ressourcer, bl.a. i Mekong-subregionen), investeringer i landbruget, støtte til små landbrugere, urbanisering, konnektivitet og transport samt klimaændringer, vedvarende energi, energieffektivitet og energiomstilling, turisme, forskning og innovation;
26. bemærker, at fattigdom fortsat er et problem i ASEAN-landene, og at den især rammer kvinder, personer med et lavt uddannelsesniveau, landdistrikterne samt etniske eller religiøse minoriteter; finder derfor, at det er nødvendigt med en bedre fordeling af velstanden samt fremme af social retfærdighed på alle niveauer, og mener, at det fortsat er nødvendigt med en ny EU-strategi til fremme af udvikling og bekæmpelse af uligheden i disse lande, bl.a. ved at give adgang til finansiering gennem mikrokreditter; mener, at en sådan strategi navnlig bør baseres på følgende principper: udviklingsvenlig politikkohærens, bistandens effektivitet på lang sigt, prioritering af basale sociale behov og deltagelse af de nationale aktører, herunder de nationale parlamenter, lokale myndigheder, ngo'er for udvikling og civilsamfundet;
27. fremhæver, at EU bør yde ASEAN's mellemstatslige udvalg om menneskerettigheder bistand til kapacitetsopbygning og ASEAN's udvalg om kvinder og børn teknisk bistand;
28. ser frem til et forstærket samarbejde om gensidig tilnærmelse vedrørende menneskerettighedsspørgsmål såsom ytrings- og mediefrihed, forsamlings- og foreningsfrihed, herunder for fagforeninger, og mener, at både EU og ASEAN har deres egne områder, hvor der er plads til forbedringer, f.eks. med hensyn til behandlingen af migranter og minoriteter;
29. forventer, at revisionen af mandatet for ASEAN's mellemstatslige udvalg om menneskerettigheder vil blive en lejlighed til at styrke dets rolle; opfordrer ASEAN til at udvikle standarder og regler, der letter gennemførelsen af dets menneskerettighedserklæring; understreger, at ASEAN-medlemsstaternes forpligtelser i henhold til international lovgivning har forrang over modstridende bestemmelser i denne erklæring; foreslår, at der også i fremtiden oprettes regionale ordninger for tvistbilæggelse og sanktioner i forbindelse med krænkelse af menneskerettighederne i stil med allerede eksisterende ordninger i andre regioner, såsom Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol; går ind for øget samarbejde om fælles bekymringer vedrørende menneskerettighedsspørgsmål;
30. opfordrer indtrængende EU til at opgradere sin bistand og sit samarbejde vedrørende bekæmpelse af korruption, blandt andet ved at tilskynde til ratificering og gennemførelse af FN's konvention mod korruption;
31. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at hjælpe ASEAN-landene med fortsat at reducere de indbyrdes forskelle landene imellem og bistå dem i forbindelse med den politiske, økonomiske og institutionelle integration på regionalt plan og i denne forbindelse være særlig opmærksom på de mindst udviklede lande (Cambodja, Laos og Myanmar);
32. opfordrer indtrængende til, at EU's retningslinjer fra 2004 for støtte til jordpolitik og jordreformer til bekæmpelse af ulovlig tilegnelse af jordområder, anvendes; understreger især, at donorerne bør involvere sig i jordpolitik, der har til formål at forsvare og styrke små familielandbrug;
33. påskønner ASEAN-medlemsstaternes beslutning om at erklære ASEAN for atomvåbenfrit område og mener, at andre bør følge deres eksempel;
34. udtrykker bekymring over den førte miljøpolitik, især omfanget af ulovlig skovhugst, afbrænding og den deraf følgende smog, som også har betydelige negative indvirkninger ud over ASEAN's grænser; beklager, at EU's biobrændstofpolitik medvirker til den hastige ekspansion i palmeolieproduktionen, hvilket fører til, at den fattige landbefolkning mister deres jordrettigheder og/eller på uhensigtsmæssig vis inddrages i oliepalmeavl; finder det derfor

Onsdag den 15. januar 2014

afgørende inden for rammerne af udviklingsbistanden at støtte de fattiges ret til jordressourcer i udviklingslandene; opfordrer til, at der gøres en større indsats for beskyttelse af miljøet og biodiversiteten, fremhæver det arbejde, der gøres af ASEAN's center for biodiversitet og ser frem til et tættere samarbejde mellem EU og ASEAN om modvirkning af og tilpasning til klimaændringer;

35. opfordrer indtrængende ASEAN-medlemsstaterne til at indgå en aftale om koordinerede foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af store brande, der er ødelæggende for miljøet; opfordrer indtrængende Indonesien til at ratificere aftalen fra 2002 om brande og forurening i regionen;

36. understreger, at EU endvidere bør intensivere den politiske dialog og samarbejdet om spørgsmål, som f.eks. grundlæggende rettigheder, herunder etniske og religiøse minoriteters rettigheder, og ligeledes, samtidig med at ytringsfrihed og fri informationsudveksling beskyttes, om spørgsmål af fælles interesse inden for retsstats- og sikkerhedsforhold, såsom bekæmpelse af kriminalitet på tværs af grænserne, korruption, skatteunddragelse, hvidvaskning af penge og handel med mennesker og narkotika, terrorbekæmpelse, ikke-spredning, afvæbning, sikkerhed til søs og cybersikkerhed;

37. er bekymret over de udviklingsmæssige udfordringer i byerne, som ASEAN-landene står over for som følge af den økonomiske vækst, herunder forvaltning af migrationsstrømme fra land til by, byplanlægning og tilvejebringelse af infrastruktur og basale tjenesteydelser, foranstaltninger til at forebygge udbredelsen af slumkvarterer og hensigtsmæssigheden af at anvende rene og vedvarende energikilder for at nedbringe forureningen; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med ASEAN-landene om strategier til håndtering af disse problemer;

38. foreslår at støtte den regionale økonomiske integration, særlig med hensyn til den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser og investeringer samt faglærte arbejders mobilitet, og yderligere at styrke samarbejdet om katastrofe- og krisehåndtering, sikkerhed, bekæmpelse af fattigdom og migrationsaspekter;

39. erindrer, at det også er vigtigt at støtte den boomende private sektor ved at styrke dialogen mellem europæiske og asiatiske virksomheder og offentligt-privat samarbejde om finansielle, investeringsmæssige, økonomiske og handelsrelaterede forhold, herunder internationaliseringen af europæiske SMV'er og deres markedsadgang samt den aktuelle globale finanskriser; opfordrer til udveksling af bedste praksis mellem EU og ASEAN i denne henseende;

40. bemærker, at tekstileksporten til EU er en vigtig sektor for flere ASEAN-medlemmer, og erindrer om, at indrømmelse af GSP- og GSP+-status er knyttet til opfyldelsen af grundlæggende arbejdsstandarder samt ILO-konventioner og andre internationale konventioner, der er afgørende for en bæredygtig udvikling;

41. opfordrer lederne af ASEAN's medlemsstater til at støtte EU's mål om at deltage i fremtidige østasiatiske topmøder efter EU's tiltrædelse af traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien;

42. hilser fredsprocessen og de demokratiske reformer i Burma/Myanmar velkommen, som giver en historisk mulighed for væsentligt styrkede forbindelser mellem EU og ASEAN; er imidlertid stadig især bekymret over de etniske minoriteters situation; opfordrer indtrængende den burmesiske regering og dens ASEAN-naboer til, navnlig for så vidt angår Rohingya-folket, at gøre sit yderste for at forbedre deres levevilkår og borgerrettigheder;

43. glæder sig over Cambodjas og Filippinernes ratificering af statuten for Den Internationale Straffedomstol og opfordrer alle ASEAN's medlemsstater til at gøre det samme; opfordrer ligeledes alle ASEAN's medlemsstater til at følge den verdensomspændende tendens til at afskaffe dødsstraffen; tilskynder ASEAN-medlemmerne til også at ratificere og gennemføre FN's konvention mod korruption;

44. roser Indonesien og Filippinerne for deres aktive deltagelse i Open Government Partnership (OPG) og det engagement, de har vist med hensyn til at fremme større åbenhed i den offentlige forvaltning og offentlig integritet; foreslår, at de øvrige ASEAN-lande ansøger om medlemskab af OPG og udarbejder deres egne handlingsplaner i tæt og meningsfyldt samarbejde med det civile samfund og græsrodsorganisationer;

Onsdag den 15. januar 2014

45. udtrykker imidlertid bekymring over, at ulovlig tilegnelse af jordområder, ustraffethed for personer, der hører til den regerende elite, og korruption i mange ASEAN-lande bringer de enorme økonomiske og sociale fremskridt i ASEAN-regionen i fare;
46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til EU-Udenrigstjenesten, Rådet og Kommissionen, ASEAN's Interparlamentariske Forsamling (AIPA), ASEAN's sekretariat og ASEAN-medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0031

Bekæmpelse af forbrydelser mod vilde dyr og planter**Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2014 om forbrydelser mod vilde dyr og planter (2013/2747(RSP))**

(2016/C 482/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til resolution fra april 2013 fra FN's Kommission for Forebyggelse af Kriminalitet og Retspleje (CCPC), godkendt af FN's Økonomiske og Sociale Råd i juli 2013, hvori FN's medlemsstater opfordres til at gøre ulovlig handel med vilde dyr og planter til en alvorlig forbrydelse, når der er organiserede kriminelle grupper involveret, og dermed placere den på samme niveau som menneskehandel og narkotikasmugling,
- der henviser til Interpols og IFAW's (International Fund for Animal Welfare) undersøgelse af online-handel med elfenben i Den Europæiske Union, som bemærkede, at håndhævelsen af forbrydelser mod vilde dyr og planter online langt fra er tilstrækkelig udviklet, og opfordrede til at indføre en specifik e-handelslovgivning til regulering af handel med vilde dyr og planter i Unionen,
- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2013 om EU's strategiske mål for det 16. møde mellem parterne i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) i Bangkok (Thailand) fra den 3. til den 14. marts 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til resultatet af ovennævnte møde under partskonferencen (COP16), hvor parterne enedes om en række konkrete tiltag mod krybskytteri og handel med vilde dyr og planter, herunder beslutning 16.39-16.40 og beslutning 16.78-16.83,
- der henviser til CITES-konventionen, som blev implementeret i Den Europæiske Union gennem Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed ⁽²⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 865/2006 om detaljerede bestemmelser om gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 ⁽³⁾,
- der henviser til anbefaling nr. 155 (2011) fra Den Stående Komité under Bernkonventionen om ulovligt drab på samt ulovlig fangst af og handel med vilde fugle, vedtaget den 2. december 2011, og Kommissionens efterfølgende køreplan for bekæmpelse af ulovligt drab på samt ulovlig fangst af og handel med fugle (12/2012),
- der henviser til, at USA, Filippinerne og Gabon for nylig har taget initiativ til at destruere deres lagre af ulovligt elfenben for at skabe offentlig opmærksomhed omkring den øgede efterspørgsel efter elfenben og stigningen i den ulovlige handel og i krybskytteri samt med henblik på at slå ned på handel med vilde dyr og planter,
- der henviser til fælles erklæring af 26. september 2013 fra 11 afrikanske statschefer fra lande med elefantforekomster i tilknytning til Clinton Global Initiative's indsats for at fremme Partnerskabet til Beskyttelse af den Afrikanske Elefant, hvori de indtrængende opfordrer andre lande til at indføre eller genindføre nationale moratorier for al kommerciel import, eksport og indenlandsk køb og salg af stødtænder og elfenbensprodukter, så længe de vilde elefantbestande er truet af krybskytteri,
- der henviser til sine beslutninger af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer (endelig betænkning) ⁽⁴⁾, særlig punkt 127, og af 11. juni 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer (interimsbetænkning) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0047.⁽²⁾ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.⁽³⁾ EUT L 166 af 19.6.2006, s. 1.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0444.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0245.

Onsdag den 15. januar 2014

- der henviser til resultatet af workshoppen om internationale forbrydelser mod vilde dyr og planter, som Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed afholdt den 27. februar 2013 i Bruxelles,
 - der henviser til forespørgsel af 29. oktober 2013 til Kommissionen om bekæmpelse af forbrydelser mod vilde dyr og planter (O-000123/2013 — B7-0529/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at forbrydelser mod vilde dyr og planter, herunder krybskytteri, transit af ulovlige produkter og derivater fra vilde dyr og planter samt ulovligt salg og brug af disse produkter i forbrugerlande, er blevet en alvorlig transnationalt organiseret kriminel virksomhed med en årlig omsætning på mindst 19 mia. USD og nu er den fjerdestørste ulovlige aktivitet i verden efter narkotikahandel, falskneri og menneskehandel;
- B. der henviser til, at ulovlig handel med vilde dyr og planter ofte involverer internationale organiserede kriminelle netværk og anvendes som indtægtskilde for sådanne netværk og for militante oprørsgrupper;
- C. der henviser til, at forbrydelser mod dyr og planter udgør en trussel mod de enkelte dyrs velfærd og bevarelsen af de berørte dyre- og plantearter og truer de lokale økosystemer som helhed;
- D. der henviser til, at forbrydelser mod dyr og planter er blevet en alvorlig trussel mod sikkerhed, politisk stabilitet, økonomi, det lokale livsgrundlag, naturressourcer og kulturarven i mange lande; der henviser til, at omfanget af den indsats, der er nødvendig for effektivt at imødegå disse trusler, ofte rækker ud over de beføjelser, som det enkelte land eller den enkelte regions myndigheder med ansvar for håndhævelsen af miljø- eller naturlovgivningen besidder;
- E. der henviser til, at ulovlig handel med vilde dyr og planter ikke blot udgør en alvorlig trussel mod sikkerheden, retsstaten og lokalsamfundenes udvikling de steder, hvor naturressourcerne udtømmes, men også mod fred og sikkerhed i de nationer og regioner, hvor disse samfund befinder sig, samt mod en global bæredygtig udvikling;
- F. der henviser til, at bekæmpelse af forbrydelser mod vilde dyr og planter kræver en koordineret global indsats på højeste politiske plan såvel som mellem retshåndhævende myndigheder på internationalt og nationalt plan samt en effektiv udnyttelse af redskaber til styrkelse af retshåndhævelses- og strafferetlige ordninger;
- G. der henviser til, at den legale handel fortsat vil fungere som dække over den illegale handel og fremme krybskytteriet, så længe efterspørgslen efter produkter fremstillet af vilde dyr og planter forbliver høj og den retshåndhævende indsats lav;
1. understreger, at Den Europæiske Union både er et betydningsfuldt marked og udgør en transitroute for ulovlig handel med vilde dyr og planter; gør opmærksom på, at Europol skønner, at indtægterne fra handel med truede arter beløber sig til mellem 18 mia. og 26 mia. EUR årligt, og at Unionen er det største målmarked i verden;
 2. fremhæver, at formålet med CITES er at sikre, at den internationale handel med vilde dyr og planter ikke udgør en trussel mod arternes overlevelse i naturen;
 3. er alarmeret over, at den ulovlige handel med vilde dyr og planter alene over internettet i den globale finansielle integritetsrapport om grænseoverskridende kriminalitet i udviklingslandene »Transnational Crime in the Developing World« i februar 2011 ansloges til en værdi af 10 mia. USD om året;
 4. udtrykker sin bekymring over de voksende forbindelser mellem personer og penge, der er forbundet med handel med vilde dyr og planter og andre former for organiseret kriminel aktivitet, herunder handel med narkotika og våben, korruption og svig samt militant adfærd og terrorisme;
 5. er bekymret over, at organiserede kriminelle grupper, især dem, der beskæftiger sig med smuglervirksomhed, finder handel med vilde dyr og planter attraktiv på grund af den utilstrækkelige retshåndhævelseskapacitet og -implementering og på grund af den høje fortjeneste og de milde sanktioner;
 6. understreger, at hvis Unionen og dens medlemsstater ønsker at spille en egentlig ledende rolle i beskyttelsen af truede arter, er det nødvendigt ikke kun som en prioritet at sikre, at internationale forhandlinger fremmes på en aktiv og ambitiøs måde, men også at skabe den bedst egnede lovramme og betingelser for gennemførelse, som vil kunne sikre, at alle smuthuller, der bidrage til denne ulovlige handel, slutter ved Unionens grænser;

Onsdag den 15. januar 2014

7. gør opmærksom på, at forbrydelser mod vilde dyr og planter kan være en alvorlig trussel mod retsstaten og mod en bæredygtig udvikling;
8. er klar over, at krybskytteri mod forskellige vilde dyre- og plantearter også foregår på Unionens territorium, og at drab og indfangning af samt handel med sjældne arter, som er særlig beskyttet — endda truede arter anført i bilag IV til direktiv 92/43/EØF (habitatdirektivet) og bilag I til direktiv 2009/147/EF (fugledirektivet) — stadig finder sted;

Tiltag på EU-plan

9. opfordrer indtrængende Kommissionen til straks at udarbejde en EU-handlingsplan mod forbrydelser mod og ulovlig handel med vilde dyr og planter, hvori indgår klare delmål og tidsplaner;
10. understreger, at EU er et vigtigt transitland for ulovlige produkter fra vilde dyr og planter såsom elfenben og levende dyr som fremhævet i en nylig rapport fra TRAFFIC ⁽¹⁾ og derfor befinder sig i en gunstig position til at kunne kontrollere denne handel;
11. opfordrer medlemsstaterne til at indføre moratorier for al kommerciel import, eksport og indenlandsk handel med stødtænder samt produkter af rå og bearbejdet elfenben, indtil de vilde elefantbestande ikke længere er truet af krybskytteri;
12. opfordrer medlemsstaterne til at tilslutte sig andre CITES-parter og være med til at sende et klart signal mod ulovlig handel med vilde dyr og planter og efterspørgslen efter ulovlige produkter af vilde dyr og planter ved at destruere deres lagre af ulovligt elfenben;
13. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre Kommissionens henstilling 2007/425/EF om en række foranstaltninger til håndhævelse af forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed; henstiller, at medlemsstaterne giver mulighed for øjeblikkelig konfiskation af eventuelle tilbageholdte eksemplarer med henblik på bedre at gennemføre CITES og beskytte velfærd for levende dyr;
14. opfordrer Europa-Kommissionen til at gå i dialog med Det Stående CITES-udvalg omkring beslutning 16.47 fra COP16 vedrørende bestemmelser om at effektivisere bortskaffelsen af ulovligt handlede og konfiskerede eksemplarer for at sikre koordinerede tilgange til informationsudveksling og hurtig genhusning af konfiskerede levende dyr;
15. opfordrer medlemsstaterne til at styrke retsområdet i Unionen ved at øge bevidstheden, kapaciteten og ressourcerne for at sikre, at ulovlig handel med vilde dyr og planter retsforfølges effektivt og i lovens fulde omfang, og at personer, der begår forbrydelser mod vilde dyr og planter modtager straffe, der står mål med forbrydelsens alvorlige karakter; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at strømline harmoniseringen mellem medlemsstaterne i henhold til Kommissionens henstilling nr. 2007/425/EF for at undgå, at de medlemsstater, der har de laveste sanktioner, bliver udnyttet som foretrukket indførselssted;
16. opfordrer Kommissionen til grundigt at føre tilsyn med gennemførelsen af direktiv 2008/99/EF om strafferetlig beskyttelse af miljøet, eftersom der stadigvæk i nogle medlemsstater ikke er indført effektive strafferetlige sanktioner, hvilket direktivet ellers stiller krav bl.a. i tilfælde af drab på, destruktion, besiddelse eller indfangning/-samling af beskyttede vilde dyre- eller plantearter;
17. opfordrer til, at der af lignende grunde som dem, der gives udtryk for i FN's resolution fra maj 2013, som omfatter kriminalitet på skovområdet, foretages en gennemgang af eksisterende EU-instrumenter vedrørende ulovlig handel med tømmer og af andre skovrelaterede retsakter med henblik på at afgøre, om de er tilstrækkelige og effektive nok til, at der kan sættes ind over for de store mængder, som der i øjeblikket rapporteres om inden for den ulovlige handel;
18. gør opmærksom på, at der stadigvæk er meget store forskelle i EU mellem medlemsstaterne med hensyn til de sanktioner, der tages i brug i forbindelse med salg, indfangning og besiddelse af beskyttede vilde dyre- og plantearter; påpeger, at forskellen i henseende til sanktioner mellem medlemsstaterne imellem ofte har en negativ indvirkning på overvågningssystemernes effektivitet og på effektiviteten af det arbejde, som de ansvarlige for overvågningen i de enkelte medlemsstater kan levere;

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/Overview%20significant%20seizures.pdf>

Onsdag den 15. januar 2014

19. opfordrer til passende sanktioner for overtrædelse af forordning (EF) nr. 338/97 for at afskrække fra forbrydelser mod vilde dyr og planter og til, at der tages hensyn til markedsværdien og bevaringsværdien for arter, der er blevet genstand for en strafbar handling, og de medfølgende omkostninger; opfordrer til, at der udvikles et system for regelmæssig ajourføring og tilpasning af sanktionernes størrelse;
20. understreger, at direktiv 2008/99/EF om strafferetlig beskyttelse af miljøet harmoniserer definitionerne af kriminalitet i form af forbrydelser mod vilde dyr og planter i hele Unionen; påpeger endvidere, at direktivet pålægger medlemsstaterne at indføre strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til omgående at indføre passende niveauer af sanktioner for kriminalitet, der involverer vilde dyr og planter;
21. opfordrer Kommissionen og Rådet til at støtte målrettet uddannelse for hele retshåndhæveskæden under de relevante eksisterende finansielle instrumenter;
22. opfordrer medlemsstaterne til at udnytte alle relevante europæiske og indenlandske instrumenter i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, korrupsion og hvidvaskning af penge og med henblik på konfiskation af aktiver i forbindelse med bekæmpelsen af forbrydelser mod vilde dyr og planter;
23. opfordrer alle Unionens medlemsstater til at efterleve resolutionen fra april 2013 fra FN's Kommission for Kriminalitetsforebyggelse og Strafferet ved at ajourføre deres lovgivning og sikre, at ulovlig handel med vilde dyr og planter, hvor organiserede kriminelle grupper medvirker, er en lovovertrædelse, der kan straffes med op til mindst fire års fængsel, således at FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet kan anvendes som grundlag for internationalt samarbejde og gensidig retshjælp;
24. opfordrer Unionen og medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre de henstillinger, der er fastlagt i »Projekt WEB«, en Interpol-/IFAW-undersøgelse af onlinehandelen med elfenben inden for Unionen;
25. er klar over, at ikke-bæredygtig og uetisk trofæjagt har forårsaget store fald i bestanden af dyrearter, der er opført som truede på CITES-liste I og II, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at støtte en eventuel revision af Unionens retlige bestemmelser for import af jagttrofæer til EU-medlemsstater og kræve importtilladelser for trofæer af alle arter, der er opført i bilag B til disse bestemmelser;
26. bemærker de dokumenterede problemer med vilde dyr, der indfanges i naturen og »hvidvaskes« gennem anvendelse af de mindre restriktive regler for dyr opdrættet i fangenskab; opfordrer Kommissionen til at støtte beslutning 16.63-16.66 fra COP6 om individer, der er opdrættet i fangenskab, og ranchopdrættede individer og til at sørge for finansieringsstøtte til en undersøgelse, der skal vurdere bekymringerne for individer, der påstås at være opdrættet i fangenskab, og til udvikling af retningslinjer for kontrolfaciliteter;
27. opfordrer til, at der under Europol oprettes en specialiseret enhed til bekæmpelse af forbrydelser mod vilde dyr og planter, som skal tildeles fuldstændige tværnationale beføjelser og ansvar og sikres tilstrækkelige og uddannede menneskelige ressourcer samt den fornødne finansiering, og hvis opgave det skal være at centralisere informationer og analyser samt koordinere undersøgelser, hvilket skal føre til flere fælles efterforskninger og en mere samordnet strategisk tilgang; opfordrer til optimering og styrkelse af forbindelsen mellem de lokale kontrolorganer i medlemsstaterne og internationale kontrolorganer for at forbedre informationsudvekslingen og dermed øge effektiviteten af de lokale kontrollørers arbejde;
28. opfordrer medlemsstaterne til til dette formål at oprette en national taskforce for miljø sikkerhed som anbefalet af Interpol og til at engagere sig i koordinerede operationer gennem den foreslåede specialiserede enhed under Europol til bekæmpelse af forbrydelser mod vilde dyr og planter;
29. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de ressourcer, der afsættes til CITES i Kommissionens tjenestegrene, er tilstrækkelige til at give Unionen mulighed for at spille en førende rolle på baggrund af Gaborone-ændringen til CITES;
30. opfordrer Kommissionen og Rådet til at udnytte deres handels- og udviklingsinstrumenter som løftestang til at få fastlagt specifikke programmer med det formål at styrke gennemførelsen af CITES og stille ressourcer til rådighed til kapacitetsopbygning inden for bekæmpelse af krybskytteri og ulovlig handel, navnlig ved at støtte, styrke og udvide håndhævesinitiativer såsom ASEAN-WEN (ASEAN Wildlife Enforcement Network), HA-WEN (Horn of Africa Wildlife

Onsdag den 15. januar 2014

Enforcement Network), LATF (Lusaka Agreement Task Force) og PAPECALF (Plan d'Action sous-régional des pays de l'espace COMIFAC pour le renforcement de l'application des législations nationales sur la faune sauvage 2012 — 2017 (subregional handlingsplan for landene i COMIFAC-området til styrkelse af anvendelsen af de nationale love om vilde dyr 2012-2017)), som har til formål at oprette regionale ekspertisecentre og indføre modeller for samarbejde til bekæmpelse af forbrydelser mod vilde dyr og planter;

31. opfordrer Unionen og dens medlemsstater til at arbejde proaktivt på at gøre EU-borgerne opmærksomme på, at forbrydelser mod vilde dyr og planter ikke er et problem, der kun vedrører andre verdensdele, men faktisk er et presserende problem, der vedrører hele vores planet og vores økosystemer, og som politiske, økonomiske og sociale følger for samfund i hele verden;

Internationale tiltag

32. opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til at inkludere bekæmpelsen af forbrydelser mod vilde dyr og planter som en prioritet i programmeringen af de finansielle instrumenter for udviklingsstøtte, såvel i tematisk som i regional programmering;

33. glæder sig over, at forbrydelser mod vilde dyr og planter er blevet »opgraderet« til samme niveau af grov international organiseret kriminalitet som menneskehandel og narkotikahandel ifølge UNCCPCJ-resolutionen af 26. april 2013, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udnytte deres handels- og udviklingspolitik til at sikre, at den internationale aftale gennemføres fuldt ud; bemærker, at tanken om at øge bestræbelserne på at bekæmpe forbrydelser mod vilde dyr og planter og ulovlig skovhugst samt fremme bedre forvaltning fortsat er blandt Unionens prioriteter for den 68. samling i De Forenede Nationers Generalforsamling som vedtaget af Rådet i juni 2013;

34. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre deres yderste for inden for rammerne af CITES og bilaterale dialoger med forbrugerlande at sikre lukningen af parallelle legale markeder, internationale som indenlandske, som fremmer efterspørgslen efter arter, der er meget udsatte, såsom elefanter, næsehorn og tigre;

35. påpeger, at der findes mekanismer under CITES for parter, der ikke efterlever aftalerne; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende disse i fuldt omfang, hvor dette er berettiget;

36. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette en trustfond eller en lignende facilitet, jf. artikel 187 i den ændrede forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, med det formål at sikre beskyttede områder og bekæmpe ulovlig handel med vilde dyr og planter og krybskytteri som led i en handlingsplan mod handel med vilde dyr og planter;

37. opfordrer Unionen og dens medlemsstater til kraftigt at støtte det internationale konsortium om bekæmpelse af forbrydelser mod vilde dyr og planter (ICCWC), bestående af CITES, Interpol, FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC), Verdensbanken og Verdenstoldorganisationen, bl.a. med finansielle midler og specialiseret ekspertise, med henblik på at fremme kapacitetsopbygning på nationalt plan samt udveksling af oplysninger og efterretninger og støtte håndhævelse og overholdelse i ICCWC-medlemsstater;

38. glæder sig over, at det på det seneste G-8-topmøde (i Lough Erne i juni 2013) blev besluttet at træffe foranstaltninger til at gribe ind over for den ulovlige handel med beskyttede eller truede dyre- og plantearter og yde politisk og praktisk støtte til regionale og internationale organisationer, der leder bestræbelserne på at forbedre landenes mulighed for at overvåge og kontrollere deres grænser og gribe ind over for kriminalitetsfremmende faktorer såsom korruption, organiseret kriminalitet på tværs af grænserne og ulovlig handel, som undergraver forvaltningen og retsstaten og i nogle tilfælde udgør en vigtig finansieringskilde for terrorister;

39. opfordrer Europa-Kommissionen til gennem sit arbejde med afrikanske og asiatiske vildtforekomstlande at hjælpe disse lande med at styrke politikker og juridiske rammer, øge retshåndhævelseskapaciteten, udvikle effektive retssystemer og styrke mekanismerne til at bekæmpe korruption med henblik på at forbedre bekæmpelsen af forbrydelser mod vilde dyr og planter på lokalt, nationalt og regionalt plan, herunder ved at støtte og finansiere anvendelsen af initiativer som ICCWC-værktøjsættet;

Onsdag den 15. januar 2014

40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke deres politikker og retlige rammer, udbygge retshåndhævelseskapaciteten, efterkomme behovet for efterretningsteknologi og udvikle effektive retssystemer for at kunne forbedre bekæmpelsen af forbrydelser mod vilde dyr og planter på lokalt, nationalt og regionalt plan, bl.a. ved at støtte gennemførelsen af initiativer såsom ICCWC-værktøjssættet og uddannelse af anklagere, der er specialiseret i forbrydelser mod vilde dyr og planter;

41. opfordrer Kommissionen til at udvikle og gennemføre regionale håndhævelsesstrategier og netværk vedrørende vilde dyr og planter, der er indbyrdes forbundet via en globalt koordinerende mekanisme, bl.a. ved at støtte Interpols miljøkriminalitetsprogram, oprettelsen af nationale taskforce og integration af disse med regionale håndhævelsesorganer såsom Lusaka-aftalens taskforce, HA-WEN, SAWEN (South Africa Wildlife Enforcement Network) og ASEAN-WEN;

42. bemærker den høje og stigende efterspørgsel efter ulovlige produkter fra vilde dyr og planter fra Kina og Sydøstasien og understreger behovet for at sætte dette emne på dagsordenen for EU-Asien-dialogen på højeste politiske plan; støtter i denne sammenhæng som et vigtigt skridt den aftale, som kommissær Potocnik og den kinesiske viceminister for forvaltningen af statsskove, Zhang Jianlong, undertegnede i juli 2013 om en fælles indsats for at bekæmpe ulovlig handel med vilde dyr og planter;

43. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at drøfte sagen med Den Afrikanske Union, NEPAD (New Partnership for Africa's Development), AMCEN (African Ministerial Conference on the Environment) og Kommissionen for Den Afrikanske Union inden for rammerne af det kommende Afrika/EU-topmøde i 2014 med henblik på at udpege fælles indsatsområder i forhold til denne globale udfordring for den næste fælles Afrika-EU-strategi for 2014-2020;

44. opfordrer Kommissionen til at inkorporere problemet med ulovlig handel med vilde dyr og planter i det transatlantiske samarbejde med henblik på at udvikle en fælles tilgang, som garanterer effektive retssystemer, der forhindrer ulovligt handlede produkter i at komme ind på det europæiske og amerikanske marked, og med henblik på at forbedre kommunikationskanalerne til udveksling af oplysninger om vildtforvaltning og handelsbestemmelser;

45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte bestræbelser i centrale lande på at arbejde på tværs af ministerier med henblik på at udforme og implementere veldokumenterede kampagner, der skal mindske efterspørgslen, og sikre tilstrækkelige langsigtede investeringer til gennemførelsen af disse strategier;

46. opfordrer Kommissionen til at støtte udviklingen af alternative levebrød for de lokalsamfund, der er tættest på de berørte vilde dyr og planter, og som påviseligt bidrager til at genoprette og bevare bestandene af vilde dyr og planter, samt til at inddrage samfundene i anti-krybskytteaktioner;

47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage og gennemføre klare og effektive love og politikker, som kan afskrække fra forbrug af produkter fremstillet af truede dyre- og plantearter, til at informere forbrugerne om deres forbrugs konsekvenser for de vilde dyre- og plantearter og oplyse om konsekvenserne af og farerne ved ukontrolleret spredning af visse fremmede arter i oprindelige økosystemer;

o

o o

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, og CITES' sekretariat, Interpol, Europol, UNODC, Verdensbanken og Verdenstoldorganisationen.

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0032

Genindustrialisering af Europa med henblik på at fremme konkurrenceevne og bæredygtighed

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2014 om genindustrialisering af Europa med henblik på at fremme konkurrenceevne og bæredygtighed (2013/2006(INI))

(2016/C 482/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 173 i afsnit XVII i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere artikel 157 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab), der dækker EU's industripolitik og bl.a. henviser til EU-industriens konkurrenceevne,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2012 om en stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning. Ajourføring af meddelelsen om industripolitikken (COM(2012)0582),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag af 29. november 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden« (COM(2012)0710),
- der henviser til Kommissionens forslag af 30. november 2011 til forordning om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (2014-2020) (COM(2011)0834),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. juli 2012 om en strategi for bæredygtig konkurrenceevne i byggesektoren og i dennes virksomheder (COM(2012)0433),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. juni 2008 »Tænk småt først. En »Small Business Act« for Europa« (COM(2008)0394),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. november 2008 om råstofinitiativet — opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og arbejdspladser i Europa (COM(2008)0699),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2010 om Europa 2020-flagskibsinitiativ — Innovation i EU (COM(2010)0546),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. september 2011 om en køreplan til et ressourceeffektivt Europa (COM(2011)0571),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2011 om industripolitik: En styrket konkurrenceevne (COM(2011)0642),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. december 2011 om energikøreplanen 2050 (COM(2011)0885),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. februar 2012 om nye veje til bæredygtig vækst: Bioøkonomi i Europa (COM(2012)0060),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. maj 2012 om stabilitet, vækst og beskæftigelse (COM(2012)0299),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. juni 2012 om en europæisk strategi for centrale støtteteknologier — En bro til vækst og job (COM(2012)0341),

⁽¹⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1.

Onsdag den 15. januar 2014

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. marts 2013 om en grøn bog om langsigtet finansiering af den europæiske økonomi (COM(2013)0150),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. marts 2013 om en grøn bog om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030 (COM(2013)0169),
- der henviser til arbejdsdokumentet, der ledsagede Kommissionens meddelelse af 4. november 2008 om råstofinitiativet — opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og arbejdspladser i Europa” (COM(2008)0699) — (SEC(2008)2741),
- der henviser til Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument af 26. september 2012 om den europæiske industris konkurrenceevne (SWD(2012)0286),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 10. oktober 2012, der ledsager meddelelsen om en stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning, meddelelse om industripolitikken (SWD(2012)0297),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 10. oktober 2012 med en rapport om den europæiske konkurrenceevne 2012. Hvordan globaliseringen kan udnyttes (SWD(2012)0299),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 11. april 2013 om industrielle forbindelser i Europa 2012 (SWD(2013)0126),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. juni 2013 om opfølgning på TOP 10-høringen af SMV'er om EU-regulering (COM(2013)0446),
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Social Udvalgs udtalelse af 17. april 2013 om bæredygtig konkurrenceevne i EU's byggesektor ⁽¹⁾,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Social Udvalgs udtalelse af 20. marts 2013 om deltagelse og inddragelse af arbejdstagerne som nøgleaktører i god virksomhedsledelse og afbalancerede løsninger til overvindelse af krisen ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2010 om investering i udviklingen af teknologi med lav CO2-udledning (SET-planen) ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om udvikling af jobpotentialet i en ny, bæredygtig økonomi ⁽⁴⁾,
- - der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om menneskerettigheder samt sociale og miljømæssige standarder i internationale handelsaftaler ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2011 om en industripolitik for en globaliseret verden ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2011 om en effektiv råvarestrategi for Europa ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. maj 2012 om et ressourceeffektivt Europa ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. juni 2012 »Akten for det indre marked: Det næste trin i vækstbestrebelse» ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 198 af 10.7.2013, s. 45.

⁽²⁾ EUT C 161 af 6.6.2013, s. 35.

⁽³⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 84.

⁽⁴⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 6.

⁽⁵⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 31.

⁽⁶⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 131.

⁽⁷⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 21.

⁽⁸⁾ EUT C 264 E af 13.9.2012, s. 59.

⁽⁹⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 72.

Onsdag den 15. januar 2014

- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2012 om små og mellemstore virksomheder (SMV'er): konkurrenceevne og forretningsmuligheder ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. november 2012 om miljøindvirkninger af udvinding af skifergas og skiferolie ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. november 2012 om de industrielle, energimæssige og øvrige aspekter af skifergas og -olie ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2013 om energikøreplanen 2050, en fremtid med energi ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2012 om en køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. maj 2013 om aktuelle udfordringer og muligheder for de vedvarende energikilder på EU's indre marked ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. maj 2013 om regionale strategier for industriområder i Den Europæiske Union ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. juni 2013 om socialt boligbyggeri i Den Europæiske Union ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 2. juli 2013 om andelsselskabers bidrag til løsning af krisen ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin forhandling den 4. februar 2013 som opfølgning på Kommissionens redegørelse om genopretning af europæisk industri i lyset af de nuværende vanskeligheder (2013/2538(RSP)),
- der henviser til konklusionerne fra Rådets (konkurrenceevne) 3208. samling den 10.-11. december 2012 om »En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning«,
- der henviser til rapporten »EU industrial structure 2011 — Trends and Performance« fra 2011, der er udarbejdet på Kommissionens foranledning,
- der henviser til rapporten fra en undersøgelse af EU 2020-initativer »En industripolitik for en globaliseret verden«, der blev gennemført i april 2013 for Regionsudvalget,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18. juni 2013 om en stærkere europæisk industripolitik for vækst og genopretning. Ajourføring af meddelelsen om industripolitik ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 11. april 2013 om en stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning ⁽¹¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0464/2013),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0387.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0443.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0444.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0088.

⁽⁵⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 75.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0201.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0199.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0246.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0301.

⁽¹⁰⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 82.

⁽¹¹⁾ EUT C 139 af 17.5.2013, s. 11.

Onsdag den 15. januar 2014

- A. der henviser til, at den europæiske industri gennemlever en krise uden fortilfælde, og at den også lider under en lang række mangler, der skader konkurrenceevnen;
- B. der henviser til, at de tal, som Kommissionen har fremlagt, er ambitiøse, men betingede, da de er afhængige af en række faktorer, der endnu ikke er ordentligt identificeret;
- C. der henviser til, at Europas industri spiller en vigtig rolle og er en vigtig del af løsningen på krisen;
- D. der henviser til, at Europas industrielle konkurrenter i årevis har udviklet stærke industrielle strategier;
- E. der henviser til, at EU har brug for en strategi, der kan løse den økonomiske og finansielle krise og kickstarte en ny dynamisk økonomisk udvikling;
- F. der henviser til, at Kommissionen fortjener ros for at have taget fat på industripolitikken med sin meddelelse, der tager sigte på at tilrettelægge en industriel genopretning;
- G. der henviser til, at Europas fælles fremtid som et industriområde forudsætter en moderniseringsoffensiv, der styrker innovationscentre og retter op på underudviklingen i industrielt og strukturelt svage regioner;
- H. der henviser til, at begrænsningerne i lånemulighederne begrænser investeringerne, hvilket hindrer både innovation og indførelsen af ny effektiv teknologi; der henviser til, at en industripolitik i Europa derfor forudsætter en sund finansiel struktur, der fremmer investeringerne;
- I. der henviser til, at finansieringsbetingelserne i Sydeuropa er strammere og nødvendiggør skræddersyede finansieringsløsninger;
- J. der henviser til, at medlemsstaterne bør lade sig inspirere af de metoder til industriel omstilling, der har givet gode resultater i Europa og andre steder i verden;
- K. der henviser til, at Kommissionen har påpeget, at EU's industri igen kan blive attraktiv som følge af den forventet udligning af lønforskellene i verden;
- L. der henviser til, at skabelsen bedre generelle forudsætninger for en europæisk industripolitik indebærer virkeliggørelsen af et velfungerende indre marked i EU inden for en social markedsøkonomi;
- M. der henviser til, at Europas første prioritet bør være at redde produktionssektorerne og knowhow inden for disse, samtidig med at erhvervslivet sættes i stand til at genvinde sin konkurrenceevne på verdensplan;
- N. der henviser til, at industriens energiomkostninger og de voksende forskelle i energipriserne mellem Europa og andre industrilande (navnlig USA) vil spille en stadig større rolle, hvis der ikke gøres noget effektivt ved den nuværende tendens;
- O. der henviser til, at det på baggrund af de globale udfordringer er vigtigt, at energi- og ressourceeffektivitet danner grundlaget for genopretningen af den europæiske industri, hvis den ønsker at opretholde sin konkurrenceevne i fremtiden;
- P. der henviser til, at EU har brug for en industripolitik, der kombinerer konkurrenceevne, bæredygtighed og ordentlige arbejdsforhold, hvis de store samfundsmæssige problemer skal løses;
- Q. der henviser til, at det er nødvendigt at sikre sammenhæng mellem EU's energi-, klima-, miljø-, industri- og handelspolitik for at finde en balance mellem målene for klima- og miljøbeskyttelsespolitikken og for RISE;
- R. der henviser til, at arbejdsproduktiviteten har udviklet sig meget hurtigere i de seneste årtier end ressourceproduktiviteten, da det skønnes, at lønomkostningerne udgør mindre end 20 % af et produkt, mens ressourceomkostningerne udgør 40 %;
- S. der henviser til, at EU også har en enorm innovationskapacitet med seks EU-medlemsstater, der er i blandt de 10 første ud af de 50 mest innovative lande i verden;

Onsdag den 15. januar 2014

- T. der henviser til, at industripolitik har en stærk social dimension, som berører alle niveauer i samfundet;
- U. der henviser til, at europæisk industripolitik kræver en stærk arbejdsstyrke, mens der i gennemsnit kun er 7 % af de ufaglærte, der har fået nogen form for faglig uddannelse;

En strategi for en »Genfødsel af industri for et bæredygtigt Europa« (RISE): Principper, mål og styring

1. glæder sig over, at Kommissionen har sat fokus på industripolitikken, da et sådant fokus har afgørende betydning for den økonomiske udvikling og konkurrenceevnen og dermed for sikringen af velstanden på lang sigt og for løsningen af arbejdsløshedspølsen i betragtning af, at industrien skaber en fjerdedel af arbejdspladserne og beskæftiger ca. 34 millioner mennesker; understreger, at industripolitikken skal rette op på de forholdsmæssige svagheder i EU's økonomi, hvad enten der er tale om manglende investeringer i forskning og udvikling, udviklingen i energipriserne, bureaukrati eller vanskeligheder ved at opnå finansiering; henviser til, at industrien tegner sig for 80 % af udgifterne til forskning og udvikling, og at næsten 75 % af EU's eksport består af industriprodukter; understreger, at industrien er ansvarlig for en stor del af værdiskabelsen i økonomien, og at hver arbejdsplads i industrien skaber ca. to arbejdspladser i underleverandør- og servicesektorerne;
2. understreger, at Europas fremtidige industrielle styrke og betydning ligger i en strategi for genfødsel af industri for et bæredygtigt Europa (RISE), der forfølger teknologisk, forretningsmæssig, finansiel, miljømæssig og social innovation frem mod en tredje industriel revolution, herunder en strategi til forbedring af effektiviteten, der vil føre til en genindustrialisering af Europa, en styrkelse af Europas industri som helhed og en løsning på de stigende samfundsmæssige problemer; fremfører, at RISE kan skabe nye markeder, bl.a. for nye og innovative produkter og tjenesteydelser, muligheder for nye forretningsmodeller og for kreative erhvervsfolk og virksomheder, nye arbejdspladser og ordentlige arbejdsforhold og dermed skabe en fornyet dynamisk, tillidsfuld og konkurrencedygtig industri; er overbevist om, at en af hovedprioriteterne er at holde fast på stærke produktionssektorer og den dertil hørende knowhow, og at åbne markeder, forsyninger af energi og råstoffer samt innovation, og energi- og ressourceeffektivitet er grundpillerne i en sådan strategi for forbedring af konkurrenceevnen; bemærker, at en pålidelig fremtidsorienteret infrastruktur for transport, energiproduktion og distribution samt telekommunikation ligeledes er af stor betydning;
3. mener, at RISE skal være rodfæstet i en økologisk og social markedsøkonomi i overensstemmelse med principperne for iværksætter, loyal konkurrence, det langsigtede mål om internaliseringen af eksterne omkostninger, sund finanspolitik og miljøbevidste økonomiske rammebestemmelser; fremfører, at EU's industripolitik skal ledes af en vision, der bygger på innovation, bæredygtighed og konkurrenceevne, som fremmer produktionssektorerne og knowhow inden for disse og en cirkulær økonomi; henviser til den afgørende rolle, som industrien og virksomhederne spiller i forbindelse med forbedringen af bæredygtigheden, og til betydningen af åbenhed i forsyningskæderne;
4. understreger, at RISE forudsætter en kortsigtet dagsorden til sikring af produktionsgrundlaget og knowhow for at løse de akutte problemer i visse sektorer (f.eks. overskydende produktionskapacitet, omstrukturering og illoyal konkurrence) og en køre- og tidsplan inden for en langsigtet ramme med klare og stabile mål og målsætninger, videnskabeligt baserede indikatorer og en tilgang, der bygger på livscyklus og cirkulær økonomi, som vil muliggøre og tilskynde til, at investeringerne ledes i retning af kreativitet, færdigheder, innovation og ny teknologi og fremmer moderniseringen, bæredygtigheden og konkurrenceevnen inden for Europas industri gennem en politik, som tager hensyn til værdikæden, gælder for virksomheder af alle størrelser, tager behørigt hensyn til basisindustrien og fremmer opretholdelsen af produktionskæden i Europa; mener, at en sådan modernisering skal bygge både på nøgleindustrier og nye industrisektorer, og at den skal føre til vækst i overensstemmelse med principperne for bæredygtig udvikling;
5. understreger, at industripolitik omfatter alle politiske områder, som har betydning for industrien; anerkender, at industripolitikken skal løse de store samfundsmæssige og miljømæssige problemer, der er indeholdt i Europa 2020-strategien og -målene, herunder fremtidige energi-, ressource- og klimamål, og skal være effektivt integreret i den europæiske semesterproces og de nationale reformprogrammer for at skabe de nødvendige forudsætninger for investeringer og oprettelse af gode job, navnlig for unge; kræver, at Kommissionen forbedrer sin oplysningsvirksomhed for så vidt angår dens engagement i industripolitikken for at genoprette investorernes, arbejdstagernes og borgernes tillid til EU's indsats;

Onsdag den 15. januar 2014

6. konstaterer, at den europæiske industris andel af det fælles europæiske BNP på 15 år er faldet fra 20 % til 15 %;
7. mener, at RISE skal forfølge ambitiøse og realistiske industrielle mål; henviser til, at det overordnede mål på 20 % vil nødvendiggøre skabelsen af mindst 400 000 nye arbejdspladser om året i industrien; bakker fuld ud op om målet om 20 % og foreslår, at det bør betragtes som et retningsangivet mål i overensstemmelse med EU's »20-20-20«-mål;
8. mener, at disse mål skal afspejle de nye industrielle realiteter som f.eks. integrering af produktion og tjenesteydelser (såkaldte »manu-services«) samt en overgang til datadreven økonomi og merværdiproduktion; opfordrer Kommissionen til i den forbindelse at vurdere og underbygge sit arbejde med mål og genoverveje klassificeringen af industrisektorer;
9. understreger, at aktiviteten i industrisektorerne gør det muligt at overvinde kriser, ikke mindst fordi de skaber grundlaget for en omkringliggende servicesektor;
10. opfordrer Kommissionen til at opfylde sit tilsagn om at udarbejde indikatorer, der gør det muligt at overvåge og evaluere genindustrialiseringsprocessen; understreger, at sådanne indikatorer ikke blot bør være kvantitative, men også kvalitative, så det sikres, at denne proces er bæredygtig og forenelig med miljøbeskyttelsen;
11. forventer at RISE, hvis den gennemføres korrekt, kan genoplive industrien i og tilbageføre produktionen til EU, idet der skal tages hensyn til forvaltning af forsyningskæden og ligeledes til særlig regional og lokal produktionskultur og efterspørgsel, samtidig med at vigtige nye sektorer, der er nødvendige for en bæredygtig økonomi og et bæredygtigt samfund, skal nyde fremme;
12. understreger, at RISE kun vil lykkes, hvis den understøttes af en tilfredsstillende, klar og forudsigelig makroøkonomisk ramme og ikke udsættes for modstridende politikker, og hvis den understøttes af de nødvendige budgetressourcer til udnyttelse af offentlige og private investeringer og styrkelse af EU's konkurrenceevne i verden; beklager, at den aktuelle fremherskende makroøkonomiske politik i EU ikke giver tilstrækkelig adgang til kapital til investeringer og innovation, navnlig for små og mellemstore virksomheder, og derfor modarbejder industripolitikken; kræver i den forbindelse en intelligent, bæredygtig og inklusiv europæiske vækststrategi og beklager Rådets nedskæring af bevillingerne under udgiftsområde 1A i den flerårige finansielle ramme, navnlig til Horisont 2020, COSME og Connecting Europe-faciliteten; opfordrer medlemsstaterne til i væsentlig grad at forhøje bevillingerne til disse programmer;
13. understreger, at indførelsen af egne indtægter i EU-budgettet kunne få en positiv indflydelse på genindustrialiseringen i Europa;
14. understreger, at EU's industripolitik skal defineres entydigt, fordi praksis og tendenser inden for industripolitikken i EU og medlemsstaterne på nuværende tidspunkt er meget uensartede;
15. glæder sig over Kommissionens tværgående tilgang til industripolitikken og understreger betydningen af en samlet tilgang, som både er sammenhængende og samordnende på områder, hvor der på alle andre politikområder (som f.eks. konkurrence, handel, energi, miljø, innovation, strukturfonde, det indre marked osv.) tages hensyn til målsætningernes for RISE; minder i den forbindelse om Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF), som beviser, at det er muligt at gøre en vellykket, integreret og innovativ indsats gennem industripolitikken, hvilket skaber vækst og beskæftigelse, i sig selv fremmer integrationen og etablerer et partnerskab på arbejdsmarkedet; mener, at RISE snarere bør baseres på et horisontalt end et vertikalt industripolitisk koncept; mener, at sektorspecifikke tiltag — samtidig med at der tages behørigt hensyn til basisindustrirenene — bør understøtte værdikæder og aktivitetsklynger med højt vækstpotentiale og skal være tilknyttet specialiseringstiltag inden for de forskellige sektorer, som fremmer højteknologiske strategier med stor merværdiskabelse samt innovation, færdigheder, iværksætteri, beskæftigelse og kreativitet; henviser i den forbindelse til at sektorstrategierne inden for bil- (CARS 2020) og stålindustrien (stålhandlingsplanen) og opfordrer Kommissionen til at vedtage de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af disse strategier; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til også at fokusere på sektorer med en solid knowhow og omfattende investeringer i forskning og udvikling og merværdiskabelse, herunder procesinnovation;
16. opfordrer Kommissionen til at fokusere på merværdien ved den europæiske industriproduktion med det formål at påvise, hvordan de forskellige industrisektorer er forankret i de forskellige medlemsstater, og for mere effektivt at kunne opstille en fælles strategi til beskyttelse af europæiske industriinteresser;

Onsdag den 15. januar 2014

17. mener, at EU har behov for en intelligent blanding af privat industri og offentlige institutioner for at fremme skabelsen af værdikæder i EU;

18. understreger, at den fremtidige samhørighedspolitik vil være en af de vigtigste EU-politikker til fremme af industriel innovation gennem intelligent specialisering med henblik på at tage de udfordringer op, der er forbundet med bæredygtig energi, klimaændringer og effektiv udnyttelse af både materielle og menneskelige ressourcer; mener derfor, at støtten fra den fremtidige samhørighedspolitik og de europæiske struktur- og investeringsfonde er af afgørende betydning for genindustrialiseringen af EU og EU's regioner gennem en virkelig moderne industripolitik, som skal være inklusiv, bæredygtig, energieffektiv og yderst konkurrencedygtig; efterlyser en forbedring af koordinationen og synergiene mellem samhørighedspolitikken og Horisont 2020-programmerne med henblik på oprettelse af regionale inkubatorer for innovation og på optimering af innovation på regionalt plan;

19. er enig med Kommissionen i, at der skal være en effektiv integreret forvaltningsstruktur for industripolitikken, som også skal omfatte kontrollen med aktiviteterne; minder om Europa-Parlamentets henstillinger i Langen-betænkningen om industrien om, at der skal oprettes en fast task-force for industripolitik i Kommissionen med deltagelse af de relevante generaldirektorater, som skal tage hensyn til bidrag fra interesserede parter og samordne og føre kontrol med gennemførelsen; understreger, at Parlamentet skal holdes løbende orienteret om udviklingen inden for industripolitikken og opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport hvert år til Parlamentet om udviklingen i RISE og om, i hvilket omfang ambitionerne for strategien bliver opfyldt med de til rådighed stående værktøjer; foreslår, at taskforcerne for de prioriterede indsatsområder ligeledes offentliggør årsrapporter; opfordrer ligeledes Kommissionen til at undersøge og identificere de overkapacitets- og omstrukturingsproblemer, som den europæiske industri og bestemte sektorer står over for med henblik på at udarbejde kortsigtede løsninger og opfordrer Kommissionen til at føre tilsyn med udflagning af europæisk produktionsvirksomhed; understreger, at RISE forudsætter en alliance og et partnerskab med interesserede industripartnere fra forskellige sektorer (herunder små og mellemstore virksomheder), fagforeninger, den akademiske verden og civilsamfundet som f.eks. forbrugerforeninger og ngo'er; opfordrer Kommissionen til i fuld udstrækning at anvende artikel 173, stk. 2, i traktaten til at fremme RISE og til at forvalte ressourcerne til den bedst muligt; understreger, hvor vigtigt det er at forbedre den måde, som EU orienterer befolkningen og navnlig de unge om industripolitikken for dermed at styrke betydningen af og beskæftigelsen og knowhow i den europæiske industri;

20. fastholder, at RISE skal være orienteret mod at skabe et attraktivt og konkurrencedygtigt miljø i Europa, som kan kickstarte investeringsstrømmene i hele EU og dens regioner, navnlig i Sydeuropa, for at fremme væksten, navnlig gennem intelligent specialisering og skabelsen af klynger herunder både grænseoverskridende og regionale klynger og forretningsnetværk;

21. støtter næstformand Tajanis arbejde med at koordinere industripolitikken nærmere med Rådet (konkurrenceevne); anerkender, at en RISE-industripolitik skal udgøre et fælles grundlag for EU, men understreger, at den skal tage højde for de forskellige nationale og regionale forhold og koordineres med industripolitikken i medlemsstaterne; støtter idéen om at styrke Rådet (konkurrenceevne), som sammen med Kommissionen bidrager til en vertikal samordning af politikkerne på europæisk, regionalt og nationalt plan; henviser bl.a. til, at intelligent regulering og mindre bureaukrati er en forudsætning for vækst i industrien;

22. mener, at de forskellige forvaltningsniveauer i fuld udstrækning skal inddrages i og på en samordnet måde bidrage til genindustrialiseringsprocessen, identificeringen af prioriteter, muligheder og stærke sider inden for industrien på deres respektive områder og stimuleringen af udviklingen af små og mellemstore virksomheder; påpeger, at små og mellemstore virksomheder er et aktiv, da deres størrelse af reaktionsevne sætter dem i stand til at tilpasse sig til forandringer, men at de også er blevet hårdt ramt af krisen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre særlige programmer for støtte og bistand til små og mellemstore virksomheder og til at gøre det nemmere for små og mellemstore virksomheder at indtage førerpladsen inden for deres felt; glæder sig over det arbejde, som Regionsudvalget har udført, og over Kommissionens arbejde med strategier for intelligent specialisering til strømlining af EU-bevillingerne i retning af opfyldelse af Europa 2020-målene;

23. opfordrer medlemsstaterne til i forbindelse med eventuelle traktatændringer at indføre en fælles industripolitik med det samme ambitions- og ressourceniveau som landsbrugspolitikken, hvilket ville indebære en virkelig overnational høring med henblik på udvikling af en fælles strategi med tilstrækkelige finansielle midler og redskaber til regulering af markederne i lighed med dem, som de andre store handelsområder i verden råder over, f.eks. et monetært instrument eller statsstøtteregler, der er tilpasset vores industris behov, samtidig med at de internationale regler overholdes.

Onsdag den 15. januar 2014

24. glæder sig over, at Kommissionen interesserer sig for producenterne, navnlig de industrielle producenter, og ikke blot for forbrugerne;

25. beklager, at Kommissionens forslag mangler foranstaltninger mod løndumping og social dumping, om medarbejderindflydelse og om omstrukturering;

En indsats for innovation, effektivitet og bæredygtig teknologi

26. understreger, at det gennem en strategi for innovation, effektivitet og ny teknologi, herunder teknologi til fremme af bæredygtighed, sammen med nye forretningsmodeller, kreativitet og avancerede produktionsmetoder vil være muligt at genskabe og modernisere EU's industrigrundlag og øge dens regionale og verdensomspændende grundlæggende konkurrenceevne; mener, at innovation skal fremmes overalt og omfatte alle interesserede parter fra »manden på gulvet« og ikke-teknisk innovation til højteknologisk forskning og udvikling i forskningslaboratorier; henviser i den forbindelse til betydningen af at inddrage personalet proaktivt i innovationsprocessen, idet det vil føre til innovative virksomheder, der står i spidsen i økonomisk, samfundsmæssig og miljømæssig henseende; understreger nødvendigheden af at skabe gunstige forhold og anser det for afgørende, at der skabes vilkår, som erhvervslivet kan fungere under og være konkurrencedygtige i; mener, at det er nødvendigt at styrke Europas videngrundlag, reducere fragmentering ved at fremme ekspertise i videnskab og uddannelse, skabe betingelser for at omdanne gode idéer til salgbare produkter og forbedre innovative virksomheders adgang til finansiering og dermed skabe et innovationsvenligt miljø og fjerne sociale og geografiske uligheder ved at offentliggøre fordelene ved innovation i hele Europa; understreger, at man i den forbindelse især bør se på Kommissionens årlige innovationsrapport (Innovation Union Scoreboard 2013), som viser, i hvilken grad innovationer er med til at styrke den bæredygtige konkurrenceevne, foretager en sammenlignende vurdering af niveauet for forskning og innovation i EU's medlemsstater og desuden peger på de relative stærke og svage sider i medlemsstaternes forsknings- og innovations-systemer;

27. mener, at EU's forsknings- og innovationsbevillinger skal fungere som katalysatorer og anvendes sammen med forskellige europæiske, nationale og regionale instrumenter og bevillinger; minder om 3 % -målet for forskning og udvikling med to tredjedele fra den private sektor; støtter oprettelsen af offentlig-private partnerskaber under Horisont 2020 og opfordrer Kommissionen til at sikre tilstrækkelig gearing for investering fra den private sektor;

28. glæder sig over, at 4 % af bevillingerne vil blive anvendt gennem et særligt instrument for små og mellemstore virksomheder som led i Horisont 2020-programmet;

29. glæder sig over Kommissionen fokus på økodesign, genbrug med vugge-til-vugge-specifikationer, nye bæredygtighedskriterier for byggeprodukter og -processer samt ressourceeffektivitet som led i konceptet om cirkulær økonomi; opfordrer til, at der fremsættes lovgivningsforslag og gennemføres undersøgelser af ressourceeffektivitet, for at der kan tages hensyn til, om en investering er mulig ud fra kriterier som effektivitet, rentabilitet og langtidsvirkninger; opfordrer Kommissionen til yderligere at fremme en »livscyklustankegang« ved hjælp af en integreret produktpolitik (IPP), der tager højde for hele produktets livscyklus (en vugge til vugge-tilgang);

30. glæder sig over Kommissionens aktionslinjer såvel som mulige offentlig-private partnerskaber; er imidlertid bekymret over, at større udviklingsprojekter vedrørende data-, informations- og kommunikationsteknologi ikke er tilstrækkeligt omfattet; opfordrer Kommissionen til at integrere dem ordentligt; mener, at bredbåndstjenester er afgørende for udviklingen af EU's industri og kan bidrage til økonomisk vækst og beskæftigelse i EU, og at det derfor fortsat bør være en af EU's prioriteter at fremme investeringer i bredbåndsfaciliteter, så der kan opnås bredbåndnet med høj kapacitet og fibre i accessnettene; anmoder Kommissionen om at støtte klynge-dannelser på tværs af aktionslinjerne ved at fremme synergier og spilovers mellem dem;

31. understreger den vigtige rolle, som ikt spiller for overgangen til en bæredygtig økonomi på områder som dematerialisering, øko-overvågning, effektivitet inden for transport og logistik, e-tjenester og sundhedspleje; glæder sig over den nye europæiske industristrategi for elektronik, som sigter mod at fordoble EU's chip-produktion til 20 % af den globale produktion; insisterer på, at anvendelsen af ikt i de traditionelle industrisektorer skal fremmes yderligere, samtidig med at der skal udvikles nye digitale produkter og tjenester, som bidrager til målene for bæredygtig udvikling;

Onsdag den 15. januar 2014

32. glæder sig over aktionslinjen om avanceret produktion; mener, at det kunne være en fordel at anvende offentlig-private partnerskaber såsom SPIRE (bæredygtig forarbejdningsindustri); mener, at gennemførelsen af et videns- og innovationssamfund inden 2016 på området for produktion med høj værditilvækst er en prioritet; opfordrer Kommissionen til at integrere erfaringerne fra EPEC (EIB's Europæiske OPP-Ekspertcenter) i fremtidige offentlig-private partnerskaber; opfordrer Kommissionen til også at skabe synergier inden for avanceret produktion mellem medlemsstaterne, industrien og forskningsinstitutionerne; opfordrer Kommissionen til at overveje, i hvilket omfang USA's nationale netværk for produktionsinnovation kan tjene som model;

33. glæder sig over aktionslinjen for intelligente net og er af den opfattelse, at anvendelsesområdet bør udvides, og at der skal fremsættes flere forslag; anbefaler, at dets arbejde også bør omfatte aspekterne ved en tilstrækkelig energiinfrastruktur, energioptagingsmuligheder og reservekapacitet som nævnt af Kommissionen, som f.eks. et højeffektivt elektricitetsnet med samkøringslinjer, der fremmer fuldstændiggørelsen af det indre marked for elektricitet og kan håndtere elektricitetsproduktion fra vedvarende kilder, såsom fra havvindmøller, samt en højteknologisk digital infrastruktur;

34. opfordrer Kommissionen til at udarbejde forslag til en europæisk klynge- og klyngenetværkspolitik i form af samarbejde, navnlig i værdikæder, mellem med hinanden forbundne virksomheder, leverandører, tjenesteudbydere, universiteter og forskningsinstitutioner, hvilket også vil fremme en organisk »bottom-up« fremvækst af klynger som reaktion på behov i erhvervslivet og forskningsverdenen; understreger vigtigheden af at etablere grænseoverskridende klynger, navnlig med det formål at integrere strukturelt svagere regioner i den europæiske industrielle værdikæde, på baggrund af intern konkurrence i Unionen, der ansøger de underrepræsenterede lande/regioner til at deltage og sikrer overførsel af knowhow mellem forskningsmiljøerne i alle medlemsstater; mener, at dette er et væsentligt aspekt, som bør integreres i de regionale industripolitikker; anfører, at Kommissionen også bør være opmærksom på at støtte eksisterende klynger; opfordrer Kommissionen til at etablere klynger om ressourceeffektivitet gennem den kommende grønne handlingsplan for små og mellemstore virksomheder;

35. glæder sig over strategien for centrale støtteteknologier på områder, hvor EU har en stærk konkurrencefordel og muligheder for yderligere at styrke den i kraft af sit stærke forskningsgrundlag, men mener, at det kræver en større indsats at udnytte resultaterne, hvis denne fremtidige konkurrencemæssige fordel skal opnås; støtter de foreslåede tiltag til at forbedre koordination og synergier mellem politikker og instrumenter, herunder Horisont 2020, EIB, EU's strukturfonde og andre offentlige og private fonde; glæder sig over initiativer, der fremmer klyngespecifikke tiltag i forbindelse med centrale støtteteknologier og øget grænseoverskridende samarbejde; opfordrer Kommissionen til ikke at etablere eksklusivaftaler for enkelte konsortier eller enkelte virksomheder; fremfører, at finansiering af forskningsinfrastruktur skal være til gavn og brug for flere aktører;

36. opfordrer Kommissionen til at styrke kommunikationsnetværk på linje med projekterne om intelligente byer gennem samarbejde mellem regioner, byer, hovedstadsområder og lokalområder om forvaltning af fælles tjenesteydelser og effektiv energiproduktion og -forbrug for at fremme energibesparende foranstaltninger f.eks. gennem tilskyndelse til at opføre højteknologiske bygninger med lavt energiforbrug;

37. noterer sig den fremherskende teknologifremdriftstendens i Kommissionens forsknings- og innovationsprogrammer; mener, at der er et generelt behov for at styrke efterspørgselsbetingede foranstaltninger og aktiviteter, som vil være effektive til markedsføring af løsninger;

38. opfordrer Kommissionen til at sammenkæde de politiske værktøjer på udbudssiden med værktøjerne på efterspørgselsiden ved at oprette innovationspartnerskaber (som dem der er etableret i forbindelse med intelligente byer, aktiv aldring eller råmaterialer) og udvikle »førende markeder«, der har til formål at fremme markedsudbredelsen af nye produkter/tjenester, der lever op til de samfundsmæssige behov;

39. opfordrer Kommissionen til at udvikle en strategi, der sikrer, at Europa tiltrækker udenlandske talenter og samtidig holder forbindelserne ved lige med de største europæiske talenter i udlandet; understreger vigtigheden af at have forbindelse til kolonier af EU-borgere i tredjelande og tilskynde dem til at bruge deres viden og forbindelser til at skabe forretningsmuligheder i EU;

40. mener, at incitamentet fra bæredygtig turisme i sammenhæng med forbrug af lokale produkter, kan være i stand til at sætte gang i et genopsving i landbrugs- og håndværksvirksomheder og fremme udbredelsen af mikrovirksomheder i lokalområderne, og at de kan være et væsentligt økonomisk springbræt til at fremme den økonomiske genopretning og samtidig sikre korrekt forvaltning af miljøet, beskyttelse af kulturer og menneskelige bosættelser og forebyggelse af erosioner og jordskred;

Onsdag den 15. januar 2014

41. mener, at biovidenskab er en strategisk sektor for EU i kraft af dens innovationspotentiale, dens rolle i den europæiske industriproduktion, dens betydning i form af direkte og indirekte job og dens eksportpotentiale; -{-

42. mener, at EU for at udvikle sin industripolitik skal foretage politiske valg og koncentrere sin indsats omkring strategiske sektorer, der lever op til de samfundsmæssige udfordringer, samtidig med at de baserer sig på en europæisk knowhow; opfordrer således Kommissionen til at udvikle en strategisk dagsorden for den europæiske biovidenskabelige industri som anført i meddelelsen om en stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning;

Virkeliggørelse af det indre marked og åbning af eksterne markeder for RISE

43. understreger, at det europæiske indre marked spiller en central rolle som hjemmemarked for den europæiske industri, og at der er nødvendigt at udvikle en strategi for det indre marked, som fremmer efterspørgselsdrevet innovation, for at fremme afsætningen af ny teknologi og dermed bidrage til at skabe nye markeder, forretningsmodeller og industrisektorer; understreger, at dette er særlig relevant i forhold til at bringe forsknings- og udviklingsresultater til markedet; understreger, at stabile regler og standarder på det indre marked — som rent faktisk gennemføres i medlemsstaterne — hjælper virksomhederne ved at skabe stabile fremtidsudsigter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigt at afslutte etableringen af det indre marked for varer, energi, telekommunikation, transport, grønne produkter (som beskrevet i Kommissionens initiativ) og risikovillig kapital og til at garantere fri bevægelighed for forskere, videnskabelig sagkundskab og teknologi; påpeger, at den endnu ikke afsluttede virkeliggørelse af det indre marked virker hæmmende for væksten, og opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse af krisens konsekvenser for det indre marked og gøre noget ved omkostningsforskellene i EU, som kan bringe EU-virksomheder i en vanskelig situation i forhold til konkurrenter fra tredjelande; advarer om, at en opsplittning af det indre marked kan føre til konkurrenceforvridning mellem medlemsstaterne inden for EU; opfordrer EU til at tilstræbe et nærmere samarbejde om arbejdsmarkedslovgivning og skattebegunstigelser; opfordrer Kommissionen til at fremme brugen af varemærket »Made in Europe« for at styrke det indre marked og produkter af europæisk oprindelse;

44. glæder sig over Kommissionens hensigt med at udvikle en horisontal handlingsplan for at øge efterspørgsel efter innovative varer og tjenesteydelser; opfordrer Kommissionen til vedholdende at fortsætte sine undersøgelser af varers livscyklus fra råstof til genvinding for at nå frem til effektivitetsbenchmarks for produkter, som tager hensyn til omkostningseffektiviteten og innovationsmulighederne;

45. understreger, at offentlige indkøb bør være drivkraft for innovation; minder om, at offentlige indkøb er en integreret del af EU's handelspartneres industripolitik; mener, at statsstøttereglerne bør bidrage til at fremme den europæiske industris konkurrenceevne bl.a. ved at overtage bedste praksis og gode eksempler fra EU's handelspartnere, ved at fremme det europæiske samarbejde og ved at og være åben over for innovationsfremmende politiktiltag; mener, at standardisering og miljømærkning sammen med virksomhedernes social ansvar, herunder for importerede varer, spiller en vigtig rolle i afsætningen af ny teknologi; opfordrer Kommissionen til at prioritere aktiviteter, der støtter standardisering og interoperabilitet i forbindelse med nye produkter, tjenester og teknologier, hvilket vil udgøre en grundpille for den interne konkurrence i Europa og for skabelsen af internationale handelsmuligheder;

46. anerkender, at markedsovervågning er en afgørende faktor til sikring af produktsikkerhed og produktkvalitet i det indre marked; glæder sig over Kommissionens forslag til en pakke om produktsikkerhed og markedsovervågning og understreger den vigtige rolle, som oprindelsesbetegnelse kan have ikke blot for forbrugerne, men også for mere åbenhed i den interne og eksterne handelspolitik; opfordrer Kommissionen til at udnytte mulighederne og effektiviteten af internettet i markedsovervågningsarbejdet og gøre det muligt for befolkningen at medvirke ved at give kvalificerede tilbagemeldinger om produkter; understreger i den forbindelse betydningen af en velfungerende forbrugerbeskyttelse i EU;

47. understreger, at virkeliggørelsen af det digitale indre marked er et vigtigt element i EU's industripolitik; gentager, hvor vigtigt digitaliseringen af og udviklingen af e-handelen på det indre marked er for de små og mellemstore virksomheder; mener, at det digitale marked og markedet for ny informations- og kommunikationsteknologi udgør en industriudviklingsmulighed, som stadig ikke udnyttes fuldt ud, og som Europa er velplaceret til at udnytte; understreger, at det er bydende nødvendigt, at EU's standardiseringspolitik vedrørende informations- og kommunikationsteknologi (ICT) tilpasses markedsudviklingen og den politiske udvikling, hvilket vil medføre indfrielse af europæiske politiske mål, der kræver interoperabilitet, f.eks. for e-handel, e-fragt, intelligente transportsystemer (ITS) osv.;

Onsdag den 15. januar 2014

48. understreger, at virkeliggørelsen af det digitale indre marked bør være et vigtigt element i EU's industrielle strategi; understreger, at tilsvarende retlige bestemmelser bør være gældende for online- og offlinemarkederne for at sikre loyal konkurrence og beskytte forbrugerne;

49. glæder sig over, at Kommissionen har accepteret en definition på kulturelle og kreative industrier på højt niveau som en sektor, der omfatter højkvalitetsudsnittet af markederne for produkter og tjenesteydelser og afspejler særlige kendetegn som den kulturelle og kreative dimension af produkterne eller tjenesteydelserne, produktets prestige, ophavsretten, kvaliteten af forarbejdning, design og innovation samt den måde som produkterne og tjenesteydelserne markedsføres og anprises på; opfordrer Kommissionen til at anerkende den særlige beskaffenhed af ekspertisefag i disse industrier, som er kilde til jobskabelse i Europa og opfylder fire kriterier, nemlig kreativitet, ekspertise, knowhow og læring i hele karriereforløbet;

50. glæder sig over, at Kommissionen agter at støtte højkvalitetssektorens konkurrenceevne, eftersom denne sektor tegner sig for 3 % af BNP i EU og mere end 1,5 mio. direkte og indirekte arbejdspladser, og anmoder den om at gennemføre foranstaltninger til imødegåelse af risikoen for kvalifikationsmangel i denne sektor og derigennem bevare specifikke europæiske produktionsmetoder og specifik europæisk knowhow;

51. konstaterer, at den europæiske jern- og stålindustri arbejder på halv kapacitet, og at den europæiske produktion af stål er faldet med 25 % siden 2008;

52. konstaterer, at den europæiske bilindustri, der i 2007 producerede 16 mio. biler, ikke en gang vil producere 12 mio. biler i 2013;

53. mener på baggrund af den aktuelle finansielle, økonomiske og sociale krise, at offentlige og private investeringer er et afgørende led i en overordnet strategi for bæredygtig vækst; støtter i denne forbindelse den samlede reform af statsstøtteordningen gennem anvendelse af en mere socialt og økonomisk baseret tilgang og gennem øget fleksibilitet i anvendelsen af de i artikel 101 og 102 i TEU indeholdte konkurrenceregler; understreger endnu en gang betydningen af at tage større hensyn til kvaliteten og effektiviteten af de offentlige udgifter.

54. understreger, at industripolitikken bør udnytte de konkurrencepolitiske instrumenter fuldt ud for at skabe lige konkurrencevilkår og fremme konkurrencen på markederne;

55. opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvorvidt et multinationalt selskabs afvisning af at afhænde et produktionssted, som den har besluttet af lukke, til et andet selskab, der eventuelt ville overtage det, eller til en offentlig instans med henblik på en midlertidig drift er i overensstemmelse med den europæiske konkurrencelovgivning;

56. henviser til Kommissionens undersøgelse af reformen af det indre marked for industriprodukter; opfordrer Kommissionen til at sikre, at de gældende standarder er forenelige med markedet;

57. anerkender Kommissionens initiativ om intelligent regulering, der er udformet til at mindske bureaukratiske byrder uden at underminere lovgivningens effektivitet, og som omfatter konsekvensanalyser, undersøgelser af indvirkningen på konkurrenceevnen, egnethedskontrol, navnlig i forbindelse med mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, og erkender behovet for stabil lovgivning for at fremme investeringerne; mener, at bureaukratiske byrder og modstridende politikker ofte virker hindrende for en forbedring af de europæiske industrivirksomheders konkurrenceevne, og at arbejdet med at mindske disse byrder bør stå øverst på den politiske dagsorden, og ser frem til forslag fra Kommissionen på dette område med konkrete målsætninger; støtter sammenhæng i lovgivningen, en tværgående lovgivningsmæssig tilgang og en prioritering samt en bedre analyse af konsekvenserne for konkurrenceevnen, som bør gøres obligatorisk og udgøre en integreret del af retningslinjerne for konsekvensanalyse; opfordrer medlemsstaterne til også at anvende SMV-testen og forbedret analyse af konsekvenserne for konkurrenceevne på nationalt plan; glæder sig over Kommissionens indsats for at vurdere den samlede virkning af lovgivningen inden for stålsektoren og opfordrer den til yderligere at udvikle metodologien og identificere andre sektorer, der kunne nyde godt af en sådan vurdering;

58. tilskynder til yderligere udnyttelse af potentialet i den i direktiv 98/34/EF fastlagte notifikationsprocedure og foreslår, at medlemsstaterne indfører analyser af konsekvenserne for konkurrenceevnen i konsekvensanalyser, der gennemføres på de redaktionelle trin i nationale lovgivningsprocesser, idet dette bør ske inden for de bredere rammer af den test vedrørende det indre marked, som Europa-Parlamentet i sin beslutning af 7. februar 2013 med henstillinger til Kommissionen om forvaltningen af det indre marked opfordrede Kommissionen til at indføre;

Onsdag den 15. januar 2014

59. opfordrer til hurtig gennemførelse af Small Business Act for at støtte Europas små og mellemstore virksomheder; henviser til Enterprise Europe-netværkets betydning i forhold til at støtte de små og mellemstore virksomheders grænseoverskridende handel i EU; understreger betydningen af at støtte mindre virksomheder og hjælpe dem med at udvikle sig til mellemstore virksomheder og hjælpe små og mellemstore virksomheder til at udvikle sig til ledende virksomheder på deres felt for også at forbedre deres konkurrenceevne i verden; gør opmærksom på de økonomiske fordele ved at etablere forbindelser mellem virksomhederne inden for visse sektorer som f.eks. forsvarsindustrien for at opnå stordriftsfordele og gå sammen om fælles industriprojekter;

60. finder det nødvendigt, SMV'ers adgang til antidumpingprocedurer gøres lettere, hurtigere og mindre omkostningskrævende for bedre at kunne beskytte dem mod illoyal praksis fra handelspartnerens side; opfordrer EU til at tage hensyn til dette ved reformen af de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter;

61. opfordrer EU til at styrke sin industriproduktion ved at give forbrugerne mere præcise oplysninger, ved at gøre angivelse af produkters oprindelse obligatorisk for EU- produkter og produkter, der er importeret fra tredjelande, og ved at sikre overholdelse af oprindelsesbetegnelser for europæiske fødevarerprodukter i tredjelandene;

62. minder om, at den teknologiske udvikling er en følsom og sårbar sektor; mener, at intellektuel ejendomsret er et væsentligt element i en videnøkonomi og en velfunderet industripolitik, som kan fremme forskning og innovation og styrke den europæiske industri; glæder sig i den forbindelse over indførelsen af et fælles EU-patent og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre det hurtigst muligt; mener, at den proces, der har ført til dets indførelse, bør fremhæves som et god praksis i forbindelse med arbejdet med at tilvejebringe en stadig tættere integration industri og det indre marked; er bekymret over, at de nuværende bestemmelser om intellektuel ejendomsret ikke opfylder målet om at stimulere innovation; mener, at øget gennemsigtighed og innovative forvaltnings- og licenspraksisser kan føre til, at produkter og tjenesteydelser markedsføres hurtigere; glæder sig i den forbindelse over det arbejde, som Kommissionen har indledt; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at skærpe beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, især gennem bekæmpelse af forfalskning og industrispionage; understreger, at der er behov for nye forvaltningsstrukturer og fora til beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder på internationalt plan; opfordrer Kommissionen til at udforme en strategi for beskyttelse af forretningshemmeligheder på EU-plan;

63. understreger vigtigheden af at styrke området for intellektuelle ejendomsrettigheder i de fysiske og digitale miljøer for at opnå vækst og jobskabelse i den europæiske industri; glæder sig i den forbindelse over den igangværende reform af EU-varemærkesystemet, som vil kunne styrke varemærkebeskyttelsen online, offline og på hele det indre marked;

64. støtter den igangværende reform af varemærkelovgivningen, som vil forstærke varemærkebeskyttelsen online og offline, i hele det indre marked og i forbindelse med international handel;

65. glæder sig over anerkendelsen af problemet vedrørende patentkrat og patentbaghold; støtter en ændring af bestemmelserne for at fremme konkurrencefremmende krydslicensering og patentfællesskaber;

66. opfordrer Kommissionen til at udarbejde lovforslag, der gør det muligt for europæiske virksomheder at producere generiske og biologisk tilsvarende lægemidler i EU i perioden for det supplerende beskyttelsescertifikat (SPC), efter at patentbeskyttelsen er udløbet, for at gøre klar til øjeblikkelig lancering efter SPC-periodens udløb eller eksportere til lande, hvor der ikke findes et patent eller SPC; mener, at en sådan bestemmelse vil kunne begrænse udflagning af produktion, fremme jobskabelse i EU og skabe lige konkurrencevilkår mellem europæiske virksomheder og deres konkurrenter i tredjelande;

67. understreger, at eksterne forbindelser har konsekvenser, der ligger uden for anvendelsesområdet for de aftaler, der er underskrevet i Verdenshandelsorganisationens regi, og at EU og medlemsstaterne bør indtage en fælles holdning i forbindelse med udvikling af industripolitikens eksterne dimension, således at der sikres lige konkurrencevilkår i verden;

68. henviser til, at Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (VP/HR) i sin fælleserklæring af 7. februar 2013 med titlen »Cybersecurity Strategy of the European Union: An Open, Safe and Secure Cyberspace«⁽¹⁾ forpligtede sig til at udforme og fremme industrielle og teknologiske ressourcer til cybersikkerhed;

⁽¹⁾ JOIN(2013)0001 — 7.2.2013.

Onsdag den 15. januar 2014

69. understreger nødvendigheden af at forbedre de europæiske virksomheders konkurrenceevne på verdensmarkedet; noterer sig betydningen af en EU-handelsstrategi; opfordrer Kommissionen til på baggrund af den stigende konkurrence fra EU's handelspartnere at omlægge sin handelspolitik for at sikre, at EU's handels- og konkurrencepolitik er i overensstemmelse med målsætningen for EU's industripolitik og det den ikke skader de europæiske virksomheders innovationspotentiale og konkurrenceevne; opfordrer Kommissionen til sammen med VP/HR at udvikle en strategi for etablering af kontorer for små og mellemstore virksomheder i EU's delegationer; fremfører, at disse SMV-kontorer bør tage hensyn for handelskamrenes arbejde og integrere erfaringerne fra de europæiske erhvervsfremmelsecentre (European Business Centres); opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forstærke deres samarbejde om støtte til europæiske virksomheder på eksterne markeder; opfordrer dem navnlig til at prioritere instrumenter til støtte for små og mellemstore virksomheder og til at samle informationsvirksomheden til fordel for små og mellemstore virksomheder ved at oprette kvikskranker i hele EU; opfordrer Kommissionen til medtage en vurdering af en forbedret konkurrenceevne som et led i konsekvensvurderingen af handelsaftaler og deres kumulative virkninger;

70. konstaterer, at de miljøafgifter, der pålægges den europæiske industri, oftere og oftere får de europæiske industrivirksomheder til at investere uden for EU;

71. understreger betydningen af miljømæssige og sociale standarder i bilaterale handelsaftaler og multilaterale handelsforbindelser for etableringen af loyal og retfærdig handel og globale lige konkurrencevilkår; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med undertegnelsen af nye handelsaftaler eller reformen af eksisterende aftaler at sikre, at operatører inden for og uden for EU får samme vilkår; understreger, at EU bør gøre en reel indsats for at rejse spørgsmål om konkrete forvriddninger, som er skadelige for den europæiske industris interesser, og gradvis indføre princippet om gensidighed i handelsforbindelserne, navnlig med hensyn til adgang til offentlige udbud, og reagere hurtigere, hvilket vil bidrage til at skabe markedsadgang;

72. minder Kommissionen om, at et lavt løn- og miljøbeskyttelsesniveau stadig er et vigtigt element i den internationale konkurrence, og at det er bydende nødvendigt at fortsætte den opadgående tilpasning af disse standarder, for at Unionen reelt kan genindustrialiseres; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at forhandle bindende forpligtelser på plads for så vidt angår arbejdstagernes rettigheder og miljøbeskyttelse i frihandelsaftaler med tredjelændene;

73. noterer sig den modernisering af de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, som Kommissionen har foreslået, og som er afgørende elementer for industripolitikken; håber, at denne modernisering kan forbedre effektiviteten; opfordrer derfor Kommissionen til ikke at svække disse instrumenter, hverken retligt eller faktisk, men derimod at styrke dem for mere effektivt og så hurtigt som muligt at beskytte de europæiske virksomheder uanset størrelse mod ulovlig eller illoyal handelspraksis;

74. understreger behovet for, når forholdene berettiger det, at anvende handelsbeskyttelsesinstrumenter over for lande, der ikke overholder de internationale handelsregler eller frihandelsaftalerne med Unionen, og anmoder om, at de små og mellemstore virksomheders adgang til antidumpingprocedurer gøres lettere, hurtigere og mindre omkostningskrævende, så de bedre kan beskytte sig mod illoyal praksis;

75. understreger den betydning, som forskning og innovation har for europæiske virksomheders konkurrenceevne på verdensmarkederne, og nødvendigheden af, at europæiske virksomheder i højere grad foregriber behovene på tredjemarkederne for at kunne imødekomme den internationale efterspørgsel;

76. finder det nødvendigt for at sætte skub industripolitikken, at Unionen giver sig selv instrumenter, der gør det muligt at:

— føre en mere aktiv antidumpingpolitik og bl.a. modvirke den illoyale eksportfinansiering, som praktiseres i visse tredjelande,

— føre en egentlig valutapolitik, der respekterer europæiske kommercielle interesser

— sikre anvendelse af begrebet »fairtrade«, som er baseret på gensidig overholdelse af sociale, miljømæssige og kulturelle standarder samt menneskerettighedsstandarder inden for den internationale handel;

Onsdag den 15. januar 2014

77. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med handelsaftaler at forbedre sin vurdering væsentligt, navnlig konsekvensanalyserne, og medtage industrisektorens konkurrenceevne og gennemføre en efterfølgende undersøgelse med en samlet analyse af indvirkningen af de aftaler, der er indgået eller er under forhandling, på industriens konkurrenceevne; understreger betydningen af arbejdet med det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab (TTIP) for virkeliggørelsen af målsætningerne om genindustrialisering, vækst og beskæftigelse i Europa og fremfører, at partnerskabet vil give muligheder for at forenkle og øge eksporten af europæiske industriprodukter, forbedre industriens konkurrenceevne ved at skærpe de internationale produktionsstandarder og nedbringe udgifterne til importerede råstoffer og halvfabrikata til forarbejdningsindustrien; mener, at TTIP som andre handelsaftaler bør indeholde et kapitel om energianliggende, som eventuelt kan få konsekvenser for det indre marked; opfordrer Kommissionen til aktivt at forfølge disse mål i konkurrencepolitikken i forbindelse med energi og råstoffer gennem toldafvikling, bedre adgang til markedet for tjenesteydelser og investeringer, reguleringsmæssigt samarbejde og forbedring af reglerne for offentlige indkøb og beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret; understreger nødvendigheden af at strømline bestemmelserne og nedbringe de lovgivningsmæssige og administrative byrder, som er sigtet med TTIP, idet dette skal gennemføres under nøje hensyntagen til og overholdelse af høje arbejdsmarkeds- og miljøstandarder og medarbejderrettigheder; understreger, at den kommende indgåelse af TTIP vil skabe et stort økonomisk område, som kan styrke EU's internationale forbindelser og tjene som multiplikator for direkte udenlandske investeringer i EU;

78. opfordrer Kommissionen til at undersøge eksemplet i USA, som giver fagbevægelsen mulighed for at indgive handelsklager, da forvridninger af handelen kan få negative konsekvenser for industrien og derfor for medarbejderne, og foreslå en lignende ordning i EU;

79. understreger, at den industrielle værdikæde i Europa skal styrkes gennem indgåelse af nye handelsaftaler, nye investeringsaftaler og nye aftaler om intellektuel ejendomsret, og at det i den forbindelse allerede nu er nødvendigt at integrere en passende strategisk tilgang i det mandat, der vil blive tildelt.

80. opfordrer Kommissionen til at udvikle en europæisk eksportstrategi for ressource- og energieffektive teknologier og tilsvarende tjenester, som bl.a. skal omfatte et standardiseringsdiplomati til sikring af, at europæiske standarder fremmes verden over;

81. påpeger, at standarder og tekniske bestemmelser spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre, at EU er førende i innovative sektorer, herunder grønne teknologier; opfordrer derfor Kommissionen til at styrke EU's kapacitet til at etablere standarder og internationale tekniske forskrifter i de innovative sektorer; tilskynder ligeledes Kommissionen til at forbedre samarbejdet med centrale tredjelande — navnlig med vækstøkonomierne — med henblik på at etablere fælles standarder og tekniske forskrifter;

Finansiering af den industrielle genfødsel

82. henviser til bankernes lånebegrænsninger og deres negative konsekvenser, især for små og mellemstore virksomheder; beklager, at disse begrænsninger også berører de instrumenter, som EU stiller til rådighed, og mener, at Kommissionen bør forlange årlige rapporter af de finansielle formidlere, som har ansvaret herfor; glæder sig over Kommissionen grøn bog om langsigtet finansiering; fremhæver nødvendigheden af at styrke robustheden af og tilliden til EU's banksektor gennem Basel III, en bankunion og Den Europæiske Stabilitetsmekanisme; understreger betydningen af, at vore internationale partnere også gennemfører Basel III-reglerne; gør opmærksom på, at investeringer i industrien er langsigtede investeringer; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at forbedre den lovgivningsmæssige ramme og gøre den mere klar og forudsigelig med henblik på at fremme investeringer i industrien;

83. mener, at det er nødvendigt at undersøge nye alternative og kreative finansieringsmåder, især med hensyn til privat finansiering og egenkapitalfinansiering; noterer sig, at det i den forbindelse også spiller en vigtig rolle at styrke den finansielle grundviden, og at finansiell grundviden bør indarbejdes i skolernes læseplaner;

84. understreger betydningen af finansieringsmidler til opstart og små og mellemstore virksomheder, så iværksættere får midler til at markedsføre innovative idéer;

Onsdag den 15. januar 2014

85. glæder sig over Kommissionens initiativ til at skabe fælles finansielle instrumenter sammen med EIB og noterer sig, at det blev godkendt på Det Europæiske Råds møde i juni 2013; glæder sig ligeledes over, at Kommissionen og EIB planlægger at forelægge en omfattende rapport om anvendelsen heraf, hvori der er fastsat kvantitative mål, instrumenter og en tidsplan, for Det Europæiske Råd inden mødet i oktober 2013;

86. opfordrer Rådet til i samråd med Kommissionen og EIB snarest muligt at fastlægge parametrene for disse instrumenter med henblik på at opnå en betydelig løftestangseffekt; understreger, at disse instrumenter bør være operationelle inden udgangen af 2013;

87. glæder sig over forhøjelsen af EIB's kapital og bankens nye udlånsretningslinjer, der bygger på en ny emissionsstandard på 550 g CO₂ pr kilowatt-time (g/kWh) mener, at EIB kan bidrage til at afhjælpe de problemer, der er forbundet med fragmenteringen af EU's finansmarkeder; opfordrer EIB til fortsat at undersøge mulighederne for at udvikle nye kreditmodeller, der er skræddersyet til industriens behov; opfordrer EIB til at gennemføre sin plan om at øge låneaktiviteten i EU med mere end 50 % mellem 2013 og 2015;

88. påpeger, at nærhedsprincippet giver mulighed for en lang række forskellige finanspolitiske tiltag og låne- og støtteordninger i Europa;

89. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan værdipapirmarkedet og alternative bankformidlingsformler med behørigt tilsyn kan udnyttes for at gøre finansieringen af små og mellemstore virksomheder lettere; henviser til den rolle, som erhvervsudviklings- og infrastrukturbanker kan spille gennem investering i bankudstedte strukturerede dækkede obligationer, idet en sådan investering kombineres med øgede SMV-lånemål; glæder sig over forslaget om privat-private lånepartnerskaber, hvor et forsikringselskab og en bank går sammen om at yde kort- og langfristede lån;

90. mener, at det er vigtigt at fremme et nye innovative finansieringsmodeller ofr små og mellemstore virksomheder, navnlig virksomheder med et stor vækstpotentiale; påpeger de blomstrende crowdfundinginitiativer og e-platformer for lån i Europa og de økonomiske og ikke-økonomiske fordele, som denne finansieringsform medfører for SMV'er og iværksættere, såsom tilvejebringelse af startfinansiering, produktvalidering, kundefeedback og en stabil og engageret aktionærstruktur; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en meddelelse om crowdfunding; opfordrer Kommissionen til at udvikle en effektiv lovramme for crowdfunding med udgangspunkt i indtil 1 mio. EUR pr. projekt, som samtidig behandler spørgsmål om investorbekyttelse; opfordrer Kommissionen til at overveje at stille nogle begrænsede midler til rådighed til crowdfundingtjenester, som nogle af medlemsstaterne har gjort;

91. opfordrer Kommissionen til at støtte oprettelsen af lokale obligationsmarkeder for små og mellemstore virksomheder for at tilvejebringe tilstrækkelig langsigtet finansiering, navnlig i regioner med ringe adgang til kredit; mener, at lokale obligationsmarkeder, som f.eks. børsen i Stuttgart, kan fungere som en mulig model;

92. opfordrer Kommissionen til at støtte udviklingen af nationale investeringsbanker for små og mellemstore virksomheder og gøre det muligt for eksisterende at udvide deres virksomhed i andre medlemsstater og deltage i finansieringen af projekter uden for deres geografiske område ved at udarbejde retningslinjer, hvilket vil gøre det muligt at overvinde det udbredte fænomen kreditstramning;

93. mener, at forsinkede betalinger er kilde til ustabilitet og svækket konkurrenceevne for industrivirksomhederne og navnlig for de små og mellemstore virksomheder; giver udtryk for sin anerkendelse af de medlemsstater, der har gennemført direktivet om forsinket betaling fuldt ud, og opfordrer til, at det gennemføres fuldt ud i hele EU; mener, at der er utilstrækkeligt kendskab til EU's finansielle støtte og instrumenter blandt de økonomiske aktører, især de små og mellemstore virksomheder; opfordrer til, at der i hele EU oprettes kviksranker, hvor små og mellemstore virksomheder kan indhente oplysninger om de eksisterende EU-støttemuligheder; understreger betydningen af at udvikle netværk af støtteforeninger af virksomhedsledere, som kan træde til i forbindelse med oprettelse af og støtte, rådgivning og lån til små og mellemstore virksomheder for herigennem at fremme iværksætterånden

94. mener ikke, at en illoyal skattekonkurrence mellem medlemsstaterne er fremmende for udvikling af en stærk europæisk industripolitik;

Onsdag den 15. januar 2014

95. går ind for en øget samordning af selskabsbeskatningen i EU gennem indførelse af fælles skatteberegningsgrundlag.

96. anmoder Kommissionen om en samlet undersøgelse af andre konkurrenceparametre end priser for industriaktiviteter, som udøves inden for EU (leveringsfrist, patent, produktkvalitet, kundeservice, transport-, energi- og digitalnettenes kvalitet osv.), og sammenligne dem regelmæssigt med dem, der findes i andre dele af verden; henstiller, at Kommissionen løbende foretager en analyse af EU's makroøkonomiske konkurrenceevne, navnlig med hensyn til transport-, energi- og digitalnet og gennemfører undersøgelser af den langsigtede finansiering af ny eller eksisterende infrastruktur, som er nødvendig for at opretholde EU's konkurrenceevne;

97. understreger vigtigheden af netværk for venturekapital og netværk af erhvervsengle, navnlig for kvinder; kræver, at onlineportalen for kvindelige iværksættere bliver operationel hurtigst muligt; glæder sig over EU's støtte til etablering af netværk for erhvervsengle og inkubatorer; glæder sig navnlig over etableringen af en egenkapitalfacilitet under Horisont 2020 og Cosme, som underbygger stigningen i kvantiteten og kvaliteten af den tilførte venturekapital; mener, at Den Europæiske Investeringsfond bør spille en afgørende rolle i udviklingen af venturekapitalmarkeder, navnlig til indførelse af ny teknologi; mener, at den skattemæssige sondring mellem egenkapital og gæld bør fjernes;

98. opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse af ledende virksomheders (leading competence units) multiplikatoreffekter med henblik på deres generelle økonomiske produktions-, værdiskabelses- og beskæftigelsesnetværk; mener, at ledende virksomheder ikke udelukkende er defineret ved deres størrelse, men skal opfylde en række kriterier, f.eks. international orientering, en bestemt minimumsandel af det indenlandske og globale marked, intensiv forskning og udvikling samt samarbejde med et stort netværk af virksomheder; mener, at en sådan undersøgelse navnlig kan understrege samspillet mellem industrivirksomheder og SMV'er og dermed afkræfte nogle stereotype opfattelser i forhold til den basale forarbejdningsindustri;

Mobilisering af færdigheder og medarbejdere i forbindelse med den industrielle genfødsel

99. mener, at 5 500 europæiske industrivirksomheder siden krisens start er blevet omstruktureret med tab af 2,7 mio. arbejdspladser;

100. understreger, at RISE er en mulighed for stabil beskæftigelse med gode job og en ordentlig løn; fremhæver det absolut nødvendige partnerskab med aktører, især arbejdsmarkedets parter, handelskamre og ungdomsorganisationer, i forbindelse med integrering af unge i arbejdsstyrken; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere dialogen mellem arbejdsmarkedets parter i de forskellige erhvervsgrøner såvel som i virksomhederne; mener, at det vil være en stor fordel at inddrage arbejdsmarkedets parter så tidligt som muligt i eventuelle lovgivningsprocedurer; opfordrer Kommissionen til at fremme arbejdsmarkedets parternes rolle på EU-plan under hensyntagen til de nationale systemers forskelligartede karakter; opfordrer arbejdsmarkedets parter til at indgå i en dialog på EU-plan, når det er muligt;

101. henviser til, at RISE forudsætter bedre og mere omfattende adgang til uddannelse livslang læring, fremtidsorienteret faglig uddannelse og universitetsuddannelser, større vægt på videnskab, teknologi, ingeniørkunst og matematik, navnlig for kvinder, og iværksætterstøtte; går ind for medtagelse af disse fag i skolernes læseplaner; støtter udviklingen af uddannelse på arbejdspladsen og lærlingeordninger og et passende socialt sikkerhedsnet sammen med en politik, der fremmer en ny chance; mener, at EU-programmer og -instrumenter såsom Horisont 2020 og Det Europæiske Teknologiske Institut (ETI) i denne forbindelse bør spille en vigtig rolle;

102. mener, at støtte til en kvalificeret arbejdsstyrke giver Europa en stor fordel, og at det er en stor drivkraft for udviklingen af investeringer i forskning og udvikling; anmoder om, at der lægges særlig vægt på at støtte uddannelse med henblik på at skabe forskningscentre med akademisk ekspertise, der ligger i front på internationalt plan;

103. er overbevist om, at innovation på arbejdspladsen, udviklingen af færdigheder, kreative og autonome medarbejdere og teamwork er vigtige aktiver både for virksomhedernes samfundsmæssige og økonomiske resultater; understreger, at demokratiseringen på arbejdsmarkedet, herunder aktiv medvirken fra arbejdstagerrepræsentanternes og fagbevægelsens side, skal styrkes; opfordrer de berørte medlemsstater eller regionale organer til at skabe rammerne for livslang læring enten som

Onsdag den 15. januar 2014

en individuel uddannelsesret eller andre ordninger, som sikrer, at reserven af færdigheder er større end den voksende efterspørgsel inden for en given sektor og kan tilpasses nye markeder eller i tilfælde af afskedigelser overføres til andre industrisektorer; bemærker, at arbejdsgivere og arbejdstagere har et fælles ansvar med hensyn til livslang læring; henviser endvidere til, at orientering og høring på arbejdspladsen er en grundlæggende ret, som er nedfældet i traktaten;

104. opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter i de berørte sektorer med henblik på at udarbejde prognoser på mellemlang og lang sigt om de færdigheder, som der er behov for på arbejdsmarkedet, f.eks. gennem etablering af europæiske råd vedrørende kompetencer i industrien;

105. opfordrer medlemsstaterne til at gøre noget ved manglende e-kundskaber på alle uddannelsesniveauer og gennem livslang læring, da ikt-udviklinger på lang sigt kan have en stor indflydelse på virksomheder på vej op i sektorer, såsom energieffektivitet, miljøplaner, sikkerhedsspørgsmål og andre kommunikationsfaciliteter (f.eks. effektive og intelligente transportsystemer, og kommunikationssystemer mellem personer indbyrdes, mellem personer og maskiner og mellem maskiner indbyrdes);

106. understreger, at grundig viden i ingeniørkunst og informationsteknologi styrker stabiliteten i beskæftigelsen; opfordrer medlemsstaterne til med Kommissionens støtte at overveje at sætte nationale mål for at øge antallet af studerende, som studerer naturvidenskab, teknologi, ingeniørvæsen og matematik; mener, at etablering af nationale platforme for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvæsen og matematik med henblik på udveksling af bedste praksis mellem regioner, universiteter og industrien, kunne være gavnlige med henblik på at fastsætte sådanne mål; mener endvidere, at sådanne eventuelle europæiske platforme, kan få betydning for samordning og samarbejde mellem de nationale platforme på europæisk plan; understreger, at grundlæggende ikt-kundskaber også bør fremmes i skoler og erhvervsuddannelsesprogrammer i denne forbindelse;

107. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje den amerikanske model for etablering af fonde for »College-to-Career« (C2C) (fra uddannelse til erhverv) for at skabe partnerskaber mellem industri og universiteter med henblik på at uddanne unge til job i vækstindustrier; henviser til planen for oprettelse af »tekniske universiteter« med industripartnere som drøftet i Det Forenede Kongerige;

108. understreger betydningen af at fremme frivillig mobilitet blandt unge, ved at fremme Erasmus for alle og fjerne eksisterende hindringer for grænseoverskridende lærlingeforhold og praktikophold og ved at styrke overførselsmulighederne for pensions-, arbejdstager- og socialsikringsrettigheder i hele EU; understreger, at især programmet »Erasmus for unge iværksættere« bør udvides kraftigt;

109. foreslår at mobilisere samtlige disponible finansielle og lovgivningsmæssige instrumenter for at fremme en relokalisering af økonomien og opfordrer til, at der oprettes informationscentre for at gøre de erhvervsdrivende opmærksomme på fordelene ved at bevare eller flytte deres aktiviteter tilbage til Europa, idet en afkorting af forsyningskæderne vil føre til en lokal forankring for produkterne og større effektivitet i forarbejdningssektoren, samtidig med at mulighederne for lokal beskæftigelse øges; foreslår at forbedre anvendelsen af Eures med henblik på at udnytte de unge europæiske arbejdssøgendes kvalifikationer; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre gennemførelsen af servicedirektivet og til at undgå social dumping;

110. understreger, at uddannelse er et grundlæggende krav, og at samtlige uddannelsesniveauer, fra grundskolen til universitetet, bør være åbne for alle;

111. understreger nødvendigheden af at mindske skolefrafaldsprocenten og understreger, at dem, der har forladt skolen tidligt, har brug for muligheder for praktikophold, som det er tilfældet med den østrigske uddannelsesgaranti;

112. glæder sig over beslutningerne om at gennemføre ungdomsgarantien og ambitionerne bag den og over medlemsstaternes villighed til at afsætte bevillinger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden; glæder sig over støtten til alliancen for lærlinguddannelser; påpeger, at lærlinguddannelser i visse medlemsstater ikke i tilstrækkelig grad udgør en integreret del af beskæftigelsespolitikken; opfordrer Kommissionen til at udvikle fælles indikatorer for arbejdsmarkedsinvesteringer, navnlig med hensyn til ungdomsarbejdsløsheden; opfordrer industrien til at spille en aktiv rolle i gennemførelsen af ungdomsgarantien på de respektive nationale niveauer og tilbyde beskæftigelse eller uddannelsespladser af høj kvalitet til unge og til at skabe praktikophold af høj kvalitet med passende løn; opfordrer medlemsstaterne til at gøre lærlinguddannelserne mere attraktive for virksomhederne gennem en række forskellige tiltag;

Onsdag den 15. januar 2014

113. fremhæver, at medlemsstater med stærke erhvervsuddannelsessystemer har haft relativt robuste beskæftigelsesmarkeder under krisen; opfordrer alle medlemsstater til at undersøge og indføre sådanne systemer sammen med arbejdsmarkedets partnere og andre relevante interesserede parter som f.eks. handels- og håndværkskamre; henviser til problemerne med at harmonisere det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET) med det europæiske meritoverførselssystem (ECTS); fremhæver også betydningen af sammenlignelighed og øget kompatibilitet mellem de forskellige nationale erhvervsuddannelsessystemer for at fremme mobiliteten på arbejdsmarkedet inden for de relevante jobkategorier;

114. understreger, at tekniske skoler og de erhvervsfaglige uddannelsessystemer spiller en afgørende rolle, og støtter Kommissionens initiativer til at fremme grænseoverskridende udveksling mellem medlemsstater;

115. mener, at den faglige uddannelses og videreuddannelsens image bør forbedres ved ikke alene at understrege værdien af en sådan uddannelse i sig selv, men også ved at knytte den sammen med en mulig overgang til universiteter eller andre videregående uddannelser; bemærker, at dette også forudsætter, at erhvervsuddannelsesmæssige kvalifikationer af høj kvalitet af medlemsstaterne indplaceres på højt niveau i de nationale kvalitetsrammer; understreger betydningen af at forbedre de uddannelsesmæssige færdigheder for at forbedre kvaliteten af udviklingen af nye fabrikationsfærdigheder, bl.a. ved hjælp af EU-foreanstaltninger til standardisering af politikker for menneskelige ressourcer med udgangspunkt i grunduddannelsen;

116. opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at udarbejde og gennemføre erhvervsvejledningsprogrammer til unge inden for videnskab og teknologi for at fremme udviklingen af en levedygtig og bæredygtig økonomi samt til at gennemføre oplysnings- og bevidstgørelsestiltag om økologi og miljø både gennem det formelle uddannelsessystem og gennem tiltag fra lokale og regionale myndigheder;

117. mener, at videreudviklingen af den fri bevægelighed for arbejdstagere gennem anvendelse af instrumenter som gensidig anerkendelse af faglige kvalifikationer og livslang uddannelse, navnlig for sårbare arbejdstagere, har store muligheder for at afbøde manglen på faglært arbejdskraft og for at udløse inklusiv vækst;

118. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre mikrokreditforeanstaltninger til unge for at fremme iværksættervirksomhed;

119. forventer, at foreanstaltninger og tiltag til fremme af iværksætteri på europæisk og nationalt plan gælder for alle former for virksomheder, andelselskaber, håndværksvirksomheder, liberale erhverv og virksomheder i den sociale økonomi;

120. understreger, at RISE bør følge princippet om lige løn for lige arbejde for at sikre såvel ligestilling mellem kønnene på arbejdspladsen som lige vilkår for ansatte med forskellige ansættelsesforhold;

121. påpeger, at kvinder hvert år udgør over halvdelen af kandidaterne fra de videregående uddannelser i Europa; understreger den positive indvirkning, som uddannede kvinders færdigheder kunne få for virksomhederne, især for væksten, produktiviteten og konkurrenceevnen inden for europæisk industri; opfordrer i den forbindelse de interesserede parter inden for erhvervslivet, uddannelsessektoren og det sociale område samt Kommissionen til at fremme og styrke kvinders rolle i Europas industrisektorer;

122. understreger betydningen af at undgå den traditionelle skævhed mellem kønnene i den industrielle sektor; mener, at det er vigtigt at rette op på denne skævhed, så både kvinder og mænd kan deltage fuldt ud på arbejdsmarkedet, især i betragtning af de demografiske problemer, som EU står over for;

123. henviser til den vigtige rolle, som kvindelige arbejdstagere spiller i forbindelse med RISE; understreger, at de manglende ligestillingshensyn til industripolitikken øger uligheden; mener, at der er nødvendigt at rette på de nuværende skævheder mellem kønnene så både mænd og kvinder i fuld udstrækning kan deltage i arbejdsmarkedet på grundlag af princippet om lige løn for lige arbejde; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at kvinderne ikke er underrepræsenteret inden for eller udelukket fra uddannelse, projekter og programmer i forbindelse med miljømæssig omlægning og understreget nødvendigheden af at integrere kønsaspektet i de forskellige politikker; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre foreanstaltninger til bedre at forlige arbejds- og familieliv for at øge kvindernes muligheder mest muligt for at opnå et langvarigt normalt karriereløb;

Onsdag den 15. januar 2014

124. bemærker, at overgangen til en lavemissionsøkonomi ikke blot vil skabe nye job i nye økonomiske sektorer, men også kunne føre til tab af job i mindre bæredygtige aktiviteter; henstiller derfor, at der etableres nye eller bedre redskaber, som i god tid kan foregribe disse ændringer, med henblik på at garantere en glat overgang fra et job til et;

125. opfordrer Kommissionen til at videreudvikle og fremme anvendelsen af værktøjskassen til en bæredygtig virksomhedspolitik (virksomhedernes sociale ansvar, bæredygtighedsrapportering, foranstaltninger til fremme af CO₂-besparende eller affaldsminimerende produktionsmodeller);

126. understreger betydningen af virksomhedernes sociale ansvar, der er et vigtigt element i en virksomhedspolitik, der tilstræber en effektiv udnyttelse af naturressourcerne; er opmærksom på de sociale aspekter ved forholdet til lokalsamfundet, arbejdstagerne og deres repræsentanter, og tager hensyn til de økonomiske aspekter i forbindelse med en korrekt virksomhedsforvaltning;

127. opfordrer medlemsstaterne til i forhandlinger med arbejdsmarkedets parter og relevante interesserede parter at behandle politikker, der gør arbejdstiden mere fleksible i en lavkonjunktur;

128. foreslår, at der på dagsordenen for et kommende socialt trepartstopmøde om vækst og beskæftigelse i medfør af artikel 152 i TEUF opføres et punkt om indregning af konvergenen mellem de sociale og arbejdsmarkedsmæssige minimumsstandarder i kostprisen;

Ressource- og energipolitik i forbindelse med den industrielle genfødsel

129. understreger, at ressourcer og energi står i centrum for RISE, da de har afgørende betydning for den internationale konkurrenceevne; understreger, at forsyningerne med råvarer er af afgørende betydning for den europæiske industris udviklingsmuligheder og advarer om, at det ikke vil være muligt at udvikle de fleste strategiske industrisektorer i Europa uden visse nøgleråvarer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gribe aktivt ind for at bekæmpe overdrevne omkostninger til både ressourcer og energi; går ind for en integreret tilgang, som bygger på en trekant bestående af overkommelighed/bæredygtighed/tilgængelighed for begge elementer, lægger lige stor vægt på alle tre aspekter, men som samtidig forsøger af kappe forbindelsen mellem vækst og øget ressourceforbrug; fremhæver betydningen af at sikre et konkurrencedygtigt og gennemsigtigt energimarked, der undgår skævheder mellem medlemsstaterne og sikrer nem adgang til sikker, bæredygtig, billig og pålidelig energi; fremhæver nødvendigheden af en strategi, som letter integrationen på det europæiske energimarked og udviklingen af energiinfrastrukturer;

130. glæder sig over det europæiske råstofinitiativ, det europæiske innovationspartnerskab om råstoffer og den strategiske gennemførelsesplan samt køreplanen for ressourceeffektivitet; understreger behovet for at løse problemet med mangel på afgørende ressourcer som f.eks. vand og opfordrer Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med strategien for råstoffer, der bygger på de tre søjler bestående af internationale partnerskaber og international handel, forsyningerne med råstoffer i EU og ressourceeffektivitet, -genanvendelse og -genbrug; opfordrer Kommissionen til at medtage affaldspolitiske mål i det europæiske semester og i de enkelte landehenstillinger samt de nationale reformprogrammer; opfordrer Kommissionen til yderligere at udvikle sektorbenchmarks for ressourceeffektivitet, især til offentlige indkøbsformål; opfordrer Kommissionen til at integrere en RGG-strategi (reduktion, genanvendelse og genbrug) og til omhyggeligt at undersøge forslag om begrænsning af anvendelsen af vigtige råstoffer; understreger betydningen af en verdensomspændende certificeringsordning for den indledende behandling ved genvinding af farligt affald og for affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE-materialer); peger på, at relevante indsamlings- og genvindingsordninger eksisterer i nogle medlemsstater; henviser til, at den europæiske udvindingsindustri anvender nogle af de strengeste standarder i verden, og opfordrer Kommissionen til inden for to år at vurdere forslaget om at oprette et europæisk geologisk institut; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om harmonisering af bestemmelser om og licensprocedurer for råstofudvinding i EU; opfordrer medlemsstaterne, industrien, de geologiske institutter og Kommissionen til at samarbejde om at kortlægge forekomsterne af råstoffer;

131. understreger mulighederne for at overgå til en mere biobaseret økonomi, eftersom råvarer fra f.eks. skove kan spille en vigtig rolle i produktionen af vedvarende energi og i bæredygtig industriproduktion;

132. opfordrer til en hurtig gennemførelse af energieffektivitetsdirektivet og de nationale handlingsplaner bakket op af passende økonomiske incitamenter; kræver, at der indføres en gruppefritagelse for alle energieffektivitetsordninger, som er notificeret til Europa-Kommissionen som en del af medlemsstaternes energieffektivitetshandlingsplaner; mener, at medlemsstaterne bør udarbejde ambitiøse strategier navnlig for renoveringen af den eksisterende bygningsmasse i overensstemmelse med de etablerede fælles standarder; understreger at finansielle instrumenter yderligere ville kunne fremme en effektivitetsdagsorden; opfordrer Kommissionen til at arbejde i retning af omkostningseffektive støttekriterier for

Onsdag den 15. januar 2014

varig energi; understreger, at en pålidelig og sikker energiforsyning til en overkommelig pris er absolut nødvendig for den europæiske industris konkurrenceevne; understreger betydningen af klare langsigtede klimamål for at sætte virksomhederne i stand til navnlig at investere i grønne industrier og opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til en stabil juridisk ramme for den mellemsigtede og langsigtede indsats inden for rammerne af EU's energi- og klimapolitik indtil 2030 for at fremme investeringer i CO₂-begrænsning, energieffektivitet og varig energi;

133. konstaterer, at EU står alene med sin emissionskvoteordning, og at antallet af lande, der tilslutter sig Kyoto-protokollen, er faldet til under seks lande ud over EU-landene, som end ikke repræsenterer 15 % af CO₂-emissionerne på verdensplan, inklusive EU;

134. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en industripolitisk strategi for vedvarende energikilder, som omfatter hele spektret fra forskning til finansiering, for at sikre EU's førende teknologiske position på området for vedvarende energikilder;

135. mener, at den europæiske industri såvel som de enkelte forbrugere vil have gavn af en moderniseret energiinfrastruktur, f.eks. intelligente forsyningsnet, der kan bidrage til at maksimere det lokale energipotiale og fuldt ud integrere vedvarende energikilder i strømforsyningen;

136. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der er en stabil ramme for energiforsyningen i de næste årtier, så der skabes investeringssikkerhed og tages initiativer, som varigt forbedrer konkurrenceevnen;

137. understreger den aktuelle udviklingstendens i energipriserne, der hænger sammen med ukonventionelle olie- og gasressourcer i USA samt udviklingen i Mellemøsten og konstaterer, at høje energipriser er en vigtig faktor i den europæiske industris konkurrenceevne; understreger nødvendigheden af at foretage en analyse af de faktorer, som påvirker energipriserne; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til dette, som den gør i sine konsekvensanalyser, når den fremsætter de kommende forslag; understreger, at RISE forudsætter sammenhæng mellem energipolitikken, energipolitikken og miljøpolitikken; konstaterer, at de faldende energipriser i USA har muliggjort nye industrielle investeringer; henviser til sine beslutninger om sådanne investeringer; understreger den afgørende betydning af energiintensive industrier, der fremstiller vigtige råstoffer; understreger, at disse industrier løber risikoen for en CO₂-lækage, og at det derfor er nødvendigt med særlige foranstaltninger, hvis de fortsat skal være konkurrencedygtige; opfordrer Kommissionen til at fremsætte henstillinger for at forebygge risikoen for CO₂-lækage;

138. beklager, at Kommissionen ikke har understreget sin støtte til forsigtighedsprincippet i forbindelse med sektorer, hvor der anvendes teknologier, som endnu ikke er bevist ufarlige;

139. understreger, at landene i Sydeuropa betaler de højeste gaspriser i Europa, hvilket giver virksomhederne, især energitunge virksomheder, en ulempe i konkurrencen, samtidig med at risikoen for kulstoflækage øges;

140. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at se på betingelserne i de langsigtede energiforsyningskontrakter og reviderer de gasforsyningskontrakter, der er baseret på olieindekseringsmekanismer, og til og bevæge sit i retning af en hub-baseret prissættelse og mere konkurrence på det indre marked; opfordrer Kommissionen til at bistå med at undersøge mulighederne for at genforhandle disse kontrakter og lette overgangen til mere fleksible alternativer og dermed bidrage til opfyldelsen af målet om bedre adgang til gas for alle medlemsstater;

En regional RISE-strategi med særlig vægt på Sydeuropa

141. anbefaler en tværregional industripolitisk tilgang, som kan sætte gang i økonomier i tilbagegang og hvis industrigrundlag er truet; henviser til det presserende behov for at gennemføre foranstaltninger til støtte for de industrisektorer, der er mest berørt af krisen og den internationale konkurrence; støtter strategier for høj værditilvækst i integreringen af navnlig de sydlige økonomier i globale værdikæder; mener, at intelligente specialiseringsstrategier er særligt relevante i denne forbindelse, og at eksisterende industrielle styrker skal fremmes gennem en øget innovation og specialisering; mener, at der samtidig med intelligente specialiseringsstrategier for så vidt angår adgang til finansiering er behov for en investeringsstrategi for de sydlige medlemsstater;

Onsdag den 15. januar 2014

142. understreger, at lånemulighederne skal forbedres i de kriseramte lande; mener, at man kunne indføre et mikrokreditprogram, som skal finansieres af EIB eller nationale udviklingsbanker, hvilket ville give små og mellemstore virksomheder mulighed for at afvikle ordrer;

143. henviser til, at en række regioner er kendetegnet ved afsides beliggenhed, og at manglende hensigtsmæssig og velforbundet infrastruktur påvirker deres konkurrenceevne på det indre marked og uden for EU; konstaterer, at det særligt er tilfældet for visse områder i Sydeuropa, men at andre regioner i Øst- og Nordeuropa, hvor en stor del af EU's råstoffer befinder sig, også har behov for at blive bedre forbundet med resten af Unionen; opfordrer Kommissionen til at fremme en fuld infrastrukturintegration af navnlig de sydlige økonomier, især jernbane, energi og ikt, og understreger nødvendigheden af at tilpasse faciliteten for netforbindelser i Europa til dette formål; opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at garantere et hensigtsmæssigt finansieringsniveau og forenkle administrative procedure med henblik på at fremme OPP, projektf finansiering og projektoptioner; beklager, at den iberiske halvø ikke er fuldt ud integreret i de europæiske energi- og jernbanemarkeder og at den sammen med dele af Syd- og Østeuropa ikke er integreret i Europas energimarked;

144. påpeger, at de sydlige regioner har et stort potentiale for at udvikle vedvarende energikilder som en strategisk sektor; opfordrer til, at der gennemføres foranstaltninger, som kan stimulere markederne i disse regioner, herunder aktioner, som tilskynder til mikroenergifremstilling i virksomheder, der gerne vil producere deres egen elektricitet og sælge overskydende energi på fordelingsnettet;

145. understreger, at øget diversitet i energiforsyningen og anvendelse af indenlandske ressourcer, herunder vedvarende energi, kan spille en vigtig rolle i de sydlige økonomiers genfødsel; bemærker, at de sydlige lande er meget afhængige af importeret energi, i nogle tilfælde fra en enkelt leverandør;

146. understreger betydningen af ikt-infrastruktur, især fleksible og mobile løsninger, for den industrielle udvikling i randområder og tyndt befolkede områder;

147. understreger betydningen af udveksling af bedste praksis og markedsintroduktionsmekanismer; glæder sig over forslag om at styrke øge samarbejdet og den industrielle symbiose mellem og udvikle netværk for ressourceeffektive rådgivningstjenester; mener, at en indsats for at skabe mere industriel symbiose kunne bidrage til at skabe mere værdi og større effektivitet; bemærker, at Det Forenede Kongeriges model for industriel symbiose kunne anvendes som skabelon for andre medlemsstater;

148. understreger, at omdannelsen af kapital selskaber til andels selskaber har været en succes i nogle regioner, hvor det effektivt sikrer en langsigtet strategi og forankrer dem i den lokale økonomi, hvilket giver dem en andel i lokal bæredygtig udvikling; bemærker, at kooperativer udgør en vigtig økonomisk realitet i EU, hvor over 160 000 kooperative virksomheder ejes af 123 mio. medlemmer, herunder over 50 000 kooperative virksomheder inden for industri og service, som giver job til 1,4 mio. mennesker og gennemsnitligt bidrager med 5 % til hver medlemsstats BNP; mener i den forbindelse, at der også bør tages hensyn til kooperativernes forretningsmodel og deres særlige kendetegn i de relevante EU-politikker;

149. mener, at økonomierne i EU's sydlige medlemsstater kan få fordel af nye eksportmarkeder og er strategisk velbeliggende for markederne i det sydlige Middelhavsområde, mens landene i Østeuropa tilsvarende kan få fordel af nye eksportmarkeder i landene i Samfundet af Uafhængige Stater; opfordrer til fremme af iværksætterånden og indvandrere fra Syd- og Østeuropa til at skabe virksomheder, som kan få adgang til disse eksportmarkeder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme forretningsforbindelserne mellem de nordlige og sydlige middelhavslande; glæder sig også over næstformand Tajanis væksttiltag; mener, at en større fokusering på de stærke regionale industriområder og industriklynger kan forbedre konkurrenceevnen til gavn for den strukturelle udvikling i Europa; opfordrer til, at dette på afgørende måde indgår i den fremtidige institutionelle og strukturelle udvikling;

150. mener, at en større fokusering på de stærke regionale industriområder og industriklynger kan forbedre konkurrenceevnen til gavn for den strukturelle udvikling i Europa; opfordrer til, at dette på afgørende måde indgår i den fremtidige institutionelle og strukturelle udvikling;

o

o o

151. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0036

Markedsføring med henblik på dyrkning af et majsprodukt, der er genetisk modificeret

Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om forslag til Rådets afgørelse om markedsføring med henblik på dyrkning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af et majsprodukt (*Zea mays* L., linje 1507) der er genetisk modificeret med henblik på resistens over for visse skadelige sommerfuglearter (2013/2974(RSP))

(2016/C 482/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse om markedsføring med henblik på dyrkning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af et majsprodukt (*Zea mays* L., linje 1507) der er genetisk modificeret med henblik på resistens over for visse skadelige sommerfuglearter (COM(2013)0758),
- der henviser til udkast til Kommissionens beslutning om markedsføring med henblik på dyrkning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af et majsprodukt (*Zea mays* L., linje 1507) der er genetisk modificeret med henblik på resistens over for visse skadelige sommerfuglearter (D003697/01), som blev sendt til afstemning i det udvalg, der omtales i artikel 30 i direktiv 2001/18/EF, den 25. februar 2009,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 1, første afsnit,
- der henviser til afstemningen i det i artikel 30 i direktiv 2001/18/EF om majs 1507 omtalte udvalg den 25. februar 2009, hvor der ikke blev afgivet nogen udtalelse,
- der henviser til de seks videnskabelige udtalelser vedrørende majs 1507 fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) panel for genetisk modificerede organismer fra 2005 til november 2012,
- der henviser til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 365/2013 af 22. april 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstoffet glufonisat ⁽²⁾,
- der henviser til Miljørådets konklusioner om genetisk modificerede organismer (GMO'er), som blev vedtaget den 4. december 2008,
- der henviser til sin holdning, der blev vedtaget ved førstebehandlingen den 5. juli 2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om ændring af direktiv 2001/18/EF for så vidt angår medlemsstaternes mulighed for at begrænse eller forbyde dyrkning af GMO'er på deres område ⁽³⁾,
- der henviser til det særlige Eurobarometer 354 om fødevarerrelaterede risici ⁽⁴⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions Rets (Syvende Afdelings) dom af 26. september 2013 vedrørende tilladelse til udsætning i miljøet af majs 1507 (sag T-164/10) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 111 af 23.4.2013, s. 27.

⁽³⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 350.

⁽⁴⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/factsheet/docs/reporten.pdf>

⁽⁵⁾ http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?doclang=EN&text=&pageIndex=0&part=1&mode=lst&docid=142241&occ=first&dir=&cid=127901

Torsdag den 16. januar 2014

- der henviser til artikel 5, stk. 5, i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 88, stk. 2, og stk. 3,
- A. der henviser til artikel 18, stk. 1, i direktiv 2001/18/EF, hvoraf det fremgår, at en afgørelse om udsætning i miljøet af en genetisk modificeret organisme (GMO) skal indeholde de samme oplysninger som anført i artikel 19, stk. 3;
- B. der henviser til, at det i artikel 19, stk. 3, i direktiv 2001/18/EF fastlægges, at den i artikel 18 omhandlede skriftlige tilladelse i alle tilfælde udtrykkeligt skal angive bl.a. betingelser for beskyttelse af særlige økosystemer/miljøer og/eller geografiske områder;
- C. der henviser til, at en sådan angivelse mangler i Kommissionens forslag;
- D. der henviser til, at det stående udvalg afstemning den 25. februar 2009 om et forslag fra Kommissionen om tilladelse ikke førte til nogen udtalelse; der henviser til, at kun seks medlemsstater stemte for forslaget, mens tolv medlemsstater stemte imod, og syv undlod at stemme;
- E. der henviser til, at Kommissionen på baggrund af EFSA's anbefalinger og for at opfylde betingelserne for en tilladelse foretog væsentlige ændringer i forslaget, f.eks. vedrørende mærkningsregler, overvågning og praksis i forvaltningsplanen for insektresistens;
- F. der henviser til, at ændringerne til den version, der blev stemt om i det stående udvalg den 25. februar 2009, omfatter sletning af henvisningerne til den glufosinattolerante egenskab ved majs 1507 og inddragelse af et krav om at informere operatørerne om ikke at anvende produktet med glufosinatherbicer på måder, der afviger fra normal praksis med majs, der ikke er tolerant over for glufosinat;
- G. der henviser til, at det ændrede forslag ikke blev drøftet med medlemsstaternes eksperter, og at der ikke blev stemt om det i det stående udvalg, men at det blev fremsendt direkte til Ministerrådet;
- H. der henviser til, at Den Europæiske Unions Rets afgørelse af 26. september 2013 om Pioneer Hi-Bred Internationals ansøgning om udsætning i miljøet af majs 1507 ikke er til hinder for, at Kommissionen genovervejer sin holdning og fremsætter et nyt forslag til det stående udvalg i forlængelse af en beslutning fra Europa-Parlamentet i henhold til artikel 8, stk. 1, i Rådets afgørelse 1999/468/EF, hvori det anbefales ikke at tillade majs 1507;

EFSA-risikovurdering

- I. der henviser til, at EFSA efter afstemningen i det stående udvalg på Kommissionens anmodning udarbejdede tre videnskabelige udtalelser, der opdaterede dets tidligere anbefalinger om risikovurdering og risikostyring;
- J. der henviser til, at EFSA i sin udtalelse fra februar 2012 udtrykkeligt udtrykte uenighed med ansøgerens konklusion om, at den af ansøgeren påberåbte undersøgelse leverede tilstrækkelig dokumentation for, at majs 1507 udgør en ubetydelig risiko for sommerfugle uden for målgruppen i EU, men i stedet påpegede, at meget følsomme sommerfugle og natsværmere uden for målgruppen kan være i fare, når de udsættes for pollen fra majs 1507 ⁽²⁾;
- K. der henviser til, at det Bt-toksin, som produceres af majs 1507, Cry1F, adskiller sig fra de sædvanlige typer af Bt-toksiner og har vist sig at have forskellige indvirkninger på sommerfugle uden for målgruppen; der henviser til, at der er blevet foretaget få undersøgelser af proteinet Cry1F og ingen undersøgelser om dets indvirkning på akvatiske arter eller jordbundsorganismer; der henviser til, at EFSA påpeger, at mængden af proteinet Cry1F i pollen fra majs 1507 er omkring 350 gange det Cry1Ab-proteinindhold, der findes i pollen fra majs MON 810 ⁽³⁾;

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/2429.htm>

⁽³⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/2429.pdf>

Torsdag den 16. januar 2014

L. der henviser til, at Pioneer efter anmodning fra Kommissionen afviste at revidere sin ansøgning om tilladelse og fremlægge yderligere dokumenter vedrørende kontrol og risikobegrænsende foranstaltninger for organismer uden for målgruppen;

M. der henviser til, at EFSA erkender ikke at have overvejet de potentielle risici forbundet med andre egenskaber ved majs 1507 i sin risikovurdering, navnlig dens tolerance over for herbicidet ammoniumglufosinat⁽¹⁾, selv om denne egenskab kan medføre en øget anvendelse af glufosinat;

Glufosinat

N. der henviser til, at EFSA er forpligtet til at vurdere de indirekte virkninger som anvendelsen af pesticider som led i miljøkonsekvensvurderingen samt vurdere de mulige indvirkninger på biodiversitet og organismer uden for målgruppen, som den enkelte genmanipulerede herbicidtolerante afgrøde kan forårsage som følge af en ændring af landbrugspraksis (herunder indvirkninger som følge af anderledes anvendelse af herbicider)⁽²⁾;

O. der henviser til, at glufosinat er klassificeret som reproduktionstoksisk og således er omfattet af udelukkelses-kriterierne i forordning (EF) nr. 1107/2009; der henviser til, at udelukkelseskriterierne for allerede godkendte stoffers vedkommende gælder, når godkendelsen skal fornyes; der henviser til, at godkendelsen af glufosinat udløber i 2017⁽³⁾; der henviser til, at anvendelsen af glufosinat derfor i princippet bør ophøre i 2017;

P. der henviser til, at majs 1507 i andre lande end EU, f.eks. i USA og Canada, markedsføres af producenten som en glufosinattolerant afgrøde, mens ansøgeren ved ansøgningen i EU argumenterer for, at genet for glufosinattolerance kun skulle anvendes som et markør-gen;

Q. der henviser til, at det er uklart, hvorledes Kommissionen agter at gennemføre det kommende forbud mod glufosinat, så længe det stadig er tilgængeligt på markedet;

Den generelle situation for GMO'er i EU

R. der henviser til, at ingen GMO er blevet godkendt til dyrkning i EU siden 2010, hvor Amflorakartoflen blev tilladt; der henviser til, at tilladelsen blev annulleret af Den Europæiske Unions Ret den 13. december 2013, og der henviser til, at den eneste anden afgrøde, som er blevet godkendt til dyrkning, er Monsanto's majs MON 810, i forbindelse med hvilken man har afventet forlængelse af tilladelsen i nogle år;

S. der henviser til, at det er generelt accepteret — som bekræftet i Miljørådets førnævnte konklusioner af 4. december 2008 — at der hidtil ikke i tilstrækkeligt omfang er blevet taget højde for de langsigtede virkninger af GMO-dyrkning og konsekvenserne for organismer uden for målgruppen inden for rammerne af risikovurderingen;

T. der henviser til, at såvel Rådet⁽⁴⁾ som Europa-Parlamentet⁽⁵⁾ anerkender nødvendigheden af en mere restriktiv vurdering af de langsigtede virkninger af GMO'er og af uafhængig forskning i de potentielle risici, som er forbundet med udsætningen eller markedsføringen af GMO'er, herunder behovet for at give uafhængige forskere adgang til alt relevant materiale;

U. der henviser til, at størstedelen af forbrugerne er bekymrede over genetisk modificerede fødevarer, som det bl.a. fremgår af det særlige Eurobarometer 354 i 2010; der henviser til, at genetisk modificeret majs 1507 ikke giver forbrugerne nogen fordele;

1. modsætter sig vedtagelsen af forslaget til Rådets afgørelse om markedsføring med henblik på dyrkning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af et majsprodukt (*Zea mays* L., linje 1507) der er genetisk modificeret med henblik på resistens over for visse skadelige sommerfuglearter;

⁽¹⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/2429.htm>

⁽²⁾ Kommissionens skrivelse til EFSA af 8. september 2008 vedrørende miljøkonsekvensvurdering af herbicidtolerante planter.

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:111:0027:0029:DA:PDF>

⁽⁴⁾ Miljørådets konklusioner af 4. december 2008.

⁽⁵⁾ Se ovennævnte holdning af den 5. juli 2011.

Torsdag den 16. januar 2014

2. mener, at forslaget til Rådets afgørelse overskrider de gennemførelsesbeføjelser, der er fastlagt i direktiv 2001/18/EF;
 3. henstiller til Rådet at forkaste Kommissionens forslag;
 4. opfordrer Kommissionen til at undlade at stille forslag om at tillade nogen ny GMO-variant og til ikke at forny gamle tilladelser, før risikovurderingsmetoderne er blevet væsentligt forbedret;
 5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0037

Overholdelse af den grundlæggende rettighed til fri bevægelighed i EU

Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om overholdelse af den grundlæggende rettighed til fri bevægelighed i EU (2013/2960(RSP))

(2016/C 482/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 21, 45, 47 og 151 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 15, 21, 29, 34 og 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område ⁽¹⁾, særlig artikel 7,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen ⁽²⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽³⁾ og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. juli 2010 om bekræftelse af arbejdstagernes fri bevægelighed: rettigheder og den vigtigste udvikling (COM(2010)0373),
 - der henviser til undersøgelse af 14. oktober 2013: »A fact finding analysis on the impact on the Member States' social security systems of the entitlements of non-active intra-EU migrants to special non-contributory cash benefits and healthcare granted on the basis of residence«,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. november 2013 om fri bevægelighed for EU-borgere og deres familiemedlemmer: fem foranstaltninger, der gør en forskel (COM(2013)0837),
 - der henviser til erklæring af 5. december 2013 fra næstformand i Kommissionen, Viviane Reding, til Rådet for Retlige og Indre Anliggender om fri bevægelighed,
 - der henviser til kommissær László Andors erklæring af 1. januar 2014 om ophør af restriktioner mod den frie bevægelighed for arbejdstagere fra Bulgarien og Rumænien,
 - der henviser til sin beslutning af 2. april 2009 om anvendelsen af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 29. marts 2012 om rapport om Unionsborgerskab 2010 — Afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder ⁽⁶⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at retten til fri bevægelighed er knæsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde som en af de fire grundlæggende frihedsrettigheder i Den Europæiske Union og er direkte knyttet til unionsborgerskabet;
- B. der henviser til, at fri bevægelighed er en af Unionens helt centrale værdier, som giver borgerne mulighed for at vælge, hvor de vil bo og arbejde, og skaber mobilitet og udvikling på arbejdsmarkedet, i uddannelsessystemet og på andre felter;

⁽¹⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ EUT L 141 af 27.5.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 137 E af 27.5.2010, s. 6.

⁽⁶⁾ EUT C 257 E af 6.9.2013, s. 74.

Torsdag den 16. januar 2014

- C. der henviser til, at fri bevægelighed er en ret, som er garanteret alle europæiske borgere, uanset nogle medlemsstaters potentielle indførelse af grænsekontrol af EU-borgere ved indrejse på deres område; der henviser til, at den omstændighed, at ikke alle medlemsstater indgår i Schengenområdet, ikke berører alle EU-borgeres ret til fri bevægelighed inden for Unionen;
- D. der henviser til, at EU-borgerne betragter fri bevægelighed som den rettighed, der er tættest knyttet til unionsborgerskabet, og som Unionens mest positive resultat, og at de samtidig mener, at fri bevægelighed medfører økonomiske fordele for deres lands økonomi;
- E. der henviser til, at EU-arbejdstageres nettobidrag til værtslandets velfærdssystem svarer til nationale arbejdstageres;
- F. der henviser til, at fordelene ved mobile EU-arbejdstageres fri bevægelighed for værtslandets udvikling er synlige overalt i Europa, navnlig inden for sundhedssektoren, landbrug og byggeri;
- G. der henviser til, at EU-borgernes ret til at bosætte sig hvor som helst i Unionen gælder ubegrænset for alle EU-borgere, men at den i henhold til direktiv 2004/38/EF efter tre måneder er betinget af, at de opfylder visse lovfastsatte betingelser, således at de ikke bliver en byrde for værtslandet; der henviser til, at arbejdstagernes frie bevægelighed er et bærende element i Unionens indre markeds succes; der henviser til, at selv om kun 2,8 % af alle EU-borgere bor i en anden medlemsstat end deres egen, er de et central element i det indre markeds succes og styrker Europas økonomi;
- H. der henviser til, at princippet om ligebehandling eller forbud mod forskelsbehandling indebærer, at alle EU-borgere har samme rettigheder og pligter som værtslandets statsborgere (forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 bygger på dette princip); der henviser til, at alle medlemsstaterne med hensyn til disse principper frit kan bestemme, hvilke sociale sikringsydelser de vil indrømme og på hvilke betingelser; der henviser til, at EU-reglerne om koordinering af de sociale sikringsordninger ikke tillader forskelsbehandling af EU-borgere, der er arbejdstagere eller direkte familiemedlemmer hertil, eller som har deres sædvanlige opholdssted i den pågældende medlemsstat, i forhold til socialsikringsydelser;
- I. der henviser til, at det moderne europæiske samfund, bl.a. som følge af industrielle forandringer, globaliseringen, nye arbejdsmønstre, ændringerne i befolkningens sammensætning og udviklingen inden for transportmidler, har behov for en højere grad af mobilitet blandt arbejdstagere;
- J. der henviser til, at arbejdstagernes frie bevægelighed er en positiv samfundsøkonomisk faktor for både Unionen og medlemsstaterne og udgør en milepæl for EU-integrationen, den økonomiske udvikling, den sociale samhørighed, individets muligheder for at dygtiggøre sig fagligt, modvirker de negative følger af den økonomiske krise og konsoliderer Unionen som en stærkere økonomisk magt, der er forberedt på at håndtere de udfordringer, der er forbundet med globale ændringer;
- K. der henviser til, at overgangsordningerne for fri bevægelighed for arbejdstagere fra Bulgarien og Rumænien pr. 1. januar 2014 er blevet ophævet;
- L. der henviser til, at Rådet har gentaget sin støtte til fri bevægelighed og har anerkendt de gensidige fordele, den medfører, f.eks. under en debat for nylig i Rådet for Retlige og Indre Anliggender (den 8. oktober 2013 og den 5.-6. december 2013);
- M. der henviser til, at den frie bevægelighed for EU-borgere i et år med valg til Europa-Parlamentet for nogle politiske partier er blevet et varmt emne i valgkampagnen; der henviser til, at der er en risiko for, at denne debat, hvis den ikke håndteres rationelt, vil kunne føre til, at EU-borgere fra visse medlemsstater eller mobile EU-borgere gøres til syndebukke, og vil kunne skabe øget racisme og fremmedhad; der henviser til, at fremtrædende europæiske politikere for nylig har fremsat adskillige erklæringer, der underminerer retten til fri bevægelighed;
- N. der henviser til, at nylige undersøgelser fra Kommissionen har vist, at mobile arbejdstagere er nettobidragydere til værtslandenes økonomier og budgetter; der henviser til, at mobile arbejdstagere samlet set betaler mere til værtslandets budgetter i skatter og sociale bidrag end de modtager i ydelser, idet sundhedsudgifterne til ikke-aktive mobile EU-borgere er meget lave i forhold til sundhedsudgifterne totalt (0,2 %) og i forhold til værtslandenes økonomier (0,01 % af BNP), og at EU-borgere udgør en meget lille del af modtagerne af særlige ikke-bidragspligtige ydelser;

Torsdag den 16. januar 2014

1. opfordrer medlemsstaterne til at efterleve traktatens bestemmelser med hensyn til EU-regler om fri bevægelighed og sikre, at principperne om ligestilling og den grundlæggende ret til fri bevægelighed overholdes af alle medlemsstaterne;
2. modsætter sig kraftigt den holdning, der indtages af visse europæiske ledere, der kræver ændringer og indskrænkning af borgernes frie bevægelighed; opfordrer medlemsstaterne til at afholde sig fra enhver form for foranstaltninger, der kan påvirke retten til fri bevægelighed, som er baseret på EU's grundlæggende lovgivning;
3. forkaster ethvert forslag om at lægge loft over antallet af migranter i Unionen, da det strider mod EU-traktatens princip om fri bevægelighed for personer; påpeger, at arbejdskraftens mobilitet bidrager til at forbedre den europæiske økonomis konkurrenceevne;
4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for en streng håndhævelse af EU-retten og dermed garantere ligebehandling og ikke-forskelsbehandling af alle EU-arbejdstagere for så vidt angår adgang til beskæftigelse, ansættelses- og arbejdsvilkår, aflønning, afskedigelse, sociale ydelser og skattemæssige fordele, hvorved der sikres fair konkurrence mellem virksomhederne, og opfordrer de nationale myndigheder til at bekæmpe enhver uberettiget begrænsning af eller hindring for arbejdstagernes ret til fri bevægelighed samt enhver udnyttelse af arbejdstagere;
5. minder om, at den frie bevægelighed for arbejdstagere giver alle EU-borgere, uanset hvor de bor, ret til frit at flytte til en anden medlemsstat for at arbejde og/eller opholde sig der i arbejdsøjemed;
6. hilser med tilfredshed Kommissionens meddelelse COM(2013)0837, som foreslår fem foranstaltninger for at hjælpe medlemsstaterne og de lokale myndigheder med at anvende EU-lovgivning og EU-værktøjer på optimal vis, og giver i denne forbindelse sin fulde støtte til følgende foranstaltninger, der skal gennemføres sammen med medlemsstaterne: hjælpe medlemsstaterne med at bekæmpe proformaægteskaber (håndbog); hjælpe myndighederne med at anvende Unionens regler om koordinering af de sociale sikringsordninger (praktisk vejledning); hjælpe medlemsstaterne med at løfte udfordringerne ved social integration (finansiering); udveksling af bedste praksis mellem lokale myndigheder og træning af og støtte til lokale myndigheder for at hjælpe de ansatte med at anvende EU- bestemmelserne om fri bevægelighed;
7. opfordrer medlemsstaterne til ikke at forskelsbehandle mobile EU-arbejdstagere og uretmæssigt sidestille retten til fri bevægelighed i arbejdsøjemed med påstande om misbrug af sociale sikringsordninger og understreger, at ingen af de medlemsstater, der har klaget over denne byrde, har efterkommet opfordringen til at forelægge Kommissionen beviser;
8. opfordrer Kommissionen til systematisk og grundigt at overvåge overholdelsen af den grundlæggende ret til fri bevægelighed for EU-arbejdstagere; tilskynder Kommissionen til at fortsætte sine nuværende bestræbelser på at sikre, at medlemsstaterne omsætter og gennemfører direktiv 2004/38/EF fuldt ud og korrekt, og til i den forbindelse til fulde at udnytte sin beføjelse til at indlede traktatbrudsprocedurer;
9. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud og i åbenhed at gøre brug af de tilgængelige midler under EU-fonde (såsom Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling) til at fremme integration, social inklusion og bekæmpelse af fattigdom og til at støtte lokalsamfunds bestræbelser på at håndtere stigninger i antallet af marginaliserede borgere;
10. minder medlemsstaterne om deres sociale ansvar for at imødegå misbrug af deres sociale velfærdssystemer, uanset om misbruget begås af deres egne borgere eller borgere fra andre medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne til at overholde bestemmelserne i direktiv 2004/38/EF og til at imødegå eventuelt misbrug;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0038

EU-borgerskab til salg**Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om EU-borgerskab til salg (2013/2995(RSP))**

(2016/C 482/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 4, 5, 9 og 10 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der påpeger, at hver medlemsstat forventes at handle ansvarligt og bevare Unionens fælles værdier og resultater, og at disse værdier og resultater er uvurderlige, samt at der ikke kan sættes et prisskilt på dem;
- B. der henviser til, at en række medlemsstater har indført ordninger, der direkte eller indirekte indebærer salg af EU-borgerskab til statsborgere fra tredjelande;
- C. der henviser til, at et stigende antal medlemsstater udsteder midlertidige eller permanente opholdstilladelser til statsborgere fra tredjelande, der foretager investeringer i den pågældende medlemsstat;
- D. der henviser til, at der i nogle medlemsstater kan opnås fast opholdstilladelse, der giver adgang til hele Schengenområdet, og at visse medlemsstater er ved at træffe foranstaltninger, der kan føre til reelt salg af statsborgerskab i den pågældende medlemsstat;
- E. der henviser til, at disse investeringsprogrammer i visse tilfælde har eventuelle uheldige følgevirkninger som f.eks. forvriddning af de lokale boligmarkeder;
- F. der henviser til, at den maltesiske regering i særdeleshed for nylig har taget skridt til at indføre en ordning med direkte salg af maltesisk statsborgerskab, hvilket automatisk indebærer direkte salg af EU-borgerskab som helhed uden noget opholdskrav;
- G. der understøtter, at direkte salg af EU-borgerskab i denne form undergraver den gensidige tillid, som Unionen bygger på;
- H. der henviser til, at EU-borgere navnlig har ret til at færdes og opholde sig frit i EU, har valgret og er valgbare ved kommunale valg og valg til Europa-Parlamentet, uanset hvor de bor i EU, på samme betingelser som statsborgere i den pågældende medlemsstat og har ret til at blive bistået af en anden medlemsstats ambassade eller konsulat uden for EU på samme vilkår som statsborgere i denne medlemsstat, hvis deres egen ikke er repræsenteret;
- I. der påpeger, at EU er baseret på en gensidig tillid mellem medlemsstaterne, der er opbygget over mange år på grundlag af en imødekommende indstilling fra medlemsstaternes side og fra EU som helhed;
- J. der understreger, at der også er udtrykt bekymring over kriminelle aktiviteter i forbindelse med disse investeringsprogrammer, herunder spørgsmål som f.eks. hvidvaskning af penge;
- K. der henviser til, at der er udtrykt bekymring over en eventuel forskelsbehandling, fordi denne praksis i medlemsstaterne kun gør det muligt for de mest velhavende tredjelandstatsborgere at opnå unionsborgerskab, uden at der tages hensyn til andre kriterier;
- L. der henviser til, at det ikke er klart, hvorvidt de maltesiske borgere vil få gavn af denne nye politik f.eks. gennem skatteopkrævning, da det ikke kræves, at de berørte udenlandske investorer skal betale skat; minder om, at statsborgerskab ikke kun medfører rettigheder, men også forpligtelser;
- M. der henviser til, at unionsborgerskabet er et af EU's vigtigste resultater, og at spørgsmål om ophold og statsborgerskab i henhold til EU-traktaterne henhører under medlemsstaternes enekompetence;

Torsdag den 16. januar 2014

1. frygter, at denne måde at erhverve maltesisk statsborgerskab på samt andre nationale ordninger, der kan omfatte direkte salg, direkte eller indirekte, af EU-statsborgerskab, undergraver selve begrebet unionsborgerskab;
 2. opfordrer medlemsstaterne til at være sig deres ansvar bevidst og opfylde deres forpligtelser med hensyn til at beskytte Unionens værdier og målsætninger;
 3. opfordrer Kommissionen til som traktaternes vogter tydeligt at angive, hvorvidt disse nye ordninger lever op til ånd og bogstav i traktaterne og Schengenrænskodeksen og EU's bestemmelser om forbud mod forskelsbehandling;
 4. gentager, at det i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union fastsættes, at »i medfør af princippet om loyalt samarbejde respekterer Unionen og medlemsstaterne hinanden og bistår hinanden ved gennemførelsen af de opgaver, der følger af traktaterne«;
 5. ser med bekymring på virkningerne af nogle af de investorordninger og ordninger for statsborgerskab, der for nylig er indført i forskellige EU-medlemsstater;
 6. er bevidst om, at forhold vedrørende ophold og statsborgerskab hører under medlemsstaternes kompetence; opfordrer dog medlemsstaterne til at udvise varsomhed ved udøvelsen af deres kompetencer på dette område og tage højde for eventuelle følgevirkninger;
 7. bemærker, at unionsborgerskab indebærer en vis tilknytning til EU og afhænger af personens tilknytning til EU og EU's medlemsstater eller den personlige tilknytning til EU-borgere; understreger, at unionsborgerskab aldrig må blive til en handelsvare, der kan sælges;
 8. understreger, at de rettigheder, som et unionsborgerskab medfører, er baseret på menneskelig værdighed og ikke bør købes eller sælges for nogen pris;
 9. understreger, at adgangen til finansielle midler ikke bør være det vigtigste kriterium, hvad angår tildelingen af unionsborgerskab til tredjelandstatsborgere; opfordrer medlemsstaterne til at tage højde for svigrelaterede kriminelle problemer som hvidvaskning af penge;
 10. konstaterer, at konkurrence om mere attraktive investeringsvilkår eller finansielle ressourcer kan resultere i, at normerne for og kravene til erhvervelse af opholdstilladelse i Schengenområdet og unionsborgerskab mindskes;
 11. opfordrer Kommissionen til at vurdere de forskellige ordninger for statsborgerskab i lyset af EU's værdier og ånd og bogstav i EU-lovgivningen og EU-praksis på området og fremlægge anbefalinger med henblik på at forebygge, at sådanne ordninger undergraver de værdier, som EU bygger på, samt retningslinjer for adgang til EU-statsborgerskab via nationale ordninger;
 12. opfordrer Malta til at bringe landets nuværende ordning for statsborgerskab i overensstemmelse med EU's værdier;
 13. opfordrer de medlemsstater, der har indført nationale ordninger, der muliggør direkte eller indirekte salg af unionsborgerskab til tredjelandstatsborgere, til at bringe dem i overensstemmelse med ånden i EU's værdier;
 14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0039

Statusrapport 2013 for Serbien**Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om statusrapport 2013 for Serbien (2013/2880(RSP))**

(2016/C 482/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003 om muligheden for, at landene på Vestbalkan kan indtræde i Den Europæiske Union,
- der henviser til Rådets afgørelse 2008/213/EF af 18. februar 2008 om principperne, prioriteterne og betingelserne for det europæiske partnerskab med Serbien, herunder Kosovo som defineret ved De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999, og om ophævelse af afgørelse 2006/56/EF ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens udtalelse af 12. oktober 2011 om Serbiens ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union (SEC(2011)1208) og Kommissionens meddelelse af 12. oktober 2011 med titlen »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2011-2012« (COM(2011)0666),
- der henviser til konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender) af 11. december 2012 om udvidelse og stabiliserings- og associeringsprocessen,
- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side, som trådte i kraft den 1. september 2013; der henviser til det første møde i november 2013 i det parlamentariske udvalg under stabiliserings- og associeringsaftalen, som skal bringe Europa-Parlamentet og den serbiske Nationalforsamling sammen i en løbende dialog,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 (1999), Den Internationale Domstols rådgivende udtalelse af 22. juli 2010 om spørgsmålet om overensstemmelse mellem folkeretten og Kosovos ensidige uafhængighedserklæring og til FN's Generalforsamlings resolution af 9. september 2010, hvori udtalelsens indhold anerkendtes, og hvori EU's vilje til at fremme dialogen mellem Beograd og Pristina ⁽²⁾ blev hilst velkommen,
- der henviser til den fælles erklæring fra den syvende interparlamentariske forsamling EU-Serbien den 18.-19. marts 2013,
- der henviser til energifællesskabstraktaten, der trådte i kraft den 1. juli 2006, og som Serbien er medunderskriver af, samt til energifællesskabets afgørelse D/2012/04/MC/EnC af 18. oktober 2012 om gennemførelsen af direktiv 2009/28/EF om vedvarende energikilder og om ændring af artikel 20 i energifællesskabstraktaten, der fastsætter bindende mål,
- der henviser til tilbagesættelsesaftalen af 8. november 2007 mellem EU og Republikken Serbien ⁽³⁾ og til Rådets forordning (EF) nr. 1244/2009 af 30. november 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2013 om budgetmæssig forvaltning af EU-førtiltrædelsesmidler på områderne retsvæsen og bekæmpelse af korruption i kandidatlandene og de potentielle kandidatlande ⁽⁵⁾ og til sine bemærkninger deri om Serbien,

⁽¹⁾ EUT L 80 af 19.3.2008, s. 46.⁽²⁾ A/RES/64/298.⁽³⁾ EUT L 334 af 19.12.2007, s. 46.⁽⁴⁾ EUT L 336 af 18.12.2009, s. 1.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0434.

Torsdag den 16. januar 2014

- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 28. juni 2013,
 - der henviser til konstitueringen af Serbiens tiltrædelsesforhandlingsdelegation,
 - der henviser til Kommissionens fremskridtsrapport 2013 om Serbien af 16. oktober 2013 (SWD(2013)0412),
 - der henviser til sine tidligere beslutninger,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Det Europæiske Råd den 28. juni 2013 besluttede at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Serbien og afholde den første regeringskonference allersenest i januar 2014 og dermed på ny bekræftede Serbiens europæiske perspektiv i tråd med EU's tilsagn til hele den Vestlige Balkanregion;
- B. der henviser til, at Serbien har taget vigtige skridt i retning af en normalisering af forbindelserne med Kosovo, hvilket har resulteret i den første aftale om principperne for normalisering af 19. april 2013, og har gjort en indsats for i tilstrækkelig grad at opfylde de politiske kriterier og betingelser i stabiliserings- og associeringsprocessen; der henviser til, at tiltrædelsesforhandlingerne udgør et stærkt redskab til overvågning af gennemførelsen af reformer;
- C. der henviser til, at Kommissionen og Serbien den 25. september 2013 påbegyndte screeningen af den gældende EU-ret, og at de startede med kapitel 23 — Retsvæsenet og grundlæggende rettigheder;
- D. der henviser til, at Serbien som ethvert land, der ønsker EU-medlemskab, skal vurderes ud fra dets egne resultater med hensyn til opfyldelse, gennemførelse og overholdelse af det samme sæt kriterier;
- E. der henviser til, at Unionen har bragt retsstatsprincippet i centrum for sin udvidelsespolitik;
- F. der henviser til, at der skal sikres fuld gennemførelse af lovrammerne om beskyttelse af mindretal, navnlig inden for uddannelse, sprogordning og adgang til medier og gudstjenester på mindretalenes sprog;
- G. der henviser til, at Kommissionen har fremhævet behovet for at styrke den økonomiske styring i alle landene på Vestbalkan;
1. ser frem til den formelle indledning af tiltrædelsesdrøftelserne med Serbien, som vil finde sted under den første regeringskonference mellem EU og Serbien den 21. januar 2014; mener, at regeringskonferencen er et historisk skridt for Serbiens europæiske integrationsproces og et udtryk for EU's engagement i udvidelsesprocessen; opfordrer de serbiske myndigheder til at intensivere de EU-relaterede reformer i landet umiddelbart efter konferencen for at leve op til de serbiske borgeres forventninger om en gnidningsfri EU-tiltrædelsesproces og styrke det økonomiske genopsving ved at gøre perspektivet om et EU-medlemskab håndgribeligt;;
 2. glæder sig over det engagement, som den serbiske regering udviser i den europæiske integrationsproces, og tilskynder Serbien til at fortætte de systemiske og socioøkonomiske reformer, som vil gøre det muligt for landet at påtage sig og gennemføre de forpligtelser effektivt, som følger af et kommende medlemskab; understreger, at gennemførelse af reformer fortsat vil være en central indikator for en vellykket integrationsproces, og opfordrer derfor indtrængende myndighederne til at intensivere reformbestrebelse inden for retssystemet, korruptionsbekæmpelse, den offentlige sektor, civil kontrol med forsvars- og sikkerhedssektorerne, energipolitikken for så vidt angår især energibesparelser og vedvarende energi, mediefrihed, beskyttelse af alle mindretal og sårbare grupper samt deres grundlæggende rettigheder, strukturelle ændringer af økonomien, arbejdsmarkedsdialog, forbedring af erhvervs miljøet og bæredygtig forvaltning af naturressourcerne;
 3. glæder sig over stabiliserings- og associeringsaftalens ikrafttræden den 1. september 2013 og det første møde i Stabiliserings- og Associeringsrådet, der blev afholdt den 21. oktober 2013; understreger, at stabiliserings- og associeringsaftalens ikrafttræden er et vigtigt skridt for Serbiens europæiske integrationsproces og udgør den generelle ramme for, at Serbien og EU kan intensivere deres samarbejde om politiske kriterier, tilnærmelse af EU-retten, og forberedelsen af Serbiens fremtidige deltagelse i det indre marked; opfordrer alle involverede parter til at samarbejde på en ansvarlig måde;

Torsdag den 16. januar 2014

4. ser med tilfredshed på den første aftale om principperne for normalisering, som blev indgået i forbindelse med dialogen på højt plan mellem Serbiens og Kosovos premierministre den 19. april 2013, og som åbnede vejen for, at Serbien og Kosovo kan tage yderligere skridt i deres europæiske integrationsproces; ser med tilfredshed på de skridt, der er taget indtil nu ved gennemførelsen af aftalen, og opfordrer myndighederne til at fortsætte gennemførelsen af alle aftaler, der er indgået indtil nu, loyalt og rettidigt; ser med tilfredshed på aftalerne om telekommunikation og energi, der blev indgået i forbindelse med dialogen den 8. september 2013; opfordrer navnlig både Serbien og Kosovo til aktivt og konstruktivt at samarbejde med EULEX for så vidt angår gennemførelsen af aftalen om gensidig retshjælp med henblik på at håndtere det stigende antal anmodninger vedrørende ejendomme i Kosovo; opfordrer begge parter til at opretholde denne konstruktive tilgang i forbindelse med drøftelserne om de kontroversielle og følsomme detaljer, der endnu mangler at blive præciseret og opnået enighed om; opfordrer indtrængende begge parter til fortsat at forsøge at løse problemet med forsvundne personer og glæder sig i denne forbindelse over de første resultater, der er nået inden for rammerne af den Røde Kors-ledede arbejdsgruppe om forsvundne personer; anerkender bestræbelserne for at reducere handlen på det sorte marked mellem Serbien og Kosovo; bemærker, at der vil være behov for en fortsat indsats fra de serbiske og kosovoske leders side for at integrere det serbiske mindretal i det kosovoske samfund og bringe de etniske albanske og de serbiske samfund tættere på hinanden;

5. glæder sig over de første landsdækkende lokalvalg nogensinde i Kosovo den 3. november 2013 og især over den store valgdeltagelse i de serbisk dominerede kommuner syd for Ibarfloden og over, at lokalvalgene i Kosovo generelt blev afviklet i god orden, som det blev skønnet i den foreløbige erklæring fra EU's valgobservationsmission, hvilket er et væsentligt skridt fremad i retning af dannelsen af et fællesskab af serbiske kommuner, hvilket er en del af normaliseringsprocessen; glæder sig over Beograds og Pristinas bestræbelser på at sikre, at valget forløb fredeligt og i overensstemmelse med demokratiske normer; fordømmer på det kraftigste volden og de konstante trusler, der fandt sted i de nordlige kommuner Mitrovica og Zvečan, og opfordrer indtrængende de serbiske myndigheder til at gøre deres yderste for at sikre, at voldsudøverne stilles for en domstol; noterer sig i denne forbindelse den serbiske leders løfte om, at de personer, der er ansvarlige for voldsudbruddene, vil blive draget til ansvar for deres handlinger; bemærker, at der er behov for en yderligere årvågen indsats for at bryde netværket af organiseret kriminalitet og dets bånd til den lokale politiske elite og for at genetablere retsstatsforhold i det nordlige Kosovo; glæder sig over holdningen hos de serbiske politiske ledere, der aktivt har opfordret etniske serbere i Kosovo til at deltage i valget, men bemærker samtidig, at Beograd ikke bør kvæle den politiske pluralisme i det serbiske samfund i Kosovo ved at føre kampagne for et bestemt parti eller en bestemt valgliste;

6. understreger, at der er behov for større gennemsigtighed i formidlingen af resultaterne af Beograd-Pristina-dialogen og for at inddrage de berørte parlamenter og civilsamfund i gennemførelsesprocessen; understreger i denne henseende nødvendigheden af, at de serbiske og kosovoske forhandlere opbygger tillid i offentligheden og hører borgerne, både kvinder og mænd; opfordrer de serbiske myndigheder i Beograd, Mitrovica og syd for Ibarfloden til at gøre mere for at øge forbindelserne mellem Kosovo-serbere og albanere i samfundet, især ved at tilskynde skoler og lokalcentre til at tilbyde undervisning i det albanske sprog; understreger, at Kosovo-albanerne også skal opfordres kraftigt til at interagere mere med de serbiske samfund omkring dem og til at lære det serbiske sprog, da det er et afgørende element for integrationen af det serbiske samfund i det kosovoske samfund, den fremtidige dialog og fælles forvaltning af de to samfund;

7. beklager de fortsatte vanskeligheder, som EU-borgere, der ønsker at rejse ind i Serbien fra Kosovo og derefter forlader Serbien mod et tredjeland, står over for, fordi Serbien ikke anerkender Kosovos ydre grænser, og fordi det som udgangspunkt betragter en første indrejse i Kosovo som en ulovlig indrejse i Serbien; beklager endvidere, at det serbiske grænsepolit i udenlandske pas påfører et annulleringsstempel oven på Kosovo-stemplet; opfordrer Serbien til at revurdere disse politikker som en stærk tillidsskabende foranstaltning, der er et nødvendigt skridt i retning af en normalisering af forbindelserne med Kosovo, og som et konkret middel til at fremme yderligere EU-integration i overensstemmelse med den frie bevægeligheds ånd;

8. opfordrer myndighederne i Serbien og i nabolandene til fortsat at vise god vilje og til at samarbejde fuldt ud med og støtte den særlige taskforce, Special Investigative Task Force, der blev etableret i kølvandet af rapporten fra Europarådets Parlamentariske Forsamling fra december 2010, og tilskynder til, at dets arbejde fremskyndes yderligere;

9. værdsætter den serbiske regerings konstruktive tilgang til forbindelserne med nabolandene, da dette har gjort det muligt at opnå væsentlige fremskridt både med hensyn til det regionale samarbejde og til at opnå tættere forbindelser til EU; gør igen opmærksom på den afgørende betydning, som regionalt samarbejde om energianliggender, bekæmpelse af organiseret kriminalitet og udvikling af transportnetværk samt forsoning og gradvis løsning af bilaterale problemer med nabolandene har for, først og fremmest at der kan ske fremskridt hen imod at lægge den seneste nedarvede konflikt bag sig, og dernæst at Serbiens integration i EU kan lykkes; opfordrer myndighederne til at arbejde tæt sammen med landene i det tidligere Jugoslavien med det formål at løse alle udestående problemer vedrørende arveretlige spørgsmål samt fuldt ud og i god tid at gennemføre alle bilaterale aftaler indgået med nabolandene; opfordrer Serbien til at intensivere bestræbelserne på at løse alle udestående problemer i forholdet til Kroatien, navnlig for så vidt angår savnede personer, grænsedragning og

Torsdag den 16. januar 2014

behandling af krigsforbrydelser, for således at muliggøre fjernelse af de sidste hindringer for at ophæve gensidige retssager om folkedrab ved Den Internationale Domstol; opfordrer myndighederne i Beograd til at støtte og aktivt fremme forfatningsmæssige ændringer i Bosnien-Herzegovina med henblik på at bringe valglovgivningen i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i Sejdić-Finci-sagen samt til at styrke og effektivisere Bosnien-Herzegovinas statslige institutioner, så landet kan komme videre på sin vej mod tiltrædelse af EU;

10. anerkender de seneste fremskridt med hensyn til at lokalisere massegrave og identificere savnede personer fra krigene i Kroatien og Bosnien-Herzegovina og opfordrer de serbiske myndigheder til at foretage en mere grundig undersøgelse af arkiverne og af embedsmænd fra den tidligere jugoslaviske folkehær;

11. opfordrer Serbien til at sikre en stærk parlamentarisk kontrol med tiltrædelsesforhandlingsprocessen; gentager, at det er vigtigt på et tidligt tidspunkt at inddrage dets parlament i udmøntningen af de forpligtelser, man har påtaget sig, i lovgivning og at inddrage civilsamfundet gennem en konstruktiv høringsmekanisme under hele tiltrædelsesprocessen, eftersom det har en vigtig rolle at spille som kritisk observatør af den fortsatte gennemførelse af europæiske reformer, samtidig med at det sikres, at dialog og gode naboskabsforbindelser med Serbiens naboer finder stærkt rod fæste i samfundet; glæder sig over samarbejdet med Kroatien og Montenegro for så vidt angår indsatsen for at udveksle god praksis fra de seneste erfaringer med henblik på at hjælpe Serbien til at komme hurtigt og smidigt gennem tiltrædelsesprocessen;

12. glæder sig over vedtagelsen af strategien og handlingsplanen for domstolsreformen 2013-2018, som bygger på de centrale principper om uafhængighed, upartiskhed, kompetence, kvalitet hos domstolene og ingen politisk indblanding; opfordrer indtrængende myndighederne til at forstærke denne reform i overensstemmelse med Venedigkommissionens anbefalinger, især med hensyn til Parlamentets rolle i forbindelse med udnævnelse af retsembedsmænd og anklagemyndighedens uafhængighed, og med henblik på screeningsprocessen i kapitel 23, som blev påbegyndt den 25. september 2013; understreger vigtigheden af at styrke Det Høje Domstolsråds og Statsanklagerrådets uafhængighed og mindske puklen af ubehandlede sager, da det er en nødvendig forudsætning for en succesfuld afvikling af hele reformprocessen; opfordrer myndighederne til at tilvejebringe alle nødvendige ressourcer til et dommerakademi, som bør medvirke til at garantere meritbaserede ansættelser; understreger behovet for fortløbende videreuddannelse af dommere og anklagere med henblik på håndtering af komplekse finansielle sager og sager om økonomisk kriminalitet; opfordrer indtrængende de ansvarlige myndigheder til at sikre en gennemsigtig og meritbaseret procedure for udnævnelse af dommere og anklagere samt en fuldstændig liste over disciplinærsager mod retsembedsmænd; insisterer endvidere på behovet for at sikre rettidig retsforfølgning og en ensartet retspraksis, offentliggørelse af og let adgang til alle retsafgørelser umiddelbart efter vedtagelsen og en vilkårlig fordeling af sager ved alle retter; er bekymret over den retsusikkerhed, der opstår som følge af det antal dommere, der er indsat midlertidigt i deres embede; gentager, at stærke og uafhængige domstole er nøglen til at sætte i Serbien i stand til at opfylde kriterierne for EU-medlemskab;

13. anbefaler, at loven om tilbagegivelse ændres med henblik på at fjerne alle proceduremæssige og retlige hindringer vedrørende tilbagegivelse i naturalier; og opfordrer den serbiske regering til at gennemføre loven om tilbagegivelse fuldstændig og uden forskelsbehandling; bemærker, at gennemførelsen af denne lov bør ske i overensstemmelse med strafferettens grundlæggende principper, såsom respekten for uskyldsformodningen;

14. glæder sig over vedtagelsen af strategien og handlingsplanen for korruptionsbekæmpelse for 2013-2018 og understreger, at det er nødvendigt løbende at arbejde på en meningsfuld gennemførelse heraf, hvilket er en del af EU's sæt af betingelser, og uden hvilket tiltrædelsen ikke vil lykkes; understreger, at det er vigtigt at stille de økonomiske ressourcer til rådighed, der er nødvendige for en ordentlig gennemførelse af strategien; understreger, at politisk vilje er afgørende for at opnå solide resultater inden for efterforskning af og domsafsigelse i højt profilerede korruptionssager, herunder de 24 privatiseringssager som Korruptionsbekæmpelsesrådet har sat fokus på; glæder sig i denne forbindelse over de første resultater af og endelige domme i kampen mod korruption; understreger samtidigt, at det er nødvendigt at opbygge institutionel kapacitet for at styrke retsstatsprincippet og styrke samarbejde mellem forskellige myndigheder, navnlig inden for domstolene og anklagemyndigheden, med sigte på at håndtere komplekse sager om systemisk korruption og varetage økonomisk efterforskning; mener, at antikorrupsionsagenturets juridiske kompetence og ressourcer bør styrkes; understreger, at finansieringen af alle politiske partier skal være gennemsigtig og i overensstemmelse med EU-standarder; opfordrer myndighederne til at vedtage loven om informanter og sikre dens umiddelbare og smidige gennemførelse som en nødvendig del af antikorrupsionsstrategien;

Torsdag den 16. januar 2014

15. bemærker, at korrupsion og organiseret kriminalitet er udbredt i regionen og også udgør en hindring for Serbiens demokratiske, sociale og økonomiske udvikling; mener, at en regional strategi og øget samarbejde mellem alle lande i regionen er afgørende for at løse disse problemer på en mere effektiv måde;

16. anerkender, at kvinder er vigtige forandringsagenter i det serbiske samfund; noterer sig forbedringen af kvinders repræsentation i det serbiske parlament efter valget i 2012; opfordrer de serbiske myndigheder til at bestrebe sig yderligere på at garantere lige repræsentation; understreger, at kvinder stadig udsættes for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet og i andre dele af samfundslivet, og at de stadig ikke er fuldt repræsenteret i landets politiske liv, herunder på regeringsniveau; understreger, at en effektiv gennemførelse af eksisterende lovgivning om ikkeforskelsbehandling og ligestilling og en yderligere styrkelse af den administrative kapacitet fortsat er væsentlige udfordringer, og opfordrer indtrængende de serbiske myndigheder til at øge deres indsats på disse områder;

17. opfordrer myndighederne til at sikre vidnebeskyttelsesprogrammets troværdighed og professionalisme samt til at forsyne det med passende ressourcer, således at retsvæsenet effektivt kan fortsætte sine processer vedrørende krigsforbrydelser og organiseret kriminalitet; henleder opmærksomheden på, at en række tidligere politibetjente frivilligt forlod vidnebeskyttelsesprogrammet på grund af programmets betydelige mangler;

18. understreger endnu en gang kraftigt sine betænkeligheder ved forfatningsdomstolens afgørelse om at ophæve den selvstyrende provins Vojvodinas garanterede 22 beføjelser, hvilket efterlader et foruroligende antal uløste problemer, som man er nødt til at gøre noget ved; opfordrer i denne sammenhæng til, at der udvises respekt for retsstatsprincippet og nærhedsprincippet; minder endvidere parterne om, at loven om finansiering af den selvstyrende provins ifølge forfatningens bestemmelser skulle have været vedtaget ved udgangen af 2008; opfordrer derfor regeringen til uden yderligere forsinkelse at forelægge sagen for parlamentet, idet den er en afgørende forudsætning for et velfungerende demokrati og en velfungerende retsstat i Serbien;

19. understreger betydningen af en konstruktiv dialog mellem arbejdsmarkedets parter for den økonomiske udvikling i Serbien; opfordrer indtrængende regeringen til at fremme kapacitetsopbygningen af reelt uafhængige fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer og til at skabe en ramme og politisk rum for dialog mellem arbejdsmarkedets parter og kollektive overenskomster;

20. understreger, at det er vigtigt at fremme og beskytte menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og princippet om ikkeforskelsbehandling på alle områder; glæder sig over vedtagelsen af strategien mod forskelsbehandling og understreger, at gennemførelsen heraf er afgørende; glæder sig over de fremskridt, der er gjort indtil videre, men er stadig bekymret over graden af forskelsbehandling i landet, og kræver respekt for alle mindretal for så vidt angår nationalitet, etnisk tilhørsforhold, køn og seksuel orientering og med hensyn til sikring af deres socioøkonomiske og kulturelle rettigheder; understreger, at der bør sættes særlig fokus på de grupper, der er mest udsat for forskelsbehandling og forskelsbehandlende praksis, såsom romaer, kvinder, handicappede og børn; kræver korrekt gennemførelse af Serbiens romastrategi; efterlyser bedre beskyttelse af kvinders rettigheder og ligestillingspolitikker og understreger behovet for fuld gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 og medtagelse af ligestillingsperspektivet i alle relevante regeringspolitikker; fordømmer på det kraftigste myndighedernes beslutning om i lighed med de to foregående år at forbyde den planlagte Pride-parade i Beograd i september 2013, og opfordrer til, at menneskerettighederne for LGBTI-personer støttes på højeste politiske plan; insisterer på, at forsamlingsfriheden skal sikres for alle borgere og mindretal, herunder LGBTI-mindretallet; opfordrer de serbiske myndigheder til at udvikle en proaktiv tilgang til en mere effektiv inklusion af LGBTI-personerne; opfordrer indtrængende regeringen til at intensivere indsatsen året rundt for på en bred front at bekæmpe de voldelige grupper, der har forsøgt at forstyrre og angribe fredelige LGBTI-demonstrationer, for at forhindre disse grupper i at underminere retsstaten og udøvelsen af menneskerettighederne i Serbien; opfordrer desuden de serbiske myndigheder til at løse problemet med det traumatiske efterspil efter volden i 1990'erne som en del af en langsigtet strategi med det formål at afværge en tilbagevenden af optøjer og lovløshed;

21. fremhæver aktive og uafhængige civilsamfundsorganisationers centrale rolle for styrkelse og konsolidering af de demokratiske politiske processer i landet; anerkender det arbejde, der udføres af civilsamfunds- og kvindeorganisationer med hensyn til at fremme LGBT-rettigheder, vold mod kvinder, øge kvinders deltagelse i politik, fredsopbyggende tiltag og civilsamfundets rolle som vagthund; understreger betydningen af dialog med civilsamfundsorganisationerne og den altafgørende rolle, som civilsamfundets aktører spiller ved at bidrage til at fremme det regionale samarbejde om sociale og politiske anliggender; glæder sig over regeringens øgede samarbejde med ngo'er, men opfordrer til, at de høres mere bredt i forbindelse med den politiske proces, herunder udformningen af politikker og love og overvågningen af myndighedernes aktiviteter;

Torsdag den 16. januar 2014

22. opfordrer til større politisk engagement i reformen af den offentlige administration og til, at der gøres en indsats for at etablere et meritbaseret system, navnlig ved at sikre færdiggørelse af den lovgivningsmæssige ramme og dennes fuldstændige overensstemmelse med internationale standarder; anser det for beklageligt, at loven om offentlige ansatte ikke gælder for de lokale myndigheder;

23. understreger, at Serbien har ratificeret ILO's vigtigste konventioner om arbejdsrettigheder såvel som den reviderede europæiske socialpakt; henleder opmærksomheden på, at arbejdsmarkeds- og fagforeningsrettigheder stadig er begrænsede på trods af forfatningsmæssige garantier, og opfordrer Serbien til yderligere at udbygge disse rettigheder; nærer bekymring over, at arbejdsmarkedsdialogen fortsat er meget svag, og at høringen af arbejdsmarkedets parter er uregelmæssig; henstiller til, at der tages yderligere skridt til at styrke det økonomiske og sociale råd for at sikre, at det kan bidrage aktivt til at fremme den sociale dialog og spille en mere aktiv rolle som høringsorgan i lovgivningsprocessen;

24. understreger, at det er nødvendigt at sikre mediefrihed, og glæder sig i den forbindelse over afkriminaliseringen af ærekrænkelse; påpeger, at det er nødvendigt at opretholde en stærk og uafhængig offentlig radio- og tv-spredningsvirksomhed og sikre en stabil og bæredygtig finansiering heraf samt fuldstændig gennemsigtighed med hensyn til ejerskab af medierne; tilskynder til hurtig gennemførelse af mediestrategien og de dertil hørende udkast til lovforslag, herunder at der hurtigt stilles internetadgang til rådighed for alle; er dybt bekymret over de fortsatte trusler mod journalister og gentager sin opfordring til myndighederne om at få afsluttet igangværende efterforskninger af drab på journalister; mener, at der bør tages yderligere skridt til at sikre journalister et sikkert miljø, hvori de kan udføre deres arbejde effektivt og uden selvcensur; henleder navnlig opmærksomheden på faren for, at der misbruges offentlige midler på reklamer, der har til formål at øve politisk indflydelse på medierne;

25. opfordrer den serbiske regering til i stigende grad at samarbejde med de europæiske institutioner for at sikre sig lettere adgang til EU-midler, der stilles til rådighed for civilsamfundsorganisationer, med henblik på at støtte deres arbejde som væsentlige aktører i Serbiens europæiske integrationsproces;

26. understreger nødvendigheden af at optrappe indsatsen til bekæmpelse af menneskehandel og opfordrer til, at der sker en formalisering af tjenestemænds og tjenestestudbydere rolle og ansvar i forbindelse med identificeringen af ofre og henvisningen af disse til de rette instanser;

27. opfordrer på ny myndighederne til at fortsætte deres bestræbelser på at udrydde arven efter de tidligere kommunistiske efterretningstjenester som et skridt hen imod Serbiens demokratisering; henstiller til Serbien at intensivere processen vedrørende arveretlige spørgsmål og gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende bodeling og aftalen om deling af det fælles arkiv fra det tidligere Jugoslavien; gentager i den forbindelse, at det er af afgørende betydning, at der gives fuld adgang til alle arkiver, navnlig fra den tidligere jugoslaviske efterretningstjeneste; gentager sin opfordring til myndighederne om at lette adgangen til de arkiver, der vedrører de tidligere jugoslaviske republikker, og til at levere dem tilbage til de respektive regeringer, såfremt disse anmoder herom;

28. opfordrer den serbiske regering til i bestræbelserne på at styrke den sociale samhørighed og sikre varig fred og retfærdighed i forbindelse med Serbiens europæiske integrationsproces at tillade efterforskning af tidligere diktatoriske regimer og at rehabiliterer — både politisk og retsligt — og kompensere tidligere ofre og deres familier, der har lidt under disse regimer;

29. tilskynder til effektiv gennemførelse af lovgivningen og de bilaterale og multilaterale aftaler om nationale og etniske mindretal⁽¹⁾ på en lige, ikkediskriminerende og proportionel måde overalt i landet; opfordrer myndighederne til at fremme et klima med tolerance og ligebehandling og uden forskelsbehandling af nationale og etniske mindretal, herunder med adgang for dem til undervisning på modersmålet og brug af sprogene i lokale og regionale offentlige forvaltninger; efterlyser også forbedringer med henblik på udryddelse af forskelsbehandling i eksisterende love og praksisser vedrørende tilbagegivelse af ejendom i forhold til medlemmer af nationale og etniske mindretal; understreger vigtigheden af de nationale mindretalsråd og deres rolle i forbindelse med integrationen af nationale mindretal, f.eks. ved gennemførelsen af de nationale mindretals individuelle og kollektive rettigheder, og opfordrer myndighederne til at sikre, at der til stadighed er tilstrækkelige midler til rådighed til deres arbejde; opfordrer myndighederne til at sikre en vellykket valgproces ved valget i 2014 til de nationale mindretalsråd i overensstemmelse med anbefalingerne fra de uafhængige organer; udtrykker bekymring over, at udsendelsen af programmer på mindretalenes sprog kan blive stoppet på grund af den bebudede privatisering af medierne;

⁽¹⁾ Serbien anerkender følgende nationale og etniske mindretal: albanere, bosniere, bulgarere, bunjevciere, kroater, tjekker, tyskere, goraniere, ungarere, makedoniere, romaer, rumænere, rusinier, slovakere, ukrainere, valaker m.fl.

Torsdag den 16. januar 2014

30. understreger behovet for en mere aktiv indsats til håndtering af situationen med romakvinder og -mænd, der stadigvæk oplever vanskelige levevilkår, tvangsudsættelser og forskelsbehandling på arbejdsmarkedet; opfordrer de serbiske myndigheder til at give dem adgang til boliger og sundhedsydelser; understreger behovet for en fuldstændig harmonisering af anti-diskriminationslovgivningen med EU's politikker og for, at der anvendes en holistisk tilgang til integration af romaer; understreger desuden behovet for effektiv overvågning af integrationsforanstaltningerne med henblik på at mindske kløften mellem lovgivningen og dens gennemførelse;

31. noterer sig, at der arbejdes på at ændre strafferetten; bemærker imidlertid, at der hersker retsikkerhed i den private sektor som følge af de vedtagne ændringer; gentager sin bekymring over bestemmelserne i den nye artikel 234 om misbrug af ansvarsfulde stillinger, der stadig giver mulighed for tilfældige fortolkninger, og opfordrer til, at de igangværende uretfærdige retsforfølgelser iværksat med hjemmel i artikel 359 i den private sektor bliver opgivet omgående for at genoprette retsstatslighed i landet og indføre retssikkerhed for erhvervslivet i Serbien;

32. fastholder, at statslige institutioner skal handle på en gennemsigtig og ansvarlig måde; roser arbejdet i uafhængige tilsynsorganer, som f.eks. Ombudsmanden, kommissæren med ansvar for information af offentlig betydning og andre, og anerkender deres bidrag til at forbedre de statslige institutioners lovrammer og ansvarlighed; opfordrer indtrængende myndighederne til systematisk at følge op på deres anbefalinger og resultater;

33. fremhæver fordelene ved decentraliseringsprocessen og opfordrer til, at de lokale myndigheders kompetence styrkes; beklager, at det nationale råd for decentralisering forsat er inaktivt; er stadig især bekymret over retsikkerheden med hensyn til Vojvodinas status og forsinkelsen i forbindelse med vedtagelsen af loven om Vojvodinas egne indtægter;

34. glæder sig over de skridt, som myndighederne har taget i retning af at forbedre den socioøkonomiske situation i Preševo-dalen og Sandžak, men understreger, at der er behov for yderligere bestræbelser, da disse regioner fortsat er betydeligt underudviklede og stadigvæk lider under høj arbejdsløshed; henleder opmærksomheden på, at etniske albanske og bosniske mindretal fortsat er underrepræsenterede i den lokale administration; opfordrer Rådet og Kommissionen til kraftigt at støtte sådanne udviklingsstrategier;

35. gentager sin støtte til REKOM-initiativet og opfordrer kraftigt landene i det tidligere Jugoslavien til at oprette en mellemstatslig kommission, der har til opgave at kortlægge fakta om ofre for og forsvundne personer under krigen i 1991-2001;

36. glæder sig over Serbiens samarbejde med Det Internationale Tribunal til Pådømmelse af Krigsforbrydelser i det Tidligere Jugoslavien (ICTY), der har medført, at alle mistænkte krigsforbrydere er blevet udleveret til Haagtribunalet for rettergang, hvilket er et vigtigt skridt på vejen mod europæisk integration; opfordrer til yderligere samarbejde med tribunalet og andre tidligere jugoslaviske republikker med henblik på at skabe retfærdighed for ofrene og deres familier;

37. opfordrer regeringerne til at følge henstillingerne i OSCE/ODHIR's endelige rapport om afholdelsen af parlaments- og lokalvalget og det tidlige præsidentsvalg i maj 2012 med hensyn til løsning af valgtvister, gennemsigtighed i vælgeregistrering og partifinansiering og til at konsolidere og harmonisere lovgrundlaget for valg i Serbien og i den forbindelse at tage i betragtning, at eventuelle ændringer af valglove ifølge internationale standarder bør gennemføres i god tid før et valg;

38. bekræfter på ny sin urokkelige støtte til visumliberalisering for landene på Vestbalkan som en vigtig søjle i den europæiske integrationsproces for hele regionen, men er samtidig meget bekymret over det stigende antal falske asylansøgere; opfordrer i den henseende medlemsstaterne til ikke at misbruge den visumsuspensionsmekanisme, der blev vedtaget i september 2013, men snarere at imødegå dette problem gennem en justering af deres respektive lovrammer, og til at udnævne Serbien til et »sikkert oprindelsesland« som den vigtigste foranstaltning i bestræbelserne på at nedbringe antallet af falske asylansøgere; opfordrer samtidig til at træffe foranstaltninger på nationalt plan, navnlig socioøkonomiske foranstaltninger, rettet mod de mere udsatte grupper, samt aktive foranstaltninger til at opløse de netværk af organiseret kriminalitet, der er involverede i menneskehandel;

39. opfordrer de serbiske myndigheder til at styrke skatteopkrævningen og til at føre en ansvarlig finanspolitik; understreger, at vidtrækkende strukturreformer bør understøtte finansiell konsolidering, og opfordrer derfor regeringen til at gennemføre de alt for længe ventede strukturelle økonomiske reformer, f.eks. loven om planlægning og byggeri, for således at forbedre investerings- og erhvervs-klimaet, støtte fremkomsten af små og mellemstore virksomheder yderligere, bekæmpe den høje arbejdsløshed og den store fattigdom, navnlig i de regioner, hvis befolkning fortrinsvis tilhører nationale mindretal, og gennemføre en pensionsreform med det formål at indføre et bæredygtigt pensionssystem; fastholder, at der er et presserende behov for at afskaffe administrative barrierer for erhvervsaktivitet, og påpeger vigtigheden af en hurtig

Torsdag den 16. januar 2014

omstrukturering af de offentlige virksomheder for at mindske tabene og statens tilstedeværelse i økonomien; opfordrer med henblik herpå de serbiske myndigheder til at fremme en fuldt fungerende markedsøkonomi, opbygge et stærkt skattegrundlag og udarbejde en fattigdomsstrategi som nøgleelementer i at gøre Serbiens tiltrædelse af EU gennemførlig; opfordrer indtrængende de serbiske myndigheder til at høre civilsamfundet og erhvervslivet og at inkludere dem i arbejdsgrupper om udarbejdelse af ny lovgivning; opfordrer de serbiske myndigheder til at genoprette erhvervslivets tillid gennem lovgivningsmæssige og juridiske reformer; bemærker, at en vellykket indførelse og gennemførelse af strukturelle økonomiske reformer vil bidrage til at mindske den udtalte afvandring;

40. glæder sig over det arbejde, som agenturet for tilbagegivelse af ejendom har udført indtil videre; opfordrer til tilbagegivelse i naturalier, når dette er muligt; glæder sig over Økonomiministeriets beslutning om at udarbejde en komplet fortegnelse over offentlig og statslig ejendom og dermed sætte en stopper for private interessers ulovlige overtagelse heraf; understreger, at en tilbundsående fortegnelse over offentlig og statslig ejendom fortsat er afgørende for succes i kampen mod systemisk korruption, da der er en stor forskel mellem den faktiske og den officielt registrerede statslige og offentlige ejendom;

41. opfordrer myndighederne til at gøre deres yderste for at minimere den økonomiske politiks negative virkninger, såsom fattigdom, arbejdsløshed og social udstødelse, men også til at tackle og bekæmpe de grundlæggende årsager hertil og fremme udvikling;

42. beklager manglen på fremskridt og de fortsatte forsinkelser i den praktiske gennemførelse af lovrammen for vedvarende energi; bemærker, at Serbien halter bagefter andre ansøgerlande i udnyttelsen af vedvarende energikilder, og udtrykker bekymring for, at Serbiens 2020-mål for vedvarende energi ikke vil blive opfyldt; understreger behovet for gennemsigtighed i de offentlige høringsprocesser og beklager de serbiske myndigheders manglende hensyntagen til de internationale finansielle institutioners synspunkter i forbindelse med vedtagelsen af energiforsyningsaftalen (PPA);

43. anser det for beklageligt, at der er gjort for små fremskridt inden for områderne miljø og klimaforandringer, og opfordrer de serbiske myndigheder til så hurtigt som muligt at vedtage en samlet klimastrategi i tråd med EU's mål;

44. understreger, at Serbien såvel som resten af landene i regionen i de kommende år vil få behov for at gennemføre EU's miljøstandarder og vedtage mål for at reducere udledningen af drivhusgasser, da de allerede har vedtaget mål for vedvarende energi for 2020; bemærker, at Serbien i Energifællesskabets energistrategi, der blev vedtaget i 2012, har anført, at det har planer om at øge produktionen af elektricitet fra kul i store fyringsanlæg, og påpeger, at dette er i modstrid med den planlagte reduktion af udledningen af drivhusgasser; opfordrer i denne forbindelse de serbiske myndigheder til at vedtage en energipolitik i tråd med EU-målene og navnlig at drage fordel af den seneste afgørelse fra Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) om finansiering af et projekt til 75 mio. EUR for at give kredit til lokale banker i landene på Vestbalkan med henblik på udlån til private og kommunale låntagere til investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi;

45. opfordrer indtrængende de serbiske myndigheder til at forbedre forbrugerbeskyttelsespolitikkerne, navnlig med hensyn til generelle fødevarsikkerhedsprincipper og etablering af et nationalt referencelaboratorium; anser det for beklageligt, at lovgivningen om genetisk modificerede organismer endnu ikke er tilpasset EU-lovgivningen;

46. støtter Beograds myndigheders kampagne for Beograd som europæisk kulturhovedstad i 2020 og opmuntrer til tilknyttede projekter, der kan bringe Beograd og Serbien kulturelt tættere på EU, navnlig hvad angår sameksistens mellem etniske grupper, multikulturel forståelse og dialog mellem trossamfund;

47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Republikken Serbiens regering og parlament.

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0040

Den europæiske integrationsproces for Kosovo**Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om den europæiske integrationsproces for Kosovo (2013/2881(RSP))**

(2016/C 482/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003 om muligheden for, at de vestlige Balkanlande kan indtræde i Den Europæiske Union,
- der henviser til den »første aftale om principper for en normalisering af forholdet« mellem premierministrene Ivica Dacic og Hasim Thaci af 19. april 2013 og til gennemførelsesplanen af 22. maj 2013, som var resultatet af ti runder af dialogen på højt plan mellem Beograd og Pristina,
- der henviser til den fælles rapport af 22. april 2013 fra den højtstående repræsentant/næstformand i Kommissionen og Europa-Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om Kosovos fremskridt med at tackle de spørgsmål, der omhandles i Rådets konklusioner fra december 2012, med henblik på en eventuel afgørelse om at indlede forhandlinger om stabiliserings- og associeringsaftalen,
- der henviser til Rådets konklusioner af 28. juni 2013 med vedtagelsen af Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en stabiliserings- og associeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Kosovo,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2012 om en feasibilityundersøgelse med henblik på en stabiliserings- og associeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Kosovo (COM(2012)0602),
- der henviser til Rådets afgørelse af 22. oktober 2012, hvori Kommissionen bemyndiges til at indlede forhandlinger om en rammeaftale med Kosovo om deltagelse i Unionens programmer,
- der henviser til FN's generalsekretærs beretninger om de igangværende aktiviteter under FN's midlertidige administrative mission i Kosovo og udviklingen i denne forbindelse, herunder beretningen af 29. august 2013, der dækker perioden 23. april til 15. juli, og den seneste beretning af 28. oktober 2013,
- der henviser til Rådets fælles aktion 2008/124/FUSP af 4. februar 2008 om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX Kosovo, som ændret ved Rådets fælles aktion 2009/445/FUSP af 9. juni 2009, ved Rådets afgørelse 2010/322/FUSP af 8. juni 2010 og ved Rådets afgørelse 2012/291/FUSP af 5. juni 2012,
- der henviser til konklusionerne fra samlingerne i Rådet (almindelige anliggender) den 7. december 2009, 14. december 2010 og 5. december 2011, hvori det understreges og bekræftes, at Kosovo — uden at dette berører medlemsstaternes holdning vedrørende dets status — også bør stilles en visumliberalisering i udsigt, når alle betingelser er opfyldt; der henviser til indledningen af en visumdialog i januar 2012, og fremlæggelsen af en køreplan for visumliberalisering i juni 2012 og til Kommissionens første rapport af 8. februar 2013 om Kosovos fremskridt med at opfylde kravene i køreplanen for visumliberalisering (COM(2013)0066),
- der henviser til den strukturerede dialog om retsstaten, som blev indledt den 30. maj 2012,

Torsdag den 16. januar 2014

- der henviser til Kosovos nationale råd for europæisk integration, som er tilknyttet præsidentens kontor og fungerer som et koordineringsorgan på højt plan med henblik på at skabe konsensus om den europæiske dagsorden ved hjælp af en inklusiv og tværpolitisk tilgang, og som blev nedsat i marts 2012,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 (1999), den rådgivende udtalelse af 22. juli 2010 fra Den Internationale Domstol (ICJ) om Kosovos ensidige uafhængighedserklærings overensstemmelse med folkeretten, samt til FN's Generalforsamlings resolution af 9. september 2010 ⁽¹⁾, som anerkendte Den Internationale Domstols (ICJ) udtalelse og udtrykte tilfredshed med EU's vilje til at fremme dialogen mellem Beograd og Pristina,
 - der henviser til de fælles erklæringer fra de interparlamentariske møder mellem EU og Kosovo den 28.-29. maj 2008, den 6.-7. april 2009, den 22.-23. juni 2010, den 20. maj 2011, den 14.-15. marts 2012 og den 30.-31. oktober 2013,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. oktober 2013 om »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2013-2014« (COM(2013)0700),
 - der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2013 om budgetmæssig forvaltning af EU-førtiltrædelsesmidler på områderne for retssystemer og bekæmpelse af korruption i kandidatlandene og de potentielle kandidatlande ⁽²⁾ og til sine bemærkninger om Kosovo heri,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at den historiske aftale, der blev indgået i april 2013 mellem premierministrene Thaci og Dacic, markerer et vigtigt skridt og styrker begge parters ansvar for at gennemføre denne aftale i god tro, fortsætte en normalisering af forbindelserne med Serbien og fremme de nødvendige reformer hen imod europæisk integration;
- B. der henviser til, at 104 ud af FN's 193 medlemsstater, herunder 23 ud af EU's 28 medlemsstater, anerkender Kosovos selvstændighed;
- C. der henviser til, at alle EU-medlemsstater støtter Kosovos EU-perspektiver i overensstemmelse med EU's tilsagn til det vestlige Balkan, uden at dette berører medlemsstaternes holdning til Kosovos status;
- D. der henviser til, at myndighederne og befolkningen i republikken Kosovo har fået gennemført vigtige politiske, administrative og økonomiske reformer; der henviser til, at der skal gøres meget for at styrke retsstatsprincippet, som er en hjørnesteen for langsigtet udvikling, demokrati og en social markedsøkonomi;
- E. der henviser til, at Kosovo har øget sin kapacitet til at håndtere prioriteterne for den europæiske integrationsproces ved at følge op på de kortsigtede prioriteter, der blev identificeret i feasibilityundersøgelsen, og ved at forberede sig til forhandlingerne om stabiliserings- og associeringsaftalen;
- F. der henviser til, at Kosovo i forbindelse med visumliberaliseringsdialogen har ændret og vedtaget vigtig lovgivning, herunder love om asyl, partifinansiering og menneskehandel;
- G. der henviser til, at der er behov for yderligere bestræbelser for at kunne tage udfordringerne på den europæiske reformdagsorden op med henblik på stabiliserings- og associeringsaftalen især på prioritetsområder såsom retsstatsprincippet, retsvæsen, offentlig forvaltning, valgreform samt menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder;

⁽¹⁾ A/RES/64/298.

⁽²⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2013)0434.

Torsdag den 16. januar 2014

1. glæder sig over indgåelsen af den første aftale om principper for en normalisering af forholdet mellem de to premierministre den 19. april 2013 samt gennemførelsesplanen og understreger betydningen af dens fulde gennemførelse i god tro og rettidigt; glæder sig også over tildelingen af yderligere EU-midler til instrumentet for førtiltrædelsesbistand (IPA) for at understøtte gennemførelsen af aftalen;
2. lykønsker næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant for hendes arbejde med at lette dialogen mellem Beograd og Pristina;
3. glæder sig over indledningen af forhandlinger mellem EU og Kosovo om stabiliserings- og associeringsaftalen den 28. oktober 2013; beklager alligevel, at forhandlingsmandatet på grund af intern splittelse i Rådet er forskellig fra dem, der har været i forbindelse med tidligere stabiliserings- og associeringsaftaler; fremhæver, at denne stabiliserings- og associeringsaftale vil skabe et kraftigt reformincitament og nye muligheder, der vil styrke Kosovos forbindelse til sine naboer og sikre den yderligere stabilisering af regionen;
4. understreger, at de lokale valg, der blev afholdt den 3. november 2013, var en afgørende test af processen med normalisering af forholdet mellem Beograd og Pristina;
5. glæder sig over Kosovos første landsdækkende lokale valg nogensinde med hjemmel i Kosovos lovgivning afholdt den 3. november, 17. november og 1. december 2013 som et udtryk for et kæmpe skridt frem mod demokrati i Kosovo og for borgernes tillid til den demokratiske proces, hvilket underbygger normaliseringsprocessen, og glæder sig over den generelle velordnede gennemførelse af valgene som vurderet i de foreløbige erklæringer fra EU's valgobservationsmission (EOM); glæder sig over, at Kosovos første kvindelige borgmester er blevet valgt; understreger fortsat behovet for at opfordre kvindelige kandidater til at deltage i fremtidige valg; glæder sig over de foranstaltninger, som Kosovos myndigheder har truffet for at øge tilliden til landets institutioner, f.eks. den stærke stand by-mekanisme, hvorigennem borgerne kan klage over intimidering og uregelmæssigheder på valgdagen; glæder sig over den tydelige valgdeltagelse i serbiskdominerende kommuner til syd for Ibar-floden som et afgørende skridt mod dannelsen af forbundet af serbiske kommuner; understreger i den sammenhæng, at det forhold, at det ikke lykkedes at indsætte en ny borgmester i det nordlige Mitrovica, og den efterfølgende udskrivelse af nyvalg i denne kommune ikke må forhindre fortsættelsen af processen og fuld gennemførelse af aftalen af 19. april 2013; fordømmer på det kraftigste mordet på den kommunale embedsmand i det nordlige Mitrovica, Dimitrije Janicijevic, og opfordrer de relevante myndigheder til omgående at indlede efterforskning og bringe gerningsmændene for retten;
6. fordømmer på det kraftigste vold og fortsat intimidering, som har fundet sted i de nordlige kommuner Mitrovica og Zvečan; fremhæver, at sådanne hændelser bringer stabilitet og sikkerhed i den større region i fare, og opfordrer kraftigt de relevante myndigheder til at gøre deres yderste for at lette retsforfølgelse af de ansvarlige voldsudøvere; bemærker, at der er behov for yderligere årvågen indsats for at opløse det netværk af organiseret kriminalitet og dets bånd til den lokale politiske elite og for at genoprette retsstatsforhold i det nordlige Kosovo; bifalder den holdning, nogle serbiske politiske ledere udviste ved aktivt at tilskynde de etniske serbere i Kosovo til at deltage i valget; beklager derimod, at lederne i Beograd ikke aktivt har besøgt det nordlige Kosovo før den 3. november 2013;
7. opfordrer indtrængende Kosovos myndigheder til hurtigst muligt og i samråd med Venedigkommissionen at vedtage en ny valglov med henblik på at gøre valgprocedurerne mere gennemsigtige, forenkle stemmeafgivning og genskabe de kosovoske borgeres tillid til den demokratiske proces og sikre civilsamfundets deltagelse i valgreformprocessen;
8. bemærker samtidigt, at vedholdende bestræbelser fortsat er nødvendige for at bringe etniske albanske og serbiske kommuner tættere sammen;
9. glæder sig over aftalerne om telekommunikation og energi og fremhæver vigtigheden af, at Kosovo hurtigst muligt får sin egen internationale telefonlandekode, som vil hjælpe med til at skabe Kosovos identitet og dets internationale synlighed;
10. understreger, at der er behov for fuldstændig gennemsigtighed i formidlingen af resultaterne af dialogen mellem Beograd og Pristina og sikre, at de berørte parlamenter og civilsamfund inddrages i gennemførelsesprocessen; glæder sig over udnævnelsen af forbindelsesofficerer fra begge sider og opfordrer indtrængende til, at de begge ydes løbende støtte;

Torsdag den 16. januar 2014

11. understreger betydningen af visumliberalisering for Kosovos borgerne og opfordrer Kosovos myndigheder til at intensivere indsatsen for at opfylde prioriteterne i visumhandlingsplanen; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at være mere lydhøre over for bestræbelser fra Kosovos regering og opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at fremskynde det tekniske arbejde med visumliberaliseringsprocessen;

12. opfordrer Rådet til hurtigst muligt at vedtage de beslutninger, der er nødvendige for at gøre det muligt for Kosovo at deltage i EU-programmer;

13. opfordrer indtrængende de fem resterende EU-medlemsstater til at anerkende Kosovo; opfordrer alle EU-medlemsstater til at gøre deres yderste for at lette de økonomiske, mellemfolkelige, sociale og politiske forbindelser mellem deres og Kosovos borgere; påpeger behovet for at tage aktive skridt med henblik på at muliggøre fuld gennemførelse af IPA samt for at forbedre samarbejdet mellem EULEX, Europol og Interpol, herunder, så længe der ikke foreligger fuld anerkendelse, praktiske skridt til at inddrage Kosovo i begge disse organers arbejde, og opfordrer Kommissionen til at arbejde på aftalerne, som ville gøre det muligt for Kosovo at samarbejde med EU-agenturerne;

14. glæder sig over oprettelsen af Kosovo politis regionale Command Team i den nordlige del af landet som led i processen med at opbygge et samlet politi i Kosovo;

15. fremhæver vigtigheden af EULEX' arbejde med hensyn til at konsolidere retsstatsprincippet i Kosovos institutioner, men bemærker den udbredte utilfredshed blandt kosovoserbere og albanere med EULEX' resultater; opfordrer derfor EULEX til at øge effektivitet, gennemsigtighed og ansvarlighed i sit arbejde, regelmæssigt at informere Europa-Parlamentet og Kosovos parlament om sine aktiviteter og beslutninger, især for at demonstrere resultater, der er mere konkrete og på et højere niveau, både over for myndighederne i Kosovo og Serbien og den bredere befolkning; henleder opmærksomheden på områder, hvor der bør forventes forbedringer, herunder en bedre definition af kapacitetsopbyggende mål og deres forbindelse til særlige benchmark; fremhæver behovet for bedre koordination af eksterne og interne mål, bedre koordination mellem EU-institutionerne og mellem sidstnævnte og myndighederne i Kosovo og det internationale samfund; opfordrer i denne henseende indtrængende EULEX til, hvor dette er muligt, at prioritere sine mål, optimere brugen af sine ressourcer og personale og fremskynde gennemførelsen af Rådets arbejdsrapport om gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 inden for rammerne af ESFP (fra november 2005);

16. opfordrer Kosovos myndigheder til fortsat at respektere EULEX' mandat og støtte udøvelsen af dets beføjelser; noterer sig Kosovos regerings interesse i at overtage EULEX' funktioner; insisterer på EULEX' tilstedeværelse til at støtte gennemførelsen af aftalen af 19. april 2013 for så vidt angår retsstatsprincipperne; understreger, at offentlig sikkerhed er vigtigt, hvis aftalerne skal gennemføres med succes; fremhæver, at der er et omgående behov for at træffe foranstaltninger på dette område; understreger, at mere end 250 sager i øjeblikket er under efterforskning af EULEX, herunder tilfælde af organiseret kriminalitet, korruption, krigsforbrydelser og andre alvorlige anklager, der bl.a. involverer snesevis af embedsmænd med tilknytning til politiske partier; understreger, at enhver overførsel af ansvar skal ske gradvist, være baseret på reelle fremskridt på stedet og involvere civilsamfundet i Kosovo og Republikken Kosovos demokratiske institutioner; opfordrer derfor Kosovos regering til at forlænge EULEX Kosovo-mandat til efter juni 2014;

17. opfordrer især både Kosovo og Serbien til aktivt og konstruktivt at samarbejde med EULEX hvad angår gennemførelsen af aftalen om gensidig retshjælp med henblik på at klare det stigende antal af anmodninger vedrørende ejendomme i Kosovo;

18. fordømmer på det kraftigste angrebet, der førte til drabet på en EULEX-embedsmand den 19. september 2013 nær Zvečan/Zvečan kommune, og opfordrer til, at hændelsen øjeblikkeligt efterforskes; opfordrer indtrængende alle parter til at undgå enhver handling, der kan føre til spændinger;

19. understreger igen behovet for lokal ansvarlighed og ejerskab af forsoningsprocessen og fordømmer samtidigt nationalistisk retorik på begge sider; mener, at Kosovos myndigheder bør tage yderligere beslutningsmæssige skridt for at opbygge tillid mellem kosovoserbere og albanere, især i den nordlige del, og at række ud til serbiske og andre mindretal med henblik på at sikre en bred integration i samfundet; opfordrer også til, at det forfatningsmæssige princip, der sikrer, at kosovoserbernes ret til adgang til alle offentlige tjenesteydelser på deres eget sprog, gennemføres fuldt ud; understreger samtidig vigtigheden af fuldstændig tosproget undervisning; opfordrer alle kosovoserbere og deres politiske repræsentanter

Torsdag den 16. januar 2014

til at udnytte alle de muligheder, Kosovos forfatning giver dem for at spille en konstruktiv rolle i politik og i samfundet og dermed gennem aktiv deltagelse inden for Kosovos institutioner sammen med kosovoalbaniere at dele ansvaret for social udvikling og institutionsopbygning og særligt at sørge for at involvere kvinder i denne proces; glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til organisationen af kommunale forvaltninger;

20. bifalder EU's tiltag til at opfordre til dialog og forsoning mellem forskellige befolkningsgrupper; opfordrer indtrængende til, at alle aktører fortsat tager hensyn til tekniske aspekter i EU-integration såvel som symbolske forsoningsgestusser;

21. understreger, at gennemførelsen af lovgivningen vedrørende beskyttelse af minoriteter og kulturelle rettigheder fortsat er en vigtig udfordring i Kosovo; peger på behovet for at gennemføre lovgivningen om kulturarv og den serbisk-ortodokse kirke såvel som strategien og handlingsplanen for roma-, ashkali- og egyptersamfundene, hvis situation på stedet fortsat er en kilde til alvorlig bekymring; hilser velkommen, at der er gjort nogen fremskridt hen imod forbedring af livsgrundlaget for roma-, ashkali- og egyptersamfundene, men er fortsat bekymring for deres situation, idet især børn fortsat er udsatte og marginaliseres; fremhæver behovet for at håndtere romaernes situation som et vigtigt menneskeretligt spørgsmål; opfordrer myndighederne og Kommissionen til at give passende opmærksomhed til forbedringen af levevilkårene for disse samfund, herunder deres adgang til uddannelse; påpeger den situation, som kroaterne, bosnierne, ashkalier, tyrkere, goranier og balkanegyptiske mindretal befinder sig i hvad angår vigtigheden af flersproget uddannelse med henblik på at sikre, at disse etniske mindretal ikke skal føle sig politisk isolerede;

22. glæder sig over de supplerende midler fra Kommissionen under EU-IPA til at støtte de kommuner i Kosovo, hvor der er et flertal af serbere;

23. opfordrer Kosovos myndigheder til at forbedre effektivitet, gennemsigtighed, ansvarlighed og upartiskhed i retssystemet og at overholde dets uafhængighed med henblik på at sikre, at den brede offentlighed og erhvervslivet stoler på retsvæsenet, og at håndtere alle former for vold mod kvinder effektivt; opfordrer indtrængende myndighederne til proaktivt at styrke retsstatsprincippet, især ved at mindske politisk indblanding i retsvæsenet, sikre, at disciplinærsanktioner mod dommere og offentlige anklagere resulterer i konkret handling og arbejde hen imod uafhængighed og effektivitet hos Anklagerådet og statsadvokaten og gennemføre den nye strafferet og strafferetsplejelov;

24. opfordrer myndighederne til at intensivere deres engagement i en ægte reform af domstolene, opbygge kapacitet med fokus på kvalifikationsbaseret ansættelse af retspersonale for at overvinde puklen af uafsluttede sager og sikre et sikkert miljø, fri fra politisk indblanding, for dommere og offentlige anklagere;

25. er især bekymret over manglen på konkrete fremskridt med hensyn til bestræbelserne på at håndtere korruption i Kosovo; mener, at korruption fortsat er en stor udfordring og en alvorlig hindring for de offentlige institutioners funktion; mener, at det er beklageligt, at antikorrupsionsagenturet, der blev oprettet i 2006, ikke har nogen undersøgelsesbeføjelser; bemærker, at Kosovos forsamling har vedtaget en ny antikorrupsionsstrategi og -handlingsplan; opfordrer myndighederne til at sikre deres gennemførelse ved at fastlægge klare roller og klar ansvarsfordeling for antikorrupsionsinstitutionerne, således at de kan levere konkrete og vedvarende resultater;

26. er fortsat bekymrede over det begrænsede omfang af rammen for vidnebeskyttelse i Kosovo, som er særlig vigtig i højt profilerede sager, og opfordrer EU-medlemsstaterne til at intensivere samarbejdet med hensyn til mulig flytning af vidner;

27. er bekymrede over manglen på noget betydeligt fremskridt i håndteringen af korruption og organiseret kriminalitet og især over den store forekomst af organiseret kriminalitet i det nordlige Kosovo; konstaterer, at korruption og organiseret kriminalitet er udbredt i regionen og endvidere udgør en hindring for Kosovos demokratiske, sociale og økonomiske udvikling; fremhæver, at Kosovo er nødt til at gøre det til sin prioritet at give konkrete beviser på resultater af håndteringen af organiseret kriminalitet og korruption; finder det afgørende, at der udarbejdes en regional strategi og at samarbejdet mellem alle landene i regionen øges, for at man kan tackle disse problemer mere effektivt, især hvad angår forbedring af grænseovervågning og bestræbelser på at håndtere menneskehandel med og udnyttelse af kvinder og mindreårige, navnlig for dem, der er ofre for seksuel udnyttelse eller tvunget tiggeri; opfordrer indtrængende institutioner på centralt og lokalt plan til at give konkrete resultater af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, menneskehandel og handel med narkotika og

Torsdag den 16. januar 2014

våben; fremhæver vigtigheden af en omfattende tilgang, der er multidisciplinær og orienteret mod ofrene med ubegrænset adgang til bistand, støtte og beskyttelse af ofre; beklager, at korruption og organiseret kriminalitet på højt plan stort set er forblevet uberørt af EULEX;

28. understreger betydningen af at gennemføre de nødvendige reformer af den offentlige forvaltning og øge antallet af kvinder og personer med mindretalsbaggrund på alle forvaltningsniveauer; er fortsat bekymret over, at mange tjenestemænd har supplerende job, der i princippet kan føre til interessekonflikter eller gøre korruptionspraksis lettere;

29. støtter den fortsatte retsforfølgelse af krigsforbrydelser på nationalt plan, herunder vigtigheden af at retsforfølge sager om voldtægt i forbindelse med krig; finder det beklageligt, at 1 869 personer stadig er savnet som følge af krigen i Kosovo i 1999; bemærker, at dette spørgsmål kræver et hurtigt svar fra myndighederne i Serbien og Kosovo som en afgørende forudsætning for forsoningen mellem samfundene og for en fredelig fremtid i regionen, og understreger, at samarbejdet om at finde savnede personer og andre aspekter af retsopgøret skal være en prioritet, hvis dialogen mellem Kosovo og Serbien skal bestå;

30. opfordrer i denne sammenhæng de serbiske myndigheder til at yde fuld støtte i forbindelse med at bringe ligene af savnede kosovoske personer, der blev fundet i Serbien for nylig, tilbage til Kosovo og til at fortsætte eftersøgningsarbejdet i den zone, hvor de savnede personer formodes at være blevet begravet;

31. opfordrer indtrængende myndighederne i Kosovo og Serbien til at samarbejde og tage fuldt ansvar for at finde en varig løsning for internt fordrevne personer i Serbien og Kosovo; understreger, at Kosovos myndigheder bør styrke deres bestræbelser på at finde en løsning på problemet med internt fordrevne personer i forbindelse med EU-tiltrædelsesprocessen, især hvad angår spørgsmålet om en effektiv løsning af ejendomstvister;

32. opfordrer myndighederne i Kosovo og i nabolandene til fortsat at udvise god vilje over for, samarbejde fuldt ud med og støtte den særlige taskforce, »Special Investigative Task Force«, der blev etableret i kølvandet af rapporten fra Europarådets Parlamentariske Forsamling fra december 2010, såvel som enhver retsforfølgning, der måtte følge af det arbejde, Special Investigative Task Force udfører, og tilskynder til, at dets arbejde fremskyndes yderligere;

33. opfordrer institutioner på både centralt og lokalt plan til effektivt at gennemføre menneskerettighedsrelateret lovgivning og bidrage til videreudviklingen af et multietnisk samfund med særlig vægt på uddannelse af og beskæftigelse til repræsentanter for alle minoritetsgrupper;

34. støtter professionalisering af den offentlige forvaltning og opfordrer til, at den nødvendige lovgivning gennemføres i denne forbindelse; er bekymret over tilfælde af politisk indblanding i forbindelse med ansættelse og udnævnelse af offentligt ansatte;

35. er bekymret over, at der fortsat er et alvorligt problem med forskelsbehandling, og opfordrer myndighederne til at anvende det forfatningsmæssige princip om ikkeforskelsbehandling; understreger behovet for en omfattende strategi mod forskelsbehandling og for fuld gennemførelse af loven om bekæmpelse af forskelsbehandling for i overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder at sikre lighed for alle uanset deres etniske oprindelse, religion, køn, seksuel orientering, alder eller handicap;

36. noterer sig den sag, der er blevet anlagt mod tre kosovoborgere på grund af deres indblanding i angrebet på Kosovo 2.0 den 14. december 2012 i ungdoms- og sportcentrets »røde hal«, og forventer, at gerningsmændene retsforfølges på behørig vis;

37. understreger, at der, selv om friheden til at melde sig ind i fagforeninger er sikret ved lov, fortsat er behov for forbedringer med hensyn til de grundlæggende arbejdstager- og fagforeningsrettigheder; tilskynder Kosovo til at styrke dialogen mellem arbejdsmarkedets parter i forbindelse med beslutningsprocessen, udformningen af politikker og kapacitetsopbygningen af arbejdsmarkedets parter;

38. opfordrer Kosovos myndigheder til fuldt ud at gennemføre konventionen om barnets rettigheder og henstiller, at politikker om børnefattigdom revideres, herunder ved at ændre den sociale bistandsordning og indføre en universel, indtægtsbestemt børnebistandsordning;

Torsdag den 16. januar 2014

39. er bekymret over det høje niveau for børnefattigdom og børnedødelighed, den ringe grad af dækning i Kosovos socialsikringssystem og den høje egenbetaling for sundhedspleje, som bringer udsatte familier i risiko for kronisk fattigdom;

40. opfordrer til, at Kosovos forbindelser med og repræsentation i internationale kultur- og kulturarvsinstitutioner opgraderes for at forbedre beskyttelsen af religiøse og kulturelle steder og monumenter, og til, at Kosovos repræsentation i europæiske og internationale medie- og sportsorganisationer ligeledes opgraderes, således at det bliver muligt for kunstnere og sportsfolk fra Kosovo at deltage i alle internationale kultur- og sportsbegivenheder, herunder det europæiske Melodi Grand Prix samt Europa- og verdensmesterskaber og De Olympiske Lege;

41. fremhæver betydningen af frie og uafhængige medier og opfordrer Kommissionen til at opprioritere programmer til forbedring af journalistisk kvalitet og professionalisme; understreger den rolle, som et holdbart public service-medie spiller i denne forbindelse; er bekymret over den manglende beskyttelse af uafhængige journalister og over det pres, de er udsat for; opfordrer Kosovos myndigheder til at sørge for en holdbar finansieringsmekanisme for public service-medier og til at færdiggøre udnævnelsen af medlemmerne af dens bestyrelse; understreger, at det er nødvendigt at sikre gennemsigtighed med hensyn til ejerskab af medierne samt en fri radio- og tv-spredningstjeneste af høj kvalitet; støtter de bestræbelser, institutionerne har gjort sig for at give Kosovo dets eget domænenavn på internettet;

42. fremhæver den centrale rolle, som aktive og uafhængige civilsamfundsorganisationer spiller for styrkelsen og konsolideringen af de demokratiske politiske processer og opbygningen af et integreret samfund i landet; understreger betydningen af dialog med civilsamfundsorganisationerne og den altafgørende rolle, som civilsamfundets aktører spiller ved at bidrage til at fremme det regionale samarbejde om sociale og politiske anliggender; glæder sig over regeringens øgede samarbejde med ngo'er og opfordrer Kosovos myndigheder til at etablere en struktureret dialog- og høringsmekanisme med civilsamfundet i forbindelse med den politiske beslutningsproces, herunder høringer om politikker og love, og overvågningen af den europæiske integrationsproces;

43. noterer sig den igangværende proces med privatisering af statslige aktiver, navnlig Kosovos post- og telekommunikationselskab (PTK); opfordrer indtrængende Kosovos myndigheder til at træffe praktiske foranstaltninger med henblik på at styrke gennemsigtigheden og ansvarligheden i samt legitimiteten af denne proces som helhed, for eksempel ved rettidigt at gøre oplysninger tilgængelige for alle relevante aktører;

44. opfordrer Kosovo til at forbedre erhvervs klimaet for små og mellemstore virksomheder ved at mindske den administrative byrde og nedbringe de omkostninger, der er forbundet hermed, fremme adgangen til finansiering og yde konkret støtte til nystartede virksomheder; glæder sig meget over, at der er undertegnet et aftalememorandum mellem Kosovos og Serbiens handelskamre;

45. glæder sig over, at Kosovo den 17. december 2012 blev det 66. medlem af Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD); bifalder endvidere vedtagelsen af den første fuldstændige EBRD-strategi for landet den 8. maj 2013, som vil bidrage til at fremskynde reformprocessen og støtten til Kosovos økonomi samt forbedre befolkningens levevilkår, lette overgangen og bidrage til den regionale stabilitet;

46. glæder sig over EU's foreløbige forpligtelse til at yde yderligere tilskud med henblik på at afholde de fulde omkostninger i forbindelse med lukningen af det gamle Kosovo A-kraftværk inden 2017; tilskynder Kosovo til at intensivere sin indsats og øjeblikkelig tage de konkrete skridt, der er nødvendige i forbindelse med lukningen af Kosovo A-kraftværket, og opfordrer til, at der foretages en fuldstændig miljøkonsekvensvurdering af Kosovos nye kraftværk i overensstemmelse med EU's standarder; opfordrer ligeledes Kosovo til at arbejde på at udvikle vedvarende energi og diversificere sine energikilder i overensstemmelse med landets forpligtelser til senest i 2020 at nå målet om, at 25 % af landets samlede energibehov skal dækkes af vedvarende energikilder, og understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt at afsætte en større del af den økonomiske bistand, som EU og EBRD yder, til energibesparelser, energieffektivitet, integration i de regionale el-markeder og projekter for vedvarende energi;

47. beklager de forsinkelser, som Kosovos myndigheder har haft i forbindelse med udarbejdelsen og vedtagelsen af en troværdig og effektiv miljøstrategi, navnlig for så vidt angår reglerne om miljøkonsekvensvurdering og EU's klimamål;

48. noterer sig med bekymring den høje arbejdsløshed, især blandt unge, og opfordrer indtrængende regeringen til at tage fat på dette problem ved at skabe tilstrækkelige muligheder for unge og indrette uddannelserne efter arbejdsmarkedets behov;

Torsdag den 16. januar 2014

49. understreger, at alle lande i regionen bør fremme og tilskynde til, at Kosovo bliver medlem af regionale samarbejdsorganisationer; støtter i den forbindelse Kosovos engagement i regionale organisationer og opfordrer til fjernelse af alle hindringer herfor, således at Kosovo bliver i stand til at deltage i disse organisationer, herunder Europarådet;
50. fremhæver betydningen af, at der udvikles offentlig transport, navnlig ved at opgradere eller skabe nye jernbaneforbindelser som led i et bæredygtigt transportsystem; foreslår, at der mellem alle lande på Vestbalkan oprettes et grænseoverskridende system for højhastighedstogforbindelser, som er forbundet til EU's transeuropæiske net;
51. noterer sig med bekymring den aktuelle økonomiske situation i Kosovo; understreger, at det er nødvendigt at forbedre de økonomiske statistikker for at kunne vurdere den økonomiske situation ordentligt, før man ser på, hvordan situationen kan håndteres;
52. opfordrer Kosovos myndigheder til at arbejde på at forbedre pålideligheden af de statistiske oplysninger i overensstemmelse med europæiske standarder og internationale metoder;
53. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og til Kosovos regering og nationalforsamling.
-

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0041

Statusrapport 2012 for Island og perspektiverne efter valget**Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om statusrapport for 2012 om Island og perspektiverne efter valget (2013/2932(RSP))**

(2016/C 482/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union,
 - der henviser til Det Europæiske Råds afgørelse af 17. juni 2010 om at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Island,
 - der henviser til resultaterne af tiltrædelseskonferencerne med Island,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2012-2013« (COM(2012)0600) samt til statusrapport for 2012 om Island, som blev vedtaget den 10. oktober 2012,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om Island, og navnlig beslutningen af 7. juli 2010 om Islands ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union ⁽¹⁾, beslutningen af 7. april 2011 om statusrapport for Island 2010 ⁽²⁾ og beslutningen af 14. marts 2012 om statusrapport for Island 2011 ⁽³⁾,
 - der henviser til aftalen af 14. januar 2013 om forvaltning af EU-tiltrædelsesforhandlingerne i perioden op til parlamentsvalget og til det regeringsgrundlag, der blev vedtaget af Fremskridtspartiet og Selvstændighedspartiet den 22. maj 2013,
 - der henviser til de erklæringer, der blev fremsat den 13. juni 2013 af Islands udenrigsminister, Gunnar Bragi Sveinsson, og medlem af Europa-Kommissionen med ansvar for udvidelse og den europæiske naboskabspolitik, Štefan Füle,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Island opfylder Københavnskriterierne, og at der blev indledt tiltrædelsesforhandlinger med Island den 27. juli 2010 efter Rådets godkendelse;
- B. der henviser til, at der er åbnet 27 kapitler til forhandling, hvoraf 11 er blevet foreløbigt lukket;
- C. der henviser til, at den nyligt valgte islandske regering har sat tiltrædelsesprocessen og en vurdering af tiltrædelsesforhandlingerne og udviklingen i Den Europæiske Union på standby med henblik på en kommende debat i Altinget om disse spørgsmål;
- D. der henviser til, at den islandske regering har meddelt, at tiltrædelsesforhandlingerne ikke vil blive fortsat uden en forudgående national folkeafstemning;
1. bemærker, at Islands regering i overensstemmelse med artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union, og efter at Altinget havde stemt for det, ansøgte om medlemskab af Den Europæiske Union den 17. juli 2009;
 2. glæder sig over udsigten til at få et land med en velfungerende demokratisk tradition og stærke institutioner og et stærkt civilsamfund som ny EU-medlemsstat;
 3. bemærker, at Island har en god overordnet kapacitet til at påtage sig forpligtelserne ved et medlemskab, navnlig i betragtning af landets deltagelse i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde;
 4. fremhæver den gennemsigtige og inklusive håndtering af tiltrædelsesforhandlingerne og glæder sig over åbningen af 27 forhandlingskapitler og den foreløbige lukning af 11, hvilket er udtryk for de gode fremskridt, der er gjort i tiltrædelsesprocessen;

⁽¹⁾ EUT C 351 E af, 2.12.2011, s. 73.

⁽²⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 89.

⁽³⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 61.

Torsdag den 16. januar 2014

5. understreger, at Den Europæiske Union fortsat er fast besluttet på at videreføre og afslutte tiltrædelsesforhandlingerne;
 6. bemærker, at de seneste offentlige meningsmålinger viser, at et flertal af islændinge ønsker at afslutte tiltrædelsesforhandlingerne;
 7. bemærker, at Island fortsat betegnes som et ansøgerland;
 8. beklager den islandske regerings beslutning om ikke at afvente tiltrædelsesforhandlingernes afslutning, inden der afholdes folkeafstemning; ser frem til den parlamentariske debat om og Altingets gennemgang af vurderingen af tiltrædelsesforhandlingerne og udviklingen i Den Europæiske Union; tilbyder hjælp til at forberede en sådan vurdering; håber, at den relevante vurdering kan afsluttes rettidigt, og afventer yderligere beslutninger om vejen frem, herunder en beslutning om hvorvidt der skal afholdes en folkeafstemning eller ej om fortsættelsen af tiltrædelsesforhandlingerne;
 9. håber, at folkeafstemningen vil blive afholdt inden for en overskuelig fremtid;
 10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, formanden for Altinget og Islands regering.
-

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0042

Situationen i Sydsudan

Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om situationen i Sydsudan (2014/2512(RSP))

(2016/C 482/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Sudan og Sydsudan, navnlig beslutningen af 10. december 2013 om det internationale samfunds indsats på området for udvikling og statsopbygning i Sydsudan ⁽¹⁾,
- der henviser til redegørelserne fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- anliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton af 24. december 2013 og 2. januar 2014 om situationen i Sydsudan,
- der henviser til erklæringerne fra den højtstående repræsentants talsmand om situationen i Sydsudan af 16. og 28. december 2013,
- der henviser til Rådets konklusioner af 22. juli 2013 om Sudan og Sydsudan,
- der henviser til den lokale EU-erklæring af 20. december 2013 fremsat af EU-delegationen,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 2132 (2013) af 24. december 2013 og 2126 (2013) af 25. november 2013,
- der henviser til redegørelsen af 24. december 2013 fra FN's højkommissær for menneskerettigheder med en indtrængende opfordring til Sydsudans ledere om at begrænse den alarmerende vold mod civile,
- der henviser til situationsrapporten fra OCHA (FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender) af 7. januar 2014 — rapport nr. 8 om krisen i Sydsudan,
- der henviser til forhandlingerne om situationen i Sydsudan, som Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd har krævet, navnlig på dets møde den 30. december 2013, og på topmødet i Den Mellemstatslige Organisation for Udvikling (IGAD), der afholdtes i Nairobi den 27. december 2013,
- der henviser til erklæringen af 8. januar 2014 offentliggjort af IGAD's særlige udsendige efter deres rejse til Juba for at sætte gang i forhandlingerne igen mellem regeringen og oprørerne,
- der henviser til den samlede sudanesiske fredsftale fra 2005,
- der henviser til køreplanen for Sudan og Sydsudan som beskrevet i kommunikéet fra Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd af 24. april 2012, som støttes fuldt ud af EU,
- der henviser til pressemeddelelsen udstedt på vegne af Den Afrikanske Union af formanden for Kommissionen for Den Afrikanske Union, dr. Nkosazana Dlamini-Zuma den 4. januar 2014,
- der henviser til redegørelsen fra IGAD's eksekutivsekretariat af 19. december 2013,
- der henviser til den reviderede Cotonouaftale,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2013)0546.

Torsdag den 16. januar 2014

- der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og stk. 4,
- A. der henviser til, at den politiske konflikt startede efter at Salva Kiir, landets præsident og medlem af den etniske Dinka-gruppe, anklagede sin afsatte vicepræsident, Riek Machar, en etnisk nuer, for at have planlagt et statskup mod ham; der henviser til, at Riek Machar har nægtet at have forsøgt et kup;
- B. der henviser til, at Sydsudans regering har tilbageholdt 11 højtstående politikere, herunder den tidligere finansminister og den tidligere generalsekretær for SPLM-partiet som følge af et påstået kupkomplot mod præsident Kiir; der henviser til, at præsident Kiir den 23. juli 2013 opløste hele kabinettet og afskedigede vicepræsidenten Riek Machar;
- C. der henviser til, at den aktuelle konflikt skulle finde en demokratisk politisk løsning og bane vejen for demokratisk vedtagne institutioner for at etablere den nye stat, som opstod efter folkeafstemningen om uafhængighed; der henviser til, at det civile samfund har krævet en fredelig politisk løsning på problemet;
- D. der henviser til, at parterne i konflikten i Sydsudan indledte forhandlinger den 7. januar 2014 i Addis Abeba under IGAD's auspicer; der henviser til, at indstilling af fjendtlighederne, åbningen af humanitære korridorer, spørgsmålet om politiske fanger og beskyttelse af civile vil være de vigtigste punkter på dagsordenen under forhandlingerne;
- E. der henviser til, at ustabiliteten, kampene og mobiliseringen af væbnede styrker til trods for de igangværende fredsforhandlinger er fortsat; der henviser til, at regeringsstyrker for øjeblikket er ved at forsøge at generobre byen Bor, der er den sidste delstatshovedstad, der stadig er i oprørernes hænder;
- F. der henviser til, at USA's udsending Donald Booth og udsendinge fra Sydsudans nabolande mødtes den 11. januar 2014 med Riek Machar for at forsøge at indarbejde begge parter forslag til et udkast til et våbenhviledokument;
- G. der henviser til, at flere dusin mennesker den 8. januar 2014 deltog i en fredsmarch i Juba for at fordømme kampene mellem præsidentens og den afsatte vicepræsidents lejre;
- H. der henviser til, at den nuværende konflikt, som også har taget etniske dimensioner, har sine rødder i splittelsen i 1991 i SPLM/A mellem den afdøde leders Garangs fraktion, som Salva Kiir tilhørte, og Riek Machars fraktion, der anfægtede Garangs ledelse;
- I. der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd har vedtaget en resolution, som tillader en forstærkning med 5 500 soldater og 440 politifolk, der skal styrke FN-missionens samlede indsats i Sydsudan;
- J. der henviser til, at der den 15. december 2013 udbrød militære sammenstød mellem medlemmer af præsidentgarden i kaserner i Juba; der henviser til, at kampene begyndte at sprede sig til området omkring Jonglei;
- K. der henviser til, at der er blevet dokumenteret omfattende udenretslige henrettelser, der er rettet mod enkeltpersoner på grundlag af deres etniske tilhørsforhold, og vilkårlige tilbageholdelser med mindst tre massegrave, som blev fundet den 6. januar 2014;
- L. der henviser til, at tusindvis af mennesker ifølge FN er blevet dræbt og hundrede tusinder af mennesker er internt fordrevet af den nuværende krise i Sydsudan med omkring titusinder i FN-baser i hele landet med et presserende behov for basale sundhedsydelse, rent vand og bedre sanitære forhold; der henviser til, at antallet af sydsudanesere, der søger ly i Uganda og Etiopien, er steget dramatisk; der henviser til, at mindst 200 civile den 14. januar 2014 druknede i en færgelykke på Hvide Nil-floden, da de flygtede fra kampene i byen Malakal;
- M. der henviser til, at de aktive fjendtligheder udgør den største udfordring for adgangen for humanitær bistand; der henviser til, at folk rundt omkring i landet fortsat har begrænset adgang til fødevarer, og at der især i Bor og Bentiu er behov for distribution af basale fødevarerforsyninger; der henviser til, at vold og fordrivelse har resulteret i tab af levebrød, som især påvirker fødevarerkilder, og at dette i sidste ende kan resultere i en fødevarerkrise;

Torsdag den 16. januar 2014

- N. der henviser til, at der for nyligt har været angreb på Nuba-folk, drab, massevoldtægt og vilkårlige anholdelser af civile, der bor i Nuba-bjergene; der henviser til, at sudanesiske regeringsmilitser og væbnede styrker med støtte fra sikkerhedselementer de sidste to uger i december 2013 angreb mange områder omkring Kadugli og Dillanji, tusindvis af civile flygtede fra deres hjem, og der var meldinger om drab og massevoldtægt af kvinder; der henviser til, at denne krise risikerer at få indflydelse på et meget større område, der allerede har tendens til ustabilitet, hvilket den internationale indsats, der udfoldes på stedet som svar herpå, til enhver tid må tage hensyn til;
- O. der henviser til, at de østafrikanske naboer, herunder Kenya og Etiopien, har udøvet pres på begge parter for at opnå fred; der henviser til, at Uganda på præsident Kiirs anmodning har sendt 1 200 tropper og militært materiel for at sikre faciliteter som f.eks. lufthavne og statslige bygninger;
- P. der henviser til, at Unionens civilbeskyttelsesordning efter FN's anmodning om assistance blev aktiveret den 4. januar 2014 for at støtte Sydsudan med bistand i naturalier i tilvejebringelsen af husly, medicinsk udstyr, medicin, velfærdsmateriel og fødevarer;
- Q. der henviser til, at Republikken Sydsudan er et af verdens fattigste og mindst udviklede lande, idet 50 % af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen, landet har den højeste mødre- og børnedødelighed i verden, børnedødeligheden ligger blandt de højeste i verden, analfabetismen ligger på omkring 75 %, og kun en tredjedel af befolkningen har adgang til rent vand; der henviser til, at fødevarer- og sundhedsrisikoen er en trussel mod mere end én million mennesker hvert år; der henviser til, at næsten 80 % af al sundhedspleje og basale tjenester i Sydsudan leveres af ikke-statslige organisationer, og at adgangen til humanitær bistand stadig er hindret af igangværende fjendtligheder og angreb på hjælpearbejdere og aktiver;
- R. der henviser til, at EU har meddelt, at det vil yde 50 mio. EUR til humanitære aktioner i Sydsudan; der henviser til, at dette bringer EU's humanitære bistand op på indtil videre 170 mio. EUR for regnskabsåret 2013 og 2014;
- S. der henviser til, at hjælpeorganisationer lancerede Sydsudans kriseberedskabsplan den 31. december 2013; der henviser til, at OCHA har lanceret en samlet appel om 166 mio. USD for at reagere på krisen og hjælpe omtrent 628 000 personer fra januar til marts 2014;
- T. der henviser til, at statsopbygning og overvindelse af struktursvaghed kræver et langsigtet perspektiv og et holdbart, pålideligt og stabilt engagement fra det internationale samfunds side;
1. fordømmer kraftigt det seneste udbrud af kampe i Sydsudan og opfordrer alle parter til at nedlægge deres våben og straks stoppe volden, som har forårsaget dødsfald, personskader og materielle skader blandt civilbefolkningen og har fordrevet mere end hundrede tusinder af mennesker siden begyndelsen af krisen i december 2013;
 2. udtrykker sin stærke bekymring over den seneste optrapning af volden i Sydsudan, som har haft alvorlige humanitære, sikkerhedsmæssige, politiske, økonomiske og sociale konsekvenser i det allerede skrøbelige og ustabile land og risikerer at destabilisere hele den østafrikanske region; er især bekymret over den etniske dimension af konflikten; understreger, at det er i modstrid med den demokratiske retsstat og i strid med folkeretten at stræbe efter magt ved hjælp af vold eller opsplittning mellem etniske grupper;
 3. fordømmer de rapporterede krænkelse af menneskerettigheder og overgreb; opfordrer alle parter til øjeblikkeligt at standse alle krænkelse af menneskerettighederne, herunder dem, der påvirker flygtninge og fordrevne, kvinder og personer, der tilhører udsatte grupper, såvel som journalister, og opfordrer til, at de ansvarlige for krænkelse af menneskerettighederne holdes ansvarlige; mener, at præsident Kiir og Riek Machar bør gøre alt for at forhindre, at soldaterne under deres kontrol begår sådanne overgreb mod befolkningen;
 4. opfordrer indtrængende alle parter til at overholde den humanitære folkeret og menneskerettighederne samt at sikre adgang til og beskyttelse af de humanitære organisationer, der yder bistand til den nødlidende civilbefolkning, og at åbne humanitære korridorer for levering af forsyninger og udstyr; bemærker, at en række udenlandske hjælpeorganisationer allerede har trukket sig tilbage fra Sydsudan, og at de resterende fortsat kæmper for at imødekomme behovene hos fordrevne civile; bemærker også, at disse hjælpeorganisationer stadig er i stand til at nå mange områder, hvor det menes, at titusindvis af mennesker stadig venter på hjælp eller søger efter denne form for hjælp;

Torsdag den 16. januar 2014

5. opfordrer indtrængende begge parter til at nå frem til en aftale og støtter fuldt ud de igangværende forhandlinger i Addis Abeba, der kræver en øjeblikkelig våbenhvile og indsats for at finde en vej til varig fred og stabilitet; opfordrer indtrængende regeringen og oprørerne til at engagere sig i ubetingede, inkluderende og helhedsorienterede politiske drøftelser i god tro med henblik på en vellykket afslutning af forhandlingerne; glæder sig over Den Afrikanske Unions og IGAD's bestræbelser på at fremme åben dialog og mægling;
 6. kræver løsladelse af alle politiske fanger og de 11 politiske ledere, der for øjeblikket er tilbageholdt, hvis tilbageholdelse er blevet et springende punkt i fredsforhandlingerne;
 7. opfordrer alle Sydsudans nabolande og regionale kræfter til at arbejde tæt sammen for at forbedre sikkerhedssituationen i landet og regionen om en fredelig samt finde en varig politisk løsning på den nuværende krise; understreger, at samarbejdet med Sudan i særdeleshed ville udgøre en forbedring i forbindelserne, efter at borgerkrigens fjender kom tæt på en konflikt igen i forbindelse med tvister om olieindtægter og grænsen i begyndelsen af 2012;
 8. glæder sig over Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråds beslutning om at nedsætte en kommission til at undersøge menneskerettighedskrænkelser og andre overgreb og anbefale måder og midler til at sikre ansvarlighed, forsoning og lægning af sår blandt alle samfundsgrupper; glæder sig over, at mulighederne for at gennemføre undersøgelser på menneskerettighedsområdet er blevet styrket i FN's mission i Sydsudan (UNMISS) med støtte fra Kontoret for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder;
 9. beklager EU's højtstående repræsentants beslutning om at opsigte mandatet for EU's særlige repræsentant for Sudan/Sydsudan i betragtning af den alvorlige politiske uro i Sudan og de væbnede konflikter; mener, at EU uden en særlig udpeget repræsentant for Sudan/Sydsudan vil komme til at se til fra sidelinjen i forbindelse med internationale forhandlinger og tiltag; opfordrer derfor den højtstående repræsentant til at ændre denne beslutning og forlænge mandatet for den særlige repræsentant for Sudan/Sydsudan;
 10. opfordrer det internationale samfund til at opfylde deres tilsagn om finansiering til Sydsudan og tilvejebringe midler for øjeblikkeligt at reagere på den forværrede humanitære situation i Sydsudan;
 11. udtrykker bekymring over den omfattende korruption; er også bekymret over, at korruption skader udsigterne til et frit og retfærdigt demokrati, stabilitet, bæredygtig udvikling og økonomisk vækst;
 12. glæder sig over beslutningen om at styrke UNMISS med yderligere militær, politi, logistisk og civilt personale; understreger imidlertid, at det er statens primære ansvar at beskytte civilbefolkningen; glæder sig over det arbejde, der gøres af FN's særlige repræsentant og lederen af UNMISS, Hilde Johnson;
 13. pålægger sin formand er at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Sydsudans regering, Sydsudans menneskerettighedskommissær, Sydsudans Nationale Lovgivende Forsamling, Den Afrikanske Unions institutioner, Den Mellemstatslige Organisation for Udvikling, medformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og FN's generalsekretær.
-

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0043

EU-strategi for hjemløshed**Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om en EU-strategi for hjemløshed (2013/2994(RSP))**

(2016/C 482/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 2 og 3,
 - der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 9, 14, 151 og 153,
 - der henviser til Europarådets reviderede europæiske socialpagt, særlig artikel 31,
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 34 og 36,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2010 med titlen »Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed« (COM(2010)0758),
 - der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
 - der henviser til sin erklæring af 22. april 2008 om bekæmpelse af gadehjemløshed ⁽²⁾,
 - der henviser til den europæiske konsensuskonference i december 2010,
 - der henviser til sin beslutning af 14. september 2011 om en EU-strategi for hjemløshed ⁽³⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. februar 2013 med titlen »Sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020« (COM(2013)0083),
 - der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 20. februar 2013 med titlen »Confronting Homelessness in the European Union« (SWD(2013)0042),
 - der henviser til sin beslutning af 11. juni 2013 om socialt boligbyggeri i Den Europæiske Union ⁽⁴⁾,
 - der henviser til de seks principper, der blev fastlagt ved ministrenes rundbordsdrøftelse om hjemløshed, som blev afholdt i Leuven den 1. marts 2013 på foranledning af det irske formandskab,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2, og stk. 4,
- A. der henviser til, at alle mennesker er født frie, med lige værdighed og rettigheder, og at det er op til medlemsstaterne at fremme og sikre disse rettigheder;

⁽¹⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22

⁽²⁾ EUT C 259 E af 29.10.2009, s. 19.

⁽³⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 101.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0246.

Torsdag den 16. januar 2014

- B. der henviser til, at hjemløshed er en krænkelse af den menneskelige værdighed og en overtrædelse af menneskerettighederne; der henviser til, at en bolig er et grundlæggende menneskeligt behov og en nødvendig forudsætning for et værdigt liv og social integration;
- C. der henviser til, at hjemløshed er blevet en prioritet i EU's fattigdomspolitik inden for rammerne af Europa 2020-strategien og flagskibsinitiativet om den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse samt i EU's sociale investeringspakke; der henviser til, at det nuværende niveau for fattigdom og social udstødelse undergraver Europa 2020-strategiens mål om at nedbringe antallet af mennesker, der befinder sig i fattigdom og social udstødelse eller er i risiko herfor, med mindst 20 millioner;
- D. der henviser til, at hjemløshed repræsenterer den mest ekstreme form for fattigdom og nød, og at problemet er vokset i stort set alle medlemsstater i de seneste år;
- E. der henviser til, at de medlemsstater, som er hårdest ramt af den økonomiske og finansielle krise, oplever en hidtil uset stigning i antallet af hjemløse;
- F. der henviser til, at den samfunds- og familiemæssige profil på de personer, der bruger det sociale boligbyggeri, har ændret sig, og at der nu er øget efterspørgsel efter denne boligtype;
- G. der henviser til, at der i de fleste medlemsstater er mangel på sociale boliger og et stigende behov for boliger til overkommelige priser;
- H. der henviser til, at flere EU-organer, såsom Rådet for Beskæftigelse, Socialpolitik, Sundhed og Forbrugerpolitik (EPSCO), Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Parlamentet har opfordret Kommissionen til at udvikle en EU-strategi om hjemløshed eller tilsvarende;
- I. der henviser til, at hjemløshed i sin natur er et komplekst problem, som kræver en flersidet politisk reaktion;
- J. der henviser til, at der i stigende grad er tegn på, at boligbaserede tilgange til hjemløshed er de mest effektive;
- K. der henviser til, at der i nogle medlemsstater lægges stadig større vægt på hjemløshed inden for rammerne af det europæiske semester, herunder hjemløshed som en prioritet for bekæmpelse af fattigdom, i deres nationale reformprogrammer for 2012 og 2013;
- L. der henviser til, at EU's nuværende rammepolitik og den sociale virkelighed i dagligdagen baner vejen for stærkere og mere ambitiøse tiltag mod hjemløshed på EU-plan;
- M. der henviser til, at EU-medlemsstaterne har verdens mest avancerede system for social beskyttelse med de højeste bidrag til sociale ydelser for borgerne;
- N. der henviser til, at det direkte ansvar for at bekæmpe hjemløshed påhviler medlemsstaterne og navnlig de regionale og lokale myndigheder, og at en EU-strategi skal spille en supplerende rolle;
- O. der henviser til, at Kommissionen kan styrke sin rolle inden for dens nuværende kompetenceområder og under hensyntagen til nærhedsprincippet;
- P. der henviser til, at et stigende antal medlemsstater har en holistisk strategi for hjemløshed og kunne drage fordel af et europæisk samarbejde til at videreudvikle deres politikker;
- Q. der henviser til, at fattigdom ikke er en forbrydelse, og at hjemløshed hverken er en forbrydelse eller et valg af livsstil;
- 1. påpeger, at hjemløse kæmper for at klare sig gennem livet og er tvunget til at leve under umenneskelige forhold;

Torsdag den 16. januar 2014

2. opfordrer indtrængende Kommissionen til omgående at udvikle en EU-strategi for hjemløshed i overensstemmelse med retningslinjerne i Parlamentets beslutning af 14. september 2011 om en EU-strategi for hjemløshed og i forslag fra andre EU-institutioner og -organer;
3. mener, at en EU-strategi for hjemløshed fuldt ud bør respektere traktaten, som fastslår »de nationale, regionale og lokale myndigheders vigtige rolle og vide skønsmålinger med hensyn til at levere, udlægge og tilrettelægge tjenesteydelser af almen økonomisk interesse så tæt på brugernes behov som muligt«; mener, at ansvaret for at bekæmpe hjemløshed påhviler medlemsstaterne, og at en EU-strategi for hjemløshed derfor bør støtte medlemsstaterne i at påtage sig dette ansvar så effektivt som muligt under fuld hensyntagen til nærhedsprincippet;
4. opfordrer Kommissionen til at nedsætte en ekspertgruppe på højt plan som støtte i forbindelse med udarbejdelsen og videreudviklingen af en EU-strategi for hjemløshed;
5. opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til hjemløshed i de landespecifikke henstillinger til de medlemsstater, hvor der er påtrængende behov for fremskridt; opfordrer medlemsstaterne til yderligere at styrke indarbejdelsen af hjemløshed i deres nationale reformprogrammer;
6. understreger, at der er behov for at indsamle omfattende og sammenlignelige oplysninger vedrørende hjemløshed uden at stigmatisere hjemløse; understreger, at indsamling af oplysninger er en nødvendig forudsætning for udarbejdelsen af effektive politikker, der i sidste ende kan føre til afskaffelse af hjemløshed;
7. glæder sig over bestemmelserne i den nye forordning om Den Europæiske Socialfond vedrørende fastsættelse af indikatorer til overvågning af effektiviteten i investeringerne, hvad angår hjemløse og mennesker, der er udelukket fra boligmarkedet; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at bruge disse nye redskaber;
8. opfordrer Kommissionen til at anvende EaSI-programmet (beskæftigelse og social innovation) som den vigtigste finansieringskilde til en EU-strategi til at finansiere forskning og tværnational udveksling og til at videreudbygge sit samarbejde med vigtige europæiske partnere;
9. opfordrer Kommissionen til at integrere hjemløshed på tværs af alle relevante EU-politikområder;
10. opfordrer Kommissionen til at fokusere på følgende som prioriterede indsatsområder for en EU-strategi for hjemløshed:
 - boligbaserede/Housing First-tilgange til hjemløshed
 - grænseoverskridende hjemløshed
 - kvalitet af tjenesteydelser for hjemløse
 - forebyggelse af hjemløshed
 - hjemløshed blandt unge;
11. minder om sin beslutning af 14. september 2011 om hjemløshed i forbindelse med de centrale elementer i en EU-strategi for hjemløse og fremhæver navnlig følgende elementer:
 - regelmæssig europæisk overvågning af hjemløshed
 - forskning og vidensopbygning om politikker og tjenesteydelser for hjemløse
 - social innovation i politikker og tjenesteydelser for hjemløse;
12. opfordrer medlemsstaterne til at bygge mere socialt boligbyggeri til overkommelige priser, der er tilpasset til de mest sårbare personer, for at forebygge social udstødelse og hjemløshed;
13. opfordrer medlemsstaterne til ikke at overtræde de internationale menneskerettighedstraktater og til fuldt ud at respektere alle de aftaler, de har indgået, herunder chartret om grundlæggende rettigheder, FN's internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og Europarådets reviderede socialpakt;

Torsdag den 16. januar 2014

14. opfordrer medlemsstaterne til straks at sætte en stopper for kriminaliseringen af hjemløse og ændre den diskriminerende praksis, der bruges til at forhindre hjemløse i at få adgang til sociale ydelser og herberger;
 15. opfordrer medlemsstaterne til at anvende midlerne i Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede og andre programmer såsom Den Europæiske Socialfond til at forbedre situationen for hjemløse og bane vej for social integration og beskæftigelse;
 16. opfordrer medlemsstaterne og EU-formandskabet til jævnligt at afholde en europæisk rundbordsdrøftelse med de ansvarlige EU-ministre for hjemløshed, som blev indledt af det irske EU-formandskab i marts 2013; opfordrer Kommissionen til at yde praktisk og økonomisk støtte til dette møde;
 17. opfordrer medlemsstaterne til at uddybe deres samarbejde med henblik på at styrke den gensidige udveksling af erfaringer og bedste praksis og nå frem til en fælles politisk tilgang;
 18. opfordrer medlemsstaterne til at følge en holistisk strategi i udviklingen af samlede strategier for hjemløshed, der er boligbaserede og lægger stor vægt på forebyggelse;
 19. mener, at medlemsstaterne og de lokale myndigheder i samarbejde med lejerorganisationerne bør indføre effektive forebyggelsespolitikker for at nedbringe omfanget af udsættelser;
 20. opfordrer Rådet til at overveje at indføre en henstilling om en garanti til at sikre, at ingen i EU er tvunget til at sove ude på grund af mangel på (beredskabs-) tjenester;
 21. opfordrer medlemsstaterne til i overensstemmelse med de nationale fremgangsmåder at samarbejde med de relevante hjælpeorganisationer om at tilvejebringe rådgivning og bolig til de hjemløse;
 22. understreger, at det er bydende nødvendigt at bekæmpe enhver form for diskriminering af hjemløse og udstødelse af hele samfundsgrupper;
 23. understreger, at gennemførelsen af retten til en bolig er afgørende for den fulde udøvelse af en lang række andre rettigheder, herunder politiske og sociale rettigheder;
 24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Regionsudvalget, Det Europæiske Sociale og Økonomiske Udvalg, Udvalget for Social Beskyttelse og Europarådet.
-

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0044

Situationen for menneskerettighedsforkæmpere og aktivister fra oppositionen i Cambodja og Laos**Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om situationen for menneskerettighedsforkæmpere og aktivister fra oppositionen i Cambodja og Laos (2014/2515(RSP))**

(2016/C 482/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Cambodja og Laos,
- der henviser til de lokale EU-erklæringer af 4. januar 2014 om voldshandlinger i forbindelse med arbejdskonflikter og af 23. september 2013 om den nye lovgivende forsamling i Cambodja,
- der henviser til erklæringen fra talsmanden for næstformanden/den højtstående repræsentant Catherine Ashton efter valget i Cambodja den 29. juli 2013,
- der henviser til rapporten af 5. august 2013 fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Cambodja,
- der henviser til rapporten fra 2013 med titlen »Bittersweet harvest — A Human Rights Impact Assessment of the European Union's Everything But Arms Initiative in Cambodia« fra Equitable Cambodia and Inclusive Development International,
- der henviser til samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Cambodja fra 1997,
- der henviser til erklæringen af 21. december 2012 fra talsmanden for næstformanden/den højtstående repræsentant Catherine Ashton om Sombath Somphones forsvinding i Laos,
- der henviser til erklæringen fra European Development Partners af 19. november 2013 på rundbordsdialogen med Laos, der var tilrettelagt af Den Demokratiske Folkerepublik Laos,
- der henviser til samarbejdsaftalen mellem EU og Den Demokratiske Folkerepublik Laos af 1. december 1997,
- der henviser til EU's retningslinjer fra 2008 vedrørende menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til den internationale konvention til beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinden og FN-erklæringen af 18. december 1992 om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinden,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
- der henviser til FN's internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,

Cambodja

- A. der henviser til, at ved fredelige demonstrationer af tekstilarbejdere den 3. januar 2014 for højere løn, der blev voldelige, åbnede sikkerhedsstyrkerne ild med skarp ammunition og dræbte fem mennesker og sårede mere end 30; der henviser til, at sikkerhedsstyrkerne den 4. januar 2014 med magt ryddede Freedom Park, hvor oppositionelle aktivister var samlet;
- B. der henviser til, at 23 mennesker, heriblandt rettighedsforkæmpere, er blevet arresteret i forbindelse med de seneste begivenheder og angiveligt er blevet slået og torteret;
- C. der henviser til, at de spændinger, der eskalerede med politiets tilstedeværelse, har ført til et forbud mod demonstrationer;

Torsdag den 16. januar 2014

- D. der henviser til, at retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger er knæsat i Cambodjas forfatning, i artikel 20 i Verdenserklæringen om menneskerettigheder og i artikel 21 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;
- E. der henviser til, at lederne af det nationale redningsparti (CNRP) Sam Rainsy og Kem Sokha er blevet indkaldt til byretten i Phnom Phen den 14. januar 2014 til afhøring; der henviser til, at Sam Rainsy og Kem Sokha risikerer at blive dømt for tilskyndelse til civile uroligheder;
- F. der henviser til, at myndighederne ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger til at rette op på nogle af de vigtigste mangler i valgprocessen, såsom mere pålidelige vælgerlister, lige adgang til medierne og forebyggelse af brug af statens ressourcer, herunder valgkampagner ført af embedsmænd og hæren;
- G. der henviser til, at kongen benådede Sam Rainsy den 14. juli 2013, hvilket gjorde det muligt for Sam Rainsy at vende tilbage til Cambodja; der henviser til, at hans ret til at stemme og opstille til valg ikke blev genetableret;
- H. der henviser til, at CNRP efter offentliggørelsen af valgresultaterne lancerede tre dages ikke-voldelige demonstrationer i september 2013 for at protestere mod de officielle resultater af valget til nationalforsamlingen; der henviser til, at myndighederne som svar på disse fredelige protester indsatte et stort antal bevæbnede politifolk og gendarmere;
- I. der henviser til, at der er en stadig chikane mod menneskerettighedsforkæmpere i form af vilkårlige anholdelser eller domsafgørelser baseret på falske eller overdrevne anklager i forbindelse med den fredelige udøvelse af menneskerettigheder, og at situationen er præget af straffrihed for sådanne handlinger;
- J. der henviser til, Cambodja står over for store problemer, hvad angår menneskerettighedssituationen i landet, navnlig som følge af systematisk ekspropriation af jord og korruption foretaget af myndighederne, det ledende parti og private aktører, der nyder officiel støtte og beskyttelse;
- K. der henviser til, at FN's særlige ordfører om menneskerettighedssituationen i Cambodja vil foretage et officielt besøg i landet fra den 12. til den 17. januar 2014;
- L. der henviser til, at EU er Cambodjas vigtigste donor;
- M. der henviser til, at mange internationale virksomheder, heriblandt europæiske, angiveligt har været indblandet i sager om krænkelse af rettigheder til jord, navnlig i sukkersektoren, og til at Coca-Cola i november 2013 afgav tilsagn om en multolerancepolitik i forbindelse med jordudsættelser uden kompensation;

Laos

- N. der henviser til, at Sombath Somphone, en menneskerettigheds- og miljøforkæmper og civilsamfundsleder, medformand for det 9. Asia Europa Peoples Forum i Vientiane i oktober 2012 forud for det 9. topmøde i ASEM, angiveligt er blevet offer for en tvungen forsvinden den 15. december 2012 i Vientiane; der henviser til, at Sombath Somphones familie har været ude af stand til at finde ham siden den dag på trods af gentagne henvendelser til de lokale myndigheder og eftersøgninger i det nærliggende område;
- O. der henviser til, at under det besøg, som Delegationen for Forbindelserne med Landene i Sydøstasien og ASEAN aflagde i Laos den 28. oktober 2013, blev Sombath Somphones forsvinden nævnt over for myndighederne i Laos;
- P. der henviser til, at afgørende spørgsmål i forbindelse med sagen, herunder hvorvidt der er gennemført en efterforskning, stadig ikke har fundet svar et år efter hans forsvinden, og myndighederne i Laos har afslået udenlandsk bistand til efterforskning af forsvindingen;
- Q. der henviser til, at Laos' europæiske parter ser med stort alvor på den uforklarede forsvinden af Sombath Somphone, og de betragter myndighedernes erklæringer om sagen for hverken tilstrækkelige eller overbevisende;
- R. der henviser til, at 62 ngo'er den 15. december 2013 krævede en ny efterforskning af denne forsvinden; der henviser til, at FN's arbejdsgruppe om tvungne eller ufrivillige forsvindinger den 16. december 2013 indtrængende opfordrede myndighederne i Laos til at gøre sit yderste for at finde Sombath Somphone, finde ud af, hvad der er sket med ham, og stille gerningsmændene til ansvar;

Torsdag den 16. januar 2014

- S. der henviser til, at der har været flere andre tilfælde af tvungne forsvindinger; der henviser til, at det ikke vides, hvor ni andre personer — to kvinder Kingkeo og Somchit, og syv mænd, Soubinh, Souane, Sinpasong, Khamstone, Nou, Somkhit, og Sourigna — befinder sig, idet de blev vilkårligt tilbageholdt af sikkerhedsstyrkerne i Laos i november 2009 forskellige steder i landet;
- T. der henviser til, at Laos har oplevet den hurtigste økonomiske vækst i Sydøstasien i de seneste år, og at civilsamfundets arbejde er afgørende for at sikre, at menneskerettighederne ikke tilsidesættes under den hurtige udvikling i Laos;

Cambodja

1. udtrykker sin medfølelse med ofrenes familier; fordømmer den uforholdsmæssige og overdrevne brug af magt fra sikkerhedsstyrkerne i Cambodja, der resulterede i flere døde og sårede;
2. opfordrer myndighederne i Cambodja til at udvise tilbageholdenhed over for demonstranter, og minder om, at enhver brug af magt fra myndighedernes side skal overholde principperne om lovlighed, nødvendighed og proportionalitet;
3. opfordrer myndighederne i Cambodja til straks at løslade de 23 mennesker, der er blevet arresteret uden grund;
4. opfordrer indtrængende myndighederne i Cambodja til at foretage en grundig efterforskning og stille de personer til ansvar, der er skyld i, at fredelige demonstranter blev dræbt og såret;
5. er bekymret over situationen for rettighedsforkæmpere og oppositionelle aktivister i Cambodja; fordømmer alle politisk motiverede anklager, domme og straffe mod politiske kritikere, oppositionspolitikere, menneskerettighedsforkæmpere og jordaktivister i Cambodja; understreger, at myndighederne skal sikre, at enkeltpersoners og organisationers ret til at forsvare og fremme menneskerettigheder beskyttes, herunder retten til fredeligt at kritisere regeringens politik og demonstrere mod den ved offentlige protestforsamlinger og strejker;
6. opfordrer myndighederne i Cambodja til at styrke demokratiet, retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende friheder og straks ophæve forbuddet mod offentlige forsamlinger;
7. opfordrer indtrængende regeringen i Cambodja til at erkende den legitime rolle, som den politiske opposition udfylder ved at bidrage til den samlede økonomiske og politiske udvikling i Cambodja; opfordrer myndighederne i Cambodja til straks at droppe de indkaldelser, der er stilet til lederne af CNRP Sam Rainsy og Kem Sokha og fagforeningslederen Rong Chhun fra den uafhængige lærerorganisation i Cambodja (CITA) og sammenslutningen af fagforeninger i Cambodja (CCFU);
8. ser med bekymring på den igangværende strid om påståede uregelmæssigheder under valget; opfordrer de politiske partier til at samarbejde for at finde frem til de mangler, der viste sig, og til at nå til enighed om, hvordan valgprocessen kan forbedres, navnlig angående en reform af valglisten, adgang til medierne og afbalanceret nyhedsformidling og den nationale valgkomité samt om strukturelle reformer på områder, der kan bidrage til udviklingen i Cambodja på lang sigt, herunder retslige reformer, reformer af nationalforsamlingen og andre bestræbelser på at fremme god regeringsførelse og demokrati;
9. opfordrer myndighederne i Cambodja til at acceptere en uafhængig efterforskning med international bistand af påstandene om svindel med stemmerne og andre uregelmæssigheder i forbindelse med valget i juli 2013;
10. opfordrer regeringen og parlamentet i Cambodja til at vedtage og gennemføre love til at sikre, at retssystemet fungerer uafhængigt af politisk kontrol og korruption;
11. opfordrer myndighederne i Cambodja til at oprette en national menneskerettighedsinstitution for fuldt ud at samarbejde med FN's særlige procedurer og navnlig tillade at besøge af den særlige rapportør om dommerstandens uafhængighed og den særlige rapportør om retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed;
12. opfordrer myndighederne i Cambodja til at indstille alle tvangsudsættelser og indføre og håndhæve et moratorium om udsættelser i Cambodja, indtil der er skabt gennemsigtige og ansvarlige retlige rammer og relevante politikker til at sikre, at udsættelser kun sker under overholdelse af internationale normer; opfordrer de internationale virksomheder til ikke at drage direkte nytte af disse tvangsudsættelser uden retmæssig kompensation;

Torsdag den 16. januar 2014

13. glæder sig over besøget fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Cambodja fra den 12. januar til den 17. januar 2014 og anmoder myndighederne i Cambodja om at efterkomme anbefalingerne i rapportørens rapport;
14. glæder sig over initiativer som det nylige Garment Industries Transparency Initiative, der er tænkt som en fælles tilgang fra myndighederne, erhvervslivet og civilsamfundet i både de producerende og de forbrugende lande, og som sigter på at nå til enighed om omfattende og i fællesskab kontrollerede arbejdsnormer;
15. opfordrer EU-institutionerne, medlemsstaterne og de europæiske og multinationale virksomheder til at støtte dette og andre lignende initiativer og til at forpligte sig til at følge etiske og socialt ansvarlige virksomhedsmetoder og herunder garantere retfærdige arbejdsnormer og mindsteløn og anerkende retten til at være medlem af fagforeninger og retten til at indgå kollektive overenskomster og sikre forsvarlige og menneskelige arbejdsforhold for alle arbejdstagere;
16. opfordrer Kommissionen til straks at reagere på konstateringerne i den nylige konsekvensanalyse om menneskerettigheder i forbindelse med EU's initiativ »Alt andet end våben« i Cambodja og overveje at indføre en forpligtelse til eksportørerne fra mindst udviklede lande, der ønsker at drage fordel af »Alt andet end våben«-initiativet, til at erklære, at de ikke har sat mennesker ud fra deres jorde og boliger uden passende kompensation;
17. opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til nøje at følge situationen i Cambodja;

Laos

18. opfordrer myndighederne i Laos til at give et klart svar på, hvor langt efterforskningen af, hvad der er blevet af Sombath Somphone, er nået, og til at besvare de mange ubesvarede spørgsmål om Sombaths forsvinden og anmode om og acceptere bistand fra udenlandske kriminalteknikere og eksperter i retshåndhævelse;
19. er af den opfattelse, at manglen på handling fra myndighederne i Laos skaber mistanke om, at myndighederne er indblandet i denne bortførelse;
20. opfordrer på ny næstformanden/den højtstående repræsentant til nøje at overvåge de laotiske myndigheds efterforskning af Sombath Somphones forsvinden,
21. opfordrer medlemsstaterne til fortsat at stille spørgsmålet om Sombath Somphones forsvinden til myndighederne i Laos; understreger, at tvangsforsvindinger er en stor hindring for Laos' tiltræden til FN's menneskerettighedsråd;
22. opfordrer myndighederne i Laos til at foretage en grundig, upartisk og effektiv efterforskning af alle påståede tvangsforsvindinger og til at tackle problemerne med den igangværende undertrykkelse af civile og politiske rettigheder i Laos, herunder ytringsfrihed, foreningsfrihed og retten til at deltage i fredelige forsamlinger, for at sikre overholdelse og beskyttelse af alle de rettigheder, som menneskerettighedsforsvarere, aktivister, mindretal og civilsamfundsmedlemmerne nyder, og til at beskytte religions- og trosfriheden;
23. opfordrer myndighederne i Laos til straks at ratificere den internationale konvention til beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinden, der blev undertegnet i 2008;
24. opfordrer myndighederne i Laos til at sikre støtten til reformer, der garanterer overholdelsen af grundlæggende menneskerettigheder, og minder Laos om dets internationale forpligtelser i henhold til de menneskerettighedstraktater, landet har undertegnet;
25. er bekymret over tvangsekspropriationer og -udsættelser uden kompensation og over korruptionen i Laos;

o

o o

26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, ASEAN-sekretariatet, FN's generalsekretær, FN's højkommisær for menneskerettigheder, regeringen og nationalforsamlingen i Kongeriget Cambodja og regeringen og parlamentet i Laos.
-

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0045

Det seneste afholdte valg i Bangladesh**Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om det nyligt afholdte valg i Bangladesh (2014/2516(RSP))**

(2016/C 482/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger om Bangladesh, navnlig beslutningen af 21. november 2013 om Bangladesh: menneskerettigheder og det kommende valg ⁽¹⁾, af 23. maj 2013 om arbejdsvilkår og standarder for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen efter den seneste tids fabriksbrande og sammenstyrtning af bygninger i Bangladesh ⁽²⁾, af 14. marts 2013 om situationen i Bangladesh ⁽³⁾ og af 17. januar 2013 om den seneste tids dødsfald i forbindelse med brande på tekstilfabrikker, navnlig i Bangladesh ⁽⁴⁾,
- der henviser til den højtstående repræsentant Catherine Ashtons erklæring af 9. januar 2014 på vegne af Den Europæiske Union om parlamentsvalget i Bangladesh og udtalelsen af 30. november 2013 fra den højtstående repræsentant Catherine Ashton om forberedelserne til parlamentsvalget i Bangladesh,
- der henviser til udtalelsen af 20. december 2013 fra talsmanden for den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, om en EU-valgobservationsmission i Bangladesh,
- der henviser til pressemeddelelsen af 1. december 2013 fra FN's højkommissær for menneskerettigheder, Navi Pillav, med titlen »Political brinkmanship driving Bangladesh to the edge«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122,
- A. der henviser til, at der blev afholdt parlamentsvalg i Bangladesh den 5. januar 2014 under ledelse af en midlertidig regering ledet af den forhenværende og nuværende premierminister, Sheikh Hasina, som havde afskaffet det traditionelle system i Bangladesh med et neutralt forretningsministerium ved hjælp af den 15. forfatningsændring i 2011;
- B. der henviser til, at 2013 angiveligt var det voldeligste år i Bangladeshs historie siden uafhængigheden, og at navnlig perioden op til og under valget har været kendetegnet ved omfattende vold med blokader, strejker og intimidering af vælgere hovedsageligt organiseret af oppositionen og over 300 dræbte siden begyndelsen af 2013, herunder mindst 18 på selve valgdagen, og at dette har ført til en lammelse af Bangladeshs skrøbelige økonomi;
- C. der henviser til, at valget blev boykottet af oppositionsalliancen ledet af BNP (Bangladesh Nationalist Party), som havde fastholdt sit krav om et »upartisk« forretningsministerium, og førte til, at det regerende Awami League vandt valget i vid udstrækning uden modkandidater — i over halvdelen af valgkredsene var der ingen modkandidater — og med lav valgdeltagelse; der henviser til, at valgkommissionen gentagne gange var nødt til at suspendere valget på over 300 valgsteder på grund af vold;
- D. der henviser til, at de to største partier har en lang tradition for kompromisløs konfrontation og mistillid, som risikerer at bringe den imponerende sociale og økonomiske fremgang, Bangladesh har opnået i løbet af det seneste årti, i fare;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0516.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0230.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0100.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0027.

Torsdag den 16. januar 2014

- E. der henviser til, at FN-missionen under ledelse af Óscar Fernández-Taranco, som havde til formål at bidrage til at nå frem til et kompromis, afsluttede sit fem dages besøg den 5. oktober 2013 uden noget gennembrud;
- F. der henviser til, at FN's generalsekretær Ban Ki-moon udtalte, at han beklagede, at partierne ikke var nået til enighed inden valget, og opfordrede alle parter til at sikre fredelige forhold, hvor folk kan bevare deres forsamlings- og ytringsfrihed;
- G. der henviser til, at EU længe har haft gode forbindelser til Bangladesh, bl.a. gennem samarbejdsaftalen om partnerskab og udvikling; der henviser til, at EU imidlertid ikke sendte en valgobservationsmission til landet, eftersom betingelserne for repræsentative valg ikke var opfyldt på grund af fraværet af kandidater fra oppositionen;
- H. der henviser til, at Bangladeshs valgkommission har erklæret, at valget var frit, retfærdigt og troværdigt, og at den nye regering er blevet taget i ed under den genvalgte premierminister Sheikh Hasina; der henviser til, at valgdeltagelsen ved dette valg var meget lav og lå på 40 % ifølge regeringens tal, på 20 % ifølge diplomater i Dhaka og endnu lavere ifølge repræsentanter for oppositionen;
- I. der henviser til, at oppositionens leder, Khaleda Zia, ikke frit kan bevæge sig omkring, at andre fremstående medlemmer af BNP for nylig er blevet anholdt, og at talrige tilhængere af BNP gentagne gange er gået under jorden af frygt for repressalier;
- J. der henviser til, at oppositionen fra BNP fortsat samarbejder med Jamaat-e-Islami og udbrydergruppen Hafezat-e-Islam, der betragtes som de primære anstiftere af volden;
- K. der henviser til, at Abdul Quader Molla, en fremtrædende leder af Jamaat-e-Islami, den 12. december 2013 blev den første, der blev henrettet for krigsforbrydelser begået under Bangladeshs uafhængighedskrig, og at retssagerne ved landets internationale krigsforbrydertribunal har været et stærkt anfægtet spørgsmål i forbindelse med valget, idet seks af de syv personer, der blev fundet skyldige, blev dømt til døden;
- L. der henviser til, at tusinde af borgere fra udsatte mindretal, navnlig hinduer, under og efter valget er blevet udsat for voldelige overfald og jaget fra deres hjem, angiveligt hovedsageligt af militante fra Jammata e-Islami, af årsager, der delvist har forbindelse til retssagerne ved det internationale forbrydertribunal, idet mange af anklagemyndighedens vidner er hinduer;
- M. der henviser til, at mindst et vidne ved det internationale forbrydertribunal, Mustafa Howlader, blev dræbt i sit hjem den 10. december 2013;
- fordømmer på det kraftigste disse drab og den omfattende vold, som brød ud i hele landet i perioden op til og under valget i januar 2014, navnlig overfald på religiøse og kulturelle mindretal og andre udsatte grupper; giver udtryk for alvorlig bekymring over, at det daglige liv i Bangladesh er blevet lammet på grund af strejker og blokader og konfrontationen mellem de to politiske lejre;
 - opfordrer regeringen i Bangladesh til øjeblikkelig at indstille alle de repressive metoder, som er blevet anvendt af sikkerhedsstyrkerne, herunder vilkårlig affyring af skarp ammunition og tortur af personer i forvaring, og frigive oppositionspolitikere, der er blevet udsat for vilkårlig tilbageholdelse; opfordrer indtrængende til, at der foretages en hurtig, uafhængig og gennemsigtig efterforskning af de nylige sager med voldelige dødsfald både før og efter valget, og at gerningsmændene, herunder dem fra sikkerhedsstyrkerne, drages til ansvar;
 - fremhæver Bangladeshs omdømme som et tolerant samfund i en sekulær stat og opfordrer myndighederne i Bangladesh til at yde øget beskyttelse af etniske og religiøse mindretal, der er i fare, og til at sikre en effektiv retsforfølgning af samtlige anstiftere af vold mellem befolkningsgrupper;

Torsdag den 16. januar 2014

4. beklager dybt, at parlamentet i Bangladesh og de politiske partier ikke har formået at nå til enighed om en inklusiv valgmekanisme, og opfordrer regeringen og oppositionen til straks at sætte Bangladeshs interesser øverst på dagsordenen og nå frem til et kompromis, som kan give det bangladeshiske folk mulighed for at give udtryk for deres demokratiske valg på en repræsentativ måde; mener, at man bør overveje alle muligheder, herunder fremrykkelse af valg, såfremt alle legitime politiske partier er villige til at stille op og give vælgerne et reelt valg;
 5. opfordrer EU til at anvende alle de midler, det har til rådighed, til at bistå en sådan proces, såfremt der anmodes herom, og til at udnytte sine ressourcer fuldt ud, navnlig det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder og stabilitetsinstrumentet; opfordrer Direktoratet for Demokratistøtte til at sætte fokus på Bangladesh i forbindelse med aktiviteterne under Kontoret for Fremme af Parlamentarisk Demokrati (OPPD);
 6. mener, at det af hensyn til Bangladeshs fremtid er nødvendigt, at partier med et demokratisk omdømme udvikler en kultur med gensidig respekt; opfordrer indtrængende BNP til entydigt at tage afstand fra Jamaat-e-Islami og Hafezat-e-Islam;
 7. understreger, at partier, der griber til terrorhandlinger, bør forbydes;
 8. erkender, at det internationale forbrydertribunal, til trods for dets betydelige mangler, har spillet en vigtig rolle med hensyn til at give ofre og andre, der er berørt af Bangladeshs uafhængighedskrig, ankemuligheder og mulighed for at få en afslutning og lægge deres lidelser bag sig;
 9. udtrykker imidlertid bekymring over det stigende antal mennesker, der sidder på dødsgangen i Bangladesh, ud over de seks personer, der blev dømt ved det internationale forbrydertribunal, og navnlig over dødsdommen over 152 soldater for et blodigt mytteri i 2009 samt den nylige henrettelse af Abdul Quader Molla; opfordrer regeringen og parlamentet til at afskaffe dødsstraffen og nedsætte alle dødsdomme; opfordrer ligeledes myndighederne til hurtigst muligt at etablere effektive mekanismer til at yde vidnebeskyttelse i sager ved det internationale forbrydertribunal;
 10. opfordrer ligeledes regeringen til at revidere loven om informations- og kommunikationsteknologi og antiterrorloven, der blev skærpet under den foregående regering, og som kan føre til vilkårlig kriminalisering af borgerne;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsaffænder og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's Menneskerettighedsråd samt regeringen og parlamentet i Bangladesh.
-

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0046

Nylige forsøg på at kriminalisere LGBTI-personer

Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2014 om nylige forsøg på at kriminalisere bøsser, lesbiske, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI-personer) (2014/2517(RSP))

(2016/C 482/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder og den indiske forfatning,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution A/HRC/17/19 af 17. juni 2011 om menneskerettigheder, seksuel orientering og kønsidentitet,
- der henviser til den anden revision af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Union og dets medlemsstater (Cotonouaftalen) og de menneskerettighedsklausuler, der indgår heri, navnlig i artikel 8, stk. 4, og artikel 9,
- der henviser til artikel 2, artikel 3, stk. 5, og artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 10 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der forpligter såvel EU som medlemsstaterne til i deres forbindelser med tredjelande at fremme og forsvare de universelle menneskerettigheder og beskyttelsen af fysiske personer,
- der henviser til retningslinjerne for fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI) personer, som vedtoges af Rådet den 24. juni 2013,
- der henviser til redegørelsen af 20. december 2013 af næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsaffænder og sikkerhedspolitik om vedtagelsen af lovforslaget mod homoseksualitet i Uganda,
- der henviser til Catherine Ashtons erklæring af 15. januar 2014, der giver udtryk for hendes bekymring over lovfæstelsen af lovforslaget om forbud mod ægteskab mellem personer af samme køn i Nigeria,
- der henviser til sin tidligere beslutning af 5. juli 2012 om vold mod lesbiske kvinder og rettighederne for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI) i Afrika ⁽¹⁾, sin holdning af 13. juni 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 ⁽²⁾ og sin beslutning af 11. december 2013 om EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden i 2012 og EU's politik på området ⁽³⁾,
- der henviser til sin tidligere beslutning af 17. december 2009 om Uganda: lovforslag om kriminalisering af homoseksualitet ⁽⁴⁾, af 16. december 2010 om Uganda: det såkaldte Bahati-lovforslag og diskrimination mod LGBT-personer ⁽⁵⁾, af 17. februar 2011 om Uganda: drabet på David Kato ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT C 349 E af 29.11.2013, s. 88.

⁽²⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2013)0273.

⁽³⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2013)0575.

⁽⁴⁾ EUT C 286 E af 22.10.2010, s. 25.

⁽⁵⁾ EUT C 169 E af 15.6.2012, s. 134.

⁽⁶⁾ EUT C 188 E af 28.6.2012, s. 62.

Torsdag den 16. januar 2014

- der henviser til sine tidligere beslutninger af 15. marts 2012 ⁽¹⁾ og af 4. juli 2013 ⁽²⁾ om situationen i Nigeria,
- der henviser til sin beslutning af 11. maj 2011 om den aktuelle situation i forhandlingerne om en frihandelsaftale mellem EU og Indien ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at alle mennesker er født frie og lige i værdighed og med rettigheder; der henviser til, at alle stater har en forpligtelse til at forebygge vold og had samt stigmatisering på grundlag af individuelle karakteristika, herunder seksuel orientering, kønsidentitet og kønsudtryk;
- B. der henviser til, at op til 78 lande fortsat betragter samtykkende aktiviteter med voksne af samme køn som en forbrydelse, hvor syv lande foreskriver dødsstraf for sådanne »forbrydelser« (Iran, Mauretanien, dele af Nigeria, Saudi-Arabien, dele af Somalia, Sudan og Yemen); der henviser til, at disse retlige begrænsninger er forældede i lyset af den generelle mainstreaming af rettighederne for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI-rettigheder) i løbet af de seneste årtier, og at den positive udvikling i mange lande bør fungere som et eksempel for en forbedring på verdensplan med hensyn til LGBTI-spørgsmål;
- C. der henviser til, at samtykkende handlinger mellem personer af samme køn allerede blev straffet med 14 års fængsel i Uganda og syv års fængsel i Nigeria (eller dødsstraf i 12 stater i henhold til sharialovgivning) og har været afkriminaliseret i Indien ved en afgørelse fra Delhis landsret i 2009;
- D. der henviser til, at Ugandas parlament den 20. december 2013 vedtog lovforslaget mod homoseksualitet, som straffer støtte af LGBTI-personers rettigheder med op til syv års fængsel, manglende fordømmelse af LGBTI-personer med op til tre års fængsel og »gentagelsesovertrædere« eller hivpositive lovovertrædere med fængsel på livstid, og at samtykkende samkvem mellem personer af samme køn allerede kriminaliseres i henhold til paragraf 145 i Ugandas straffelov;
- E. der henviser til, at det nigerianske senat den 17. december 2013 vedtog lovforslaget om forbud mod ægteskab mellem personer af samme køn, som straffer personer i parforhold med en person af samme køn med op til 14 års fængsel og personer, som er vidne til ægteskaber mellem personer af samme køn, eller som driver LGBTI-væresteder eller -organisationer eller afholder møder for LGBTI-personer, med op til ti års fængsel; der henviser til, at præsident Goodluck Jonathan i januar 2014 undertegnede lovforslaget og gjorde det til lov;
- F. der henviser til, at den indiske højesteret den 11. december 2013 omstødte en dom fra Delhis landsret, hvori denne ret fastslog, at paragraf 377 i den indiske straffelov, en lov fra kolonitiden, som forbyder homoseksualitet, krænkede den indiske forfatnings lighedsprincip, og højesteret kriminaliserede dermed homoseksualitet på ny med op til fængsel på livstid;
- G. der henviser til, at den russiske Statsduma vedtog en lov, der forbød såkaldt »homoseksuel propaganda«, som i alvorlig grad begrænser LGBTI-organisationers ytrings- og forsamlingsfrihed, og at præsident Vladimir Putin har undertegnet lovforslaget og gjort det til lov;
- H. der henviser til, at medierne, offentligheden, politiske og religiøse ledere i disse lande i stigende grad søger at intimidere LGBTI-personer, begrænse deres rettigheder og legitimisere volden imod dem;
- I. der henviser til, at adskillige stats- og regeringschefer, ledende personer i FN, repræsentanter for regeringer og parlamenter, EU (herunder Rådet, Parlamentet, Kommissionen, den højststående repræsentant) og adskillige personer på verdensplan på det kraftigste har fordømt lovgivning, der kriminaliserer LGBTI-personer;
- 1. fordømmer kraftigt disse alvorlige trusler mod universelle rettigheder til liv, frihed for tortur eller grusom, umenneskelig eller vanærende behandling, ret til privatlivets fred og ytrings- og forsamlingsfrihed sammen med alle former for forskelsbehandling mod og retlige begrænsninger for LGBTI-personer og enhver, der forsvarer deres menneske-rettigheder; understreger, at lige muligheder for LGBTI-personer er et ubestrideligt element i grundlæggende menneske-rettigheder;

⁽¹⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 97.

⁽²⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2013)0335.

⁽³⁾ EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 13.

Torsdag den 16. januar 2014

2. fordømmer kraftigt vedtagelsen af stadig mere repressive love mod LGBTI-personer; gentager, at seksuel orientering og kønsidentitet er spørgsmål, som henhører under individers ret til privatliv, som er sikret ved folkeretten og nationale forfatninger; opfordrer de førnævnte 78 lande til at bringe kriminaliseringen af samtykkende handlinger mellem voksne af samme køn til ophør;
 3. opfordrer Ugandas præsident til at afstå fra at ophøje lovforslaget mod homoseksualitet til lov og til at ophæve paragraf 145 i Ugandas straffelov; erindrer Ugandas regering om dens forpligtelser i henhold til folkeretten og Cotonouaftalen, som kræver overholdelse af de universelle menneskerettigheder;
 4. fordømmer kraftigt vedtagelsen og undertegnelsen af lovforslaget om (forbud mod) ægteskab mellem personer af samme køn i Nigeria; opfordrer Nigerias præsident til at ophæve denne lov sammen med paragraf 214 og 217 i den nigerianske straffelov;
 5. fremhæver, at samtykkende handlinger mellem voksne af samme køn er lovlige i Burkina Faso, Benin, Tchad, Den Centralafrikanske Republik, Congo, Den Demokratiske Republik Congo, Ækvatorialguinea, Gabon, Guinea-Bissau, Elfenbenskysten, Madagaskar, Mali, Niger, Rwanda og Sydafrika, og at forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering er ulovlig i henhold til den sydafrikanske forfatning, hvilket viser, at de afrikanske tilgange til spørgsmålet er forskellige;
 6. anmoder Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og medlemsstaterne om at give udtryk for den kraftigste modstand mod de tre pågældende love og gøre det klart, at de vil have betydelige følger for de pågældende landes bilaterale forbindelser med EU og dets medlemsstater;
 7. glæder sig over den indiske regerings initiativ til at anmode højesteret om at revidere sin afgørelse, da den overtræder det forfatningssikrede lighedsprincip; opfordrer det indiske parlament til at ophæve paragraf 377, hvis højesteret undlader at revidere sin afgørelse;
 8. er dybt bekymret over de negative følger af loven, der forbyder propaganda for »ikke-traditionelle seksuelle forhold« i Rusland, som øger forskelsbehandlingen af og volden mod LGBTI-personer; opfordrer de russiske myndigheder til at ophæve denne lov og til fortsat international opmærksomhed omkring dette spørgsmål;
 9. minder om, at love, der kriminaliserer samtykkende aktiviteter mellem voksne af samme køn og forsvaret af LGBTI-personers menneskerettigheder, udgør en betydelig hindring for bekæmpelsen af hiv/aids, øger systematisk overførslen af hiv og seksuelt overførbare sygdomme, idet risikogrupper er bange for at kontakte sundhedspersoner, og de bidrager til et klima af ekstrem homofobi og forskelsbehandling; bemærker, at disse love blandt andet vil gøre forebyggelsen af hiv/aids endnu vanskeligere i lande med høje forekomster;
 10. understreger, at yderligere kriminalisering af samtykkende aktiviteter mellem voksne af samme køn vil gøre det endnu vanskeligere at nå både årtusindudviklingsmålene, navnlig med hensyn til ligestilling og sygdomsbekæmpelse og opnå enhver form for succes i udviklingen efter 2015;
 11. opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at bruge alle eksisterende kanaler, herunder bilaterale og multilaterale forummer og igangværende forhandlinger om en frihandelsaftale med Indien, for på det kraftigste at give udtryk for deres modstand mod kriminaliseringen af LGBTI-personer;
 12. opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at give enhver mulig bistand til ngo'er og menneskerettighedsforkæmpere ved at gøre brug af LGBTI-retningslinjerne, det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder og andre programmer;
 13. opfordrer Kommissionen og Rådet til at medtage en udtrykkelig henvisning til ikke-forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering i forbindelse med den næste revision af Cotonouaftalen, hvilket Parlamentet flere gange har anmodet om;
 14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, EU-Udenrigstjenesten, medlemsstaterne, Ugandas, Nigerias, og Indiens og Ruslands regeringer og parlamenter og Ugandas, og Nigerias og Ruslands præsident.
-

Tirsdag den 14. januar 2014

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2014)0001

Anmodning om beskyttelse af Lara Comis parlamentariske immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 14. januar 2014 om anmodning om beskyttelse af Lara Comis immunitet og privilegier (2013/2190(IMM))**

(2016/C 482/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 30. juli 2013 fra Lara Comi om beskyttelse af hendes immunitet i forbindelse med den verserende straffesag ved retten i Ferrara, hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 9. september 2013,
 - der har hørt Lara Comi den 5. november 2013, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
 - der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010 og 6. september 2011 ⁽¹⁾;
 - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 3, og artikel 7,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0469/2013),
- A. der henviser til, at Lara Comi, der er medlem af Europa-Parlamentet, har anmodet om beskyttelse af sin parlamentariske immunitet i forbindelse med en retssag, der er blevet indledt af anklagemyndigheden ved retten i Ferrara på baggrund af en anmeldelse for injurier under skærpende omstændigheder, jf. artikel 595, stk. 2 og 3, i den italienske straffelov og artikel 30 i lov 223 af 6. august 1990, som skal være fremsat under en tv-transmitteret politisk debat;
- B. der henviser til, at det i artikel 8 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, som Lara Comi udtrykkeligt henviser til i sin anmodning om beskyttelse, er fastsat, at Europa-Parlamentets medlemmer hverken kan eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv;

⁽¹⁾ Dom af 12. maj 1964, sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier (Sml. 1954-1964, s. 483), dom af 10. juli 1986, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl. (Sml. 1986, s. 2391), dom af 15. oktober 2008, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet (Sml. 2008 II, s. 2849), dom af 21. oktober 2008, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente (Sml. 2008 I, s. 7929), dom af 19. marts 2010, sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet (Sml. 2010 II, s. 1135), og dom af 6. september 2011, sag C-163/10, Patriciello (Sml. 2011 I, s. 7565).

Tirsdag den 14. januar 2014

- C. der henviser til, at det i forretningsordenens artikel 6 er fastsat, at Parlamentet under udøvelsen af sine beføjelser vedrørende privilegier og immuniteter først og fremmest tilstræber at bevare sin integritet som demokratisk lovgivende forsamling og sikre medlemmernes uafhængighed under udførelsen af deres opgaver;
- D. der henviser til, at Parlamentet har et vidt skøn med hensyn til, hvad en afgørelse, der træffes i anledning af en anmodning som den, der var fremsat i det foreliggende tilfælde, skal gå ud på ⁽¹⁾;
- E. der henviser til, at Domstolen har medgivet, at det ikke er udelukket, at en erklæring, der afgives af parlamentarikere uden for Parlamentet, kan udgøre en meningstilkendegivelse under udøvelse af deres hverv i henhold til protokollens artikel 8, idet eksistensen af en sådan meningstilkendegivelse ikke afhænger af det sted, hvor erklæringen afgives, men af dens karakter og indhold ⁽²⁾;
- F. der henviser til, at Lara Comi var indbudt til den omtalte tv-udsendelse i sin egenskab af medlem af Europa-Parlamentet og ikke som national repræsentant for et parti, en funktion, som i øvrigt blev udfyldt af en anden gæst, i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, som tilstræber at sikre en afbalanceret deltagelse af politiske repræsentanter i tv-debatter, der afholdes i perioder med valgkamp, som det var tilfældet i den aktuelle sag;
- G. der henviser til, at i moderne demokratier udfoldes den politiske debat ikke kun i parlamentet, men også gennem kommunikationsmidlerne, der strækker fra de trykte midler til internettet;
- H. der henviser til, Lara Comi deltog i den omtalte tv-udsendelse i sin egenskab af medlem af Europa-Parlamentet for at debattere politiske problemstillinger, bl.a. vedrørende offentlige indkøb og organiseret kriminalitet, der er områder, som hun altid har beskæftiget sig med på europæisk plan;
- I. der henviser til, at Lara Comi den følgende dag sendte klageren sine undskyldninger, som hun efterfølgende gentog i en anden national tv-udsendelse;
1. vedtager at beskytte Lara Comis privilegier og immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Den Italienske Republiks kompetente myndigheder og Lara Comi.

⁽¹⁾ Sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet, præmis 101.

⁽²⁾ Patriciello, se domshenvisning ovenfor, præmis 30.

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0003

Regler om afstemning og indhold i betænkninger under godkendelsesproceduren**Europa-Parlamentets afgørelse af 14. januar 2014 om ændring af artikel 81 i Europa-Parlamentets forretningsorden om godkendelsesproceduren (2012/2124(REG))**

(2016/C 482/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til skrivelse af 9. december 2011 fra formanden for Udvalgsformandskonferencen,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 211 og 212,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0412/2013),
1. vedtager at optage nedenstående ændring i forretningsordenen;
 2. vedtager, at disse ændringer træder i kraft den første dag i den næste mødeperiode og vil gælde for de godkendelsesprocedurer, for hvilke det kompetente udvalg endnu ikke har vedtaget en henstilling;
 3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Ændring 1**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 50 — fortolkning — stk. 2**

Gældende ordlyd

*Ved behandlingen af internationale aftaler, jf. artikel 90, kan proceduren med associerede udvalg i denne artikel ikke anvendes i forbindelse med **godkendelsesproceduren** i artikel 81.*

Ændring

Proceduren med associerede udvalg i denne artikel **kan** ikke anvendes i forbindelse med **den henstilling, der vedtages af det kompetente udvalg** i **henhold til** artikel 81.

Ændring 2**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 81 — stk. 1 — afsnit 1**

Gældende ordlyd

Når Parlamentet anmodes om en godkendelse af et forslag, **træffer det afgørelse på grundlag af** en henstilling fra det kompetente udvalg om at vedtage eller forkaste forslaget.

Ændring

Når Parlamentet anmodes om en godkendelse af et forslag, **vedtager det sin afgørelse under hensyntagen til** en henstilling fra det kompetente udvalg om at vedtage eller forkaste forslaget. **Henstillingen indeholder led, men ikke bogstavs-punkter. Den kan indeholde en kort begrundelse, som udfærdiges på ordførerens ansvar, og som ikke sættes under afstemning. Artikel 52, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse. Ændringsforslag, der fremsættes i udvalget, kan kun behandles, hvis de sigter mod at omgøre den af ordføreren foreslåede henstilling.**

Tirsdag den 14. januar 2014

Ændring 3**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 81 — stk. 1 — afsnit 1 a (nyt)**

Gældende ordlyd

Ændring

Det kompetente udvalg kan indgive et forslag til en ikke-lovgivningsmæssig beslutning. Andre udvalg kan inddrages i udarbejdelsen af beslutningen i overensstemmelse med artikel 188, stk. 3, sammenholdt med artikel 49, 50 eller 51.

Ændring 4**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 81 — stk. 1 — afsnit 2**

Gældende ordlyd

Ændring

Parlamentet træffer afgørelse **ved en enkelt afstemning** om det forslag, hvortil dets godkendelse kræves efter traktaten om Den Europæiske Union eller traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og der kan ikke stilles ændringsforslag. Til vedtagelse af en godkendelse kræves det flertal, der er anført i den artikel i traktaten om Den Europæiske Union eller traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som udgør retsgrundlaget for forslaget.

Parlamentet træffer afgørelse om det forslag, hvortil dets godkendelse kræves efter traktaten om Den Europæiske Union eller traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde **ved en enkelt godkendelsesafstemning, uanset om henstillingen fra det kompetente udvalg går ud på at godkende eller forkaste forslaget**, og der kan ikke stilles ændringsforslag. Til vedtagelse af en godkendelse kræves det flertal, der er anført i den artikel i traktaten om Den Europæiske Union eller traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som udgør retsgrundlaget for forslaget, **eller, såfremt der ikke er angivet noget flertal deri, et flertal af de afgivne stemmer. Opnås det nødvendige flertal ikke, anses forslaget til retsakt for at være forkastet.**

Ændring 5**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 81 — stk. 2**

Gældende ordlyd

Ændring

2. Artikel 74c, 74e og **90** finder anvendelse på henholdsvis **tiltrædelsestraktater**, internationale aftaler og fastslåelse af, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder **generelle** principper. **Artikel 74 g finder anvendelse på et forstærket samarbejde vedrørende et område, der hører under den almindelige lovgivningsprocedure.**

2. Artikel **90**, 74c, 74e, **74f**, **74 g** og **75** finder **endvidere** anvendelse på henholdsvis internationale aftaler, **tiltrædelsestraktater**, fastslåelse af, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder **grundlæggende** principper, **fastsættelse af Parlamentets sammensætning, indførelse af et forstærket samarbejde mellem medlemsstaterne eller vedtagelse af den flerårige finansielle ramme.**

Tirsdag den 14. januar 2014

Ændring 6**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 81 — stk. 3***Gældende ordlyd*

3. Når Parlamentets godkendelse kræves til et forslag til lovgivningsmæssig retsakt eller en påtænkt international aftale, kan det kompetente udvalg **for at fremme et positivt resultat af proceduren vedtage at** forelægge Parlamentet en interimstænkning **om forslaget** med et forslag til beslutning, der indeholder henstillinger om ændring eller gennemførelse af forslaget til retsakt.

Ændring

3. Når Parlamentets godkendelse kræves til et forslag til lovgivningsmæssig retsakt eller en påtænkt international aftale, kan det kompetente udvalg forelægge Parlamentet en interimstænkning med et forslag til beslutning, der indeholder henstillinger om ændring eller gennemførelse af forslaget til **lovgivningsmæssig retsakt eller den påtænkte internationale aftale**.

Ændring 7**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 81 — stk. 3 a — afsnit 1 (nyt)***Nuværende ordlyd**Ændring*

3a. Det kompetente udvalg behandler anmodningen om godkendelse uden unødigt forsinkelse. Hvis det kompetente udvalg beslutter ikke at fremsætte en henstilling, eller ikke har vedtaget en henstilling inden for seks måneder efter at have fået anmodningen om godkendelse henvist, kan Formandskonferencen enten sætte sagen på dagsordenen for en efterfølgende mødeperiode med henblik på behandling på plenarmødet eller, i behørigt begrundede tilfælde, vedtage at forlænge perioden på seks måneder.

Ændring 8**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 81 — stk. 3 a — afsnit 2 (nyt)***Nuværende ordlyd**Ændring*

Når Parlamentets godkendelse kræves til en påtænkt international aftale, kan Parlamentet på grundlag af en henstilling fra det kompetente udvalg træffe afgørelse om midlertidigt at indstille godkendelsesproceduren i højst et år.

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0018

De stående udvalgs beføjelser og ansvarsområder

Europa-Parlamentets afgørelse af 15. januar 2014 om de stående udvalgs sagsområder (2013/2996(RSO))

(2016/C 482/27)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Formandskonferencens forslag,

— der henviser til forretningsordenens artikel 183,

1. vedtager, at bilag VII til forretningsordenen affattes således:

»Bilag VII — De stående udvalgs sagsområder

I. Udenrigsudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter fremme, gennemførelse og overvågning af Unionens udenrigspolitik for så vidt angår:

1. den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP). Udvalget bistås i denne sammenhæng af et underudvalg om sikkerhed og forsvar
2. forbindelserne med de øvrige EU-institutioner og -organer, FN og øvrige internationale organisationer og interparlamentariske forsamlinger om spørgsmål, der henhører under dets sagsområde
3. tilsyn med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil
4. styrkelse af de politiske forbindelser med tredjelande i form af omfattende samarbejds- og bistandsprogrammer eller internationale aftaler som f.eks. associerings- og partnerskabsaftaler
5. indledning, overvågning og afslutning af forhandlinger om europæiske staters tiltrædelse af Den Europæiske Union
6. al lovgivning, programmering og kontrol af aktioner, der gennemføres under det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder, det europæiske naboskabsinstrument, instrumentet for førtiltrædelsesbistand, instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, og partnerskabsinstrumentet for samarbejde med tredjelande og de politikker, der ligger til grund herfor
7. overvågning og opfølgning af bl.a. den europæiske naboskabspolitik (ENP), navnlig med hensyn til årlige statusrapporter for ENP
8. spørgsmål vedrørende demokrati, retsstatsprincipperne, menneskerettigheder, herunder mindretals rettigheder, i tredjelande og folkerettens principper I denne sammenhæng bistås udvalget af et underudvalg om menneskerettigheder, som bør sikre sammenhæng mellem alle Unionens eksterne politikker og dens menneskerettighedspolitik. Med forbehold af de relevante bestemmelser indbydes medlemmer fra andre udvalg og organer med ansvar inden for dette område til at deltage i underudvalgets møder
9. Parlamentets deltagelse i valgobservationsopgaver, om nødvendigt i samarbejde med andre kompetente udvalg og delegationer.

Udvalget fører politisk tilsyn og sikrer samordning af arbejdet i de blandede parlamentariske udvalg og parlamentariske samarbejdsudvalg samt interparlamentariske delegationer, ad hoc-delegationer og valgobservationsmissioner, når spørgsmålene henhører under dets sagsområde.

Onsdag den 15. januar 2014

II. Udviklingsudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. fremme, gennemførelse og overvågning af Den Europæiske Unions politik for udviklingssamarbejde, herunder især:
 - a) politisk dialog med udviklingslandene, bilateralt og i de kompetente internationale organisationer og interparlamentariske fora
 - b) bistand til og samarbejdsaftaler med udviklingslande, navnlig tilsyn med effektiv finansiering af bistand og evaluering af udbytte, herunder i relation til udryddelse af fattigdom
 - c) overvågning af forholdet mellem medlemsstaternes politikker og de politikker, der gennemføres på EU-plan,
 - d) fremme af demokratiske værdier, god regeringsførelse og menneskerettigheder i udviklingslandene.
 - e) gennemførelse, overvågning og fremme af politikkoherens med hensyn til udviklingspolitik
2. al lovgivning, programmering og kontrol af aktioner, der gennemføres under instrumentet for udviklingssamarbejde (DCI), Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) — i tæt samarbejde med de nationale parlamenter — og instrumentet for humanitær bistand, samt alle spørgsmål vedrørende humanitær bistand i udviklingslandene og den politik, der ligger til grund herfor
3. spørgsmål vedrørende AVS-EU-partnerskabsaftalen og forbindelserne med de kompetente organer
4. spørgsmål vedrørende oversøiske lande og territorier (OLT)
5. Parlamentets deltagelse i valgobservationsopgaver, om nødvendigt i samarbejde med andre kompetente udvalg og delegationer.

Udvalget samordner arbejdet i de interparlamentariske delegationer og ad hoc-delegationer, når spørgsmålene henhører under dets sagsområde.

III. Udvalget om International Handel

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

Spørgsmål vedrørende fastlæggelse, gennemførelse **og overvågning** af EU's fælles handelspolitik og eksterne økonomiske forbindelser, navnlig:

1. finansielle, økonomiske og handelsmæssige forbindelser med tredjelande og regionale organisationer
2. den fælles toldtarif over for tredjelande og lettelse af samhandelen samt de eksterne aspekter af toldbestemmelserne og -forvaltningen
3. indledning, overvågning, indgåelse og opfølgning af bilaterale, multilaterale og plurilaterale handelsaftaler om de økonomiske, handels- og investeringsmæssige forbindelser med tredjelande og regionale organisationer
4. foranstaltninger vedrørende teknisk harmonisering eller standardisering på områder omfattet af folkeretlige instrumenter
5. forbindelserne med de relevante internationale organisationer og internationale fora om handelsrelaterede spørgsmål og med organisationer, der arbejder for regional økonomisk og handelsmæssig integration uden for Unionen
6. forbindelserne med WTO, herunder dets parlamentariske dimension.

Udvalget har forbindelse med de kompetente interparlamentariske delegationer og ad hoc-delegationer med hensyn til de økonomiske og handelsmæssige aspekter af forbindelserne med tredjelande.

Onsdag den 15. januar 2014

IV. Budgetudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den flerårige finansielle ramme for Unionens indtægter og udgifter og Unionens ordning med egne indtægter
2. Parlamentets budgetmæssige prerogativer, dvs. Unionens budget samt forhandling om og gennemførelse af interinstitutionelle aftaler inden for dette område
3. Parlamentets overslag i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i forretningsordenen
4. de decentraliserede organers budget
5. Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter, som ikke er led i den europæiske økonomiske styring
6. opførelse på budgettet af Den Europæiske Udviklingsfond, uden at dette berører de beføjelser, der er tillagt det udvalg, som er kompetent med hensyn til AVS-EU-partnerskabsaftalen
7. de finansielle virkninger af alle EU-retsakter og deres forenelighed med den flerårige finansielle ramme, uden at dette berører de relevante udvalgs kompetence
8. opfølgning og evaluering af gennemførelsen af det løbende budget, jf. dog forretningsordenens artikel 78, stk. 1, bevillingsoverførsler, procedurer vedrørende stillingsfortegnelserne, driftsbevillinger og udtalelser vedrørende bygningsprojekter med betydelige finansielle virkninger
9. finansforordningen, bortset fra spørgsmål vedrørende gennemførelse og forvaltning af samt kontrol med budgettet.

V. Budgetkontroludvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. kontrol med gennemførelsen af Unionens budget og af Den Europæiske Udviklingsfond samt de dechargeafgørelser, Parlamentet skal træffe, herunder den interne dechargeprocedure, og alle andre foranstaltninger, der træffes i forbindelse med eller til iværksættelse af disse afgørelser
2. regnskabsafslutning, regnskabsaflæggelse og revision af regnskaber og balancer for Unionen, dennes institutioner og alle organer, der finansieres af den, herunder opgørelse af de bevillinger, som skal fremføres, og af saldiene
3. kontrol med Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter
4. overvågning af omkostningseffektiviteten af de forskellige former for EU-finansiering i forbindelse med gennemførelsen af Unionens politikker, inddragelse af fagudvalgene, efter anmodning fra Budgetkontroludvalget, og samarbejde med fagudvalgene, efter anmodning fra Budgetkontroludvalget, med henblik på behandlingen af særberetninger fra Revisionsretten
5. forbindelserne med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), behandling af svig og uregelmæssigheder i forbindelse med gennemførelsen af Unionens budget og foranstaltninger med henblik på at forhindre og retsforfølge sådanne sager, streng beskyttelse af EU's finansielle interesser og relevante tiltag fra den europæiske anklagemyndighed på dette område
6. forbindelserne med Revisionsretten, udnævnelse af Rettens medlemmer og behandling af dens beretninger
7. finansforordningen for så vidt angår gennemførelse og forvaltning af samt kontrol med budgettet.

Onsdag den 15. januar 2014

VI. Økonomi- og Valutaudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. Unionens økonomiske og monetære politik, Den Økonomiske og Monetære Unions funktion samt det europæiske monetære og finansielle system (herunder forbindelserne med de relevante institutioner og organisationer)
2. fri bevægelighed for kapital og betalinger (betalinger på tværs af grænserne, fælles betalingsområde, betalingsbalance, kapitalbevægelser og låne- og udlånspolitik, kontrol med kapitalbevægelser fra tredjelande, foranstaltninger til fremme af Den Europæiske Unions kapitaludførsel)
3. det internationale monetære og finansielle system (herunder forbindelserne med finansielle og monetære institutioner og organisationer)
4. reglerne om konkurrence og statsstøtte eller offentlig støtte
5. fiskale bestemmelser
6. regulering af og kontrol med finansielle tjenesteydelser, institutioner og markeder, herunder finansiell rapportering, revision, regnskabsregler, selskabsstyring og andre selskabsretlige anliggender, der specifikt drejer sig om finansielle tjenesteydelser
7. Den Europæiske Investeringsbanks relevante finansielle aktiviteter som led i den europæiske økonomiske styring i euroområdet

VII. Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. beskæftigelsespolitik og alle aspekter af social- og arbejdsmarkedspolitik, herunder arbejdsvilkår, social sikring, social inklusion og social beskyttelse
2. arbejdstageres rettigheder
3. foranstaltninger vedrørende sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen
4. Den Europæiske Socialfond
5. erhvervsuddannelsespolitik, herunder faglige kvalifikationer
6. arbejdstageres og pensionisternes fri bevægelighed
7. arbejdsmarkedsdialogen
8. enhver form for forskelsbehandling på arbejdspladsen og arbejdsmarkedet med undtagelse af forskelsbehandling på grund af køn
9. forbindelserne med:
 - Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop)
 - Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene
 - Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut
 - Det Europæiske Arbejdsmiljøagentursamt forbindelserne med andre relevante EU-organer og internationale organisationer.

VIII. Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. miljøpolitik og miljøbeskyttelsesforanstaltninger, herunder især vedrørende:
 - a) klimaforandring
 - b) luft-, jord- og vandforurening, affaldshåndtering og genvinding, farlige stoffer og præparater, støjniveauer og beskyttelse af den biologiske mangfoldighed

Onsdag den 15. januar 2014

- c) bæredygtig udvikling
 - d) internationale og regionale foranstaltninger og aftaler med henblik på miljøbeskyttelse
 - e) afhjælpning af miljøskader
 - f) civilbeskyttelse
 - g) Det Europæiske Miljøagentur
 - h) Det Europæiske Kemikalieagentur
2. folkesundhed, herunder især:
- a) programmer og specifikke aktioner inden for folkesundhed
 - b) lægemidler og kosmetiske produkter
 - c) sundhedsaspekterne af bioterrorisme
 - d) Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme
3. fødevarerikkerhed, herunder især:
- a) fødevarers mærkning og sikkerhed
 - b) veterinærlovgivning om beskyttelse mod sundhedsrisici for mennesker; sundhedskontrol af fødevarer og fødevarerproduktionsystemer
 - c) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og Det Europæiske Fødevarer- og Veterinærkontor.

IX. Udvalget om Industri, Forskning og Energi

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. Unionens industripolitik og dertil knyttede foranstaltninger og anvendelsen af nye teknologier, herunder foranstaltninger vedrørende små og mellemstore virksomheder
2. Unionens forsknings- og innovationspolitik, herunder videnskab og teknologi samt udbredelse og udnyttelse af forskningsresultater
3. Europæisk rumpolitik
4. aktiviteterne inden for Det Fælles Forskningscenter, Det Europæiske Forskningscenter, Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi og Institutet for Referencematerialer og -målinger samt Centralbureauet for Kernefysiske Målinger, JET, ITER og andre projekter inden for samme område
5. EU-foranstaltninger vedrørende energipolitik i almindelighed og i forbindelse med det indre energimarkeds oprettelse og funktion, herunder foranstaltninger vedrørende:
 - a) energiforsyningsikkerhed i Unionen,
 - b) fremme af energieffektivitet og energibesparelser samt udvikling af nye og vedvarende energikilder
 - c) fremme af sammenkobling af energinet og energieffektivitet, herunder etablering og udvikling af transeuropæiske net i energiinfrastruktursektoren
6. Euratomtraktaten og Euratoms Forsyningsagentur, nuklear sikkerhed, nedlukning og bortskaffelse af affald i den nukleare sektor
7. informationsfundet, informationsteknologi og kommunikationsnet og -tjenester, herunder teknologier og sikkerhedsaspekter og etablering og udvikling af transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur samt aktiviteterne i Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationsikkerhed (ENISA).

Onsdag den 15. januar 2014

X. Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. koordinering på EU-plan af national lovgivning vedrørende det indre marked og toldunionen, særlig:
 - a) fri varebevægelser, herunder harmonisering af tekniske standarder
 - b) etableringsretten
 - c) fri udveksling af tjenesteydelser, bortset fra finansielle tjenesteydelser og posttjenester
2. det indre markeds funktion, herunder foranstaltninger med henblik på at identificere og fjerne potentielle hindringer for gennemførelsen af det indre marked, herunder det digitale indre marked
3. fremme og beskyttelse af forbrugernes økonomiske interesser, dog med undtagelse af spørgsmål vedrørende folkesundhed og fødevarerikkerhed
4. politik og lovgivning vedrørende håndhævelse af regler om det indre marked og forbrugerrettigheder.

XI. Transport- og Turismeudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. udvikling af en fælles politik for transport ad jernbane, veje og indre vandveje samt skibs- og luftfart, særlig:
 - a) fælles regler for transport inden for Den Europæiske Union
 - b) etablering og udvikling af transeuropæiske net på transportinfrastrukturområdet
 - c) levering af transporttjenesteydelser og forbindelser med tredjelande på transportområdet
 - d) transportsikkerhed
 - e) forbindelser med internationale transportorganisationer
 - f) Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, Det Europæiske Jernbaneagentur, Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur og SESAR-fællesforetagendet
2. posttjenester
3. turisme.

XII. Regionaludviklingsudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. drift og udvikling af Unionens regionaludviklings- og samhørighedspolitik som fastlagt i traktaterne
2. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden og de øvrige instrumenter inden for Unionens regionalpolitik
3. evaluering af andre EU-politikkers indvirkning på den økonomiske og sociale samhørighed
4. koordinering af Unionens strukturelle instrumenter
5. samhørighedspolitikens bydimension
6. regioner i EU's yderste periferi og ømråder samt samarbejde på tværs af grænserne og mellem regionerne
7. forbindelserne til Regionsudvalget, interregionale samarbejdsorganisationer og lokale og regionale myndigheder.

Onsdag den 15. januar 2014

XIII. Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den fælles landbrugspolitik funktion og udvikling
2. udvikling af landdistrikter, herunder aktiviteterne i forbindelse med de relevante finansielle instrumenter
3. lovgivning om
 - a) dyre- og plantesundhed samt foderstoffer, forudsat af de pågældende foranstaltninger ikke sigter på beskyttelse mod sundhedsrisici for mennesker
 - b) dyrs opdræt og velfærd
4. forbedring af landbrugsvarernes kvalitet
5. forsyning med landbrugsråvarer
6. EF-Sortsmyndigheden
7. skovbrug og skovlandbrug.

XIV. Fiskeriudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den fælles fiskeripolitik funktion og udvikling samt dens forvaltning
2. bevarelse af fiskeressourcerne, forvaltning af fiskeri og de flåder, der udnytter sådanne ressourcer, og havforskning og anvendt fiskeriforskning
3. en fælles markedsordning for fiskeri- og akvakulturprodukter og forarbejdning og markedsføring heraf
4. strukturpolitikken inden for fiskeri og akvakultur, herunder de finansielle instrumenter og midler til udvikling af fiskeriet for at støtte disse sektorer
5. den integrerede havpolitik med hensyn til fiskeri
6. bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler, regionale fiskeriorganisationer og gennemførelsen af internationale forpligtelser på fiskeriområdet.

XV. Kultur- og Uddannelsesudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. Den Europæiske Unions kulturelle aspekter, især:
 - a) forbedring af kendskabet til og udbredelse af kulturen
 - b) beskyttelse og fremme af den kulturelle og sproglige mangfoldighed
 - c) bevarelse og beskyttelse af kulturarven, de kulturelle udvekslinger og den kunstneriske skaben
2. EU's uddannelsespolitik, herunder området for europæiske højere uddannelser, fremme af Europaskolesystemet og livslang uddannelse
3. audiovisuel politik og de kulturelle og uddannelsesmæssige aspekter af informationssamfundet
4. ungdomspolitik
5. udvikling af en sports- og fritidspolitik
6. informations- og mediepolitik
7. samarbejde med tredjelande på områderne kultur og uddannelse og forbindelserne med de relevante internationale organisationer og institutioner.

Onsdag den 15. januar 2014

XVI. Retsudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. fortolkning, anvendelse og overvågning af EU-retten, EU-retsakternes overensstemmelse med den primære ret, navnlig valget af retsgrundlag og overholdelsen af nærheds- og proportionalitetsprincipperne
2. fortolkning og anvendelse af folkeretten i det omfang, den vedrører Den Europæiske Union
3. bedre lovgivning og forenkling af EU-lovgivningen
4. retlig beskyttelse af Parlamentets rettigheder og prærogativer, herunder ved Parlamentets deltagelse i sager ved Den Europæiske Unions Domstol og Retten i Første Instans
5. EU-retsakter, der påvirker den enkelte medlemsstats retsorden, navnlig inden for:
 - a) civil- og handelsret
 - b) selskabsret
 - c) intellektuel ejendomsret
 - d) procesret
6. foranstaltninger vedrørende retligt og administrativt samarbejde i civilretlige spørgsmål
7. miljøansvar og sanktioner over for miljøkriminalitet
8. etiske spørgsmål i forbindelse med nye teknologier, under inddragelse af de relevante udvalg efter proceduren med associerede udvalg
9. statuten for medlemmerne og Den Europæiske Unions personalevedtægt
10. spørgsmål vedrørende medlemmernes privilegier og immuniteter og prøvelse af medlemmernes mandater
11. Den Europæiske Unions Domstols organisation og statut
12. Harmoniseringskontoret for det Indre Marked.

XVII. Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. beskyttelse af borgernes rettigheder, menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder på Den Europæiske Unions område, herunder beskyttelse af mindretal, som fastslået i traktaterne og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
2. de nødvendige foranstaltninger til bekæmpelse af enhver form for forskelsbehandling med undtagelse af forskelsbehandling på grund af køn og forskelsbehandling, der finder sted på arbejdspladsen og arbejdsmarkedet
3. lovgivning om gennemsigtighed og beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger
4. indførelse og udvikling af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed under overholdelse af nærheds- og proportionalitetsprincipperne, herunder især:
 - a) foranstaltninger vedrørende personers indrejse og bevægelser, asyl og migration
 - b) foranstaltninger vedrørende integreret forvaltning af de ydre grænser
 - c) foranstaltninger vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, herunder terrorisme, og materielle og proceduremæssige foranstaltninger vedrørende udvikling af en mere sammenhængende EU-tilgang til strafferetten

Onsdag den 15. januar 2014

5. Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug og Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Europol, Eurojust, Cepol, den europæiske anklagemyndighed og andre organer og agenturer inden for samme område
6. fastslåelse af, at der er en klar fare for, at en medlemsstat groft overtræder principper, som medlemsstaterne har til fælles.

XVIII. Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. de institutionelle aspekter af den europæiske integrationsproces, navnlig forberedelsen, indledningen og afviklingen af almindelige og forenkede revisionsprocedurer for traktaten
2. gennemførelse af traktaterne og vurdering af, hvorledes de fungerer
3. de institutionelle følger af forhandlinger om udvidelse eller udtrædelse af Den Europæiske Union
4. interinstitutionelle forbindelser, herunder efterprøvelse af interinstitutionelle aftaler, jf. forretningsordenens artikel 127, stk. 2, med henblik på vedtagelse på plenarmødet
5. en ensartet valg måde
6. politiske partier og politiske fonde på europæisk plan, uden at dette berører Præsidiets beføjelser
7. fastslåelse af, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder principper, som medlemsstaterne har til fælles
8. fortolkning og anvendelse af forretningsordenen og forslag til ændringer heraf.

XIX. Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. fastlæggelse, fremme og beskyttelse af kvinders rettigheder i Unionen og hertil knyttede EU-foranstaltninger
2. fremme af kvinders rettigheder i tredjelande
3. ligestillingspolitik, herunder fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder med hensyn til mulighederne på arbejdsmarkedet og lige behandling på arbejdet
4. fjernelse af enhver form for vold og forskelsbehandling på grund af køn
5. gennemførelse og videreudvikling af politikken med generel hensyntagen til kønsaspektet («gender mainstreaming») i alle sektorer
6. opfølgning og gennemførelse af internationale aftaler og konventioner af betydning for kvinders rettigheder
7. fremme af kendskabet til kvinders rettigheder.

XX. Udvalget for Andragender

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. andragender
 2. arrangering af offentlige høringer om borgerinitiativer, jf. artikel 197a
 3. forbindelserne med Den Europæiske Ombudsmand.«
 2. vedtager, at denne afgørelse skal træde i kraft den første dag i den første mødeperiode i den ottende valgperiode;
 3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse Rådet og Kommissionen til orientering.
-

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0035

Ændring af Parlamentets forretningsorden vedrørende ophævelse og beskyttelse af parlamentarisk immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 16. januar 2014 om ændring af Europa-Parlamentets forretningsorden vedrørende ophævelse og beskyttelse af parlamentarisk immunitet (2013/2031(REG))

(2016/C 482/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til skrivelse af 9. november 2012 fra formanden for Retsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 211 og 212,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelse fra Retsudvalget (A7-0012/2014),
1. vedtager at optage nedenstående ændringer i forretningsordenen;
 2. gør opmærksom på, at disse ændringer træder i kraft den første dag i den næste mødeperiode;
 3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Ændring 1

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 5 — stk. 1 a (nyt)

Nuværende ordlyd

Ændring

1a. Parlamentarisk immunitet er ikke et medlems personlige privilegium, men derimod en garanti for Parlamentets uafhængighed som helhed og dets medlemmers uafhængighed.

Ændring 2

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 6 — stk. 1

Nuværende ordlyd

Ændring

1. Under udøvelsen af sine beføjelser vedrørende privilegier og immuniteter **tilstræber** Parlamentet **først og fremmest** at bevare sin integritet som demokratisk lovgivende forsamling og sikre medlemmernes uafhængighed under udførelsen af deres opgaver.

1. Under udøvelsen af sine beføjelser vedrørende privilegier og immuniteter **arbejder** Parlamentet **for** at bevare sin integritet som demokratisk lovgivende forsamling og sikre medlemmernes uafhængighed under udførelsen af deres opgaver. **Anmodninger om ophævelse af immunitet prøves i overensstemmelse med artikel 7, 8 og 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter og de i nærværende artikel omhandlede principper.**

Torsdag den 16. januar 2014

Ændring 3

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 6 — stk. 2

Nuværende ordlyd

2. Enhver anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat til formanden om ophævelse af et medlems immunitet meddeles på plenarmødet og henvises til det kompetente udvalg.

Ændring

udgår

Ændring 4

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 6 — stk. 3

Nuværende ordlyd

3. Enhver anmodning fra et medlem eller et tidligere medlem til formanden om beskyttelse af immunitet og privilegier meddeles på plenarmødet og henvises til det kompetente udvalg.

Ændring

udgår

Ændring 5

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 6 — stk. 4

Nuværende ordlyd

4. I særlig hastende tilfælde, hvor et medlem er blevet anholdt eller medlemmets bevægelsesfrihed er blevet indskrænket, og dette øjensynligt er sket i strid med den pågældendes privilegier og immuniteter, kan formanden efter at have rådført sig med formanden og ordføreren for det kompetente udvalg tage initiativ til at sikre det pågældende medlems privilegier og immuniteter. Formanden underretter udvalget om sit initiativ og informerer Parlamentet.

Ændring

udgår

Ændring 6

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 6 — stk. 4 a (nyt)

Nuværende ordlyd

Ændring

4a. Når det kræves, at et medlem giver møde som vidne eller sagkyndig, er det ikke nødvendigt at anmode om ophævelse af immuniteten, forudsat at:

- medlemmet ikke tvinges til at give møde på et tidspunkt, som hindrer eller vanskeliggør opfyldelsen af de parlamentariske forpligtelser, eller at medlemmet kan afgive sin forklaring skriftligt eller på anden måde, som ikke vanskeliggør opfyldelsen af de parlamentariske forpligtelser, og

Torsdag den 16. januar 2014

Nuværende ordlyd

Ændring

- medlemmet ikke tvinges til at afgive forklaring om fortrolige oplysninger, som den pågældende har modtaget eller givet under udøvelsen af sit hverv og ikke finder det hensigtsmæssigt at afsløre.

Ændring 7

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 6 a (ny)

Nuværende ordlyd

Ændring

Artikel 6a

Beskyttelse af privilegier og immunitet

1. I tilfælde, hvor et medlems eller tidligere medlems privilegier og immuniteter hævdes at være blevet krænkede af en medlemsstats myndigheder, kan Parlamentet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, anmodes om at træffe afgørelse om, hvorvidt der rent faktisk er sket en krænkelse af disse privilegier og immuniteter.

2. Der kan navnlig anmodes om beskyttelse af privilegier og immuniteter, hvis det menes, at der foreligger en administrativ eller anden form for begrænsning i den frie bevægelighed for medlemmer, der rejser til eller fra Parlamentets mødested, eller i forbindelse med en meningstilkendegivelse eller en stemmeafgivelse under udøvelsen af deres hverv, eller at der foreligger omstændigheder henhørende under artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter.

3. En anmodning om beskyttelse af et medlems privilegier og immuniteter kan ikke antages til behandling, hvis der allerede er modtaget en anmodning om ophævelse eller beskyttelse af det pågældende medlems immunitet for så vidt angår den samme sag, uanset om der på det pågældende tidspunkt var truffet en afgørelse eller ej.

4. Behandlingen af en anmodning om beskyttelse af et medlems privilegier og immuniteter indstilles, hvis der modtages en anmodning om ophævelse af det pågældende medlems immunitet for så vidt angår den samme sag.

5. I tilfælde, hvor der er truffet afgørelse om ikke at beskytte et medlems privilegier og immuniteter, kan medlemmet under fremlæggelse af nyt materiale anmode om at få afgørelsen taget op til fornyet overvejelse. Anmodningen om fornyet overvejelse kan ikke antages til behandling, hvis der er anlagt sag til prøvelse af afgørelsen i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller hvis formanden finder, at det nye fremlagte materiale ikke er tilstrækkelig underbygget til at berettige fornyet overvejelse.

Torsdag den 16. januar 2014

Ændring 8

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 6 b (nyt)

Nuværende ordlyd

Ændring

Artikel 6b

Hasteforanstaltninger truffet af formanden for at sikre immunitet

1. I særlig hastende tilfælde, hvor et medlem er blevet anholdt eller medlemmets bevægelsesfrihed er blevet indskrænket, og dette øjensynligt er sket i strid med den pågældendes privilegier og immuniteter, kan formanden efter at have rådført sig med formanden og ordføreren for det kompetente udvalg tage initiativ til at sikre det pågældende medlems privilegier og immuniteter. Formanden underretter udvalget om sit initiativ og informerer Parlamentet.

2. Når formanden gør brug af de i stk. 1 nævnte beføjelser, tager det kompetente udvalg formandens initiativ til efterretning på sit næstfølgende møde. Udvalget kan, hvis det skønner det nødvendigt, udarbejde en betænkning til Parlamentet.

Ændring 9

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 7 — stk. - 1 (nyt)

Nuværende ordlyd

Ændring

-1. Enhver anmodning til formanden fra en kompetent myndighed i en medlemsstat om ophævelse af et medlems immunitet eller fra et medlem eller tidligere medlem om beskyttelse af privilegier og immuniteter meddeles på plenarmødet og henvises til det kompetente udvalg.

Ændring 10

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 7 — stk. 1

Nuværende ordlyd

Ændring

1. **Det kompetente udvalg** prøver straks anmodninger om ophævelse af immunitet eller beskyttelse af **immunitet og privilegier i den rækkefølge, de fremsættes.**

1. **Udvalget** prøver straks, **men under hensyn til deres forholdsmæssige kompleksitet**, anmodninger om ophævelse af immunitet eller beskyttelse af privilegier **og immuniteter.**

Torsdag den 16. januar 2014

Ændring 11

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 7 — stk. 3

Nuværende ordlyd

3. Udvalget kan anmode den berørte myndighed om enhver oplysning eller præcisering, som det finder nødvendig for at kunne tage stilling til, hvorvidt immuniteten bør ophæves eller beskyttes. **Det pågældende medlem har mulighed for at blive hørt og kan forelægge ethvert dokument eller andet skriftligt materiale, som medlemmet måtte finde relevant for udvalgets stillingtagen. Medlemmet kan lade sig repræsentere ved et andet medlem.**

Ændring

3. Udvalget kan anmode den berørte myndighed om enhver oplysning eller præcisering, som det finder nødvendig for at kunne tage stilling til, hvorvidt immuniteten bør ophæves eller beskyttes.

Ændring 12

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 7 — stk. 3 a (nyt)

Nuværende ordlyd

Ændring

3a. Det berørte medlem har mulighed for at blive hørt og kan forelægge ethvert dokument eller andet skriftligt materiale, som medlemmet måtte finde relevant for udvalgets stillingtagen. Medlemmet kan lade sig repræsentere ved et andet medlem.

Medlemmet må ikke være til stede under forhandlinger om anmodningen om ophævelse eller beskyttelse af vedkommendes immunitet, bortset fra ved selve høringen.

Udvalgets formand indbyder medlemmet til høringen og oplyser tidspunktet herfor. Medlemmet kan give afkald på retten til at blive hørt.

Undlader medlemmet at deltage i høringen i henhold til indbydelsen, anses det pågældende medlem for at have givet afkald på retten til at blive hørt, medmindre vedkommende har indgivet en begrundet anmodning om fritagelse for at blive hørt på det foreslåede tidspunkt. Udvalgets formand afgør, hvorvidt en sådan anmodning om fritagelse kan accepteres på baggrund af de anførte grunde, og formandens afgørelse kan ikke appelleres.

Imødekommer udvalgets formand anmodningen om fritagelse, indbyder formanden medlemmet til at blive hørt på et nyt tidspunkt. Undlader medlemmet at efterkomme den nye indbydelse til at blive hørt, videreføres proceduren, uden at medlemmet er blevet hørt. Herefter kan ingen yderligere anmodninger om at blive fritaget eller om at blive hørt imødekommes.

Torsdag den 16. januar 2014

Ændring 13

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 7 — stk. 5

Nuværende ordlyd

Ændring

5. Når det kræves, at et medlem giver møde som vidne eller sagkyndig, er det ikke nødvendigt at anmode om ophævelse af immuniteten, forudsat at

udgår

— medlemmet ikke tvinges til at give møde på et tidspunkt, som hindrer eller vanskeliggør deltagelse i det parlamentariske arbejde, eller at medlemmet kan afgive sin forklaring skriftligt eller på anden måde, som ikke vanskeliggør opfyldelsen af de parlamentariske forpligtelser

— medlemmet ikke tvinges til at afgive forklaring om fortrolige oplysninger, som den pågældende har modtaget eller givet under udøvelsen af sit hverv og ikke finder det hensigtsmæssigt at afsløre.

Ændring 14

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 7 — stk. 6

Nuværende ordlyd

Ændring

6. I sager vedrørende beskyttelse af et privilegium eller af immunitet anfører udvalget, om der foreligger en administrativ eller anden form for begrænsning i den frie bevægelighed for medlemmer, der rejser til eller fra Parlamentets mødested, eller en meningstilkendegivelse eller en stemmeafgivelse under udøvelsen af hvervet, eller om der foreligger omstændigheder henhørende under dele af artikel 9 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter, som ikke er undergivet national ret, og udvalget fremsætter på baggrund heraf et forslag, hvori den pågældende myndighed opfordres til at drage de nødvendige konklusioner.

udgår

Torsdag den 16. januar 2014

Ændring 15**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 7 — stk. 10**

Nuværende ordlyd

10. Når formanden gør brug af de i artikel 6, stk. 4, nævnte beføjelser, tager det kompetente udvalg formandens initiativ til efterretning på sit næstfølgende møde. Udvalget kan, hvis det skønner det nødvendigt, udarbejde en betænkning til Parlamentet.

Ændring

udgår

Ændring 16**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 7 — stk. 12 a (nyt)**

Nuværende ordlyd

Ændring

12a. Udvalget udarbejder principper for anvendelsen af denne artikel.

Tirsdag den 14. januar 2014

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2014)0004

Nye lette erhvervskøretøjers CO₂-emissioner ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 510/2011 for at fastlægge betingelserne for at nå 2020-målet om at reducere nye lette erhvervskøretøjers CO₂-emissioner (COM(2012)0394 — C7-0185/2012 — 2012/0191(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: Førstebehandling)

(2016/C 482/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0394),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0185/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 12. december 2012 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 4. oktober 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi samt Transport- og Turismeudvalget (A7-0168/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling,
 2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag væsentligt eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 15.2.2013, s. 109.

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TC1-COD(2012)0191

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af forordning (EU) nr. 510/2011 for at fastsætte de nærmere bestemmelser for at nå 2020-målet om at nedbringe CO₂-emissionerne fra nye lette erhvervskøretøjer

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 253/2014).

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0005

Forbrugerprogram 2014-2020 ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et forbrugerprogram 2014-2020 (COM(2011)0707 — C7-0397/2011 — 2011/0340(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 482/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0707),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 169 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0397/2011),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 28. marts 2012 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 4. maj 2012 ⁽²⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 23. oktober 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse samt udtalelser fra Budgetudvalget og Retsudvalget (A7-0214/2012),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0340

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om et flerårigt forbrugerprogram for årene 2014-2020 og om ophævelse af afgørelse nr. 1926/2006/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 254/2014).

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 89.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 217.

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0006

EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsød af hvede og rug samt klid og andre restprodukter *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsød af hvede og rug samt klid og andre restprodukter (COM(2011)0906 — C7-0524/2011 — 2011/0445(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 482/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0906),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0524/2011),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 28. oktober 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A7-0212/2012),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾;
 2. noterer sig Kommissionens erklæringer, der er vedføjet denne beslutning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0445

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 774/94 for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser og delegerede beføjelser, der skal tillægges Kommissionen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 252/2014).

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING**Kommissionens erklæring om kodificering**

Vedtagelsen af denne forordning vil indebære et væsentligt antal ændringer af de pågældende retsakter. For at gøre de pågældende retsakter mere overskuelige vil Kommissionen foreslå en kodificering af retsakterne hurtigst muligt, når forordningen er vedtaget og senest inden den 30. september 2014.

⁽¹⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 12. september 2012 (Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0328).

Tirsdag den 14. januar 2014

Kommissionens erklæring om delegerede retsakter

For så vidt angår denne forordning erindrer Kommissionen om sit tilsagn i stk. 15 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om at tilsende Parlamentet alle oplysninger og dokumenter vedrørende Kommissionens møder med nationale eksperter i forbindelse med udarbejdelsen af delegerede retsakter.

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0007

Indførsel af olivenolie og andre landbrugsprodukter fra Tyrkiet *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2008/97, (EF) nr. 779/98 og (EF) nr. 1506/98 vedrørende indførsel af olivenolie og andre landbrugsprodukter fra Tyrkiet for så vidt angår de delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser, der skal tillægges Kommissionen (COM(2011)0918 — C7-0005/2012 — 2011/0453(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 482/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0918),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag hvoraf Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0005/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 28. oktober 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A7-0209/2012),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾;
 2. noterer sig Kommissionens erklæringer, der er vedføjet denne beslutning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0453

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2008/97, (EF) nr. 779/98 og (EF) nr. 1506/98 vedrørende indførsel af olivenolie og andre landbrugsprodukter fra Tyrkiet for så vidt angår de delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser, der skal tillægges Kommissionen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 255/2014).

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING**Kommissionens erklæring om kodificering**

Vedtagelsen af denne forordning vil indebære et væsentligt antal ændringer af de pågældende retsakter. For at gøre de pågældende retsakter mere overskuelige vil Kommissionen foreslå en kodificering af retsakterne hurtigst muligt, når forordningen er vedtaget og senest inden den 30. september 2014.

⁽¹⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 12. september 2012 (Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0329).

Tirsdag den 14. januar 2014

Kommissionens erklæring om delegerede retsakter

For så vidt angår denne forordning erindrer Kommissionen om sit tilsagn i stk. 15 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om at tilsende Parlamentet alle oplysninger og dokumenter vedrørende Kommissionens møder med nationale eksperter i forbindelse med udarbejdelsen af delegerede retsakter.

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0008

Geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter (COM(2011)0530 — C7-0234/2011 — 2011/0231(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2016/C 482/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0530),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 43, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0234/2011),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol (nr. 2) om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det luxembourgske Deputeretkammer, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 7. december 2011 ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 14. oktober 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0158/2012),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0231**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91***(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 251/2014).*

⁽¹⁾ EUT C 43 af 15.2.2012, s. 67.

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0019

Ophævelse af Rådets afgørelse 2007/124/EF, Euratom ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om ophævelse af afgørelse 2007/124/EF, Euratom om oprettelse for perioden 2007-2013 af særprogrammet Forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede risici som en del af det generelle program om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder (15187/2013 — C7-0418/2013 — 2013/0281(APP))

(Særlig lovgivningsprocedure — godkendelse)

(2016/C 482/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (15187/2013),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 352 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 203 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (C7-0418/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81, stk. 1, og artikel 46, stk. 1,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0432/2013),
 1. godkender udkastet til Rådets afgørelse;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0020

Fornyelse af aftalen mellem EU og Rusland om videnskabeligt og teknologisk samarbejde *****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om fornyelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Den Russiske Føderation (13152/2013 — C7-0370/2013 — 2013/0282(NLE))****(Godkendelse)**

(2016/C 482/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse om fornyelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Den Russiske Føderation (13152/2013),
 - der henviser til Rådets afgørelse 2000/742/EF af 16. november 2000 om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Den Russiske Føderation,
 - der henviser til artikel 186 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0370/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81, artikel 90, stk. 7, og artikel 46, stk. 1,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udenrigsudvalget og fra Budgetudvalget (A7-0473/2013),
1. godkender fornyelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og regeringer og parlamenter og regeringen for Den Russiske Føderation.
-

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0021

Pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om forslag til Rådets forordning om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (Omarbejdning) (COM(2013)0184 — C7-0132/2013 — 2013/0096(NLE))

(Høring — omarbejdning)

(2016/C 482/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2013)0184),
 - der henviser til artikel 128, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0132/2013),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾,
 - der henviser til skrivelse af 17. juni 2013 fra Retsudvalget til Økonomi- og Valutaudvalget, jf. forretningsordenens artikel 87, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 87 og 55,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0479/2013),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer;
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Ændring 1

Forslag til forordning

Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) Unionens fælles møntsystem bør skabe tillid i offentligheden og bør medføre teknologiske innovationer, som sikrer at det er et sikkert, pålideligt og effektivt system.

Ændring

- (4) Unionens fælles møntsystem bør skabe tillid i offentligheden og bør medføre teknologiske innovationer, som sikrer at det er et sikkert, pålideligt og effektivt system. **Det bør endvidere give mulighed for at bekæmpe falskmøntneri.**

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 2**Forslag til forordning****Artikel 10 — stk. 8***Kommissionens forslag*

8. Alle relevante oplysninger om nye nationale design på mønter i omløb offentliggøres af Kommissionen i Den Europæiske Unions Tidende.

Ændring

8. Alle relevante oplysninger om nye nationale design på mønter i omløb offentliggøres af Kommissionen i Den Europæiske Unions Tidende.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet om eventuelle indsigelser efter stk. 5.

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0023

Takografer og sociale bestemmelser inden for vejtransport ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om takografer inden for vejtransport, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport (11532/4/2013 — C7-0410/2013 — 2011/0196(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2016/C 482/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (11532/4/2013 — C7-0410/2013),
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 7. december 2011 ⁽¹⁾,
 - der har hørt Regionsudvalget,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM (2011)0451),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0471/2013),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 3. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 4. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 5. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Erklæring fra Kommissionen vedrørende forordning (EF) nr. 561/2006

For at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af lovgivningen vedrørende køretider og hvileperioder vil Kommissionen fortsat nøje følge iværksættelsen af denne lovgivning og vil i givet fald træffe de fornødne foranstaltninger.

⁽¹⁾ EUT C 43 af 15.2.2012, s. 79.

⁽²⁾ EUT C 349 E af 29.11.2013, s. 105.

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0024

Tildeling af koncessionskontrakter *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tildeling af koncessionskontrakter (COM(2011)0897 — C7-0004/2012 — 2011/0437(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2016/C 482/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0897),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 53, stk. 1, artikel 62 og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0004/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det tyske Forbundsråd, det spanske Deputeretkammer og det østrigske Forbundsråd, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 26. april 2012 ⁽¹⁾
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 19. juli 2012 ⁽²⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 17. juli 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget og Retsudvalget (A7-0030/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0437**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om tildeling af koncessionskontrakter**

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2014/23/EU).

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 84.

⁽²⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 74.

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0025

Offentlige indkøb ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlige indkøb (COM(2011)0896 — C7-0006/2012 — 2011/0438(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 482/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0896),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 53, stk. 1, artikel 62 og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0006/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af den svenske Riksdag og Det Forenede Kongeriges Underhus, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 26. april 2012 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 9. oktober 2012 ⁽²⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 17. juli 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget og Retsudvalget (A7-0007/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0438

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2014/24/EU).

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 84.
⁽²⁾ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 49.

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0026

Indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (COM(2011)0895 — C7-0007/2012 — 2011/0439(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2016/C 482/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0895),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 53, stk. 1, artikel 62 og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0007/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af den svenske Riksdag og af Det Forenede Kongeriges Underhus, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 26. april 2012 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 9. oktober 2012 ⁽²⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 17. juli 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget og Retsudvalget (A7-0034/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0439**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning direktiv 2014/.../EU om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester**

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2014/25/EU).

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 84.

⁽²⁾ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 49.

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0027

Adgangen for varer og tjenesteydelser til markeder for offentlige indkøb *I**

Europa-Parlamentets ændringer af 15. januar 2014 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om adgangen for tredjelandes varer og tjenesteydelser til Unionens indre marked for offentlige indkøb og procedurer for støtte til forhandlingerne om adgang for Unionens varer og tjenesteydelser til tredjelandes markeder for offentlige indkøb (COM(2012)0124 — C7-0084/2012 — 2012/0060(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 482/41)

Ændring 1**Forslag til forordning****Titel 1***Kommissionens forslag**Ændring*

Forslag til

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om adgangen for tredjelandes varer og tjenesteydelser til Unionens indre marked for offentlige indkøb og procedurer for støtte til forhandlingerne om adgang for Unionens varer og tjenesteydelser til tredjelandes markeder for offentlige indkøb

om adgangen for tredjelandes varer og tjenesteydelser til Unionens indre marked for offentlige indkøb og **koncessioner** og procedurer for støtte til forhandlingerne om adgang for Unionens varer og tjenesteydelser til tredjelandes markeder for offentlige indkøb **og koncessioner**

(EØS-relevant tekst)

(EØS-relevant tekst)

Ændring 2**Forslag til forordning****Henvisning 3 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

under henvisning til de reviderede direktiver om offentlige indkøb (2011/0438(COD), 2011/0439(COD) og 2011/0437(COD));

Ændring 3**Forslag til forordning****Henvisning 3 b (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

under henvisning til den reviderede multilaterale aftale om offentlige indkøb (GPA);

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0454/2013).

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 4
Forslag til forordning
Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) Artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union bestemmer, at Unionen fastlægger og gennemfører fælles politikker og tiltag og arbejder for en høj grad af samarbejde på alle områder i tilknytning til internationale forbindelser bl.a. med henblik på at tilskynde til alle landes integration i den internationale økonomi, herunder gennem gradvis afskaffelse af hindringer for international handel.

Ændring

- (1) Artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union bestemmer, at Unionen fastlægger og gennemfører fælles politikker og tiltag og arbejder for en høj grad af samarbejde på alle områder i tilknytning til internationale forbindelser bl.a. med henblik på at **værne om sine værdier og grundlæggende interesser samt sin sikkerhed, uafhængighed og integritet og at** tilskynde til alle landes integration i den internationale økonomi, herunder gennem gradvis afskaffelse af hindringer for international handel.

Ændring 86
Forslag til forordning
Betragtning 4 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (4a) **Den reviderede plurilaterale om offentlige indkøb inden for rammerne af WTO (Verdenshandelsorganisationen) giver kun begrænset markedsadgang for Unionens virksomheder til tredjelandes markeder for offentlige indkøb og gælder kun for et begrænset antal WTO-medlemmer, som er parter i aftalen om offentlige indkøb. Den reviderede aftale om offentlige indkøb blev ratificeret af Unionen i december 2013.**

Ændring 5
Forslag til forordning
Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) Inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen og sine bilaterale forbindelser er Unionen fortalende for en ambitiøs liberalisering af Unionens og dens handelspartners internationale markeder for offentlige indkøb på et gensidigt grundlag til fælles fordel.

Ændring

- (5) Inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen og sine bilaterale forbindelser er Unionen fortalende for en ambitiøs liberalisering af Unionens og dens handelspartners internationale markeder for offentlige indkøb **og koncessioner** på et gensidigt grundlag til fælles fordel.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 6**Forslag til forordning****Betragtning 5 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (5a) *Offentlige indkøb udgør en vigtig del af Unionens bruttonationalprodukt og bør derfor anvendes til at styrke Unionens potentiale til innovation og industriel produktion. Med henblik på en bæredygtig strategi for erhvervs politik i Unionen bør unfair tilbud, som omfatter varer og/eller tjenesteydelser, som har oprindelse uden for Unionen, derfor udelukkes. Samtidig bør der sikres afbalancerede betingelser på gensidig basis for EU-virksomheders markedsadgang.*

Ændring 7**Forslag til forordning****Betragtning 5 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (5b) *Unionens handelspolitik bør bidrage til at mindske fattigdom overalt i verden ved at fremme bedre arbejdsvilkår, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og grundlæggende rettigheder.*

Ændring 8**Forslag til forordning****Betragtning 6**

Kommissionens forslag

Ændring

- (6) Mange tredjelande er tilbageholdende med at liberalisere deres markeder for offentlige indkøb og give adgang til international konkurrence eller at åbne disse markeder mere, end de allerede har gjort. Som følge heraf udsættes de erhvervsdrivende i Unionen for restriktiv praksis for offentlige indkøb hos mange af Unionens handelspartnere. Denne restriktive praksis for offentlige indkøb medfører tab af betydelige handelsmuligheder.

- (6) Mange tredjelande er tilbageholdende med at liberalisere deres markeder for offentlige indkøb **og deres koncessioner** og give adgang til international konkurrence eller at åbne disse markeder mere, end de allerede har gjort. Som følge heraf udsættes de erhvervsdrivende i Unionen for restriktiv praksis for offentlige indkøb hos mange af Unionens handelspartnere. Denne restriktive praksis for offentlige indkøb medfører tab af betydelige handelsmuligheder.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 87**Forslag til forordning****Betragtning 7***Kommissionens forslag*

- (7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester⁽¹⁰⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter⁽¹¹⁾ indeholder kun få bestemmelser vedrørende den eksterne dimension af Unionens politik for offentlige indkøb, herunder navnlig artikel 58 og 59 i direktiv 2004/17/EF. Disse bestemmelser **har** dog kun et begrænset anvendelsesområde, og på grund af manglende vejledning **anvender** ordregiverne dem kun i begrænset omfang.

⁽¹⁰⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

Ændring

- (7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester⁽¹⁰⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter⁽¹¹⁾ indeholder kun få bestemmelser vedrørende den eksterne dimension af Unionens politik for offentlige indkøb, herunder navnlig artikel 58 og 59 i direktiv 2004/17/EF. Disse bestemmelser **havde** dog kun et begrænset anvendelsesområde, og på grund af manglende vejledning **anvendte** ordregiverne dem kun i begrænset omfang, **og de bør derfor erstattes af mere præcise og anvendelige bestemmelser.**

⁽¹⁰⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

Ændring 88**Forslag til forordning****Betragtning 7 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (7a) **Markedsadgang for tilbudsgivere fra tredjelande til Unionens markeder for offentlige indkøb bør stilles til rådighed i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU⁽¹²⁾, 2014/.../EU⁽¹³⁾ og 2014/.../EU⁽¹⁴⁾**

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU ... om offentlige indkøb (EUT L ...).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU ... om indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (EUT L ...).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU ... om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L ...).

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 9**Forslag til forordning****Betragtning 8***Kommissionens forslag*

- (8) I overensstemmelse med artikel 207 i TEUF skal den fælles handelspolitik på området for offentlige indkøb bygge på ensartede principper.

Ændring

- (8) I overensstemmelse med artikel 207 i TEUF skal den fælles handelspolitik på området for offentlige indkøb **og koncessioner** bygge på ensartede principper.

Ændring 10**Forslag til forordning****Betragtning 9***Kommissionens forslag*

- (9) Af hensyn til retssikkerheden for Unionens og tredjelandes erhvervsdrivende og ordregivende myndigheder/ordregivere bør de internationale markedsadgangsforpligtelser, som Unionen har påtaget sig over for tredjelande på området for offentlige indkøb, afspejles i **EU's** retsorden og dermed sikre en effektiv anvendelse deraf. Kommissionen bør udstede retningslinjer for anvendelsen af Den Europæiske Unions eksisterende internationale markedsadgangsforpligtelser. Denne vejledning bør ajourføres regelmæssigt og indeholde oplysninger, som er lette at forstå.

Ændring

- (9) Af hensyn til retssikkerheden for Unionens og tredjelandes erhvervsdrivende og ordregivende myndigheder/ordregivere bør de internationale markedsadgangsforpligtelser, som Unionen har påtaget sig over for tredjelande på området for offentlige indkøb **og koncessioner**, afspejles i **Unionens** retsorden og dermed sikre en effektiv anvendelse deraf. Kommissionen bør udstede retningslinjer for anvendelsen af Den Europæiske Unions eksisterende internationale markedsadgangsforpligtelser. Denne vejledning bør ajourføres regelmæssigt og indeholde oplysninger, som er lette at forstå.

Ændring 11**Forslag til forordning****Betragtning 9 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (9a) **Kommissionen skal sikre sig, at den ikke finansierer programmer, hvor tildelingen og gennemførelsen af offentlige kontrakter er foregået på en måde, der strider mod principperne i direktiverne om offentlige indkøb, (2011/0438(COD), 2011/0439(COD) og 2011/0437(COD)).**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 12**Forslag til forordning****Betragtning 10***Kommissionens forslag*

- (10) Målsætningen om en forbedret adgang for Unionens erhvervsdrivende til markederne for offentlige indkøb i visse tredjelande, som er beskyttet ved hjælp af restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb, og bevarelse af lige konkurrencevilkår i det indre marked kræver, at behandlingen af tredjelandes varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af Unionens internationale forpligtelser, harmoniseres i hele Den Europæiske Union.

Ændring

- (10) Målsætningen om en forbedret adgang for Unionens erhvervsdrivende til markederne for offentlige indkøb **og koncessioner** i visse tredjelande, som er beskyttet ved hjælp af restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb, og bevarelse af lige konkurrencevilkår i det indre marked kræver, at behandlingen af tredjelandes varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af Unionens internationale forpligtelser, harmoniseres i hele Den Europæiske Union.

Ændring 13**Forslag til forordning****Betragtning 11***Kommissionens forslag*

- (11) Til dette formål bør der fastlægges oprindelsesregler, således at ordregivende myndigheder/ordregivere ved, om varer og tjenesteydelser er omfattet af Den Europæiske Unions internationale forpligtelser. En vares oprindelse bør bestemmes i overensstemmelse med artikel 22-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2913/1992 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹²⁾. I henhold til nævnte forordning bør varer betragtes som unionsvarer, når de er fuldt ud fremstillet i Unionen. En vare, ved hvis fremstilling et eller flere tredjelande har deltaget, har oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen. En tjenesteydelses oprindelse bør fastlægges på grundlag af den fysiske eller juridiske person, der har leveret den. De retningslinjer, der er omhandlet i betragtning 9, bør omfatte oprindelsesreglernes anvendelse i praksis.

Ændring

- (11) Til dette formål bør der fastlægges oprindelsesregler, således at ordregivende myndigheder/ordregivere ved, om varer og tjenesteydelser er omfattet af Den Europæiske Unions internationale forpligtelser. En vares oprindelse bør bestemmes i overensstemmelse med artikel 59-63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013, herunder de supplerende bestemmelser, der skal vedtages i henhold til artikel 65 i forordningen. I henhold til nærværende forordning bør varer betragtes som unionsvarer, når de er fuldt ud fremstillet i Unionen. En vare, ved hvis fremstilling et eller flere tredjelande har deltaget, har oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen. En tjenesteydelses oprindelse bør fastlægges på grundlag af den fysiske eller juridiske person, der har leveret den. **Bestemmelsen af en tjenesteydelses oprindelse bør ske i overensstemmelse med WTO's almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS). Bestemmelserne om oprindelsesreglerne for tjenesteydelser bør forhindre omgåelse af begrænsningerne, hvad angår adgang til Unionens marked for offentlige indkøb gennem oprettelse af »skuffeselskaber«.** De retningslinjer, der er omhandlet i betragtning 9, bør omfatte oprindelsesreglernes anvendelse i praksis.

⁽¹²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 14 + 89
Forslag til forordning
Betragtning 12

Kommissionens forslag

- (12) Kommissionen bør vurdere, om det skal godkendes, at ordregivende myndigheder/ordregivere som omhandlet i direktiv [2004/17/EF, 2004/18/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [...] af [...]... om tildeling af koncessionskontrakter ⁽¹³⁾], for så vidt angår kontrakter med en anslået værdi på eller over 5 000 000 EUR, udelukker varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af Den Europæiske Unions internationale forpligtelser, fra procedurer for tildeling af kontrakter.

⁽¹³⁾ EUT L ...

Ændring

- (12) **Hvis Kommissionen indleder en ekstern undersøgelse af offentlige indkøb for at fastslå, hvorvidt der kan konstateres manglende væsentlig gensidighed, hvad angår adgang til tredjelandes markeder for offentlige indkøb, bør** Kommissionen vurdere, om det skal godkendes, at ordregivende myndigheder/ordregivere som omhandlet i direktiv [2004/17/EF, 2004/18/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [...] af [...]... om tildeling af koncessionskontrakter ⁽¹³⁾], for så vidt angår **procedurer for tildeling af** kontrakter **eller koncessioner** med en anslået værdi på eller over 5 000 000 EUR, udelukker varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af Den Europæiske Unions internationale forpligtelser, fra procedurer for tildeling af kontrakter. **Dette vedrører ikke procedurerne for tildelingen af kontrakter for varer og tjenesteydelser med oprindelse i landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som defineret i de relevante oprindelsesregler eller kontrakter for varer og tjenesteydelser med oprindelse i lande, der nyder godt af »alt undtagen våben«-ordningen, der er opført på listen i bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 ^(13a), eller kontrakter for varer og tjenesteydelser med oprindelse i udviklingslande, der anses for at være sårbare på grund af manglende diversificering og utilstrækkelig integration i den internationale handelsordning som defineret i bilag VII til forordning (EU) nr. 978/2012.**

⁽¹³⁾ EUT L ...
^(13a) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 (EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1).

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 15 + 90
Forslag til forordning
Betragtning 13

Kommissionens forslag

- (13) Ordregivende myndigheder/ordregivere, der i overensstemmelse med denne forordning agter at gøre brug af deres beføjelser til at udelukke tilbud, der omfatter varer og/eller tjenesteydelser med oprindelse uden for Den Europæiske Union, og hvori værdien af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af disse varer eller tjenesteydelser, fra procedurene for tildeling af kontrakter, bør af klarhedshensyn underrette de erhvervsdrivende herom i den **udbudsbekendtgørelse, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.**

Ændring

- (13) Ordregivende myndigheder/ordregivere, der i overensstemmelse med denne forordning agter at gøre brug af deres beføjelser til at udelukke tilbud, der omfatter varer og/eller tjenesteydelser med oprindelse uden for Den Europæiske Union, og hvori værdien af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af disse varer eller tjenesteydelser, fra procedurene for tildeling af kontrakter, bør af klarhedshensyn underrette de erhvervsdrivende herom i den **indledende del af de »tekniske specifikationer« eller af det »beskrivende dokument«, som der henvises til i artikel 2, stk. 1, punkt 15, i direktiv [2014/.../EU] om offentlige indkøb og direktiv [2014/.../EU] om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester eller i den indledende del af de »tekniske og funktionelle krav«, som der henvises til i artikel 2, stk. 13, i direktiv [2014/.../EU] om tildeling af koncessionskontrakter.**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 16
Forslag til forordning
Betragtning 15

Kommissionens forslag

- (15) For kontrakter med en anslået værdi på eller over 5 000 000 EUR bør Kommissionen godkende den påtænkte udelukkelse, hvis den internationale aftale om markedsadgang inden for offentlige indkøb mellem **EU** og det land, hvor varerne og/eller tjenesteydelserne har oprindelse, indeholder eksplicitte markedsadgangsforbehold, der tages af **EU**, for de varer og/eller tjenesteydelser, for hvilke udelukkelsen foreslås. Hvis en sådan aftale ikke findes, bør Kommissionen godkende udelukkelsen, hvis det pågældende tredjeland opretholder restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb, der fører til fravær af væsentlig gensidighed i markedsåbningen mellem Unionen og det pågældende tredjeland. Det bør antages, at der er tale om manglende væsentlig gensidighed, hvis restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb medfører alvorlig og tilbagevendende forskelsbehandling af **EU's** erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser.

Ændring

- (15) For kontrakter **og koncessioner** med en anslået værdi på eller over 5 000 000 EUR bør Kommissionen godkende den påtænkte udelukkelse, hvis den internationale aftale om markedsadgang inden for offentlige indkøb **og koncessioner** mellem **Unionen** og det land, hvor varerne og/eller tjenesteydelserne har oprindelse, indeholder eksplicitte markedsadgangsforbehold, der tages af **Unionen**, for de varer og/eller tjenesteydelser, for hvilke udelukkelsen foreslås. Hvis en sådan aftale ikke findes, bør Kommissionen godkende udelukkelsen, hvis det pågældende tredjeland opretholder restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb **eller tildeling af koncessioner**, der fører til fravær af væsentlig gensidighed i markedsåbningen mellem Unionen og det pågældende tredjeland. Det bør antages, at der er tale om manglende væsentlig gensidighed, hvis restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb **eller tildeling af koncessioner** medfører alvorlig og tilbagevendende forskelsbehandling af **Unionens** erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser, **eller offentlige myndigheders manglende overholdelse af internationale arbejdsretlige bestemmelser anført i bilag XI til direktivet om offentlige indkøb [...] 2014 og i bilag XIV til direktivet om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester [...] (2014) har ført til alvorlige vanskeligheder, som europæiske virksomheder er stødt på og har indrapporteret til Kommissionen i forbindelse med, at disse virksomheder har forsøgt at få tildelt kontrakter og koncessioner i tredjelände.**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 17

Forslag til forordning

Betragtning 16

Kommissionens forslag

- (16) Ved vurderingen af, om der er fravær af væsentlig gensidighed, bør Kommissionen undersøge, i hvilket omfang det pågældende lands lovgivning om offentlige indkøb sikrer gennemsigtighed i overensstemmelse med de internationale standarder på området for offentlige indkøb og forhindrer enhver forskelsbehandling af Unionens varer, tjenesteydelser og erhvervsdrivende. Den bør desuden undersøge, i hvilken udstrækning offentlige myndigheder og/eller enkelte ordregivere opretholder eller vedtager diskriminerende praksis over for Unionens varer, tjenesteydelser og erhvervsdrivende.

Ændring

- (16) Ved vurderingen af, om der er fravær af væsentlig gensidighed, bør Kommissionen undersøge, i hvilket omfang det pågældende lands lovgivning om offentlige indkøb **og koncessioner** sikrer gennemsigtighed i overensstemmelse med de internationale standarder på området for offentlige indkøb **og koncessioner** og forhindrer enhver forskelsbehandling af Unionens varer, tjenesteydelser og erhvervsdrivende. Den bør desuden undersøge, i hvilken udstrækning offentlige myndigheder og/eller enkelte ordregivere opretholder eller vedtager diskriminerende praksis over for Unionens varer, tjenesteydelser og erhvervsdrivende, **eller i hvilken udstrækning offentlige myndigheders manglende overholdelse af internationale arbejdsretlige bestemmelser anført i bilag XI til direktivet om offentlige indkøb [...] 2014 og i bilag XIV til direktivet om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester [...] (2014) har ført til alvorlige vanskeligheder, som europæiske virksomheder er stødt på og har indrapporteret til Kommissionen i forbindelse med, at disse virksomheder har forsøgt at få tildelt kontrakter og koncessioner i tredjelande.**

Ændring 18

Forslag til forordning

Betragtning 16 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (16a) **I forbindelse med vurderingen af tilbud, som omfatter varer og/eller tjenesteydelser med oprindelse uden for Unionen, sikrer de ordregivende myndigheder og Kommissionen, at kriterierne for fair handel er overholdt, samt at arbejdstagerrettigheder og miljøstandarder er overholdt, som fastsat i artikel 2, stk. 15, og bilag 11 i direktivet om offentlige indkøb [...] (2014) XXX.**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 19**Forslag til forordning****Betragtning 17***Kommissionens forslag*

- (17) Kommissionen bør være i stand til at forhindre eventuelle negative virkninger af en påtænkt udelukkelse for igangværende handelsforhandlinger med det pågældende land. Kommissionen bør derfor, hvis et land har indledt substansforhandlinger med Unionen om markedsadgang inden for offentlige indkøb, og Kommissionen finder, at der er en rimelig mulighed for at fjerne den restriktive praksis for offentlige indkøb i nær fremtid, kunne vedtage en gennemførelsesretsakt, der bestemmer, at varer og tjenesteydelser fra det pågældende land ikke bør udelukkes fra procedurerne for tildeling af kontrakter i en periode på et år.

Ændring

- (17) Kommissionen bør være i stand til at forhindre eventuelle negative virkninger af en påtænkt udelukkelse for igangværende handelsforhandlinger med det pågældende land. Kommissionen bør derfor, hvis et land har indledt substansforhandlinger med Unionen om markedsadgang inden for offentlige indkøb **og/eller koncessioner**, og Kommissionen finder, at der er en rimelig mulighed for at fjerne den restriktive praksis for offentlige indkøb **og/eller koncessioner** i nær fremtid, kunne vedtage en gennemførelsesretsakt, der bestemmer, at varer og tjenesteydelser fra det pågældende land ikke bør udelukkes fra procedurerne for tildeling af kontrakter i en periode på et år.

Ændring 20**Forslag til forordning****Betragtning 18***Kommissionens forslag*

- (18) I betragtning af at adgangen for tredjelandes varer og tjenesteydelser til markedet for offentlige indkøb i EU falder ind under den fælles handelspolitikks anvendelsesområde, bør medlemsstaterne eller deres ordregivende myndigheder/ordregivere ikke kunne begrænse adgangen for tredjelandes varer eller tjenesteydelser til deres udbudsprocedurer ved andre foranstaltninger end dem, der er fastsat i denne forordning.

Ændring

- (18) I betragtning af at adgangen for tredjelandes varer og tjenesteydelser til markedet for offentlige indkøb i **Unionen og til koncessioner** falder ind under den fælles handelspolitikks anvendelsesområde, bør medlemsstaterne eller deres ordregivende myndigheder/ordregivere ikke kunne begrænse adgangen for tredjelandes varer eller tjenesteydelser til deres udbudsprocedurer ved andre foranstaltninger end dem, der er fastsat i denne forordning **eller i relevant EU-lovgivning**.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 21
Forslag til forordning
Betragtning 19

Kommissionens forslag

- (19) I betragtning af at det er vanskeligere for de ordregivende myndigheder/ordregiverne at vurdere tilbudsgivernes forklaringer i forbindelse med tilbud, der omfatter varer og/eller tjenesteydelser med oprindelse uden for Den Europæiske Union, hvori værdien af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af disse varer eller tjenesteydelser, er det hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om øget gennemsigtighed ved behandlingen af unormalt lave tilbud. Ud over de regler, der er fastsat i artikel 69 i **direktivet** om offentlige indkøb og artikel 79 i **direktivet** om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester, bør den ordregivende myndighed/ordregiveren, der agter at benytte sig af et sådant unormalt lavt tilbud, underrette de øvrige tilbudsgivere herom skriftligt med en begrundelse for de unormalt lave priser eller omkostninger. Dette giver disse tilbudsgivere mulighed for at bidrage til en mere nøjagtig vurdering af, hvorvidt tilbudsgiveren vil være i stand til fuldt ud at udføre kontrakten i henhold til betingelserne i udbudsmaterialet. Disse supplerende oplysninger ville derfor give mere lige konkurrencevilkår på **EU's** marked for offentlige indkøb.

Ændring

- (19) I betragtning af at det er vanskeligere for de ordregivende myndigheder/ordregiverne at vurdere tilbudsgivernes forklaringer i forbindelse med tilbud, der omfatter varer og/eller tjenesteydelser med oprindelse uden for Den Europæiske Union, hvori værdien af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af disse varer eller tjenesteydelser, er det hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om øget gennemsigtighed ved behandlingen af unormalt lave tilbud. **Tilbud, der forekommer at være unormalt lave i forhold til bygge- og anlægsarbejderne, varerne eller tjenesteydelserne, kan være baseret på teknisk, økonomisk eller juridisk uforsvarlige antagelser eller fremgangsmåder.** Ud over de regler, der er fastsat i artikel 69 i **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/XXX/EU** ^(13a) og artikel 79 i **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/XXX/EU** ^(13b), bør den ordregivende myndighed/ordregiveren, der agter at benytte sig af et sådant unormalt lavt tilbud, underrette de øvrige tilbudsgivere herom skriftligt med en begrundelse for de unormalt lave priser eller omkostninger. **Hvis tilbudsgiveren ikke kan give en tilstrækkelig begrundelse, kan den ordregivende myndighed afvise tilbuddet.** Dette giver disse tilbudsgivere mulighed for at bidrage til en mere nøjagtig vurdering af, hvorvidt tilbudsgiveren vil være i stand til fuldt ud at udføre kontrakten i henhold til betingelserne i udbudsmaterialet. Disse supplerende oplysninger ville derfor give mere lige konkurrencevilkår på **Unionens** marked for offentlige indkøb.

^(13a) **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/XXX/EU om offentlige indkøb (EUT XXX) (2011/0438(COD)).**

^(13b) **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/XXX/EU om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (EUT XXX) (2011/0439(COD)).**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 22 + 91
Forslag til forordning
Betragtning 20

Kommissionens forslag

- (20) Kommissionen bør til enhver tid på eget initiativ eller efter ansøgning fra de interesserede parter eller en medlemsstat kunne indlede en ekstern undersøgelse vedrørende den restriktive praksis for offentlige indkøb, som et tredjeland angiveligt anvender. Der skal navnlig tages hensyn til, at Kommissionen har godkendt en række påtænkte udelukkelse vedrørende et bestemt tredjeland i medfør af artikel 6, stk. 2, i denne forordning. Sådanne undersøgelser bør ikke berøre Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁴⁾ EFT L 349 af 31.12.1994.

Ændring

- (20) Kommissionen bør til enhver tid på eget initiativ eller efter ansøgning fra de interesserede parter eller en medlemsstat kunne indlede en ekstern undersøgelse vedrørende den restriktive praksis for offentlige indkøb, som et tredjeland angiveligt anvender. **Kommissionen tager i sin beslutning om at indlede en ekstern undersøgelse hensyn til det antal anmodninger, der er indgivet af ordregivende myndigheder/ordregivere eller medlemsstater.** Der skal navnlig tages hensyn til, at Kommissionen har godkendt en række påtænkte udelukkelse vedrørende et bestemt tredjeland i medfør af artikel 6, stk. 2, i denne forordning. Sådanne undersøgelser bør ikke berøre Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁴⁾ EFT L 349 af 31.12.1994.

Ændring 23
Forslag til forordning
Betragtning 21

Kommissionens forslag

- (21) Hvis Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger har grund til at mene, at et tredjeland har vedtaget eller opretholder en restriktiv praksis for offentlige indkøb, bør den kunne indlede en undersøgelse. Hvis eksistensen af en restriktiv praksis for offentlige indkøb bekræftes, opfordrer Kommissionen det pågældende land til at indlede høringer med henblik på at forbedre mulighederne for deltagelse i udbud for erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser i forbindelse med offentlige indkøb i det pågældende land.

Ændring

- (21) Hvis Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger har grund til at mene, at et tredjeland har vedtaget eller opretholder en restriktiv praksis for offentlige indkøb **og koncessioner**, bør den kunne indlede en undersøgelse. Hvis eksistensen af en restriktiv praksis for offentlige indkøb bekræftes, opfordrer Kommissionen det pågældende land til at indlede høringer med henblik på at forbedre mulighederne for deltagelse i udbud for erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser i forbindelse med offentlige indkøb i det pågældende land.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 24**Forslag til forordning****Betragtning 22***Kommissionens forslag*

- (22) Hvis høringerne med det pågældende land ikke medfører en tilstrækkelig forbedring af mulighederne for deltagelse i udbud for **EU's** erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser, bør Kommissionen træffe passende restriktive foranstaltninger.

Ændring

- (22) Hvis høringerne med det pågældende land ikke medfører en tilstrækkelig forbedring af mulighederne for deltagelse i udbud for **Unionens** erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser **inden for en rimelig tidsramme eller afhjælpende/korrigerende foranstaltninger, der træffes af det pågældende tredjeland, ikke anses for at være tilfredsstillende**, bør Kommissionen træffe passende restriktive foranstaltninger.

Ændring 25**Forslag til forordning****Betragtning 23***Kommissionens forslag*

- (23) Sådanne foranstaltninger kan medføre obligatorisk udelukkelse af visse tredjelands varer og tjenesteydelser fra offentlige indkøbsprocedurer i Den Europæiske Union eller en obligatorisk prisstraf på tilbud bestående af varer eller tjenesteydelser med oprindelse i det pågældende land. For at undgå omgåelse af disse foranstaltninger kan det også være nødvendigt at udelukke visse udenlandsk kontrollerede eller ejede juridiske personer, der er etableret i Den Europæiske Union, og som ikke har væsentlige forretningsaktiviteter, der giver dem en direkte og reel forbindelse med den pågældende medlemsstats økonomi. Passende foranstaltninger bør stå i rimeligt forhold til den restriktive praksis for offentlige indkøb, som udløser dem.

Ændring

- (23) Sådanne foranstaltninger kan medføre obligatorisk udelukkelse af visse tredjelands varer og tjenesteydelser fra offentlige indkøbsprocedurer **eller procedurer for tildelelse af koncessioner** i Den Europæiske Union eller en obligatorisk prisstraf på tilbud bestående af varer eller tjenesteydelser med oprindelse i det pågældende land. For at undgå omgåelse af disse foranstaltninger kan det også være nødvendigt at udelukke visse udenlandsk kontrollerede eller ejede juridiske personer, der er etableret i Den Europæiske Union, og som ikke har væsentlige forretningsaktiviteter, der giver dem en direkte og reel forbindelse med den pågældende medlemsstats økonomi. Passende foranstaltninger bør stå i rimeligt forhold til den restriktive praksis for offentlige indkøb, som udløser dem, **og bør gælde for en periode på fem år, som kan forlænges med yderligere fem år.**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 26

Forslag til forordning

Betragtning 24 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (24a) *Af hensyn til en passende integration af miljømæssige, sociale og arbejdsmæssige krav er det også afgørende, at de ordregivende myndigheder træffer relevante foranstaltninger til at sikre overholdelsen af forpligtelser i henhold til miljø-, social- og arbejdsmarkedslovgivningen, som gælder på det sted, hvor arbejdet udføres, og som følger af internationale forpligtelser, love, forordninger, dekretter og afgørelser, både på nationalt plan og på EU-plan, samt af kollektive overenskomster.*

Ændring 27

Forslag til forordning

Betragtning 26

Kommissionens forslag

Ændring

- (26) I lyset af Unionens overordnede **politik for de mindst udviklede lande som omhandlet bl.a. i Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 af 22. juli 2008 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 er det hensigtsmæssigt at sidestille varer og tjenesteydelser fra disse lande** med varer og tjenesteydelser fra Unionen.

- (26) I lyset af Unionens overordnede **politiske mål med at støtte udviklingslandenes økonomiske vækst og deres integration i den globale værdikæde, som er grundlaget for, at Unionen kan etablere et arrangement med generelle præferencer som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012, er det hensigtsmæssigt at sidestille varer og tjenesteydelser fra de mindst udviklede lande, der ryder godt af »alt undtagen våben«-ordningen, såvel som varer og tjenesteydelser fra udviklingslande, der anses for at være sårbare på grund af manglende diversificering og utilstrækkelig integration i den internationale handelsordning som defineret i henholdsvis bilag IV og VII til forordning (EU) nr. 978/2012, med varer og tjenesteydelser fra Unionen.**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 28**Forslag til forordning****Betragtning 27***Kommissionens forslag*

- (27) For at de internationale markedsadgangsforpligtelser, som indgås på området for offentlige indkøb efter vedtagelsen af denne forordning, kan afspejles i Den Europæiske Unions retsorden bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og ændringer af listen over internationale aftaler, som er knyttet som bilag til denne forordning. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen under forberedelserne hertil gennemfører passende høringer, herunder af eksperter. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

Ændring

- (27) For at de internationale markedsadgangsforpligtelser, som indgås på området for offentlige indkøb **og koncessioner** efter vedtagelsen af denne forordning, kan afspejles i Den Europæiske Unions retsorden bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og ændringer af listen over internationale aftaler, som er knyttet som bilag til denne forordning. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen under forberedelserne hertil gennemfører passende høringer, herunder af eksperter. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

Ændring 29**Forslag til forordning****Betragtning 30***Kommissionens forslag*

- (30) Kommissionen aflægger mindst hvert tredje år rapport om anvendelsen af denne forordning.

Ændring

- (30) Kommissionen aflægger mindst hvert tredje år rapport om anvendelsen af denne forordning. **Kommissionen bør i sin rapport vurdere denne forordnings funktion samt de fremskridt, der gøres med hensyn til at opnå gensidighed i åbningen af markederne for offentlige indkøb. Sammen med den anden rapport om anvendelsen af forordningen, som skal aflægges senest seks år efter forordningens ikrafttræden, bør Kommissionen enten forelægge et forslag til forbedring af denne forordning eller redegøre for årsagerne til, at der efter Kommissionens mening ikke er behov for ændringer af denne forordning. Hvis Kommissionen hverken forelægger et forslag eller redegør for årsagerne til, at det ikke er nødvendigt med ændringer af denne forordning, bør forordningen ophøre med at finde anvendelse.**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 30**Forslag til forordning****Betragtning 31***Kommissionens forslag*

(31) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det nødvendigt og hensigtsmæssigt for opfyldelsen af den grundlæggende målsætning om at etablere en fælles ekstern politik på området for offentlige indkøb at fastsætte regler for behandlingen af varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af Den Europæiske Unions internationale forpligtelser. Denne forordning om adgangen for tredjelandes erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, jf. artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union –

Ændring

(31) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det nødvendigt og hensigtsmæssigt for opfyldelsen af den grundlæggende målsætning om at etablere en fælles ekstern politik på området for offentlige indkøb **og koncessioner** at fastsætte regler for behandlingen af varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af Den Europæiske Unions internationale forpligtelser. Denne forordning om adgangen for tredjelandes erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, jf. artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union –

Ændring 31**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Denne forordning fastsætter regler for adgangen for tredjelandes varer og tjenesteydelser til deltagelse i udbud, der gennemføres af ordregivende myndigheder/ordregivere i Unionen, vedrørende udførelse af bygge- og anlægsarbejder samt levering af varer og tjenesteydelser og fastsætter procedurer, der støtter forhandlingerne om adgang til tredjelandes markeder for offentlige indkøb for Unionens varer og tjenesteydelser.

Ændring

1. Denne forordning fastsætter regler for adgangen for tredjelandes varer og tjenesteydelser til deltagelse i udbud, der gennemføres af ordregivende myndigheder/ordregivere i Unionen, vedrørende udførelse af bygge- og anlægsarbejder samt levering af varer og tjenesteydelser og fastsætter procedurer, der støtter forhandlingerne om adgang til tredjelandes markeder for offentlige indkøb for Unionens varer og tjenesteydelser. **Medlemsstaterne eller deres ordregivende myndigheder/ordregivere kan kun begrænse adgangen til deres udbudsprocedurer for varer og tjenesteydelser fra tredjelande ved foranstaltninger som fastsat i denne forordning eller i relevant EU-lovgivning.**

Ændring 93**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 2 — afsnit 2***Kommissionens forslag*

Denne forordning finder anvendelse på tildeling af kontrakter, hvor varerne eller tjenesteydelserne indkøbes til offentligt brug og uden sigte på kommercielt videresalg og ej heller med sigte på anvendelse i forbindelse med levering af tjenesteydelser til kommercielt salg.

Ændring

Denne forordning finder anvendelse på tildeling af kontrakter, hvor varerne eller tjenesteydelserne indkøbes til offentligt brug **og på tildeling af koncessioner for bygge- og anlægsarbejder og tjenesteydelser, der leveres til offentligt brug** og uden sigte på kommercielt videresalg og ej heller med sigte på anvendelse i forbindelse med levering af tjenesteydelser til kommercielt salg.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 33

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag

- a) »**leverandør**«: enhver fysisk eller juridisk person, som tilbyder varer på markedet

Ændring

- a) »**erhvervsdrivende**«: enhver fysisk eller juridisk person **og enhver offentlig enhed samt enhver sammenslutning af sådanne personer og/eller enheder**, som tilbyder **udførelse af arbejder og/eller bygge- og anlægsarbejder, levering af varer eller tjenesteydelser** på markedet

Ændring 34

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — litra b

Kommissionens forslag

- b) »**leverandør af tjenesteydelser**«: **enhver fysisk eller juridisk person, som på markedet tilbyder udførelse af bygge- eller anlægsarbejder eller tjenesteydelser**

Ændring

- b) »**tilbudsgiver**«: **en erhvervsdrivende, der har afgivet et tilbud**

Ændring 35

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — litra d

Kommissionens forslag

- d) »varer eller tjenesteydelser, der er omfattet«: en vare eller en tjenesteydelse med oprindelse i et land, med hvilket Unionen har indgået en international aftale på området for offentlige indkøb, herunder markedsadgangsforpligtelser, som den relevante aftale gælder for. Bilag I til denne forordning indeholder en liste over relevante aftaler

Ændring

- d) »varer eller tjenesteydelser, der er omfattet«: en vare eller en tjenesteydelse med oprindelse i et land, med hvilket Unionen har indgået en international aftale på området for offentlige indkøb **og koncessioner**, herunder markedsadgangsforpligtelser, som den relevante aftale gælder for. Bilag I til denne forordning indeholder en liste over relevante aftaler

(Denne ændring vedrører hele retsaktforslaget (tilføjelse af henvisningen til tildeling af koncessioner, når der henvises til offentlige indkøb); hvis den vedtages, skal der foretages tekniske rettelser i hele teksten).

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 39

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — litra g a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ga) »fravær af væsentlig gensidighed«: tilstedeværelse af lovgivningsmæssige, reguleringsmæssige eller administrative foranstaltninger, procedurer eller praksisser vedtaget eller udført af offentlige myndigheder eller individuelle ordregivere i et tredjeland, der begrænser adgang til offentlige indkøb eller koncessionsmarkeder, navnlig ved manglende gensidighed i sammenligning med internationale standarder og diskriminerende lovgivningsbestemmelser og administrativ praksis, som resulterer i alvorlig og tilbagevendende forskelsbehandling af Unionens erhvervsdrivende, varer eller tjenesteydelser.

»Manglende væsentlig gensidighed« skal også formodes, hvis manglende overholdelse af internationale arbejdsretlige bestemmelser anført i bilag XI til direktivet om offentlige indkøb [...] (2014) og i bilag XIV til direktivet om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester [...] (2014) har ført til vanskeligheder, som europæiske virksomheder er stødt på og har indrapporteret i forbindelse med, at disse virksomheder har forsøgt at få tildelt kontrakter i tredjelande.

Ændring 36

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 2 — litra b

Kommissionens forslag

Ændring

b) dækker udtrykket »erhvervsdrivende« både en leverandør af varer og en leverandør af tjenesteydelser

udgår

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 37**Forslag til forordning****Artikel 2 — stk. 2 — litra c**

Kommissionens forslag

Ændring

c) *betegnes en erhvervsdrivende, som har afgivet et tilbud, »tilbudsgiver«*

udgår

Ændring 38**Forslag til forordning****Artikel 2 — stk. 2 — litra e**

Kommissionens forslag

Ændring

e) forstås ved en »obligatorisk prisstraf« en forpligtelse for ordregiverne til med visse undtagelser at forhøje prisen på tjenesteydelser og/eller varer med oprindelse i visse tredjelande, som er blevet tilbudt i **udbudsprocedurerne**.

e) forstås ved en »obligatorisk prisstraf« en forpligtelse for ordregiverne til med visse undtagelser at forhøje prisen på tjenesteydelser og/eller varer med oprindelse i visse tredjelande, som er blevet tilbudt i **en udbudsprocedure eller en koncessionstildelingsprocedure**.

(Denne ændring vedrører hele retsaktforslaget (tilføjelse af begrebet »koncessionstildelingsprocedure« til begrebet »udbudsprocedure«); hvis den vedtages, skal der foretages tekniske rettelser i hele teksten).

Ændring 40**Forslag til forordning****Artikel 3 — stk. 1**

Kommissionens forslag

Ændring

1. En vares oprindelse bestemmes i overensstemmelse med artikel 22-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2913/1992 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁸⁾.

1. En vares oprindelse bør bestemmes i overensstemmelse med artikel 59-63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013, herunder de supplerende bestemmelser, der skal vedtages i henhold til artikel 65 heri.

⁽¹⁸⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 41

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — afsnit 1 — indledning

Kommissionens forslag

En tjenesteydelses oprindelse fastlægges på grundlag af den fysiske eller juridiske person, der har leveret den. **En tjenesteyders oprindelse** anses:

Ændring

En tjenesteydelses oprindelse fastlægges på grundlag af den fysiske eller juridiske person, der har leveret den. **Oprindelsen af den erhvervsdrivende, der yder tjenesten**, anses:

Ændring 42

Forslag til forordning

Artikel 4

Kommissionens forslag

Behandling af varer og tjenesteydelser, der er omfattet

Ændring

Behandling af varer og tjenesteydelser, der er omfattet

Ved tildelingen af kontrakter om udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering af varer eller tjenesteydelser skal de ordregivende myndigheder/ordregiverne behandle varer og tjenesteydelser, der er omfattet, på samme måde som varer og tjenesteydelser med oprindelse i **Den Europæiske Union**.

Ved tildelingen af kontrakter om udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering af varer eller tjenesteydelser **eller ved tildeling af koncessioner på bygge- og anlægsarbejder eller tjenesteydelser** skal de ordregivende myndigheder/ordregiverne behandle varer og tjenesteydelser, der er omfattet, på samme måde som varer og tjenesteydelser med oprindelse i **Unionen**.

Varer eller tjenesteydelser med oprindelse i de mindst udviklede lande, som er opført i bilag I til forordning (EF) nr. 732/2008, behandles som varer og tjenesteydelser, der er omfattet.

Varer eller tjenesteydelser med oprindelse i de mindst udviklede lande, som er opført i bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 **eller i udviklingslande, der anses for at være sårbare på grund af manglende diversificering og utilstrækkelig integration i det internationale handelssystem og i verdensøkonomien som defineret i bilag VII til forordning (EU) nr. 978/2012**, behandles som varer og tjenesteydelser, der er omfattet.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 43**Forslag til forordning****Artikel 6 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. For så vidt angår kontrakter med en anslået værdi over 5 000 000 EUR eksklusive moms, vurderer Kommissionen efter anmodning fra ordregivende myndigheder/ordregivere og på nedennævnte betingelser udelukkelsen af tilbud, der omfatter varer eller tjenesteydelser med oprindelse uden for EU, fra procedurerne for tildeling af kontrakter, hvis værdien af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af de varer eller tjenesteydelser, som udgør tilbuddet.

Ændring

1. **Hvis Kommissionen**, for så vidt angår kontrakter med en anslået værdi over 5 000 000 EUR eksklusive moms, **indleder en ekstern undersøgelse af offentlige indkøb som fastlagt i artikel 8**, vurderer Kommissionen efter anmodning fra ordregivende myndigheder/ordregivere, **og efter at underretningen om indledning af undersøgelsen er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende** og på nedennævnte betingelser, udelukkelsen af tilbud, der omfatter varer eller tjenesteydelser med oprindelse uden for **Unionen**, fra procedurerne for tildeling af kontrakter, hvis værdien af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af de varer eller tjenesteydelser, som udgør tilbuddet.

Ændring 44**Forslag til forordning****Artikel 6 — stk. 2 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

Hvis ordregivende myndigheder/ordregivere har til hensigt at anmode om udelukkelse af tilbud fra procedurerne for tildeling af kontrakter på grundlag af stk. 1, anfører de dette **i den udbudsbekendtgørelse, de offentliggør i henhold til artikel 35 i direktiv 2004/18/EF eller i henhold til artikel 42 i direktiv 2004/17/EF eller artikel 26 i direktivet om tildeling af koncessionskontrakter.**

Ændring

Hvis ordregivende myndigheder/ordregivere har til hensigt at anmode om udelukkelse af tilbud fra procedurerne for tildeling af kontrakter på grundlag af stk. 1, anfører de dette **klart i den indledende del af de »tekniske specifikationer« eller af det »beskrivende dokument«, som der henvises til i artikel 2, stk. 15, i direktiv [2014/.../EU] om offentlige indkøb og direktiv [2014/.../EU] om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester eller i den indledende del af de »tekniske og funktionelle krav«, som der henvises til i artikel 2, stk. 13, i direktiv [2014/.../EU] om tildeling af koncessionskontrakter.**

Ændring 45**Forslag til forordning****Artikel 6 — stk. 2 — afsnit 3***Kommissionens forslag*

Hvis de ordregivende myndigheder/ordregiverne modtager tilbud, der opfylder betingelserne i stk. 1, og som de derfor agter at anmode om udelukkelse af, skal de underrette Kommissionen. Under underretningsproceduren kan den ordregivende myndighed/ordregiveren fortsætte sin analyse af tilbuddene.

Ændring

Hvis de ordregivende myndigheder/ordregiverne modtager tilbud, der opfylder betingelserne i stk. 1, og som de derfor agter at anmode om udelukkelse af, skal de underrette Kommissionen **inden for otte kalenderdage**. Under underretningsproceduren kan den ordregivende myndighed/ordregiveren fortsætte sin analyse af tilbuddene.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 46

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 2 — afsnit 4 — litra b

Kommissionens forslag

b) en beskrivelse af genstanden for kontrakten

Ændring

b) en beskrivelse af genstanden for kontrakten **eller koncessionen**

Ændring 47

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 2 — afsnit 4 — litra d a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

da) **eventuelle andre oplysninger, som Kommissionen måtte finde nyttige.**

Ændring 48

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 2 — afsnit 5

Kommissionens forslag

Kommissionen kan anmode den ordregivende myndighed/ordregiveren om yderligere oplysninger.

Ændring

udgår

Ændring 49

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 2 — afsnit 6

Kommissionens forslag

Oplysningerne skal forelægges inden for otte **arbejdsdage** regnet fra første **hverdag** efter den dato, hvor anmodningen om supplerende oplysninger modtages. Hvis Kommissionen ikke modtager disse oplysninger inden for denne periode, suspenderes den i stk. 3 fastsatte periode, indtil Kommissionen modtager de ønskede oplysninger.

Ændring

Oplysningerne skal forelægges inden for otte **kalenderdage** regnet fra første **kalenderdag** efter den dato, hvor anmodningen om supplerende oplysninger modtages. Hvis Kommissionen ikke modtager disse oplysninger inden for denne periode, suspenderes den i stk. 3 fastsatte periode, indtil Kommissionen modtager de ønskede oplysninger.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 50

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 3

Kommissionens forslag

3. For de i stk. 1 omhandlede kontrakter vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt om godkendelse af den planlagte udelukkelse inden for en frist på to måneder regnet fra første hverdag efter den dato, hvor den modtager underretningen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2. Denne frist kan forlænges en gang med højst **to måneder** i behørigt begrundede tilfælde, navnlig hvis oplysningerne i underretningen eller i de vedlagte dokumenter er ufuldstændige eller ukorrekte, eller hvis der sker væsentlige ændringer i de forhold, der beskrives. Hvis Kommissionen ved udløbet af denne frist på **to måneder** eller den forlængede frist ikke har vedtaget en afgørelse om at godkende eller undlade at godkende udelukkelsen, anses udelukkelsen for at være afvist af Kommissionen.

Ændring

3. Konstaterer Kommissionen for de varer og/eller tjenesteydelser, som foreslås udelukket, at der er tale om væsentlig mangel på gensidighed som defineret i artikel 2, stk. 1, litra ga), vedtager den en gennemførelsesretsakt om godkendelse af udelukkelsen af de bud, der er omfattet af undersøgelsen, efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2. Gennemførelsesretsakten vedtages inden for en frist på en måned regnet fra første kalenderdag efter den i stk. 1 omhandlede anmodning. Denne frist kan forlænges en gang med højst **en måned** i behørigt begrundede tilfælde, navnlig hvis oplysningerne i underretningen eller i de vedlagte dokumenter er ufuldstændige eller ukorrekte, eller hvis der sker væsentlige ændringer i de forhold, der beskrives. Hvis Kommissionen ved udløbet af denne frist på **en måned** eller den forlængede frist ikke har vedtaget en afgørelse om at godkende eller undlade at godkende udelukkelsen, anses udelukkelsen for at være afvist af Kommissionen.

Denne udelukkelse er midlertidig og gælder frem til afslutningen af den eksterne undersøgelse af offentlige indkøb omhandlet i artikel 8, konklusionerne fra høringsproceduren i artikel 9, og den eventuelle vedtagelse af foranstaltninger, der begrænser adgangen for varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af offentlige indkøb i Unionen, jf. artikel 10.

Ændring 51

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 4 — afsnit 1 — litra b

Kommissionens forslag

b) hvis en aftale som omhandlet i litra a) ikke findes, og tredjelandet opretholder restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb, der vil føre til en mangel på væsentlig gensidighed i markedsåbning mellem Unionen og det pågældende tredjeland.

Ændring

b) hvis en aftale som omhandlet i litra a) ikke findes, og tredjelandet opretholder restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb **tildeling af koncessioner**, der vil føre til en mangel på væsentlig gensidighed i markedsåbning mellem Unionen og det pågældende tredjeland, **navnlig hvis disse restriktive foranstaltninger er skadelige for Unionens erhvervs politik**.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 52

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 4 — afsnit 2

Kommissionens forslag

I forbindelse med litra b) antages det, at der er tale om manglende væsentlig gensidighed, hvis de restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb medfører alvorlig og tilbagevendende forskelsbehandling af EU's erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser.

Ændring

udgår

Ændring 53

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 5

Kommissionens forslag

5. Ved vurderingen af, om der er tale om fravær af væsentlig gensidighed, undersøger Kommissionen følgende:

- a) i hvilken udstrækning det pågældende lands lovgivning om offentlige indkøb sikrer gennemsigtighed i overensstemmelse med de internationale standarder på området for offentlige indkøb og forhindrer enhver forskelsbehandling af Unionens varer, tjenesteydelser og erhvervsdrivende
- b) i hvilken udstrækning offentlige myndigheder og/eller enkelte ordregivere opretholder eller vedtager diskriminerende praksis over for Unionens varer, tjenesteydelser og erhvervsdrivende.

Ændring

udgår

Ændring 92

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 7

Kommissionens forslag

7. Ordregivende myndigheder/ordregivere, **der har udelukket tilbud i medfør af stk. 1, skal** angive dette i den bekendtgørelse om indgåede kontrakter, de offentliggør i medfør af artikel 35 i direktiv 2004/18/EF, artikel 42 i direktiv 2004/17/EF eller artikel 27 i direktivet om tildeling af koncessionskontrakter. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende udformningen af standardformularerne til bekendtgørelser om indgåede kontrakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 17, stk. 3.

Ændring

7. **Hvis tilbud er blevet udelukket i medfør af stk. 3, skal** ordregivende myndigheder/ordregivere angive dette, **herunder grundene til udelukkelse**, i den bekendtgørelse om indgåede kontrakter, de offentliggør i medfør af artikel 35 i direktiv 2004/18/EF, artikel 42 i direktiv 2004/17/EF eller artikel 27 i direktivet om tildeling af koncessionskontrakter. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende udformningen af standardformularerne til bekendtgørelser om indgåede kontrakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 17, stk. 3.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 55

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 8

Kommissionens forslag

8. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesretsakt om midlertidig adgang for varer og tjenesteydelser fra et land, der deltager i **substansforhandlinger** med EU, jf. artikel 9, stk. 4.

Ændring

8. Stk. 1 finder **måske** ikke anvendelse, hvis Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesretsakt om midlertidig adgang for varer og tjenesteydelser fra et land, der deltager i **forhandlinger** med **Unionen**, jf. artikel 9, stk. 4. **Kommissionen begrundet på behørig vis sin beslutning over for den ordregiver, der har fremsat anmodningen.**

Ændring 56

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 1

Kommissionens forslag

Hvis den ordregivende myndighed/ordregiveren i henhold til artikel 69 i direktivet om offentlige indkøb eller i henhold til artikel 79 i direktivet om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og efter kontrol af tilbudsgiverens forklaringer har til hensigt at acceptere et unormalt lavt tilbud, der omfatter varer og/eller tjenesteydelser med oprindelse uden for Unionen, og hvori værdien af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af de varer eller tjenesteydelser, som tilbuddet består af, underrettes de øvrige tilbudsgivere skriftligt med en begrundelse for de unormalt lave priser eller omkostninger.

Ændring

Hvis den ordregivende myndighed/ordregiveren i henhold til artikel 69 i direktivet om offentlige indkøb eller i henhold til artikel 79 i direktivet om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og efter kontrol af tilbudsgiverens forklaringer har til hensigt at acceptere et unormalt lavt tilbud, der omfatter varer og/eller tjenesteydelser med oprindelse uden for Unionen, og hvori værdien af varer eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet, overstiger 50 % af den samlede værdi af de varer eller tjenesteydelser, som tilbuddet består af, underrettes de øvrige tilbudsgivere skriftligt med en begrundelse for de unormalt lave priser eller omkostninger. **Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at økonomiske aktører i forbindelse med gennemførelsen af offentlige kontrakter overholder gældende forpligtelser inden for miljø-, social- og arbejdsmarkedslovgivning i henhold til EU-lovgivningen, national lovgivning, kollektive aftaler eller i henhold til de internationale miljø-, social- og arbejdsmarkedslovgivningsbestemmelser, der er nævnt i bilag XI til direktivet om offentlige indkøb [...] 2013.**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 57

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 2

Kommissionens forslag

En ordregivende myndighed/ordregiver kan beslutte ikke at meddele sådanne oplysninger, hvis en sådan videregivelse vil hindre retshåndhævelsen eller på anden måde være i strid med offentlige interesser eller til skade for bestemte offentlige eller private økonomiske aktørers legitime økonomiske interesser eller for den loyale konkurrence mellem disse.

Ændring

De øvrige tilbudsgivere har, når de er blevet informeret af den ordregivende myndighed/ordregiver om, at det er hensigten at acceptere et unormalt lavt tilbud, mulighed for at indgive relevante oplysninger til den ordregivende myndighed/ordregiver inden for en rimelig tidsperiode for at tillade den ordregivende myndighed/ordregiver at træffe en beslutning om accepten med fuldt kendskab til de potentielle faktorer, der kunne have en indflydelse på vurderingen af de unormalt lave priser eller omkostninger.

Ændring 58

Forslag til forordning

Artikel 8 — stk. 1 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Hvis Kommissionen **finder, at det er i EU's interesse**, kan **den** til enhver tid på eget initiativ eller efter anmodning fra de interesserede parter eller en medlemsstat iværksætte en ekstern undersøgelse af offentlige indkøb vedrørende de påståede restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb.

Ændring

Kommissionen kan til enhver tid på eget initiativ eller efter anmodning fra de interesserede parter, **den ordregivende myndighed/ordregiveren** eller en medlemsstat iværksætte en ekstern undersøgelse af offentlige indkøb vedrørende de påståede restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb. **Kommissionen tager i sin beslutning om at indlede en ekstern undersøgelse af offentlige indkøb hensyn til det antal anmodninger, der er indgivet af ordregivende myndigheder/ordregivere eller medlemsstater. Afviser Kommissionen at indlede en undersøgelse, begrundes den på behørig vis sin beslutning over for den medlemsstat, den interesserede part eller den ordregiver, der har fremsat anmodningen.**

Ændring 59

Forslag til forordning

Artikel 8 — stk. 1 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Kommissionen tager især hensyn til, om en række planlagte udelukkelse er blevet godkendt i henhold til artikel 6, stk. 3, i denne forordning.

Ændring

udgår

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 60**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Den i stk. 1 omhandlede undersøgelse foretages på grundlag af de kriterier, der er fastsat i **artikel 6**.

Ændring

2. Den i stk. 1 omhandlede undersøgelse foretages på grundlag af de kriterier, der er fastsat i **artikel 2, stk. 1, litra ga**).

Ændring 61**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Kommissionens vurdering af, hvorvidt restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb opretholdes af det pågældende tredjeland, foretages på grundlag af de oplysninger, som de interesserede parter og medlemsstaterne forelægger, og/eller oplysninger, som Kommissionen har indhentet i forbindelse med undersøgelsen, og vurderingen afsluttes inden for en frist på **ni** måneder efter indledningen af undersøgelsen. I behørigt begrundede tilfælde kan denne frist forlænges med **tre måneder**.

Ændring

3. Kommissionens vurdering af, hvorvidt restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb opretholdes af det pågældende tredjeland, foretages på grundlag af de oplysninger, som de interesserede parter og medlemsstaterne forelægger, og/eller oplysninger, som Kommissionen har indhentet i forbindelse med undersøgelsen **eller sine regelmæssige rapporter om handelshindringer i tredjelande**, og vurderingen afsluttes inden for en frist på **tre** måneder efter indledningen af undersøgelsen. I behørigt begrundede tilfælde kan denne frist forlænges med **en måned**.

Kommissionens vurdering skal tage hensyn til de anmodninger, der er fremsat af ordregivende myndigheder/ordregivere, i forbindelse med undersøgelser under artikel 6, stk. 1, efter indledning af proceduren omhandlet i denne artikel.

Ændring 62**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 3 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

Hvis det pågældende land efter indledningen af høringen træffer tilfredsstillende afhjælpende/korrigerende foranstaltninger, men uden at indgå nye markedsadgangsforpligtelser, kan Kommissionen suspendere eller afslutte høringen:

Ændring

Hvis det pågældende land efter indledningen af høringen træffer tilfredsstillende afhjælpende/korrigerende foranstaltninger, men uden at indgå nye markedsadgangsforpligtelser, kan Kommissionen suspendere eller afslutte høringen **eller opfordre det pågældende land til at indtræde i forhandlingerne, jf. artikel 9, stk. 4**.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 63**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 3 — afsnit 3 — indledning**

Kommissionens forslag

Hvis de afhjælpende/korrigerende foranstaltninger, som det pågældende tredjeland har truffet, ophæves, suspenderes eller ikke gennemføres korrekt, **kan Kommissionen:**

Ændring

Hvis de afhjælpende/korrigerende foranstaltninger, som det pågældende tredjeland har truffet, ophæves, suspenderes eller ikke gennemføres korrekt, **vedtager Kommissionen i henhold til artikel 10 gennemførelsesretsakter for at begrænse adgangen for varer og tjenesteydelser med oprindelse i et tredjeland.**

Ændring 64**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 3 — afsnit 3 — nr. i**

Kommissionens forslag

i) **genoptage høringen med det pågældende tredjeland og/eller**

Ændring

udgår

Ændring 65**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 3 — afsnit 3 — nr. ii**

Kommissionens forslag

ii) **i henhold til artikel 10 vedtage gennemførelsesretsakter for at begrænse adgangen for varer og tjenesteydelser med oprindelse i et tredjeland.**

Ændring

udgår

Ændring 66**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 4**

Kommissionens forslag

4. Når det efter indledningen af en høring fremgår, at den mest hensigtsmæssige måde at afslutte en restriktiv praksis for offentlige indkøb på er indgåelse af en international aftale, skal der gennemføres forhandlinger i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 207 og 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Hvis et land indgår i **substansforhandlinger** med Den Europæiske Union om markedsadgang på området for offentlige indkøb, kan Kommissionen vedtage en delegeret retsakt, der foreskriver, at varer og tjenesteydelser fra det pågældende land ikke kan udelukkes fra procedurerne for tildeling af kontrakter i medfør af artikel 6.

Ændring

4. Når det efter indledningen af en høring fremgår, at den mest hensigtsmæssige måde at afslutte en restriktiv praksis for offentlige indkøb på er indgåelse af en international aftale, skal der gennemføres forhandlinger i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 207 og 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Hvis et land indgår i **forhandlinger** med Den Europæiske Union om markedsadgang på området for offentlige indkøb, kan Kommissionen vedtage en delegeret retsakt, der foreskriver, at varer og tjenesteydelser fra det pågældende land ikke kan udelukkes fra procedurerne for tildeling af kontrakter i medfør af artikel 6. **Kommissionen begrundet på behørig vis sin beslutning over for den medlemsstat, den interesserede part eller den ordregiver, der har fremsat anmodningen.**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 67**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 5 — afsnit 1 — indledning***Kommissionens forslag*

Kommissionen kan afslutte høringen, hvis det pågældende land **påtager sig internationale forpligtelser**, der er aftalt med EU inden for en af følgende rammer:

Ændring

Kommissionen kan afslutte høringen, hvis det pågældende **land træffer følgende foranstaltninger**, der er aftalt med **Unionen** eller på internationalt plan:

Ændring 68**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 5 — afsnit 1 — litra a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

a) **internationale forpligtelser er aftalt med Den Europæiske Union inden for en af følgende rammer:**

Ændring 69**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 5 — afsnit 1 — nr. a iii***Kommissionens forslag**Ændring*

iii) udvidelse af landets markedsadgangsforpligtelser i medfør af WTO-aftalen om offentlige indkøb eller en bilateral aftale, der er indgået med EU inden for disse rammer.

iii) udvidelse af landets markedsadgangsforpligtelser i medfør af WTO-aftalen om offentlige indkøb eller en bilateral aftale, der er indgået med **Unionen** inden for disse rammer, **og**

Ændring 70**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 5 — afsnit 1 — litra b (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

b) **det pågældende land træffer afhjælpende foranstaltninger**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 71

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 6

Kommissionens forslag

6. Hvis en høring med et tredjeland ikke fører til tilfredsstillende resultater inden for **15** måneder fra den **dag**, høringen med tredjelandet blev påbegyndt, afslutter Kommissionen høringen og overvejer i henhold til artikel 10 at vedtage gennemførelsesretsakter for at begrænse adgangen for varer og tjenesteydelser med oprindelse i et tredjeland.

Ændring

6. Hvis en høring med et tredjeland ikke fører til tilfredsstillende resultater inden for **12** måneder fra den **kalenderdag**, høringen med tredjelandet blev påbegyndt, afslutter Kommissionen høringen og overvejer i henhold til artikel 10 at vedtage gennemførelsesretsakter for at begrænse adgangen for varer og tjenesteydelser med oprindelse i et tredjeland.

Ændring 72

Forslag til forordning

Artikel 10 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Konstateres det ved en undersøgelse i henhold til artikel 8 og efter den i artikel 9 omhandlede procedure, at **restriktive foranstaltninger for offentlige indkøb, som et tredjeland vedtager eller opretholder, fører til** fravær af væsentlig gensidighed i markedsåbningen mellem Unionen og det pågældende tredjeland, jf. **artikel 6**, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter for midlertidigt at begrænse adgangen for varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, med oprindelse i et tredjeland. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2.

Ændring

1. Konstateres det ved en undersøgelse i henhold til artikel 8 og efter den i artikel 9 omhandlede procedure, at **der er** fravær af væsentlig gensidighed i markedsåbningen mellem Unionen og det pågældende tredjeland, jf. **artikel 2, stk. 1, litra ga)**, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter for midlertidigt at begrænse adgangen for varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet, med oprindelse i et tredjeland **i op til fem år, idet denne periode kan forlænges med endnu fem år..** Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2.

Ændring 73

Forslag til forordning

Artikel 10 — stk. 3 — indledning

Kommissionens forslag

Foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1, kan navnlig være begrænset til:

Ændring

Kommissionen godkender ikke en påtænkt udelukkelse, hvis den vil krænke de markedsadgangsforpligtelser, som Unionen har indgået i sine internationale aftaler. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1, kan navnlig være begrænset til:

Ændring 74

Forslag til forordning

Artikel 11 — stk. 1 — afsnit 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Hvis de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 4, og artikel 10, ikke i mellemtiden er blevet suspenderet eller ophævet, udløber de fem år efter deres ikrafttræden.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 75

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 1 — indledning

Kommissionens forslag

1. Ordregivende myndigheder/ordregivere kan **beslutte** ikke at anvende de i artikel 10 omhandlede foranstaltninger, for så vidt angår en udbudsprocedure, hvis:

Ændring

1. Ordregivende myndigheder/ordregivere kan **anmode Kommissionen om** ikke at anvende de i artikel 10 omhandlede foranstaltninger, for så vidt angår en udbudsprocedure, hvis:

Ændring 76

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 1 — afsnit 2 (nyt)

Kommissionens forslag

Hvis en ordregivende myndighed/ordregiver agter at undlade at anvende de foranstaltninger, som er vedtaget i henhold til artikel 10 eller genindført i henhold til artikel 11 i denne forordning, angives dette i den udbudsbekendtgørelse, de skal offentliggøre i henhold til artikel 35 i direktiv 2004/18/EF eller i henhold til artikel 42 i direktiv 2004/17/EF. **Den underretter Kommissionen senest ti kalenderdage efter offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen.**

Ændring

Hvis Kommissionen efter 15 kalenderdage ikke har vedtaget en afgørelse om at godkende eller afvise en sådan anmodning, anses anmodningen for at være afvist af Kommissionen. Denne frist kan undtagelsesvis forlænges med højst fem kalenderdage.

Ændring 77

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 2 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Hvis en ordregivende myndighed/ordregiver agter at undlade at anvende de foranstaltninger, som er vedtaget i henhold til artikel 10 eller genindført i henhold til artikel 11 i denne forordning, angives dette i den udbudsbekendtgørelse, de skal offentliggøre i henhold til artikel 35 i direktiv 2004/18/EF eller i henhold til artikel 42 i direktiv 2004/17/EF. **Den underretter Kommissionen senest ti kalenderdage efter offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen.**

Ændring

Hvis en ordregivende myndighed/ordregiver agter at undlade at anvende de foranstaltninger, som er vedtaget i henhold til artikel 10 eller genindført i henhold til artikel 11 i denne forordning, angives dette i den udbudsbekendtgørelse, de skal offentliggøre i henhold til artikel 35 i direktiv 2004/18/EF eller i henhold til artikel 42 i direktiv 2004/17/EF.

Ændring 78

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 2 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Underretningen sendes elektronisk ved hjælp af en standardformular. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om standardformularerne for udbudsbekendtgørelser **og underretning** efter rådgivningsproceduren i artikel 17, stk. 3.

Ændring

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om standardformularerne for udbudsbekendtgørelser efter rådgivningsproceduren i artikel 17, stk. 3.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 79

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 2 — afsnit 3

Kommissionens forslag

Ændring

I underretningen oplyses følgende:

udgår

- a) den ordregivende myndigheds/ordregiverens navn og kontaktoplysninger
- b) en beskrivelse af genstanden for kontrakten
- c) oplysninger om oprindelsen af de erhvervsdrivende samt de varer og/eller tjenesteydelser, der skal have adgang
- d) grundlaget for afgørelsen om ikke at anvende de restriktive foranstaltninger og en detaljeret begrundelse for anvendelse af undtagelsen
- e) eventuelle andre oplysninger, som den ordregivende myndighed/ordregiveren anser for relevante.

Ændring 80

Forslag til forordning

Artikel 15 — stk. 3

Kommissionens forslag

Ændring

3. Den i artikel 14 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning **dagen** efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

3. Den i artikel 14 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning **på kalenderdagen** efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 81**Forslag til forordning****Artikel 16 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 16a

Betingelser for indgåelse af offentlige kontrakter inden for rammerne af programmer, som Unionen finansierer i tredjelande.

Inden for rammerne af offentlige kontrakter, som Unionen og medlemsstaterne finansierer, skal Kommissionen sikre, at der indføres en bindende, normativ ramme for indgåelsen af aftaler om og gennemførelse af internationale offentlige indkøb. Inden for denne ramme skal Unionen vedtage ensartede regler, der har til formål at sikre lige konkurrencevilkår mellem erhvervsdrivende i Unionen og i tredjelande.

Ændring 82**Forslag til forordning****Artikel 18 — stk. 2**

Kommissionens forslag

Ændring

2. Kommissionen, Rådet, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne, herunder disses personale, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som ifølge deres natur er fortrolige, medmindre den part, der har givet oplysningerne udtrykkeligt har givet tilladelse dertil.

*udgår***Ændring 83****Forslag til forordning****Artikel 18 — stk. 4 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

4a. Oplysninger, som modtages i henhold til denne forordning, og er erklæret fortrolige af den, der har indgivet oplysningerne, må under ingen omstændigheder afsløres, med mindre denne har givet sin udtrykkelige tilladelse.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 84

Forslag til forordning

Artikel 19

Kommissionens forslag

Senest den 1. januar 2017 og mindst hvert tredje år efter denne forordnings ikrafttrædelse forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning og om de fremskridt, der er gjort i de internationale forhandlinger om adgang for EU-erhvervsdrivende til offentlige udbudsprocedurer i tredjelande i henhold til denne forordning. Medlemsstaterne skal til dette formål efter anmodning forelægge Kommissionen relevante oplysninger.

Ændring

Mindst hvert tredje år efter denne forordnings ikrafttrædelse forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning og om de fremskridt, der er gjort i de internationale forhandlinger om adgang for EU-erhvervsdrivende til offentlige udbudsprocedurer i tredjelande i henhold til denne forordning. Medlemsstaterne skal til dette formål efter anmodning forelægge Kommissionen relevante oplysninger. **Når Kommissionen forelægger sin anden rapport, forelægger den også Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag til en ændret forordning, eller den redegør for årsagerne til, at den ikke mener, at der er behov for ændringer. Hvis Kommissionen ikke efterkommer disse forpligtelser, ophører denne forordning med at finde anvendelse ved udgangen af andet kalenderår, efter at den anden rapport er forelagt.**

Ændring 85

Forslag til forordning

Artikel 20

Kommissionens forslag

Artikel 58 og 59 i direktiv 2004/17/EF **ophæves** med virkning fra denne forordnings ikrafttrædelse.

Ændring

Kommissionen vurderer, om artikel 58 og 59 i direktiv 2004/17/EF skal bevares. På baggrund af konklusionerne fra denne vurdering forelægger Kommissionen et lovgivningsforslag, der ophæver disse artikler med virkning fra denne forordnings ikrafttrædelse.

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0028

Honning *I**

Europa-Parlamentets ændringer af 15. januar 2014 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 2001/110/EF om honning (COM(2012)0530 — C7-0304/2012 — 2012/0260(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 482/42)

Ændring 17**Forslag til direktiv****Betragtning 1***Kommissionens forslag*

- (1) Efter Domstolens dom af 6. september 2011 i sag C-442/09⁸ skal pollen i honning anses for at udgøre en ingrediens efter betydningen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁹. Domstolens dom byggede på den betragtning, der var baseret på de fakta, Domstolen fik forelagt, at pollen i honning hovedsageligt er et resultat af den slyngning, biavleren foretager for at opsamle honningen. Pollen kommer imidlertid kun ind i bistadet som følge af biernes aktivitet, og pollen findes naturligt i honning, uanset om biavleren ekstraherer honningen ved slyngning eller ej. Det er derfor nødvendigt at præcisere — uden at dette berører anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer¹⁰ på genetisk modificeret pollen i honning — at pollen er en bestanddel i honning og ikke en ingrediens efter betydningen i direktiv 2000/13/EF. Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 om honning ⁽¹¹⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹¹⁾ EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47.

Ændring

- (1) I Rådets direktiv 2001/110/EF ⁽¹⁾ defineres honning som det naturlige søde stof, der frembringes af bier. Honning består hovedsageligt af forskellige former for sukker, især fruktose og glukose samt andre stoffer såsom organiske syrer, enzymer og faste partikler fra indsamlingen af honning. Med direktiv 2001/110/EF bevares honnings naturlige karakter gennem en begrænsning af menneskelig indgriben, som kunne ændre ved honningens sammensætning. Navnlig forbydes det med direktivet at tilsætte nogen form for levnedsmiddel-ingredienser til honning, herunder tilsætningsstoffer til levnedsmidler, ligesom andre tilsætninger end honning er forbudt. På samme måde forbydes det med direktivet at fjerne bestanddele, der er karakteristiske for honning, herunder pollen, medmindre dette er uundgåeligt i forbindelse med fjernelse af uvedkommende stoffer. Disse krav er i overensstemmelse med Codex Alimentarius for honning.

⁽¹⁾ EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47.

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0440/2013).

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 2**Forslag til direktiv****Betragtning 1 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (1a) For at tage hensyn til forbrugernes stigende følsomhed over for tilstedeværelsen af genetisk modificerede organismer i fødevarer og til deres ret til at blive informeret herom og i henhold til forordning (EU) nr. 1169/2011 bør Rådets direktiv 2001/110/EF^(11a) ændres i overensstemmelse hermed.

^(11a) Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 vedrørende honning (EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47).

Ændring 18**Forslag til forordning****Betragtning 1 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (1b) Pollen udgør en del af honnings kendetegn og sammensætning som fastsat i direktiv 2001/110/EF. Foreliggende dokumentation, herunder empiriske og videnskabelige data, bekræfter, at honningbier er kilden til tilstedeværelsen af pollen i honning. Der falder pollen ned i den nektar, der indsamles af honningbier. Inde i bistadet omdanner bierne den indsamlede nektar, der indeholder pollen, til honning. Ifølge foreliggende oplysninger kan yderligere pollen i honning stamme fra pollen i biers hår, pollen i luften inde i bistadet og fra pollen pakket af bier i celler, der ved et tilfælde kan åbne sig under biavlernes slyngning af honningen. Pollen kommer således ind i bistadet som følge af biernes aktivitet, og pollen findes naturligt i honning, uanset om biavleren ekstraherer honningen eller ej. Desuden er der ingen forsætlig tilsætning af pollen til honning fra biavlernes side, idet en sådan tilsætning er forbudt i henhold til direktiv 2001/110/EF.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 19**Forslag til forordning****Betragtning 1 c (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (1c) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011⁽¹⁾ defineres en »ingrediens« som ethvert stof, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af en fødevarer, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form. Denne definition antyder en bevidst anvendelse af et stof ved fremstilling eller tilberedning af en fødevarer. I betragtning af honnings naturlige karakter og især den naturlige årsag til, at de stoffer, der er karakteristiske for honning, herunder pollen, findes i honningen, er det nødvendigt at præcisere, at pollen og eventuelle andre bestanddele, der er karakteristiske for honning, ikke bør betragtes som »ingredienser« i honning som defineret i forordning (EU) nr. 1169/2011.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugerne (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

Ændring 6**Forslag til direktiv****Betragtning 1 d (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (1d) Eftersom honning er et naturprodukt, bør det være fritaget for kravet om at være forsynet med en ingrediensliste.

Ændring 23**Forslag til forordning****Betragtning 1 e (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (1e) Sameksistensforanstaltninger på medlemsstatsniveau udarbejdet i overensstemmelse med artikel 26a i direktiv 2001/18/EF bør sikre, at der ikke er behov for standardanalyser af honning, bl.a. ved at fastsætte mindstekrav vedrørende afstande.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 7
Forslag til direktiv
Betragtning 4

Kommissionens forslag

Ændring

- (4) *Bilagene til direktiv 2001/110/EF indeholder tekniske elementer, der evt. skal tilpasses eller ajourføres for at tage hensyn til udviklingen i relevante internationale standarder. Direktivet tillægger ikke Kommissionen passende beføjelser til omgående at tilpasse eller ajourføre disse bilag for at tage hensyn til udviklingen i internationale standarder. Af hensyn til en konsekvent gennemførelse af direktiv 2001/110/EF bør beføjelsen til at tilpasse eller ajourføre bilagene til nævnte direktiv for at tage hensyn til ikke blot de tekniske fremskridt, men også til udviklingen i de internationale standarder, også tillægges Kommissionen.*

udgår

Ændring 8
Forslag til direktiv
Betragtning 6

Kommissionens forslag

Ændring

- (6) *For at tage hensyn til den tekniske udvikling og en eventuel udvikling i internationale standarder bør Kommissionen, i overensstemmelse med traktatens artikel 290, derfor tillægges beføjelser til at tilpasse eller ajourføre de tekniske specifikationer vedrørende produktbeskrivelser og definitioner i bilagene til direktiv 2001/110/EF.*

udgår

Ændring 20
Forslag til direktiv
Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1

Direktiv 2001/110/EF

Artikel 2 — nr. 5

Kommissionens forslag

Ændring

- 5) Eftersom pollen er en naturlig karakteristisk bestanddel i honning, betragtes pollen ikke som en ingrediens som omhandlet i artikel 6, stk. 4, i **direktiv 2000/13/EF** i de produkter, der er defineret i bilag I til dette direktiv."

- 5) Eftersom pollen er en naturlig karakteristisk bestanddel i honning, betragtes pollen ikke som en ingrediens som omhandlet i artikel 2, stk. 2, **litra f)**, i **forordning (EU) 1169/2011** i de produkter, der er defineret i bilag I til dette direktiv.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 12**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3**

Direktiv 2001/110/EF

Artikel 6

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 6**udgår**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 5 vedrørende ændring af de tekniske specifikationer med hensyn til navne, produktbetegnelser og definitioner i bilag I og honnings kendetegn og sammensætning i bilag II for at tage hensyn til den tekniske udvikling og, hvor det er relevant, udviklingen i relevante internationale standarder.

Ændring 13**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 3**

Direktiv 2001/110/EF

Artikel 6a — stk. 2

Kommissionens forslag

Ændring

2. De delegerede beføjelser i artikel 4 og 6 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [...] (Publications Office is to fill in the date of entry into force of this amending Act).

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ... (*). Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

(*) Datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 14

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 3

Direktiv 2001/110/EF

Artikel 6 a — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Den i artikel 4 **og 6** omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

Ændring

3. Den i artikel 4 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

Ændring 15

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 3

Direktiv 2001/110/EF

Artikel 6 a — stk. 5

Kommissionens forslag

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 **og 6** træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Ændring

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 16**Forslag til direktiv****Artikel 2 — stk. 1 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, nr. 1), senest den **[dato]**. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Ændring

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, nr. 1), senest den ... (*). De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

(*) **12 måneder efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden.**

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0029

Hercule III-programmet og beskyttelse af EU's finansielle interesser *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Hercule III-programmet til fremme af aktioner til beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser (COM(2011)0914 — C7-0513/2011 — 2011/0454(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 482/43)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0914),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0513/2011),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Revisionsretten af 15. maj 2012 ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 14. november 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A7-0385/2012),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0454

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. januar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et program til fremme af aktiviteter til beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser (Hercule III-programmet) og om ophævelse af afgørelse nr. 804/2004/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 250/2014).

⁽¹⁾ EUT C 201 af 7.7.2012, s. 1.

Onsdag den 15. januar 2014

P7_TA(2014)0030

Statistikker over varehandelen mellem medlemsstaterne *I**

Europa-Parlamentets ændringer af 15. januar 2014 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 638/2004 om statistikker over varehandelen mellem medlemsstaterne for så vidt angår delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, vedrørende vedtagelsen af visse foranstaltninger, kommunikationen af oplysninger blandt toldmyndighederne, udvekslingen af fortrolige data mellem medlemsstaterne og definitionen af statistisk værdi (COM(2013)0578 — C7-0242/2013 — 2013/0278(COD))⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 482/44)

Ændring 1**Forslag til forordning****Betragtning 6***Kommissionens forslag*

- (6) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

Ændring

- (6) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på **det mest effektive** ekspertniveau, **efter at have orienteret medlemsstaterne om, hvem der skal høres, og på hvilket grundlag, så der sikres upartiskhed, og eventuelle interessekonflikter undgås**. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

Ændring 2**Forslag til forordning****Betragtning 7***Kommissionens forslag*

- (7) Kommissionen bør sikre, at disse delegerede retsakter ikke pålægger medlemsstaterne og respondenterne **en væsentlig** yderligere **administrativ byrde**.

Ændring

- (7) Kommissionen bør sikre, at disse delegerede retsakter ikke pålægger medlemsstaterne og respondenterne **væsentlige** yderligere **omkostninger eller administrative byrder, idet disse skal holdes så lavt som muligt**.

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0457/2013).

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 3
Forslag til forordning
Betragtning 8

Kommissionens forslag

- (8) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 638/2004 bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser til at vedtage bestemmelser for indsamlingen af oplysninger, navnlig vedrørende de koder, der skal anvendes, tekniske bestemmelser for udarbejdelsen af årlige handelsstatistikker efter virksomhedskendetegn og enhver foranstaltning, der er nødvendig for at sikre kvaliteten af de indberettede statistikker i overensstemmelse med kvalitetskriterierne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

Ændring

- (8) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 638/2004 bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser til at vedtage bestemmelser for indsamlingen af oplysninger, navnlig vedrørende de koder, der skal anvendes, tekniske bestemmelser for udarbejdelsen af årlige handelsstatistikker efter virksomhedskendetegn og enhver foranstaltning, der er nødvendig for at sikre kvaliteten af de **gebyrfrit** indberettede statistikker i overensstemmelse med kvalitetskriterierne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

Ændring 4
Forslag til forordning
Betragtning 10

Kommissionens forslag

- (10) Som led i strategien for en ny struktur for det europæiske statistiske system (herefter benævnt »ESS«), der har til formål at forbedre koordineringen og partnerskabet i en klar pyramidestruktur inden for ESS, bør Udvalget for det Europæiske Statistiske System (herefter benævnt »ESSC«), der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 **af 11. marts 2009 om europæiske statistikker**⁽⁹⁾, have en rådgivende rolle og bistå Kommissionen med udøvelsen af dennes gennemførelsesbeføjelser.

⁽⁹⁾ EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

Ændring

- (10) Som led i strategien for en ny struktur for det europæiske statistiske system (herefter benævnt »ESS«), der har til formål at forbedre koordineringen og partnerskabet i en klar pyramidestruktur inden for ESS, bør Udvalget for det Europæiske Statistiske System (herefter benævnt »ESSC«), der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009⁽⁹⁾, have en rådgivende rolle og bistå Kommissionen med udøvelsen af dennes gennemførelsesbeføjelser. **En forbedring af koordinationen mellem nationale myndigheder og Kommissionen (Eurostat) er af afgørende betydning for at producere statistikker af højere kvalitet i Unionen.**

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 5
Forslag til forordning
Betragtning 11

Kommissionens forslag

- (11) Forordning (EF) nr. 638/2004 bør ændres ved at erstatte henvisningen til Intrastat-udvalget med en henvisning til ESSC.

Ændring

- (11) Forordning (EF) nr. 638/2004 bør ændres ved at erstatte henvisningen til Intrastat-udvalget med en henvisning til ESSC. **ESSC bør have samme medlemsstruktur som Intrastat-udvalget, nemlig ét medlem pr. medlemsstat.**

Ændring 6
Forslag til forordning
Betragtning 12

Kommissionens forslag

- (12) Forenklinger af toldbehandlingsordningerne har ført til, at der ikke længere på toldniveau er statistiske oplysninger til rådighed om varer i toldkontrollprocedurer. For at sikre datadækningen bør varebevægelser omfattes af Intrastat-systemet.

Ændring

- (12) Forenklinger af toldbehandlingsordningerne har ført til, at der ikke længere på toldniveau er statistiske oplysninger til rådighed om varer i toldkontrollprocedurer. For at sikre datadækningen bør varebevægelser omfattes af Intrastat-systemet, **idet eventuelle ekstraomkostninger skal begrænses mest muligt. Oplysningerne bør følge princippet om »envejsrapportering«, dvs. for så vidt som datakvaliteten kan garanteres, bør dataene kun indsamles af eksportfirmaerne.**

Ændring 7
Forslag til forordning
Betragtning 13

Kommissionens forslag

- (13) Udveksling af fortrolige data mellem medlemsstaterne vedrørende handelsstatistikker mellem EU-medlemsstaterne bør tillades **med henblik på** at øge effektiviteten af udvikling, produktion og formidling af handelsstatistikkerne eller for at forbedre kvaliteten af disse statistikker.

Ændring

- (13) Udveksling af fortrolige data mellem medlemsstaterne vedrørende handelsstatistikker mellem EU-medlemsstaterne bør tillades **og bør være gebyrfri, hvis det er nødvendigt for** at øge effektiviteten af udvikling, produktion og formidling af handelsstatistikkerne eller for at forbedre kvaliteten af disse statistikker. **Udvekslingen af fortrolige oplysninger bør være frivillig i en overgangsperiode efter denne forordnings ikrafttrædelse. Udveksling af fortrolige data mellem firmaer bør imidlertid behandles med forsigtighed og bør ikke i sig selv medføre øgede administrative byrder for firmaerne.**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 8
Forslag til forordning
Betragtning 14

Kommissionens forslag

- (14) Definitionen af statistisk værdi bør præciseres og strømlines med definitionen af dette dataelement for handelsstatistik med tredjelande.

Ændring

- (14) Definitionen af statistisk værdi skal præciseres og tilpasses definitionen af dette dataelement for handelsstatistik med tredjelande **med henblik på at sikre, at statistikker over handlen internt i EU bedre kan sammenlignes med statistikker over handlen med lande uden for EU. Ensartede definitioner er af væsentlig betydning for en velfungerende og gnidningsløs handel på tværs af grænserne, og de er navnlig en forudsætning for, at forskellige nationale myndigheder kan anlægge overensstemmende fortolkninger af de regler, der har indvirkning på grænseoverskridende erhvervsaktivitet.**

Ændring 9
Forslag til forordning
Betragtning 15

Kommissionens forslag

- (15) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om kommunikationen af oplysninger blandt toldmyndigheder, udvekslingen af fortrolige data mellem medlemsstater og definitionen af statistisk værdi for handelsstatistik mellem EU-medlemsstater. I overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Ændring

- (15) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte **harmøniserede** bestemmelser om kommunikationen af oplysninger blandt toldmyndigheder, udvekslingen af fortrolige data mellem medlemsstater og definitionen af statistisk værdi for handelsstatistik mellem EU-medlemsstater. I overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Ændring 10
Forslag til forordning
Betragtning 15 a (ny)

Kommissionens forslag

- (15a) **De nationale myndigheders fremsendelse af oplysninger bør ikke udløse gebyrer for Unionens medlemsstater, institutioner eller agenturer.**

Ændring

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 11**Forslag til forordning****Betragtning 17 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (17a) *Som følge af den økonomiske situation i medlemsstaterne og styrkelsen af koordinationsforanstaltninger på EU-niveau er det nødvendigt at udvikle en integreret strategi og stadig mere pålidelige statistiske indikatorer for at gennemføre de fastsatte politikker så effektivt som muligt.*

Ændring 12**Forslag til forordning****Betragtning 17 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (17b) *Efter opdagelsen for nylig af manglerne i beskyttelsen af EU-borgernes og medlemsstaternes data, er det nødvendigt at styrke sikkerheden i forbindelse med metoderne til overførsel af følsomme statistiske data, herunder økonomiske data.*

Ændring 13**Forslag til forordning****Artikel 1 — nr. 2 — litra b**

Forordning (EF) nr. 638/2004

Artikel 5 — stk. 2

Kommissionens forslag

Ændring

2. De statistiske oplysninger om forsendelse og modtagelse af varer, der er omhandlet af et administrativt enhedsdokument for told- samt skatte- og afgiftsformål, leverer toldmyndighederne direkte til de nationale myndigheder **mindst** én gang om måneden.

2. De statistiske oplysninger om forsendelse og modtagelse af varer, der er omhandlet af et administrativt enhedsdokument for told- samt skatte- og afgiftsformål, leverer toldmyndighederne direkte til de nationale myndigheder én gang om måneden.

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 14**Forslag til forordning****Artikel 1 — nr. 5**

Forordning (EF) nr. 638/2004

Artikel 9a — stk. 1

Kommissionens forslag

Udvekslingen af fortrolige data, som defineret ved artikel 3, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker (*), tillades udelukkende for statistiske formål mellem de respektive nationale myndigheder i hver medlemsstat, hvor udvekslingen tjener til at gøre udviklingen, udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker om varehandelen mellem medlemsstaterne mere effektiv eller forbedrer kvaliteten af dataene.

(*) EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

Ændring

Den gebyrfrie udveksling af fortrolige data, som defineret ved artikel 3, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 (*), tillades udelukkende for statistiske formål mellem de respektive nationale myndigheder i hver medlemsstat, hvor **det er godtgjort, at** udvekslingen tjener til at gøre udviklingen, udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker om varehandelen mellem medlemsstaterne mere effektiv eller **i væsentlig grad** forbedrer kvaliteten af dataene. **Eventuelle yderligere administrative byrder eller omkostninger holdes på et minimum. Udvekslingen af fortrolige data bør begrænses være frivillig indtil den ... (**).**

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

(**) Fem år efter forordningens ikrafttrædelse.

Ændring 15**Forslag til forordning****Artikel 1 — nr. 5**

Forordning (EF) nr. 638/2004

Artikel 9a — stk. 2

Kommissionens forslag

Nationale myndigheder, der har fået adgang til fortrolige data, skal behandle disse oplysninger fortroligt og udelukkende anvende dem til statistiske formål.

Ændring

Nationale myndigheder, der har fået adgang til fortrolige data, skal behandle disse oplysninger fortroligt og udelukkende anvende dem til statistiske formål. **Nationale myndigheder må ikke overføre sådanne data til anden international organisation, medmindre andet er fastsat i denne forordning.**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 16**Forslag til forordning****Artikel 1 — nr. 6 — litra c**

Forordning (EF) nr. 638/2004

Artikel 10 — stk. 5

Kommissionens forslag

5. Medlemsstaterne kan under visse betingelser, der opfylder bestemte kvalitetskrav, forenkle de oplysninger, der skal afgives vedrørende mindre enkelttransaktioner. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13a for at definere disse betingelser.”

Ændring

5. Medlemsstaterne kan under visse betingelser, der opfylder bestemte kvalitetskrav, forenkle de oplysninger, der skal afgives vedrørende mindre enkelttransaktioner, **forudsat at en sådan forenkling ikke får negative konsekvenser for statistikens kvalitet.** Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13a for at definere disse betingelser.”

Ændring 17**Forslag til forordning****Artikel 1 — nr. 6 a (nyt)**

Forordning (EF) nr. 638/2004

Artikel 11

Nuværende ordlyd

Artikel 11

Statistisk fortrolighed

Hvis de oplysningspligtige, der har afgivet oplysninger, har fremsat begæring derom, afgør de nationale myndigheder, om de statistiske resultater, der indirekte gør det muligt at identificere den pågældende, skal offentliggøres, eller om de skal tilpasses, således at deres offentliggørelse ikke skader den statistiske fortrolighed.

*Ændring***6a) Artikel 11 affattes således:**

»Artikel 11

Statistisk fortrolighed

Hvis de oplysningspligtige, der har afgivet oplysninger, har fremsat begæring derom, afgør de nationale myndigheder, om de statistiske resultater, der indirekte gør det muligt at identificere den pågældende, skal offentliggøres, eller om de skal tilpasses, således at deres offentliggørelse ikke skader den statistiske fortrolighed. **De nationale myndigheder sikrer, at eventuelle skadelige konsekvenser for en eller flere oplysningspligtige, som afgiver oplysninger, klart opvejes af statistiske fordele.**«

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 18

Forslag til forordning

Artikel 1 — nr. 7 — litra c

Forordning (EF) nr. 638/2004

Artikel 12 — stk. 4 — afsnit 3

Kommissionens forslag

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter tekniske bestemmelser for **udarbejdelsen** af statistikkerne.

Ændring

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter tekniske bestemmelser for **den mindst bekostelige udarbejdelse** af statistikkerne.

Ændring 19

Forslag til forordning

Artikel 1 — nr. 8

Forordning (EF) nr. 638/2004

Artikel 13 — stk. 4 — afsnit 1

Kommissionens forslag

4. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter foranstaltninger til at sikre kvaliteten af de statistikker, der indberettes i overensstemmelse med kvalitetskriterierne.

Ændring

4. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter foranstaltninger til at sikre kvaliteten af de statistikker, der indberettes i overensstemmelse med kvalitetskriterierne, **idet uforholdsmæssigt store udgifter for de nationale myndigheder skal undgås.**

Ændring 20

Forslag til forordning

Artikel 1 — nr. 9

Forordning (EF) nr. 638/2004

Artikel 13a — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Kommissionen sikrer ved udøvelsen af de i artikel 3, stk. 4, artikel 6, stk. 2, artikel 10, stk. 3, 4 og 5, og artikel 12, stk. 1, litra a) og stk. 2, omhandlede beføjelser, at de delegerede retsakter ikke pålægger medlemsstaterne og respondenterne en **væsentlig** yderligere **administrativ byrde**.

Ændring

2. Kommissionen sikrer ved udøvelsen af de i artikel 3, stk. 4, artikel 6, stk. 2, artikel 10, stk. 3, 4 og 5, og artikel 12, stk. 1, litra a) og stk. 2, omhandlede beføjelser, at de delegerede retsakter ikke pålægger medlemsstaterne og respondenterne **væsentlige** yderligere **omkostninger eller administrative byrder**. **Kommissionen bestræber sig så vidt muligt på at begrænse omkostningerne og de administrative byrder. Desuden skal Kommissionen behørigt begrunde foranstaltningerne i disse påtænkte delegerede retsakter og fremlægge oplysninger med input fra medlemsstaterne om alle dermed forbundne byrder og produktionsomkostninger, jf. artikel 14, stk. 3, i forordning (EF) nr. 223/2009.**

Onsdag den 15. januar 2014

Ændring 21**Forslag til forordning****Artikel 1 — nr. 9**

Forordning (EF) nr. 638/2004

Artikel 13a — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 4, artikel 6, stk. 2, artikel 10, stk. 3, 4 og 5, og artikel 12, stk. 1, litra a) og stk. 2, tillægges Kommissionen for en **ubestemt** periode fra den [Publikationskontoret: indsæt venligst datoen for denne ændringsforordnings ikrafttrædelse].

Ændring

3. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 4, artikel 6, stk. 2, artikel 10, stk. 3, 4 og 5, og artikel 12, stk. 1, litra a) og stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode **på fem år** fra den [Publikationskontoret: indsæt venligst datoen for denne ændringsforordnings ikrafttrædelse]. **Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.**

Ændring 22**Forslag til forordning****Artikel 1 — nr. 9**

Forordning (EF) nr. 638/2004

Artikel 13a — stk. 6

Kommissionens forslag

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 4, artikel 6, stk. 2, artikel 10, stk. 3, 4 og 5 og artikel 12, stk. 1, litra a), og stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en periode på **to** måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med **to** måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Ændring

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 4, artikel 6, stk. 2, artikel 10, stk. 3, 4 og 5 og artikel 12, stk. 1, litra a), og stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en periode på **tre** måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med **tre** måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0033

Udnævnelse af et medlem af Den Europæiske Centralbanks direktion (Sabine Lautenschläger)

Europa-Parlamentets afgørelse af 16. januar 2014 om Rådets indstilling om udnævnelse af et medlem af Den Europæiske Centralbanks direktion (N7-0002/2014 — C7-0010/2014 — 2014/0801(NLE))

(Høring)

(2016/C 482/45)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets indstilling af 7. januar 2014 (N7-0002/2014) ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 283, stk. 2, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Det Europæiske Råds høring af Parlamentet (C7-0010/2014),
- der henviser til forretningsordenens artikel 109,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0023/2014),
- A. der henviser til, at Det Europæiske Råd ved skrivelse af 08. januar 2014, der modtoges den 09. januar 2014, hørte Parlamentet om udnævnelsen af Sabine Lautenschläger til medlem af Den Europæiske Centralbanks (ECB) direktion for en embedsperiode på otte år,
- B. der henviser til, at Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg derefter foretog en bedømmelse af Sabine Lautenschlägers papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 283, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og behovet for fuld uafhængighed for ECB på området for valutapolitik i henhold til artikel 130; der endvidere henviser til, at udvalget i forbindelse med denne bedømmelse modtog et CV fra Sabine Lautenschläger samt hendes svar på det fremsendte spørgeskema;
- C. der henviser til, at udvalget den 13. januar 2014 afholdte en høring med Sabine Lautenschläger, som efter en indledende redegørelse besvarede spørgsmål fra udvalgets medlemmer,
 1. afgiver positiv udtalelse om Rådets henstilling om udnævnelse af Sabine Lautenschläger til medlem af Den Europæiske Centralbanks direktion;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Det Europæiske Råd, Rådet og medlemsstaternes regeringer.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Torsdag den 16. januar 2014

P7_TA(2014)0034

Bemyndigelse af Frankrig til at anvende en reduceret punktafgiftssats på traditionel rom fremstillet i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique eller Réunion *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. januar 2014 om forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Frankrig til at anvende en reduceret sats for visse indirekte skatter på »traditionel« rom fremstillet i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique eller Réunion og om ændring af beslutning 2007/659/EF (COM(2013)0839 — C7-0488/2013 — 2013/0413(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2016/C 482/46)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2013)0839),
 - der henviser til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0488/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 46, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0013/2014),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA